

Giới thiệu Cặp Đôi Hoàn Hảo

Cặp Đôi Hoàn Hảo là tựa truyện teen xoay quanh về trường ROYAL. Đây là trường đại học đạt chuẩn quốc tế và chỉ dành cho con nhà giàu học vì chỉ có họ mới đủ sức đóng học phí khổng lồ cho mỗi ngày học. Cũng có học sinh bình thường vào được trường này mà không phải con nhà giàu đấy là khi học sinh đó đủ khả năng giặt được học bổng toàn phần của trường (miễn phí tiền học)

Trường đạt chuẩn quốc gia nên đương nhiên các thiết bị máy móc hay phương tiện dạy học cũng rất tiên tiến và đầy đủ đạt chỉ tiêu cao nhất. Lớp học rất rộng rãi với 1 lớp có ít nhất là 2 cái điều hòa với dung lượng lớn cùng với bàn ghế được đóng bằng gỗ xịn dành cho học sinh, màn hình máy chiếu để giảng dạy thì to đúng bằng bức tường luôn. Đội ngũ giáo viên ở trường không những dạy cực đỉnh mà con cực kute vì họ đều là những cựu sinh viên được nhà trường giữ lại giảng dạy cho trường với mức lương cũng chẳng hề nhỏ chút nào. Học sinh trong trường cũng được chia ra làm 4 nhóm chính được phân theo khả năng và danh giới rất rõ ràng cùng với từng cấp độ khác nhau.

Cùng tiếp tục đọc truyện tiểu thuyết để theo dõi về nhóm bạn thú vị này nhé.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

Tại London-Anh Quốc

Trong một căn biệt thự vô cùng nguy nga tráng lệ màu xanh da trời. Có một cô gái đang ngon giấc trên một chiếc giường to màu xanh biển, cô gái vô cùng xinh đẹp, gương mặt baby với đôi mày lá liễu, mi dài, môi anh đào đỏ mọng. Đột nhiên chiếc điện thoại vang lên.

Nhạc chuông: gummy gumy gumy.....

_ Alo! Mới sáng sớm thế này mà ai gọi không biết?. Luzy mắt vẫn nhắm lâu bàu trả lời

_ Mày có biết bây giờ là mấy giờ không mà nói sớm hả con kia?. Lavy

_ Mấy giờ rồi?. Luzy mở mắt nhìn đồng hồ

_ Trời ơi 9h rồi đó. Lavy hét

_ Hi hi hi! à mà mày gọi tao có chuyện gì không ? Luzy

_ Huhuhuuuuu.....hức hức.....Tao.....,tao.....tao sắp đính hôn rồi.

_ Haha.....há.....há.....đính hôn? Chẳng nào mà điên giữ vậy.....hahahah.....ha.....cái gì????????????Mày.....mày.....

_ Tao đính hôn đóhuhu,,,,,huhu

_ Khoảng đã bây giờ tao với mày và Demy gặp nhau ở chỗ cũ rồi nói tiếp nha, 30p sau gặp

_ ok!

30P SAU TẠI DELULA COFFEE

Ba cô gái vô cùng xinh đẹp đang bước vào quán, lập tức gây sự chú ý của hầu hết ánh nhìn ngưỡng mộ lẫn ghen tỵ với 3 đứa nó - vì tụi nó đẹp quá mà,, hyhy

_ Các cậu dùng gì? Linda - cô chủ quán với khuôn mặt khá đáng yêu, cũng là bạn học của tụi nó ở Anh Quốc

_ Như cũ đi. Demy trả lời

Sau khi Linda rời đi

_ Mày kể đi Lavy, chuyện đính hôn là sao? Luzy tò mò hỏi

_ Chuyện là.....

Buổi tối hôm trước,sau khi chia tay tại nó tại quán bar Demy(quán bar của Demy)Lavy lái chiếc BMW về nhà,bước vào nhà thì:

_An Nhiên!Ba của An Nhiên gọi(vì là người gốc Việt nên ở nhà gọi nhau bằng Tiếng Việt cho thân mật)

_Dạ con nghe đây ba.

_Con ngồi xuống đây ba có chuyện muốn nói với con.

_Được ạ,ba nói đi.

_3 tháng sau con sẽ đính hôn với cháu trai của ông Luvy,vì vậy thứ 3 tuần sau phải bay về VN để gặp mặt họ.Ba Lavy tiếp lời

_Hà?Đính hôn sao ba?Ba à con chỉ đang học lớp 11,con không đính hôn đâu.Lavy bật dậy,đôi mắt tròn xoe của cô mở to hết cỡ đầy vẻ ngạc nhiên.

_Đây là quyết định của ông con trước khi mất,con không được từ chối.Hôn ước này đã được định sẵn 15 năm về trước,gì con có nói gì cũng vô ích

"Trời ơi bây giờ là thế kỉ XXI sao còn cái cảnh hôn ước vậy nè".Lavy nghĩ thầm

_Được rồi!vì ông con sẽ.Vì ông nên Lavy sẽ làm tất cả vì nó rất thương ông mà

_Làm sao bây giờ tự nhiên ba bắt tao đính hôn tại bây giờ có vô lí không!. Lavy châu mày bất mãn. Chỉ có mỗi 2 đứa nó là bạn thân nhất chuyện này chỉ có thể chia sẻ với tụi nó.

_Lấy chồng ha? Sướng thấy mồ mà còn đòi hỏi gì nữa. Luzy trêu Lavy

_Mày mê trai quá rồi khủng luôn hả? Lấy chồng chứ không phải đi chơi. Nếu mày thấy sướng thì tao nhường mày. Lavy bực tức xả giận lên Luzy.

_Không đâu, tao chỉ đùa thôi hề hihihi

_Demy, mày cho ý kiến gì đi chứ?. Luzy quay sang hỏi Demy.

_Thì cứ sử dụng cách cũ đi.Demy trả lời kèm theo một cái háy mắt tinh nghịch.

_À,y mày là.....hahaha.....kì này tao cho thằng đó chết chắc.... hahaha Lavy cười thoải mái vì nó đã tìm được hướng giải quyết

_Vậy thứ 3 tuần sau chúng ta về VN. Lavy nói

_Ok.Luzy cười đáp.

Tại VN

_Ông nói gì?Hôn ước 15 năm trước. Kason cũng đã từng nghe nhưng lâu quá không nhắc đến,nghĩ nhà bên kia quên rồi.

_Đúng vậy!Ta từng nói với con,ta nghĩ con vẫn còn nhớ. Ông Kason nói với vẻ mặt hết sức nghiêm túc(kì này muốn thoát cũng không được)

_Ông à,tụi con chỉ mới có 17t thôi,như vậy là không được,con nữa cái con bé mít ướt ấy xấu chết được,con không đính hôn đâu. Kason nói với vẻ cương quyết

Lý do là hồi còn bé, Lavy và Kason cũng thường xuyên gặp nhau do 2 bên gia đình là cho thâm giao,nhưng lần nào Kason cũng chọc cho Lavy khóc nên “con bé mít ướt” là do Kason đặt cho Lavy, còn ALavy gọi Kason là thằng “đầu nầm”(vì Kason để tóc y cái đầu nầm.haha)

_Ôi!Tim của ông.ông đau quá.ông thờ không được rồi.Ông Kason ôm tim ngã người tựa vào ghế.

_Dạ đượccon đồng ý. Kason ngao ngán thờ dài vì đã quen với cảnh này.

_Tim của ta đã ổn rồi.hahaha.Ông Kason vui vẻ nhìn hấn cười.

_”Con nhỏ mít ướt ấy chưa chắc gì đã chịu”Kason nghĩ thầm

Ông của Kason và Lavy là bạn thân của nhau từ thời trẻ,đính hôn từ thời cha của hấn và nó. Nhưng lúc đó 2 người đều sinh con trai. Nên hẹn đến đời cháu và như vậy 2 đứa mới bị đính chường.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

Sáng thứ 3...

Tiếng điện thoại reo ồm ồm làm Lavy không ngủ được.

_Alo. Luzy này gọi tao sớm vậy?

_Mày còn nói! Có về VN không hả?? Luzy hét trong điện thoại.

_Trời ơi chưa sáng ra mày làm tao thùng màng nhĩ thế hả?. Lavy ngáp 1 cái rồi đáp.

_Thế mày có về VN không?. Luzy lâu bầu hỏi.

_Tất nhiên là về rồi hehehe.

_Thế thì nhanh lên 30' nữa có mặt ở sân bay nha. Tao còn phải gọi con của nợ nữa.

(Demy: Giám gọi ta là của nợ kia, grừ grừ ta giết tác giả)

_Ok.

Nói rồi Lavy chạy vào làm VSCN rồi chạy thẳng ra sân bay với tâm trạng háo hức vì đây là lần đầu tiên về VN với 2 đứa nó mà!!

Đúng 8h tụi nó gặp nhau tại sân bay. Demy diện chiếc váy đen xòe nhìn như một thiên thần lẫn ác quỷ nha tại cái đôi mắt của nó như tỏa sát khí. Còn Luzy thì mặc chiếc váy màu xanh biển năng động và Lavy thì diện 1 cái váy bó sát người màu đỏ làm tôn lên những đường cong quyến rũ làm mấy gã ở sân bay muốn sứt máu mũi. (Tội nghiệp mấy ông mất máu nhiều quá haha).

Tại sân bay Tân Sơn Nhất mọi ánh nhìn đều dồn vào 3 cô gái xinh như những thiên thần thì...

_Stop. Nhìn kia, nhìn kia Lavy. Luzy gọi Lavy

_Hả??? “Chào đón vợ yêu An Nhiên trở về VN. I LOVE YOU”. 3 đứa nó mất chữ A mồm chữ O nhìn 3 tên đang cầm bảng như sinh vật lạ.

Bọn hấn đội nón che kín nửa đầu, khẩu trang kín mặt nhìn y như cướp nhà băng gây sự chú ý của hầu hết bảo vệ hệ thống an ninh camera ở sân bay (hahaha). Thật ra bọn hấn cũng chẳng muốn gây chú ý như thế chỉ vì ông Kason bắt hấn cầm tấm bảng có đề mấy dòng chữ nổi da vịt như vậy rất mất mặt nhưng lại không thể không làm nên bọn hấn đành phải che kín mặt.

Vài phút trước

_Demy, Lavy tụi bây đi trước tao đi VS rồi ra sau.

_Ok. 2 đứa đồng thanh._Nè, về VN rồi đừng gọi tên tiếng anh nữa sẽ bị phát hiện thân phận. Lavy nhắc nhở, Luzy và Demy gật đầu rồi Luzy bước đi.

.....Trước dãy hành lang....

.....Rầm...âm...âm...

_Cái tên trời đánh đuôi mù mắt lé nào tông tui vậy? Diên rồi hả? Luzy đứng dậy vừa phui phui vừa hét rồi nhìn vào tên vừa đụng trúng nó.

Luzy vừa dứt lời, chàng trai cũng đứng dậy phui bụi trên người. Hấn với mái tóc bạch kim, gương mặt gần như là “perfect”.

“Hấn cũng đẹp trai đấy chứ!” Luzy thán đánh giá.

Còn hấn thì châu mày nhìn nó nhận xét “Cô ta cũng xinh quá chứ”. “Thình thịch thình thịch...” Chợt hấn thấy tim mình đập mạnh “Tim mình sao thế này? Không lẽ bị con nhỏ này đâm phải thì bị banh65 tim luôn rồi sao trời. Không được phải đi tìm bác sĩ mới được.” Nghĩ đến đây hấn bỏ đi không thèm nói lời nào zì nó làm nó điên lên.

Trở lại với tụi hấn với cái bảng hết sức xấu hổ đứng chờ con nhỏ mít ướt đáng ghét kia thì tụi nó tiến đến.

_Là cô! Ken chỉ vào Luzy rồi tự lật khẩu trang, kín lẩn nón ra.

_Là anh!. Luzy chỉ ngược vào Ken.

_Mày và thằng/nhỏ này quen nhau sao?. Lavy và Kason cùng lên tiếng.

_Không. Luzy và Ken đồng thanh.

(không ngờ mấy anh chỉ tâm linh tương đồng thấy sợ hahaha)

_Ôi nhìn mặt đều quá làm sao tao có vinh dự quen biết được chứ. Luzy khinh khinh trả lời.

_Cô nói ai đều? Đâu phải chỉ tôi có lỗi. Cô cũng đâu thấy đường nên mới tông vào tôi. Không phải sao??

_Gi chứ! Anh dám bảo tôi không thấy đường sao? Luzy nghiêng răng nghiêng lợi trả lời.

_Cô cũng không bị thương gì mà! Bao nhiêu tiền bồi thường tôi kí chi phiếu luôn cho. Ken vừa nói vừa rút trong túi ra một sấp chi phiếu.

_Anh nghĩ tôi thêm số tiền đó của anh sao? Anh nghĩ gì vậy? Anh là hạng người gì thế hả? Ít ra ba mẹ anh cũng dạy anh nói tiếng xin lỗi chứ. Luzy điền lên.

Nãy giờ 4 đứa kia cũng hiểu chuyện gì đang xảy ra nhưng không nói gì.

_Từ “xin lỗi” không có nằm trong từ điển của tôi. Mà tôi không biết xin lỗi thì sao? Cô là mẹ hay ba tôi sao? Tôi đền tiền rồi mà còn lên mặt? hay chê ít?. Ken hóng hách nói.

_Tên khốn kia. Ngươi thật sự chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà. Hừ Hừ. Luzy gắt từng tiếng.

_Cô mới gọi ai là tên khốn hả? Cô nói lại thử xem?. Ken đen mặt. Từ trước đến giờ chưa có ai dám nói với hắn cái kiểu như vậy mà con nhỏ này còn dám gọi hắn là tên khốn nữa chứ.

_Tôi nói anh là tên khốn đó thì sao? Anh đâm vào người tôi mà còn giờ cái giọng đó!

_Cô....cô... Mặt Ken lúc này đã đỏ ngầu lên, 2 bàn tay nắm chặt thành nắm đấm vì quá giận.

_Cô, cô sao? Tôi nói đúng quá rồi phải không nên giờ không nói được gì nữa hết chứ gì. Luzy ngao nghễ nói.

Từ nãy giờ 4 đứa nó và bảo vệ cũng đã đến từ lúc nào. Thấy 2 đứa cãi nhau thì đứng như trời trồng. Thấy Ken bốc lửa ngùn ngụt mới vội lên tiếng nếu không 1 lại nữa cái sân bay này sẽ bị thui rụi mất.

_Thôi không nói nữa. Mặt xác tên đó đi Bảo Hân, mình đi. Lavy lên tiếng

_uh. An Nhiên, Thiên Ân chúng ta đi thôi kệ tên khốn đó đi. Luzy nói.

_”An Nhiên? Không phải là tên con bé mít ướt xấu xí ấy sao? Sao có thể xinh thế cơ chứ!!” Kason nghĩ thầm.

_An Nhiên? Không phải tên vị hôn thê của mày sao Kason?. Kelvin im lặng nãy giờ lên tiếng.

_Sao thế được? Con nhỏ đó xấu xí lắm làm sao có thể là cô ấy chứ. Kason nói rồi chỉ vào Lavy đang đứng trước mặt.

_Cái tên đầu nấm chết tiệt. Anh nghĩ anh đẹp lắm hay sao mà bảo tôi xấu xí hả?Lavy hét vào mặt Kason.

_Là cô thật sao??? Kason không tin nên vẫn hỏi lại.

_Đúng thì sao nào??? Lavy nhìn hắn.

Người bảo vệ lúc này thấy lại sắp có chiến tranh vội lên tiếng:

_Các vị làm ơn tìm chỗ khác giải quyết được không? Đây là sân bay chứ không phải cái chợ.

Nghe bảo vệ lên tiếng, Ken và Luzy nãy giờ đang đấu mắt với nhau cũng thôi không đấu nữa. Lavy và Kason cũng im bật luôn. Còn Denny và Kelvin vẫn giữ thái độ lạnh lùng không nói gì. 6 đứa tụi nó cũng rời đi. Kason cũng quên mất lời ông là đón Lavy về . (Tiểu Kason rồi, về nhà thế nào cũng bị ông mắng cho coi hahaha)

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Sau khi về đến biệt thự Hoa Hồng số 15 của Lavy (Muỗi đưa có biệt thự riêng nha nhưng muốn ở cùng cho vui ấy mà hehehe)

_Chào các tiểu thư. Quần gia My tươi cười khi thấy tụi nó.

_Tụi em chào chị ạ. My làm quần gia trong gia đình Lavy từ lâu, chỉ hơn tụi nó có vài tuổi lại còn rất dễ thương, nên tụi nó rất mến My. Tụi nó chào My xong thì chạy thẳng lên phòng cất hành lý rồi ra khỏi nhà (mỗi đứa có 1 phòng riêng)

_Bây giờ thì đâu chơi? Luzy lên tiếng hỏi Lavy và Demy

_Um... tới trung tâm thương mại rồi đi bar. Ok? Lavy trả lời

_Ok. 2 đứa đồng thanh đáp.

Lúc bước vào trung tâm thương mại cả 3 đứa nhanh chóng biến thành tâm điểm chú ý của mọi người. Tụi nó cũng không còn lạ mấy cảnh này nữa. Tụi nó bước vào quán KFC để ăn, chọn bàn ở nơi gần cửa sổ. Anh phục vụ chạy ra khi thấy tụi nó rồi đưa cho nó Menu.

_Quý khách dùng gì ạ?

_Xem nào cho tui một suất gà rán 6 miếng, 1 berger zinge, 1 bánh kẹp go go caesar, 1 pepsi. Luzy phán ngay 1 lèo làm anh phục vụ tái mặt.

_1 bánh kẹp go go cá, 1 suất gà giòn không xương 5 miếng, 3 beger tôm, 1 cam ép. Demy cũng làm cho anh phục vụ chuyển sắc.

Còn em thì 1 suất gà rán 6 miếng, 1 berger cá, 1 phần khoai tây chiên, 1 Coca. Lavy cười làm anh phục vụ đơ như cây cơ. Tụi nó kêu nhiều quá làm anh phục vụ ghi mỗi cả tay. Ăn xong tụi nó còn gọi thêm 6 ly kem socola nữa chứ. Thật khủng khiếp. Hiện nay tụi nó không chỉ là trung tâm của mọi ánh nhìn vì đẹp nữa mà là vì phần ăn của tụi nó bằng phần ăn của 6 người bình thường cộng lại. (t/g thêm quá rồi đây này ==)

Thanh toán xong tụi nó mỗi đứa 1 hướng chạy đi mua sắm.

Tại cửa hiệu trang sức đầy áp những viên kim cương, những viên rubi đẹp đến hoa cả mắt.

_Cho tui xem chiếc nhẫn này. Demy và hấn -Kelvin- cùng lên tiếng. Rồi 2 đứa nhìn nhau

_Anh à mình đi chỗ khác mua đi, chiếc nhẫn ấy không đẹp đâu. Giọng con nhỏ đi cùng hấn ngọt như mía lùi làm nó nổi gáy.

_Bên kia có chiếc váy rất đẹp kìa, em thích lắm, mua cho em đi anh. Con nhỏ thứ 2 bên cạnh hấn vừa nói vừa ỏng à ỏng ẹo làm nó nhìn mà chướng cả mắt.” Mà hình như tên này thích ăn ngọt lắm hay sao ấy? Không sợ bị tiểu đường hả trời!” Demy nghĩ thầm rồi tặng 2 ả nụ cười nữa miệng lạnh tanh làm hai ả hoảng.

_Im mồm!!! hấn gắt lên.

_Anh yêu thui mà, đừng giận, em xin lỗi, em không nói nữa. 2 con nhỏ kéo tay Kelvin nũng nịu (ọe ọe gớm quá đi)

_Được rồi. Kelvin nói với 2 ả ta rồi quay sang phía Demy. _Này cô! Cái này là tôi nhìn thấy trước.

_Váy hả? Tui không biết. Nói rồi Demy quay sang cô nhân viên lên tiếng. _Chị ơi gói cho em chiếc nhẫn này. Em mua. Demy nhấn mạnh 2 từ “em mua” làm hấn tức đến đỏ cả mặt.

_Rõ ràng là tôi nhìn thấy trước mà. Hấn lớn tiếng.

_Anh nhìn thấy trước nhưng tôi mua trước !!! Nó phán

_Cô.....côhừ .Kelvin hừ lạnh

_Ôi tiếc thật!.Luzy và Lavy từ đâu đi tới.Lí do là chờ Demy mặc mãi mà nó vẫn chưa ra nên hai đứa kia đành phải tìm nó khắp trung tâm thương mại, nào ngờ nhìn thấy cảnh tượng hiếm thấy thế này.Vì mọi người cũng biết Demy rất ít khi nói chuyện hay cãi nhau với người khác.Nhưng nó cảm thấy chướng mắt thì ngược lại nhé.Nên hai đứa kia cũng hùa theo góp theo góp vui (heheheh bạn tốt bạn tốt)

_Đẹp trai thế mà.....Lavy tiếp lời.

_Nói lấp.Cả ba đứa nó đồng thanh làm hấn tức đến lộn ngược.Xử lí xong vụ đó tui nó kéo nhau đi.Ngồi trên chiếc lamborghini của Luzy vừa mới vận chuyển từ Anh Quốc sang Việt Nam mới sáng nay.La tặc tung của nhỏ.Mọi người đều biết Luzy là ai mà-Nữ hoàng tốc độ ấy nha nên chiến thay đổi xe như ăn cơm bữa,đối với nhỏ là chiến bình thường.

Trên xe.....

_Demy này !Lúc này mày nói gì với tên đó vậy?Luzy hỏi nó.

_À thì....

.....Tua lại 10 phút trước nha

Chuyện là sau khi tụi nó đồng thanh trừu Kelvin làm hấn đứng như trời trồng thì Demy tiến tới gần hấn thì thắm gì đó vào tai làm hấn siết chặt tay thành nắm đấm mày châu lại,đôi mắt tỏ sát khí nên Lavy zà Luzy nhanh chóng kéo Demy rồi đi vì hai đứa nó cũng hơi sờ sợ đôi mắt màu hổ phách ấy

Hiện tại.....

_Tao nói với hấn là nên mua một chiếc xe lăn rồi ngồi đẩy để hai con nhỏ kia (hai hủ mật ong bám theo hấn ấy) đẩy đi cho tiện , khỏi phải khua tay múa chân,bám tay bám chân kéo bị bệnh dài tay dài chân thì khổ.Demy nói một hơi mặt hơi cười cợt.

_Hahahahahah.....Tụi nó cười như bị khủng suốt cả chặn đường đi

* Macphan là hội chứng gây dài tay dài chân hơn người bình thường

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Bar Kelvin-quán bar lớn nhất Việt Nam,nơi tập trung những tay ăn chơi thuộc dạng tĩ phú,nơi tập trung những hot boy hot girl (nơi tha phàn trét sồn ý lộn tha son trét phấn thôi ấy nha)là thiên đường chôn nhân gian.Đồng thời đây cũng là nơi thu thập hồng tin nhanh nhất mọi thông tin thế giới ngầm đều được bàn tán sôi nổi ở đây.Theo thông tin hot nhất hiện nay là “những người đứng đầu bang Rose Gost” hiện tại đã quay lại Việt Nam sau hai năm mất tích.Khi nhắc đến RG không ai không khỏi tò mò về ba người đứng đầu –ba nữ lúc nào trên mặt cũng hiện hữu ba chiếc mặt nạ 1 xanh,1 đỏ va 1 đen.Mọi thông tin về 3 người này đều là 1 bí mật.

Chiếc lamborghini xang biển đỏ trước bar Kelvin làm trung tâm của mọi ánh nhìn-vì lamborghini ở VN là hàng hiếm nha cả thành phố chỉ đếm được trên đầu ngón tay.Bình thường lamborghini chỉ màu đỏ,trắng,đen,cam còn này lại là xanh biển càng hiếm hơn.Tụi nó bước xuống với 3 gương mặt rất ư là hoàn hảo làm cho 3 gã đàn ông say với vẻ đẹp thiên thần của tụi nó

Rầm.....

Tụi nó tàn nhẫn đập cửa đi vào 1 cách không thương tiếc.(ôi tội nghiệp em cửa quá đi!)

Tụi nó ngang nhiên đi vào,tìm 1 góc khuất để ngồi. Demy gọi quản lý ra gặp mặt

_Gọi quản lý ra đây. Demy gọi phục vụ và háo ý 1 cách lạnh lùng không thể lạnh lùng hơn.

_Này cô em,em là aj mà được phép gặp mặt quản lý?.Tên thần kinh nào muốn đi gặp diêm vương sớm dám chọc ghẹo tụi nó.

_Bộ chúng tôi phải trả lời anh.Demy vênh mặt thách thức.

_Cô em nói năng cho cẩn thận.Chúng tôi không nể con gái đâu.Tên phục vụ trả lời

_Nếu không nể thì làm được gì chúng tôi?Lavy chống tay lên bàn hất mặt kiêu ngạo nhìn tên phục vụ.

_Được thôi tên phục vụ búng tay,1 đám thanh niên khoảng 20 tên mặt mày nham nhở bước lại gần tụi nó tỏ vẻ khinh thường.Tên phục vụ lúc này lên tiếng

_Mấy cung hời hạn chẳng chưa muộn.Nói xong hấn nở nụ cười ghê rợn.

_Đánh chứ ?Luzy hỏi

_Hỏi thừa!Đương nhiên.Demy,Lavy đồng thanh trả lời.

Bùm.....bụp.....bốp.....bbinh....binh.....eng....keng.....

Chỉ trong 10 phút tất cả bàn ghế trong bar đã bị tụi nó đập phá tan nát một cách không thương tiếc , khách trong bar cũng bị tụi nó dọa bỏ chạy mất dép.Còn lại là máu và tiếng hét,tiếng nài nỉ vang xin của bọn chúng.

_ Chuyện gì đang xảy ra vậy?Ai lại cãi gan đến đây gây rối?Kun-quản lý bar hét lớn tiếng.

_ Kun!!!Demy gọi tay quản lý

_ Chị.....chị Demy??Kun ngạc nhiên-Cả chị Lavy và Luzy nữa,sao các chị lại ở đây??Không phải mọi người đều ở Anh sao/

_ Uhm chuyện dài lắm có gì tụi chị kể sau.Mà sau này nhóc đừng gọi tên tiếng anh của tụi chị hãy gọi bằng tiếng việt.Trừ khi ở tổ chức mới được phép gọi như vậy.Kòn bây h nhóc giúp chị xử lý vụ này.Luzy nói với Kun.

_ Thì ra là các chị??Vậy mà em còn tưởng ai lại to gan đến mức quậy phá ở đây.Kun thờ dài vì hẳn biết độ quậy của tụi nó mà/

_ Tai sao lại không giám?Luzy ngạo nghễ hỏi.

_ Chị không biết cũng phải thôi.Từ 2 năm trước,sau khi các chị bỏ đi thì bang RG đã giải tán,nên tụi nó tung hoành và anh Kelvin,Ken,Kason xuất hiện tập tan trí tưởng tượng của mấy thằng nhãi ranh hám lợi,hám quyền lực và trở thành người đứng đầu hiện nay-bang Black Hawk.Nên không ai giám đến đây gây rối.

_ ”là tụi hần”.Cả 3 đứa nhìn nhau và có chung 1 suy nghĩ.

_ Ra là vậy.Thứ vị đây.Luzy cười tinh nghịch-À,lâu rồi không động tay động chân bay h đám đá khóa thích rồi.Tụi chị về nha.Em giúp chị dọn dẹp mớ hỗn độn này nhé !Luzy nhảy mất với Kun.Rồi 3 đứa đó bỏ đi.Mặt Kun méo xẹo,lắc đầu nhìn 3 đứa nó đi khuất.

.....Tại nhà.....

Sau khi dùng bữa xong thì 3 đứa nó đi vào mật thất.Mật thất này chỉ có 3 đứa nó mới biết thôi.

_ Demy,Luzy về thông tin vị trí đứng đầu,tụi bây cảm thấy thế nào?.Lavy hỏi 2 đứa nó bằng giọng lạnh tanh không cảm xúc.Đây mới là bộ dạng thực sự của những người đứng đầu RG khác hẳn với vẻ vui tươi vốn có.

_ Tao nghĩ đã đến lúc RG tái xuất gian hồ.Luzy cũng trả lời lạnh tanh.

Demy chỉ gật đầu thay cho câu trả lời của nó kèm theo một nụ cười lạnh lẽo đến gọn cả người bao hiệu cho cuộc chiến đầy áp những chết chóc ở phía trước đang chờ tụi nó.Sau khi từ mật thất đi ra cả 3 nhanh chóng lấy lại sắc thái vốn có,vui tươi nghịch ngợm và cả lạnh nữa .Không ai nghĩ rằng đây là 3 người đứng đầu thế giới đêm chỉ ở tuổi 15 (2 năm trước ấy nha) Độ tuổi ngay thơ trong sáng.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

7h sáng tại biệt thự Hoa Hồng, một chiếc BMW đỗ trước cổng chính của biệt thự. Một người đàn ông trạc 50 tuổi bước xuống xe

“Kính....kong!Kính.....kong!”

Quản gia My từ trong biệt thự khi thấy người đàn ông vội vàng chạy ra mở cửa, cung kính nghiêng người 450:

- Ông chủ. Người đàn ông đó chính là ba Lavy vừa đáp máy bay đến VN

Ba Lavy gật đầu rồi đi thẳng vào trong biệt thự. Sau khi yên vị trên chiếc sofa trước phòng khách, ông lên tiếng:

- Gọi 3 nó đưa xuống đây.

- Vâng ạ!. Quản gia My đáp rồi bước nhanh lên lầu gọi các vị tiểu thư dậy.

.....5 phút sau.....

- Chào 3 cô công chúa. Ba Lavy tươi cười vẫy tay với tụi nó

- Ba. Cả 3 đứa đồng thanh rồi bước đến ngồi cạnh ông. Vì gia đình của Lavy, Luzy và Demy quen thân với nhau nên ba Lavy xem Luzy, Demy như con gái ruột vậy, 2 đứa nó cũng xem ông như ba ruột nên cũng gọi ông là ba.

Ba Lavy tươi cười khi thấy tụi nó, Lavy nũng nịu lên tiếng:

- Con mới xa ba có mấy ngày mà ba đã nhớ con rồi. Mai một con lấy chồng chắc ba buồn lắm... Ba à hay là con không đính hôn nữa, gia đình chúng ta sống vui vẻ mãi mãi bên nhau ba nhé!!

Ba Lavy làm mặt nghiêm nói:

- Con đừng có nhõng nhẽo với ba nữa vô ích thôi. Ba quyết định rồi con sẽ phải đính hôn với Khánh Huy. Nếu sợ ba mẹ buồn thì nhanh chóng kết hôn rồi sinh vài đứa cháu cho ba mẹ ấm lòng là được rồi. Nói đến đây ông vui vẻ cười với Luzy và Demy. Demy chỉ cười đáp lại còn Luzy thì gật đầu đáp:

- Dạ. Ba nói đúng lắm ạ. Rồi Luzy quay sang nói với Lavy: - Nhanh chóng lấy chồng rồi sinh con đi nha. Hahahaha....

Lavy mặt nhăn nhó, trợn mắt nhìn Luzy: - Mày muốn chết hả con kia?.

Đáp lại Lavy, Luzy chớp chớp mắt miệng vẫn nở nụ cười chăm chọc.

- Ba à! Ba về VN chắc không phải chỉ để thăm tụi con? Demy nãy giờ im lặng lên tiếng hỏi ba Lavy. Lúc này, 2 đứa kia cũng thôi không đùa nữa nghiêm túc nhìn ba.

- Phải! Thật ra ba về là để thăm ông Lư, ông của Khánh Huy, Nhân tiện bàn về việc đính hôn của An Nhiên và Khánh Huy luôn. Vì vậy An nhiên á. Ông đưa mắt nhìn Lavy.: - Tối nay 7h con sẽ cùng ba đi gặp họ.

Lavy mặt buồn thiu, gật đầu đáp: - Dạ.

Luzy và Demy nhìn nó với ánh mắt thương cảm.

Tối 7h tại phòng VIP của nhà hàng Blue Star. Có 4 con người: 1 già, 1 trung niên, 1 nam và 1 nữ đang ngồi đối diện nhau qua chiếc bàn vuông. 4 con người đó chính là ông Kason, ba Lavy, Kason và Lavy.

Khi bàn được dọn đầy các món sơn hào hải vị. Lavy bắt đầu thực hiện kế hoạch đã chuẩn bị trước ở nhà. Chuẩn bị ở đây là nó điều tra về sở thích của Kason, xem cái tên đầu năm đáng ghét đó không thích ăn cái gì thì gấp cho hắn cái đó.

“Hehehe kì này ngươi chết chắc”. Lavy nở nụ cười sâu nhìn Kason nghĩ thầm. Bất gặp nụ cười ghê rợn của nó, hắn bắt giác run người. Đợi sau khi người lớn đụng đũa, Lavy gấp 1 miếng cá cho ông Kason:

- Ông à! Cháu nghe nói món cá hấp ở đây rất ngon, ông ăn nhiều vào ạ. Ông Kason gật đầu khen Lavy.

Rồi nó lại quay sang gấp thêm 1 miếng cá cho ba nó:- Ba cũng ăn nhiều vào nha.

Nói xong nó quay đầu nhìn Kason đang ngồi đối diện cười thật tươi, hắn cũng cười đáp lại nó, chờ mong nó gấp thức ăn cho mình. Nhưng rất nhanh sau đó, nụ cười của hắn vụt tắt, gương mặt tối sầm lại nhìn miếng bông cải vừa được nó gấp bỏ vào chén mình.

- Người ta nói, ăn nhiều rau rất tốt cho sức khỏe, dễ tiêu hóa và còn làm đẹp da. Anh ăn nhiều vào nha! Lavy vừa nói vừa cười đẩy đĩa rau đến trước mặt hắn và kéo đĩa thịt gần hắn về phía mình rồi ăn 1 cách thích thú. Kason nhìn Lavy 1 hồi mắt lóe sáng, miệng cười đều nói:

- Em không phải là con gái sao?

- Ý anh là gì? Lavy buông đũa chau mày nhìn hắn.

- Em không phải nói ăn rau đẹp da sao? Là con gái ai mà không muốn mình có 1 làn da tuyệt vời. Nhưng tôi thấy em có ăn miếng rau nào đâu. Chắc chắc! Không khéo tôi phải xem lại giới tính của em mới được.

- Anh!...Lavy trợn mắt dèy về tức giận nhìn hắn.

Nãy giờ ba Lavy đang ôn chuyện cũ với ông của Kason. Chợt nghe hắn hỏi vậy ông liền vỗ vai Lavy lên tiếng biện minh cho con gái:

- Khánh Huy à! Bác khẳng định5 với con, An Nhiên là con gái thật đấy nhé.

- Anh nghe rõ chưa? Tôi là con gái thật 100% đó. Bởi vì tôi là con gái nên tôi biết cách tự chăm sóc da mà không cần phải ăn9 rau. Còn anh là con trai, anh đâu thể ngày nào cũng tắm bằng nước hoa hồng, thoa kem dưỡng da như tôi được. Vì vậy tôi mới nhường anh ăn rau này. Nói đến đây nó đẩy đĩa rau lại gần hắn hơn và nở nụ cười đắc ý.

Kason cũng không chịu thua nhếch mép đáp trả:

- Cảm ơn lòng tốt của em. Tôi cũng khuyên em nên ít ăn thịt cá và mấy móm dầu mỡ 1 chút. Tôi không muốn sau này phải nuôi 1 cô heo đầu.

- Anh....Anh bảo ai là heo hả? Chưa biết được sau này ai phải nuôi ai đâu!. Lavy tức giận nhìn chằm chằm vào hấn sau đó hừ lạnh quay mặt đi.

Lúc này ông Kason và ba Lavy khề lắc đầu nhìn nhau.

- Khiếu này, xem ra chúng ta còn lâu mới làm xui gia được. Ông Kason lên tiếng.

- Bác nói phải. Chúng ta phải tìm cách để 2 đứa bồi đắp tình cảm chứ như vậy biết chừng nào chúng ta mới có cháu ẵm. Ba Lavy đáp.

- Ba/ Bác. Hấn và nó đồng thanh nhìn ba Lavy rồi 2 đôi mắt nhìn nhau rồi lại xa nhau.

-Đúng vậy. Người xưa có câu “lửa gần rơm lâu ngày cũng bén”. Hay là để 2 đứa nó sống chung 1 nhà cháu thấy thế nào?. Ông Kason hỏi ba Lavy

- Sống chung sao? Con/ Cháu không muốn sống chung với anh/con ta. Hấn và nó lại đồng thanh, 2 đôi mắt lại chạm nhau nhưng lần này không vội xa nhau. Nó bực mình nói:

- Anh đừng nói bắt chước tôi nữa có được không?

- Cô xem lại đi. Ai bắt chước ai?

- Anh bắt chước tôi chứ ai.

- Cô mới là người bắt chước tôi thì có.

- Là anh thì có.

- Là cô.

- Là anh.

- Là cô.

- Hai đứa đi không hả? Ba quyết định rồi, An nhiên ngày mai con phải dọn qua sống chung với Khánh Huy. Ba Lavy cương quyết nói.

- Ba/ Bác à!. Hấn và nó lại đồng thanh nhưng bây giờ 4 con mắt chỉ dán chặt vào ba Lavy.

- Ba sẽ không đổi ý đâu. Nếu con không làm theo lời ba thì ba sẽ khóa tất cả các thẻ của con lại và không cho con gặp Bảo Hân , Thiên Ân nữa.

- Ta cũng sẽ làm thế với con nếu con không đồng ý. Ông Kason nhìn hấn nói.

Khi thấy vẻ mặt kiên định của 2 vị trưởng bối. Hấn và nó chỉ biết thờ liếc nhau 1 cái rồi lắc đầu chán nản.

- Được rồi. Ba và ông còn chút chuyện để bàn. Con hãy về trước với Khánh Huy đi. Ba Lvy nhìn nó bảo.

- Khánh Huy cháu nhớ đưa An Nhiên về nhà cẩn thận. Bàn xong chuyện ông sẽ về. Ông Kason dặn dò hấn. 2 đứa nó vâng vâng dạ dạ rồi bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

6.Trận chiến ở bar H.R.Giger Từ lúc ra khỏi nhà hàng, hấn và nó chẳng nói với nhau câu nào cho đến khi nhân viên nhà hàng lái chiếc xe Ferrari 599 GTB đỗ trước cửa nhà hàng. Hấn vừa mở cửa định bước vào xe thì thấy nó đã yên vị ngồi vào ghế phụ cạnh hấn. Hấn chau mày bước vào xe nhìn nó nói:

- Nè! Ai cho phép cô tự tiện lên xe tôi vậy hả?

- Ông anh bảo anh đưa tôi về. Nó thản nhiên đáp.

- Nhưng bây giờ tôi có việc gấp cần giải quyết. Không đưa cô về được. Cô tự đón Taxi về đi
- Tôi không quan tâm. Nó vẫn ngồi yên trên ghế, mặc kệ gương mặt gấp gáp của hắn. Hắn bực bội hét nó:
- Cô có chịu xuống không hả? Hay là cô muốn tôi phải động tay động chân thì cô mới chịu đi.
- Tôi không xuống đó. Anh làm gì được tôi> Nó vốn rất bướng bỉnh nên không chịu khuất phục.

Hắn tức điên lên chỉ muốn ném nó ra ngoài cho rồi nhưng lại không thể vì nếu để ông biết hắn đối xử với nó như thế sẽ gặp rắc rối to. Nhưng bây giờ hắn thật sự rất vội. Bởi lúc vừa ra khỏi nhà hàng hắn nhận được tin từ Kelvin là nhóm RG đã xuất hiện trở lại sau 2 năm mất tích và nhiệm vụ của hắn bây giờ phải đến bar H.R.Giger mà 2 phó bang RG vừa mới xuất hiện để điều tra.

(Kelvin biết 2 người xuất hiện ở đó là phó bang là nhờ chiếc mặt nạ mà họ đeo. Trong bang RG chỉ có 3 người đứng đầu mới đeo mặt nạ. Chiếc màu đỏ là của thủ lĩnh, 2 chiếc còn lại màu xanh và đen là của phó bang)

Kason nén giận, không đôi co với nó nữa, tay nắm chặt vô lăng đạp ga phóng đi. Một lúc sau trước cổng biệt thự của Lavy

“Kiiiiiiiiit!!!” tiếng bánh xe ma sát với mặt đường tạo nên âm thanh chói tai. Kason nhanh chóng bước xuống xe vòng qua mở cửa xe cho nó, lôi nó ra khỏi xe rồi nhanh chóng chui vào xe phóng đi. Lavy ngay người chưa kịp phản ứng với hành động của hắn thì hắn đã biến mất cùng chiếc Ferrari 599 GTB.

“Chuyện gì thế nhỉ? Có cần gấp vậy không?” Nó đang suy nghĩ, đột nhiên chuông điện thoại vang lên cắt ngang dòng suy nghĩ của nó. Là Demy gọi, nó bắt máy:

- Alo! Tao nghe nè..... Được rồi tao đến ngay.

----- 2 tiếng trước-----

Sau khi Lavy cùng ba đi gặp ông Kason và Kason. Luzy và Demy định rủ nhau đến bar nào đó quâyquây nhận được tin của Jin – Quản lý bar H.R.Giger của tụi nó, báo rằng 1 nhóm người của Hắc Long Bang (HLB) đến phá và đòi gấp 3 vị bang chủ của RG. Nên Luzy và Demy phải đến đó xử lí.(Mới khôi phục bang mà đã có người đến tìm. Mấy chị ấy nổi tiếng ghê).

2 đứa nó xuất hiện trước cửa quán bar. Demy mặc áo cúp ngực gọn sóng màu đen liền với quần short, mang giày boot lừng ngang ống chân màu đen nốt và kèm theo chiếc mặt nạ màu đen luôn. Còn Luzy mặc áo tay dài hở 1 bên vai ôm sát người màu xanh biển cùng với quần short và đôi giày boot cao xanh dương, cô đeo dây chuyền nhiều tầng màu trắng hình đầu lâu. Nó cũng không quên mang chiếc mặt nạ màu xanh dương. Cả 2 đứa nó đều mang chiếc nhẫn hình hoa hồng ở ngón trỏ bên tay trái. Tụi nó vừa bước vào thì mọi ánh mắt đều đổ dồn vào nó, dõi theo từng bước chân của tụi nó.

Sau khi 2 đứa nó đứng trước bon HLB, Jin và bọn đàn em đứng phía sau cuối đầu chào.

- Được rồi. Chuyện gì đang xảy ra ở đây? Demy lạnh lùng lên tiếng. Jin tiếng lên phía trước nói:

- Dạ 2 chị. Họ đến đây gây rối nói muốn gặp các chị.

Luzy nhìn thẳng tên đứng đầu lạnh nhạt lên tiếng: - Các người không có tư cách. Muốn thì gọi bang chủ các người đến đây.

Demy tiếp lời: - Các người có 2 phút để gọi bang chủ đến đây.

Rồi Demy quay đầu về phía Jin nói tiếp: - Sau 2 phút thì tự xử lí chúng.

Nói xong, Luzy và Demy sải bước về phía cửa thì...”Bằng”.... 1 viên đạn vừa được ghim vào mép cánh cửa. 2 đứa nó liếc nhìn viên đạn không hề run sợ như bọn đàn em của tụi nó. Ngược lại tụi nó còn nhàn nhạ bước đến ngồi xuống cái bàn ở góc cuối- nơi viên đạn được bắn ra. Có 1 mỹ nam đang ngồi ở đó, trên bàn là 1 khẩu súng.Luzy nở nụ cười nửa miệng. Demy vẫn vẻ lạnh lùng lên tiếng:

- Đã đến rồi thì vào thẳng vấn đề đi.

- 2 Người đẹp không cần vội, cũng chẳng có chuyện gì. Chỉ là nghe tin 3 nữ chủ nhân của RG đã trở lại nên tôi chỉ muốn đến thăm và mời các người đẹp 1 ly thôi. Hắn nở nụ cười ủy mị- Hắn chính là Lâm Phong , bang chủ của HLB.

Thấy 2 đứa nó không nói gì. Hắn gọi người đem đến 2 cái ly rồi tự tay rót rượu vào ly mời tụi nó. Tụi nó nhận ly rượu uống 1 hơi hết sạch. Lúc này Luzy lên tiếng:

- Rượu cũng đã uống, chúng tôi đi trước. Nói xong tụi nó đứng dậy bước đi. Hắn uống hết ly rượu trong tay rồi tiến đến sau lưng, đưa tay đánh vào ót 2 đứa nó. Nhưng 2 đứa nó rất nhanh đã phát hiện ra, vội vàng né người sang 2 bên, quay người đưa chân đá vào nguời hắn. Hắn rất nhanh nắm được chân tụi nó. Tụi nó không vừa, xoay chân lấy đà đạp lên tay hắn và ấn đầu gối vào ngực hắn làm hắn lùi về phía sau mấy bước. Bọn HLB chạy đến đỡ hắn. Hắn nhếch mép:

- Không tệ! Phản ứng rất nhanh nhạy. Đáng làm thủ lĩnh thế giới đêm. Rồi hắn quay nhìn thuộc hạ lên tiếng: - Bắt đầu đi.

Hắn vừa nói xong, bày đàn em của hắn xông xổ tiếng đến tấn công 2 đứa nó. Đàn em của tụi nó thất thế cũng xông lên. Hắn và tụi nó đánh nhau quyết liệt, hết ra chiều này liền đến chiều khác. Đột nhiên, Demy cảm nhận được có khói độc phát ra ở phía góc bar. Vì khói chỉ mới thả ra nên mọi người vẫn không hay biết. Còn Demy là 1 trong 3 người đứng đầu điều chế độc được nên rất nhạy bén trong việc này. Demy ra tín hiệu cho Luzy biết và bảo mọi người rút lui.

Tụi nó nhanh chóng phóng lên chiếc Buggatti's Veyron màu xám bạc của Luzy phóng đi. Lâm Phong cũng leo lên chiếc Maybach Exelero đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Trên con đường ngoại ô có 3 chiếc xe: 1 xám của Luzy và Demy, 2 đen -1 của Lâm Phong, còn 1 là của Ken và Kelvin. Lúc này, khi vừa nhận thông báo thủ lĩnh của RG đã xuất hiện trở lại, nên tụi hắn phóng xe đến quán bar H.R.Giger để xem thật hư. Vừa dừng trước cửa, Ken và Kelvin thấy 2 cô gái đeo mặt nạ xanh, đen bước ra từ bar, leo lên con Buggatti's Veyron. Tụi hắn biết chắc đó là 2 phó bang RG. Theo sau tụi nó là bang chủ HLB đi con Maybach Exelero đuổi theo sau đó. Vì thế tụi hắn liền bám đuôi. Một trận đua xe đang diễn ra.

Nhìn qua kính chiếu hậu, Luzy thấy có 1 chiếc xe theo sau. Miệng hơi cong lên:

-Nhất Bảo và Thiên Minh cũng đang đuổi theo chúng ta.

-Nhất Bảo là người lái. Mày cẩn thận. Tên đó là tay đua số 1 VN đó. Demy nhắc nhở Luzy.

-Tao mong là hắn và tên Lâm Phong kia đừng kết thúc cuộc đua này sớm quá.À! Mày gọi Lavy hỏi nó xong chưa. Bảo nó đến bar xử lý đi.

Demy không nói gì thêm. Lấy điện thoại gọi Lavy. Cùng lúc đó, Kelvin ngồi cạnh ghế phụ cạnh Ken trên chiếc Zenzo cũng đang nhắn tin cho Kason đến bar H.R.Giger.

-----Tại bar H.R.Giger-----

Kason bị bọn đàn em RG chặn ở cửa quán. Jin lịch sự lên tiếng:

-Hôm nay bar đóng cửa. Mong thiếu gia Kason hôm khác hắn ghé chơi.

-Tôi đến đây không phải để chơi. Nghe nói ở đây đã có 1 cuộc ẩu đả giữa RG và HLB?

-Chuyện đó không liên quan đến BH bang.

-Sao lại không liên quan. Việc đó chứng tỏ thủ lĩnh RG –những người TỪNG đứng đầu thế giới ngầm đã trở lại. Kason nhấn mạnh chữ “từng”, nở nụ cười gian xảo nói tiếp:

-Chúng tôi cũng là người trong giới. Hiện tại còn là người đứng đầu không thua kém gì bang chủ các người. Vì thế tôi được biết mọi chuyện đang ở đây.

Không đợi Jin lên tiếng, Kason cho bọn đàn em xông thẳng vào. Jin cũng không khách khí nữa kêu đàn em chặn ngay cửa. Và 1 trận chiến lại xảy ra.

Lúc này, Lavy lái chiếc BMW đến bar. Nó vừa bước xuống liền gây sự chú ý. Cuộc chiến dừng lại. Nó mặc áo 3 lỗ ngắn màu đỏ sẫm ôm vào người cùng với chiếc quần jumpsuit màu đen để hở vòm eo thon thả đầy quyến rũ. Nó đeo 1 sợi dây chuyền có hình Hoa hồng biểu tượng của nhóm RG và không thể thiếu chiếc mặt nạ màu đỏ bí ẩn.

Lavy tiến đến chỗ Jin, tất cả đàn em đều cúi đầu chào nó. Nó hừ lạnh liếc nhìn Kason nghĩ thầm “Nói là có chuyện gấp, không ngờ chuyện gấp là bay đến đây nhiều chuyện. Đúng là ông tám”

Kason thấy nó mỉm cười thích thú lên tiếng:

-Không ngờ RG quay lại là thật. Hắn đưa tay ra nói tiếp: -Tôi rất hân hạnh khi được gặp thủ lĩnh RG.

Lavy không thèm để ý đi thẳng vào bar. Kason lạnh mặt nghĩ: “Dám khinh thường ta ư! Chờ đó”. Sau đó hắn theo chân nó đi vào.

Lavy đảo mắt nhìn 1 vòng, 1 đồng đồ nát, nó vẫy tay kêu Jin lại gần:

-Hãy dọn dẹp lại chỗ này, gọi người mang bàn ghế mới đến. Mai vẫn hoạt động bình thường.

-Vâng!.....Chị à! Lúc này Kun có đến tìm chị. Giờ đang ở trong phòng. Jin trả lời Lavy.

Nãy giờ Kason đã nghe hết. Hắn cũng thừa biết Kun sớm muộn cũng quay về RG. Hắn tiếp tục lê bước theo Lavy để hóng chuyện. Đột nhiên Lavy dừng lại trước cửa phòng lên tiếng lạnh:

-Nhiều chuyện nãy giờ là đủ rồi. Nói xong nó mở cửa bước vào “RÀM” hắn đen mặt đứng ngoài cửa. Rồi hắn và bọn đàn em bỏ về.

Trong phòng nó ngồi đối diện với Kun.

- Chị Lavy em có thể quay lại tổ chức được không? Kun nó mong chờ cái gậy đầu.

-Tất nhiên là được rồi. Lavy cười tươi với Kun.

-Hìhìhi... thế thì tốt rồi. ... À! Chuyện HLB, lúc này em đã nghe Jin kể. Chị định thế nào?

-Chị nghĩ đã đến lúc lấy lại mọi thứ.

-----Quay lại cuộc đua-----

-Né! Luzy mày vòn đủ chưa hả? Demy ngán ngẩm lên tiếng. Nãy giờ Luzy cứ đội 1 trong mũi xe của Lâm Phong và Ken tiến lên phía trước thì đạp ga lái xe chặn trước mặt.lâm tụi hắn thắng gấp mấy lần. Ken biết Luzy đang dõn với mình, hắn nghĩ ra chiến lược đấu với nó. Lần này hắn cũng tiến lên phía trước gần xe nó nhưng khi nó vừa lái xe chặn trước mặt thì hắn lái xe lách qua và chạy song song với nó. Cả 2 cùng hạ kiếng, liếc nhìn nhau. Nó cười nửa miệng rồi nâng kiếng lên phóng về phía trước qua mặt xe hắn. Lâm Phong nãy giờ vẫn bám sát xe nó và hắn.

-Vòn đủ rồi. Về thôi. Luzy cười với Demy quay xe 180đi về hướng ngược lại. Nó lách qua xe Ken và Lâm Phong 1 cách nhanh chóng. Ken nhanh nhẹn cho xe quay đầu lại và tiếp tục đuổi theo nó. Còn Lâm Phong trở tay không kịp thắng gấp tại chỗ (Haizz! Không phải tay đua mà cứ thích bon chen =.=)

-Không tồi! Kelvin im lặng quan sát nãy giờ lên tiếng.

- Rất thú vị! Đáng làm đối thủ. Ken nhếch mép.

Đến ngã tư phía trước, nó quẹo sáng trái- đoạn đường để bảng “ĐANG THI CÔNG” nó lao thẳng về phải phần đường đang sửa chữa. Còn cách 2 m, nó lại quay xe 180 rồi lách sang 1 bên đạp thắng. Ken lần này không phản ứng kịp với thắng xe. Nhưng theo quán tính xe vẫn lăn bánh và “ÀM....RÀM”

Mấy tám biển, dây căng đã bị ngã, còn xe hắn thì lọt xuống phần đường hư.Ken và Kelvin mở cửa xe đi xuống nhìn về phía xe Luzy và Demy. Luzy hạ kiếng xe dơ tay vẫy vẫy:

-Hôm nay chơi rất vui. Tạm biệt! Nói rồi nó đạp ga bỏ đi.

-Được lắm chờ đó. Ken lạnh lùng lên tiếng đủ cho Kelvin nghe.

-----Tại biệt thự Hoa hồng số 15-----

-Tụi bây về rồi hả? Chuyện sao rồi.? Lavy lên tiếng khi thấy Luzy và Demy về.

-Chán! Biết vậy lúc này tao chẳng thèm đi theo Luzy rồi. Demy phàn nàn.

-Đâu có. Tao thấy cũng vui lắm mà. Công nhận tên Nhất Bảo như đĩa vậy bám dễ sợ. Còn tên Hàn Phong kia kĩ thuật yếu quá, không biết lượng sức mình. Luzy cao giọng nói.

-Tao hiểu lí do Demy không muốn đi với mày rồi. Lavy gật gù với Demy.

-Xi!... À! Chuy6n mày sao rồi? Kế hoạch thành công không? Tên Khánh Huy từ chối hôn ước chưa? Luzy hỏi tới tấp.

-Huhuhu!!! Luzy ơi, Demy ơi! Tao khổ quá.

- Sao vậy? Kế hoạch thất bại? Demy nhăn mặt hỏi

-Hoàn toàn thất bại. Để tao kể tụi bây nghe: ABCXYZ.....

-Cái gì? Sống chung? Luzy và Demy hét lớn.

-Phía. Giờ tao phải làm sao?

Chắc! chắc! chuyện rắc rối rồi đây. Luzy chép miệng.

-Bây giờ m cứ sống chung với thằng chả rồi tiếp tục thực hiện kế hoạch cho đến khi tên đó giờ tay đầu hàng, không muốn sống chung với mày nữa. Demy châu mày nói.

-Ok. Quyết định vậy đi. Giờ cũng không thể làm gì khác. Lavy ảo não trả lời

-Được rồi. Hôm nay mệt lắm rồi. Đi ngủ sớm cho nó khỏe. Luzy khoát tay Demy và Lavy bước về phòng.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

.....8h Sáng tại biệt thự Hoa Hồng.....

Chiếc xe Ferrari 599GTB đỗ trước cổng. Một anh chàng với gương mặt rất điển trai đang tựa người vào xe, tay khoanh trước ngực, trông rất phong độ. Nhưng 1 giây sau đó....

“Bẹp” Sự phong độ ấy bị đập sang 1 bên:

-Nè! Cô có nhanh lên không hả? Người gì đâu mà lè mè. Tôi đợi cô 1 tiếng đồng hồ rồi đó. Kason bức bối lên tiếng khi thấy Lavy bước xuống lầu.

-Anh có thôi lèm bèm không hả? Con trai gì đâu mà cứ như mấy bà già vậy. Lavy lôi cái vali từ cầu thang đi xuống.

-Cô nói ai là bà già vậy hả? Nếu không phải ông bảo tôi rước cô thì tôi cũng không thèm đứng đây lèm bèm với con heo mít ướt như cô đâu. Hấn găng từng tiếng.

-Gi mà con heo mít ướt? Đồ đầu nầm, óc quả nho, tứ chi chậm phát triển. Nó hằng học kéo vali đến chỗ hấn.

-Cô có mắt không hả? Cô nhìn thế nào mà bảo tôi đầu nầm? Tứ chi chậm phát triển hả? Tôi là óc quả nho nên mới đứng đây với con heo như cô nè.

“Bẹp”

-Á...Cô làm cái gì vậy hả? Kason ôm chân hét lớn.

-Anh mà còn nói tôi là heo nữa thì tôi cho anh què luôn biết chưa? Nó nghiêng răng nghiêng lợi nhìn hấn.

-Haizz! Không biết 2 người đó ở chung 1 nhà sẽ thế nào đây? Luzy ngồi trên ghế thờ dài nhìn Ksaon và Lavy.

-Rất thảm họa có thể ảnh hưởng đến mọi người xung quanh rồi lan rộng ra toàn nhân loại. Là 1 bi kịch. Demy sờ sờ cằm tỏ vẻ dâm chiêu.

-Có nói quá không vậy! Kason và Lavy đồng thanh.

-Nè sao anh/cô cứ thích bắt chước tôi hoài vậy hả? 2 người lại đồng thanh rồi cả 2 cùng trừng mắt nhìn nhau.

- 2 người tính đứng đây cãi nhau tới sáng luôn sao? Anh chị đi mau cho chúng em nghỉ ngơi nữa. Luzy đứng dậy đẩy hấn và nó vào xe.

Mới 7h sáng đang an giấc thì đã bị tên khủng Kason kêu inh ỏi gọi Lavy dậy dọn đồ mà cứ như heo bị thọc tiết vậy. Chẳng cho Luzy và Demy ngủ. Đã thế, Hấn và Lavy cứ cãi nhau suốt 1 tiếng đồng hồ làm Luzy và Demy đau cả tai.

.....Tại nhà Kason.....

Lavy bước xuống xe đi vào nhà thì đằng sau có tiếng Kason vọng lại:

-Nè! Cô tính bỏ của chạy lấy người hả? Lavy không thèm để ý đi thẳng vào trong nhà.

- Nè! Cô bị điếc rồi hả? Không nghe thấy tôi nói gì sao? Kason lại lè nhè lên tiếng. Lúc này Lavy quay người lại gắt lên:

-Rốt cuộc anh có phải là đàn ông không hả? Sao nói nhiều quá vậy? Có 1 cái vali không mang vào giúp tôi được sao? Chẳng galăng gì cả? Sáng giờ bực bội hết sức.

“ Cô có là con gái như mọi con gái khác đâu? Người không bình thường như cô tôi có galăng chỉ tổ hại mình” Kason chỉ dám nghĩ thầm chứ không dám lên tiếng nếu không sẽ phải trở về với các bụi mât.

Hắn kéo vali vào cho nó.:- Phòng cô ở trên lầu, Nằm trong cùng, cạnh phòng tôi.Nói rồi hắn mang vali dẫn nó lên lầu. Sau khi đến phòng nó hắn nói tiếp:

-Xếp đồ xong thì xuống nấu bữa sáng đi. Sáng giờ vẫn chưa ăn gì hết.

-Cái gì? Nấu bữa sáng? Anh bảo ai nấu bữa sáng chứ? Lavy mở to mắt nhìn Kason

-Cô chứ ai.

-Tại sao lại là tôi? Quân gia đâu? Sao không kêu họ nấu ? Anh đừng nói với tôi là nhà anh không có tiền thuê người làm nha. Lavy cười cợt.

-Cô không biết sao? Ba cô không nói gì à?

-Nói gì? Lavy tò mò hỏi.

-Haizz! Họ bảo tôi với cô tập sống độc lập, chia sẻ công việc nhà với nhau để tăng tình tình cảm. Kason chán nản thờ dãi.

-Gi chứ? Vậy là không có người giúp việc? Lavy ngạc nhiên

Kason gật đầu nói tiếp: -Đúng vậy. Cho nên cô mau dọn dẹp nhanh đi rồi xuống nấu đồ ăn sáng.

-Không. Sao anh không nấu mà tôi phải nấu? Lavy chặn ở cửa không cho hắn đi.

- Vì đây là nhà tôi. Cô còn đang ở nhờ nhà tôi và sau này cô còn là vợ tôi. Mà vợ là phải lo chuyện nhà cửa bếp núc. Suy ra cô là người nấu ăn. Hiểu chưa HEO MÍT ƯỚT! Hắn nhả mạnh 3 từ “ heo mít ướt” rồi đẩy nó sang 1 bên phóng nhanh ra ngoài. Chứ nếu Ở lâu sẽ không còn nhìn thấy ngày mai

-grừ...grừ! Cái tên đầu nấm chết tiệt nguoi đứng lại đó cho ta. Lavy vừa hét vừa chạy theo Kason. Nhưng đã muộn 1 bước, hắn đã lao xe đi rồi chỉ bỏ lại 1 câu:

- 10 phút nữa phải có bữa sáng cho ta nha heo mít ướt. Hahahaha....

-Cái tên đáng chết kia. Đứng lại cho ta. Lavy nói với theo.

“Được rồi bữa sáng chú gì. Ta cho mi chết.”Lavy nở nụ cười quái dị đi vào nhà bếp bắt đầu thực hiện kế hoạch vừa mới lóe sáng trong đầu. “ hehehe.. Kì này 1 mũi tên trúng 3 con nhạn”

10 phút sau Kason trở về với chiếc xe sạch bong sáng bóng (Anh ấy mới rửa xe ý mà). Vừa mở cửa ra, 1 làn khói nghi ngút bao phủ ngôi nhà. Kason cảm thấy có 1 bầy quạ đang bay ngang qua đầu. Chợt nhớ Lavy đang còn ở trong nh2. Hắn xong xô xuống nhà bếp hét lớn:

-An Nhiên cô đâu rồi? Mau ra đây. Cô có nghe tôi nói gì không hả? Không có tiếng trả lời. Hắn cảm thấy lo vô cùng, không biết nó có bị gì không nữa. Đang trong cơn hoang mang tìm nó.

-Tên điên kia tôi ở đây nè. Chợt từ xa nghe tiếng nó. Hắn liền quay lưng nhìn về nơi phát ra tiếng nó thì thấy Lavy đứng trước cửa vẩy vẩy tay xua làn khói. Hắn mừng khôn xiết, vội chạy đến ôm nó ra ngoài.

- Nè cô không sao chứ! Nãy giờ cô ở đâu vậy ha? Hắn soi soi xem nó có bị thương chỗ nào không?

-Tôi không sao. Nhưng anh làm gì mà mới về nhà là hét um sùm thế? Lại còn tốt độ xuất lo cho tôi nữa chứ!Lavy gạt tay Kason đang nắm vai cô xoay qua xoay lại.

-Không sao thì tốt rồi. Hắn nhẹ nhàng thờ ra nhưng ngay sau đó hắn lại đàn mặt ra suy nghĩ: “ Ủa mà sao tự nhiên mình lo cho cô ta quá vậy? Chẳng lẽ mình bị hồng não rồi hả ta”. Hắn lắc lắc đầu chợt nhớ điều gì đó rồi hỏi Lavy:

-Mà nhà tôi xây ra chuyện gì vậy?

-Ừm tôi cũng không biết nữa. Tôi đang rang vài cái trứng, nướng vài miếng bánh mì. Sau đó tôi đi toilet, lúc quay ra thì khói bụi mịt mờ nên tôi chạy ra đây luôn, chờ anh về giải quyết. Nó nói 1 cách thẳng thắn.

-Cái gì? Vậy lúc đi toilet cô tắt bếp chưa? Hắn hơi nhăn nhó hỏi.

-À hình như là chưa... Nó chưa kịp dứt lời thì...

“Bùm” 1 góc nhà của hắn bị nổ và bốc cháy. Hắn tím mặt, tay nắm chặt thành nắm đấm nghiêng răng ken kết:

-Nhà của tôi.

-ừ..Nhà của anh dóm quá, dễ cháy thật. Sau này có xây nhà xây cho chắc 1 chút. Nó vừa nói vừa vỗ vai hắn. Hắn quay phắt nhìn nó. Mặt hắn lúc này cũng xám xịt như góc nhà vừa mới nổ của hắn. Hắn lòi nó đi:

- Anh... Anh tính lòi tôi đi đâu? Nó hét toáng lên

“Tùm” Nó bị hắn quăng xuống hồ bơi 1 cách không thương tiếc.(Nhà Kason có 1 cái hồ bơi lớn bên hông nhà.)

-Nè anh làm gì vậy hả? Nó ngóc đầu ra khỏi mặt nước nhìn hắn quát lớn.

-Tôi muốn giết chết cô. Kason gầm gừ lên tiếng.

-Chỉ có 1 ngôi nhà bé xíu thế mà anh muốn sát nhân hả? Ích kỉ, hẹp hòi. Lavy bơi đến chỗ bậc thang bước ra khỏi mặt nước.

-----10 phút trước-----

Sau khi Kason rời đi. Lavy gọi ngay cho Luzy:

-5 phút nữa mày có mặt ở nhà Kason được không?

Luzy ở đầu dây bên kia: -Chi vậy? Mày và tên đó xảy ra chuyện gì nữa sao?

Lavy trả lời: -À! Hắn bắt tao phải chuẩn bị bữa sáng. Và tao đã này ra 1 ý tưởng cực kì tuyệt vời.

-Ý tưởng gì? Luzy tò mò

-Tao sẽ đốt nhà hắn. Lavy cười ranh mãnh trả lời.

-Cái gì? Đốt nhà? Lúc này Luzy ở bên kia đầu dây hét toáng. . Có cả Demy ngồi bên cạnh này giờ đang ngóng chuyện 2 đứa nó cũng hét lên. (Luzy mở loa ngoài cho Demy cùng nghe)

Lavy nghe tụi nó la vội đưa điện thoại ra xa đợi khi tiếng inh ỏi trong điện thoại ngừng hắn mới áp lên tai nói tiếp: -Đau tai quá! Có gì đâu mà tụi bây làm gì hết lớn vậy.

-Vậy mà không lớn! Giọng Demy từ điện thoại vọng ra.

-Chỉ là một ngôi nhà thôi. Chỉ cần đốt nhà tao sẽ không cần nấu bữa sáng cho hắn. Không cần ở chung với hắn. Đốt nhà hắn rồi hắn sẽ ghét tao và hủy hôn với tao. 1 mũi tên trúng 3 con nhạn. Không phải tuyệt vời lắm sao? Lavy vui vẻ tưởng tượng cảnh mình được giải thoát khỏi Kason.(Chep! Chep! Mơ mộng hảo huyền quá.=.* Nếu chị hủy hôn ước với anh Kason thì em viết truyện chi nữa)

-Thông minh thật. Lão đại tuyệt vời. giọng Luzy vang lên khi nghe chiến lược kinh thiên động địa của Lavy.

- Nè tao đã bảo là không được gọi tao bằng lão đại rồi mà. Già chết đi được. Lavy cắn nhằn Luzy.

-Vậy mày muốn tụi tao giúp mày làm gì? Mày đừng bảo là tụi tao đến đốt nhà phụ mày cho vui nha? Demy châm chọc Lavy

-Xi! Ngôi nhà như hạt me này tao tự đốt được. Tao chỉ nhờ tụi bây qua đây lấy vali đồ của tao rồi tìm một chỗ nào đó đợi tao phóng hỏa và Khánh Huy về thì đến đón tao.

-Rồ! Thưa Lão đại..hihihi. Luzy và Demy cùng đồng thanh chọc Lavy.

-Đã bảo gọi lão đại già lắm. Không được gọi nữa. Lavy hét lại tụi nó. Nhưng điện thoại đã ngưng kết nói rồi. (Luzy, Demy: may quá! Cúp máy sớm chứ để thêm 1 giây nữa là điếc luôn)

-----Quay về thực tại-----

Lúc này mọi người bu xung quanh nhà hắn. Luzy,Demy cũng đã đến nhưng chậm hơn 1 bước. Thấy Lavy ướt nhẹp như con chuột lột, Luzy vội chạy đến chỗ nó khoát áo khoát của mình lên người Lavy:

-Mày có sao không? Lavy lắc đầu liếc Kason. Luzy quay đầu nhìn Kason nói:

-Tội nghiệp bạn tôi mới theo anh về có 15 phút mà phải chịu thiệt thòi thế này.

Kason hằng học đáp lại: -Phải. Mới có 15 phút về nhà tôi mà cô bạn yêu quý của cô đã phá banh nhà tôi rồi nè.

-Tôi phá nhà anh hồi nào. Tại nhà anh kém chất lượng chứa bộ. Lavy chu môi lên cãi.

-Đúng thật là... Chẳng ra sao cả....Kelvin cùng Ken cũng đến từ lúc nào lên tiếng.

- Cái gì mà chẳng ra làm sao? Lavy 2 mắt lườm Kelvin.

-Hôm nay không ngồi xe lăn đến đây chứ? Demy biểu môi nhìn hấn.

-Cô muốn kiểm chuyện hả? Lừa giận ngày nào của Kelvin giờ lại bùng cháy trở lại. Hấn vẫn còn tức tối chuyện Demy bảo hấn đi xe lăn ở Trung Tâm Thương Mại.

-Là ai kiểm chuyện ai trước. Luzy lên tiếng thay cho Demy.

- Vậy ai đốt nhà tôi? Như vậy không phải các cô kiểm chuyện trước còn gì? Kason vẫn còn ầm ứ chuyện ngôi nhà.

-Nè! Sao có 1 chuyện đó mà nãy giờ nói hoài vậy. Có 1 ngôi nhà thôi chứ có gì đâu? Nhà anh dư sức mua 10 ngôi nhà như vậy mà. Luzy lại lên tiếng nói đỡ cho Lavy.

-Đương nhiên nhà Khánh Huy dư sức mua. Nhưng đó là nhà chứ không phải quà vật muốn mua thì mua. Phung phí. Ken im lặng nãy giờ cũng lên tiếng.

-Nè tên kia! Tôi đâu có đụng chạm gì đến anh. Tôi nói là nói vậy. Còn việc tên kia thích phung phí hay không cũng đâu phải tiền của tôi mà anh bảo tôi phung phí. Luzy vừa nói vừa chỉ tay về hướng Kason, cong môi nói.

-Phải đó. Tụi tui có quyền khuyên người khác sống phung phí còn tụi tôi không sống phung phí là được rồi. Lavy nói tiếp lời Luzy.

-Mà tụi tôi có nói gì, làm gì cũng không liên quan đến các anh. Demy chốt lại một câu chí lý nhưng đối với tụi nó thôi.

Đột nhiên điện thoại Khánh Huy vang lên.

-Alô! Cháu nghe ông.....Dạ.....Biệt thự của ba mẹ?.....Dạ được.

Thấy hấn cúp máy Lavy liền hỏi:

-Ông hả? Ông nói gì vậy?

-Ông bảo tôi và cô dọn đến ngôi biệt thự trước đây của ba mẹ tôi. Nói xong hấn không thèm quan tâm gương mặt đang méo xẹo của nó đi thẳng lên xe. Sau khi lên xe hấn thấy nó vẫn đứng trân trân 1 chỗ hấn cầu nhàu:

-Có lên xe không hả? Nó mặt ỉu xiu lên xe. Luzy và Demy chỉ biết lắc đầu. Thế là kế hoạch thất bại.

Luzy, Demy và Kelvin, Ken cũng lên xe đi theo Kason, Lavy về nhà mới.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

-----Tại căn biệt thự mới của Lavy và Kason-----

Ngôi biệt thự màu trắng, được xây dựng theo kiến trúc Phương Đông. 2 bên lối vào là 1 vườn hoa với nhiều loài hoa đẹp. Bên hông biệt thự được đặt 1 chiếc xích đu cũng màu trắng dưới gốc cây cổ thụ già. Phía sau biệt thự là 1 hồ bơi rộng lớn. Bên trong biệt thự gồm có 1 phòng khách, 1 nhà bếp và trên lầu có 6 phòng ngủ được chia làm 2 dãy lầu đối diện nhau. Sau khi tham quan 1 vòng, Lavy nảy ra ý tưởng:

-Bảo Hân, Thiên Ân ở đây có đến 6 phòng lận. Hay là tụi bây dọn qua đây ở chung với tụi tao cho vui.

-Không được. Kason nghe thế liền lên tiếng phản đối.

Lavy tay chống hông, hất cằm nhìn Kason hỏi: -Sao lại không được?

-Ông và ba cô bảo tôi với cô phải sống chung với nhau. Vì vậy cô không thể cho họ dọn qua đây được. Kason từ tốn giải thích.

- Ông và ba bảo tôi với anh sống chung chứ đâu có nói là tôi không được rủ bạn về sống chung. À! Hay là anh muốn sống riêng với 1 mình tôi? Anh thích tôi rồi phải hôn? Lavy cười châm chọc làm mặt Kason đỏ lên.

-Tôi...Tôi... Ai nói tôi thích cô chứ? Một mình cô tôi còn chịu không nổi. Nay cô rủ thêm 2 yêu quái như cô chắc tôi chết mất. Hẳn thẹn quá hóa giận động chạm đến Luzy và Demy làm Luzy tức giận chỉ tay vào tội hân:

-Anh nói ai yêu quái hả? Anh và 2 tên này có hay ho gì đâu mà nói tội tui. “Xi có yêu quái nào đẹp như tiên giáng trần giống tội tui đâu chứ” Luzy nghĩ thầm.

-Đừng có chỉ tay vào tôi. Kelvin đẩy tay nó ra.

-Bảo Hân có nói sai gì đâu mà anh trưng ra cái bộ dạng đó? Demy biểu môi nhìn Kelvin

-Phải. Các cô không sai mà là cực kì sai. Tội tui đâu có đốt nhà phóng hỏa. Kason vừa nói vừa nhìn Lavy với ánh mắt ngập lửa như ngôi nhà phát nổ của hân.

-Tội tui không có đến bar đánh nhau đập đồ. Ken tiếp lời.

-Và tội tui không có bảo người khác ngồi xe lăn. Kelvin chia ánh mắt hình viên đạn về phía Demy.

-Xi thôi không thêm đề ý bọn họ nữa. Tội mình về biệt thự dọn đồ đi. Lavy chạy đến khoát tay Luzy và Demy đi về phía cánh cửa.

Kason hét với theo đáng 3 đứa nó: -Nè cô cho họ ở đây thật sao?

Đáp lại hân là tiếng xe Lamborghini của Luzy. Kason giờ chỉ biết ôm mặt than vãn với Kelvin và Ken.

-Giờ tao phải làm sao để đối phó 3 con nhỏ đó đây. Sao số con khổ quá vậy trời!

Kelvin và Ken vỗ vai an ủi hân. Chợt ánh mắt Kelvin sáng lên. Hân nhìn Ken và Kelvin. Như biết kason đang nghĩ gì, Tội hân vội lắc đầu, đồng thanh đáp:

-Đời còn đẹp tao chưa muốn chết.

Kason: -Tội mình không phải bạn tốt sao? Tội bây nỡ lòng nào thấy chết mà không cứu hả?

-Mày đừng giả giọng năn nỉ mĩ nam của mày được không. Nghe nhột lỗ tai chết được. Ken vuốt vuốt tai nói

-Tội tao không phải là không muốn giúp mày. Nhưng tội tao điều là con một lỡ tao chết ai nối dõi tông đường. Nhà tao sẽ tuyệt tôn vì thế không được. Kelvin biện minh

-Tao tuy không phải con một nhưng cũng là con trai độc nhất chứ bộ. Kason mặt hơi bực

-Nhưng đó là tự ông mày ép mày xô đường chết. Có gì mày nói với ông nỗi oan ức ấy. Ken lên tiếng.

-Thôi được rồi tội bây không muốn giúp tao thì thôi. Giờ tội bây về đi mai đến lùm xác tao. Kason bước đến ngã người trên ghế sofa, mặt hơi tối lại.

-Tội tao sẽ dọn qua ở chung với mày. Kelvin bước đến ngồi xuống cạnh Kason.

-Anh em chúng ta sẽ hân mà phục yêu. Ken khoát vai tội hân tiếp lời, miệng hơi nhếch lên đầy ẩn ý: -Dù yêu nữ có xinh đẹp đến đâu cũng sẽ phải khuất phục dưới anh em mình.

-----30Phút sau-----

Tất cả tội nó đều đã dọn đồ đến căn biệt thự. Thấy 2 tên kia cũng dọn đến ở chung. Lavy trề môi:

-Anh cũng cho 2 người kia ở vậy mà nói tôi.

Nói rồi tội nó bò vào phòng của mình.

“Chờ đó. Tôi xem các cô kêu ngao được bao lâu?” Tội hân cùng đồng ý nghĩ rồi cũng quay lưng về phòng.

Thứ tự phòng của 6 đứa: Đầu tiên là 2 phòng đối diện gần cầu thang là Demy - Kelvin, kế đó là Lavy – Kason và cuối cùng là Luzy – Ken.

Có lẽ vì quá mệt nên tội nó không thấy đói mà đã leo lên giường ngủ 1 giấc đến 5 giờ chiều.

Sau khi ngủ dậy, tất cả tội nó đều có mặt tại phòng khách. Kason liếc sơ qua mọi người, mở miệng nói:

-Kể từ hôm nay trở đi, chúng ta sẽ sống cùng nhau. Nhưng vì ông và ba An Nhiên muốn chúng tôi tự lập nên sẽ không có quản gia hay người giúp việc.

Vì vậy công việc nhà, chúng ta sẽ chia nhau làm. 3 cô sẽ phụ trách nấu nướng, dọn dẹp nhà còn tui tui sẽ tưới cây xung quanh nhà.

Vừa dứt lời, Kason bị Lavy quăng ngay cái gối đệm nhỏ trên ghế sofa vào người:

-Nè! Anh tưởng tui là đồ ngốc hay sao? Tui tui quan sát hết ngôi biệt thự này rồi. Ở sân có găng hệ thống tưới cây tự động, chỉ cần bật công tắc là được.

Phải. Vậy mà bảo là chia nhau làm hả? Tui tui làm hết còn 3 người chỉ mở công tắc tưới cây? Luzy tiếp lời Lavy

-Chắc công tắc nặng quá 3 người phải cùng nhau làm mới bật lên được. Demy nói giọng giễu cợt bọn hắn.

-Hahaha...Không ngờ nhìn 3 người như vậy mà thua sức 1 ông già. Hahaha... Tui nó cười lớn.

Chưa chi tui hắn bị tui nó tấn công, 3 gương mặt trở nên đen thui đen thui.

Kelvin trầm giọng:- Cười đủ chưa? Quay lại vấn đề chính đi

-Như vậy đi. Các cô sẽ vẫn chịu trách nhiệm nấu ăn còn việc dọn dẹp nhà cửa tui tui sẽ giúp các cô được chưa? Ken đưa ra đề nghị với tui nó.

-Không được. Dọn dẹp nhà cửa cũng có sẵn máy móc. Chỉ cần điều chỉnh là được. Luzy lên tiếng phản đối.

-Không được? Cái gì cũng không chịu. Giờ các cô muốn sao? Ken nhăn mặt

-Các anh lo chuyện bếp núc còn tui tui dọn dẹp nhà. Luzy mặt kệ gương mặt như khi ăn ớt của Ken nói. “Muốn mình nấu ăn sao? Chờ đi.” Luzy nghĩ thầm. Cô không thích việc nấu nướng cho lắm.

-Vô lý. Máy cô là con gái mà lại bắt tui tui nấu ăn? Tui tui sẽ dọn dẹp nhà cửa. Ken liền phản bác

Kelvin:-Tui tui như vậy đã nhường 3 người lắm rồi.

Kason bị cho ăn gối nảy giờ cũng lên tiếng:-Đừng mà được nước lấn tới.

Tui hắn dù gì cũng là công tử nhà giàu. Xung quanh lúc nào cũng có kẻ hầu người hạ. Tui hắn đồng ý làm việc nhà là nhện tui nó lắm rồi. Giờ còn muốn kêu tui hắn lo chuyện bếp núc như mấy đứa con gái sao? Thiệt là mất mặt.

-Thôi được rồi. Cứ quyết định theo các anh đi. Nhưng mà các anh còn phải nhận thêm nhiệm vụ là... rửa chén sau bữa ăn. Lavy nói

-Rửa chén? Cả 3 người Kelvin, Ken, Kason mở to mắt đồng thanh.

-Uh. Sao 3 người có chịu hay không? Lavy hơi chau mày hỏi.

Tui hắn suy nghĩ vài giây, nhìn nhau mặt nhăn nhăn trả lời:-Được.

-Tốt rồi. Bây giờ mọi chuyện đã giải quyết xong. Đi ăn thôi. Đói quá rồi. Luzy hớn hờ nói

Ken hừ lạnh khi thấy Luzy xoa xoa bụng nói:-Hừ! Đúng là...

Thấy thái độ khinh thường của Ken, Luzy mắt nheo lại lườm hắn: Đúng là cái gì?

Ken không thèm trả lời quay đầu đi.

“Bịch” Lần này là Luzy quăng gối vào Ken. Hắn tức giận hét:

-Nè! Con khùng kia làm gì vậy hả?

“Giữ chứ? Mình đẹp thế mà bảo khùng. Không muốn sống nữa mà” Luzy lại tiếp tục “Bịch” quăng thêm 1 cái gối vào hắn. Sau đó mặc kệ ngọn núi lửa đang dâng trào trong hắn. Nó quay qua nhìn Lavy và Demy:-Chúng ta đi ăn thôi. Rồi quay qua nhìn Kelvin và Kason:-2 người cũng đi chung chứ?

Không đợi câu trả lời 3 đứa nó tiến thẳng ra xe. Tui hắn vỗ vai Ken nhìn nhau cười khở rồi cả 3 cùng bước theo tui nó.

Bữa ăn hôm đó (Không biết nhà hàng nào xuôi được tui nó chọn ==) 6 đứa tui nó vẫn tiếp tục đấu khẩu, đấu mắt, đấu khả năng làm người khác tức nghẹn cổ họng và đặc biệt không thể thiếu những cuộc chiến tranh giành đồ ăn. Nhưng sau bữa ăn đó, cả 6 con người đều không biết được đang có 1 sợi dây vô hình đang được hình thành kết nối tui nó nhưng sợi dây đó cũng rất mong manh dễ gãy.

....6h15’ Tại biệt thự....

“Cốc...Cốc...Cốc”

-Nhức đầu quá!Đừng gõ nữa. An Nhiên hét toán lên, mặt tối sầm lại, tiến đến cửa xem tên hung thần nào phá giấc ngủ của nó.

-Hừ!An Nhiên hừ lạnh “Ra là tên Khánh Huy khủng đáng ghét”. Kason vừa thấy cửa mở mặt liền nhăn nhó nghiêm giọng:

-Cô có ý định dậy ăn sáng không ha? Ngủ gì như chết vậy?.

-Ăn sáng hay không là chuyện của tôi. Anh quan tâm tôi sao? À hay là ...anh... Nó nói làm cái giọng cười cợt nhưng cũng đầy mờ ám làm hấn chốc lát đỏ mặt miệng cả lăm:

-Tôi... tôi thì sao?... Trong đầu hấn chợt xuất hiện bóng đèn 200W, nói tiếp:- Hay là cô muốn tôi quan tâm cô? Sao cứ nói đi. Không cần ngại đâu “vợ à”. Hấn nhăn giọng “vợ à” trả đũa nó làm 2 má nó ửng hồng trông rất đáng yêu.

-Anh được lắm...Vợ cái gì chứ. Ai mà lấy tên khủng như anh chắc xui 8 kiếp. Tiểu thư đây không thêm. Nói xong nó đóng cửa 1 cách “Rầm” làm hấn đứng như trời trồng. Nhưng vài giây sau hấn lại mỉm cười nghĩ thầm” Trông cũng đáng yêu ấy chứ”

Bên trong phòng nó đưa tay bưng 2 gò má đỏ, miệng cười thầm nghĩ: “Trông hấn nghịch ra như tên ngố ấy”. Rồi nó tung tăng đi vào toilet làm VSCN.

...15phút trước...

5 đứa nó đang chờ An Nhiên xuống cùng nhau ăn sáng nhưng chờ suốt mà không thấy nó đâu.

Bảo Hân:-Khánh Huy anh lên lầu kêu nó xuống đi.

Luzy và Demy thừa biết Lavy còn đang ngủ mà khi nó ngủ thì cực ghét bị quấy rầy. Nếu để Khánh Huy gọi cửa thế nào cũng sẽ bị mắng 1 trận cho xem còn nặng hơn nữa là bị đá bay đến trường mà không cần đi xe.

(t/g: Hahaha xem ra cách này là đến trường nhanh nhất mà không tốn tiền xăng nè. Để lần sau đi học nhờ bang chủ Lavy đá 1 phát cho lẹ)

Kason trợn mắt hỏi ngược lại: -Sao lại là tôi mà không phải hai cô chứ?

-Vì anh là vị hôn phu cũng là chồng sắp cưới của An Nhiên nên trách nhiệm này là của anh. Demy đáp với chất giọng lạnh thường ngày làm Kason im bật.

- Tao thấy cũng đúng. Mày đi gọi nhanh đi tao cũng đói rồi. Ken hồi thúc Kason.

-Đúng là đồ con heo mà. Luzy trêu Ken làm hấn sa sầm mặt “ Mới sáng đã kiếm chuyện rồi” nói:

-Cô nói gì? Ai là heo?

Luzy: -Tôi nói anh á. Con heo tham ăn.

Ken: -Hừ. Không thèm nói với cô nữa.

“Dám nói ta là heo ha? Ủa mà trên đời làm gì có con heo nào đẹp trai như ta chứ, chất mặt cô ta có vấn đề rồi.” Hấn nghĩ rồi ngồi cười 1 mình làm 3 người kia ngồi nhìn hấn chăm chăm cùng 1 suy nghĩ “ Chẳng lẽ lại đến giờ lên con.??” (t/g: anh Ken cuồng tự kỉ nè kakaka)

Sau khi An Nhiên xuống thì cả bọn chuẩn bị ăn sáng. Bàn ăn dài khoảng 3 m, màu nâu sẫm. Trên bàn ăn toàn món tụi nó thích (vì mấy chỉ nấu mà biểu =.=). Vì chờ An Nhiên mà bụng đứa nào đứa nấy cũng hồ hết hết rồi. Cả bọn chăm chú nhìn những món ăn trên bàn:

“Cái cánh gà mà mình thích kia. Chờ 1 chút ta sẽ ăn mày.” Đây là suy nghĩ của Luzy và Ken.

-Của tôi mà. Tụi gấp nó trước. Cả Luzy và Ken cùng đồng thanh. 2 đôi đứa của 2 đứa được đặt trên miếng gà tội nghiệp.

-A ha!... Tụi mới phát hiện ra 1 điều thú vị nè. Kason cười sâu đầy ẩn ý.

-Chuyện gì?Giương mặt đầy dấu chấm hỏi, cả lũ hướng mắt về Kason.

Mọi người không phát hiện ra sao? Từ lúc gặp nhau ở sân bay đến giờ, Nhất Bảo và Bảo Hân thường hay đồng thanh lên tiếng. Kason vừa dứt lời:

-Khủng ! Luzy và Ken lại đồng thanh với nhau. 2 đứa hết lờm Kason rồi lại lờm nhau cuối cùng quay mặt nhìn chỗ khác. Kason gõ tay nhẹ lên bàn ăn, ngạo nghễ ngán cao đầu nhìn Luzy và Ken cười: -Thấy chưa?

-Uhm. Không ngờ 2 người này tâm linh tương thông quá ta...Không ngờ tên ngốc như anh cũng có lúc thông minh quá nhỉ! Hihhi... Lavy mắt chớp chớp cười tươi vừa chọc Luzy và Ken vừa chọc luôn Kason. Làm hấn im bật

-À, tên cả 2 đều có chữ Bảo giống nhau nữa. Chẳng lẽ 2 người trời sinh 1 cặp? Demy cũng góp vui tiếp lời

-Vậy mày và tên kia cũng trời sinh 1 cặp rồi. Lavy vừa nói vừa chỉ Kelvin, hấn vẫn không để ý, tập trung chuyên môn “ăn”. Lavy lại nói tiếp: -Mày và

hắn tên cũng đồng chữ Thiên.

Demy: -Chỉ là giống 1 chữ chứ tâm linh không tương thông không thể giống Bảo Hân và Nhất Bảo được.

-Nè 3 người thôi đi. Nói linh tinh. Ăn nhanh còn đi học. Luzy 2 má nóng phùng phùng vì bị tui nó ghẹo. Còn Ken chỉ cầm cuối ăn không nói gì.

-Tôi ăn xong rồi. Tôi đi trước. Kelvin bắt thình lình lên tiếng đứng dậy định rời khỏi bàn. Demy cũng vừa xử xong bữa sáng, nói: -Ồ lại rửa chén. Đừng quên nhiệm vụ. Cả 2 người nữa. Nó nhìn tui hắn rồi rời khỏi bàn ra phòng khách chờ Luzy và Lavy đi học.

-Uh. Phải đó. 3 người phải rửa chén xong rồi mới đi học. Tui tui đi trước đây. Tạm biệt. Luzy nhanh nhẩu rời khỏi chỗ, miện cười thích thú vẫy tay chào tui hắn. Lavy cũng nhanh chóng chào tạm biệt rồi bước theo Luzy. Cả 3 lên chiếc Lamboghini của Luzy xuất phát đến trường.

-Haizz! Ông trời ngó xuống mà coi. Đẹp trai hào hoa nhura ta bún tay 1 phát là hàng ngàn em chạy đến săn sóc. Vậy mà giờ phải rửa chén cho 3 con nhỏ đó. Kason than vãn

Ken chau mày nhìn mớ chén trên bàn: -Bây giờ làm sao với cái đồng này đây

-Dọn chứ sao. Kelvin bình thần trả lời.

*Bình thường tui nó chỉ sử dụng xe của Luzy thôi. Ngoài ra cả 3 còn có tài xế nhà nhưng rất ít đi xe nhà.

Khi nào xuất hiện với danh nghĩa là người đứng đầu RG thì mỗi đứa sẽ đi 1 chiếc xe riêng và được giấu ở căn cứ bí mật ở biệt thự Hoa Hồng. Tuy nhiên, Demy không thích lái xe cho lắm nên thường hay đi chung với Luzy hoặc Lavy.

Còn tui han91 thì mỗi người sở hữu 1 chiếc xe riêng

Luzy: Lamboghini màu xanh thường dùng hằng ngày và Buggatti's Veyron (RG)

Lavy: BWM đen (RG)

Demy: Mazda 3 màu xám (RG)

Ken: Zenvo

Kason: Ferrari 599GTB

Kelvin: Lexus

Hân Phong: May Bach Exelero

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

-----Ở trường Royal-----

Một chiếc xe Lamboghi ni đỗ giữa sân trường gây sự chú ý của tất cả mọi người. 3 Cô nàng bước xuống xe với bộ đồng phục của trường là 1 áo sơ mi trắng, cổ thắt cà vạt nhỏ màu đen và chiếc váy ngắn không dài quá đầu gối cũng màu đen nốt làm lộ ra đôi chân thon dài, trắng nõn nà của 3 nàng làm bọn nam sinh nhìn sệt cả máu mũi.

Luzy nở nụ cười mỉm khoát tay 2 tăng băng ên cạnh là Lavy và Demy vào thẳng phòng Hiệu Trưởng. Trong phòng, 1 người đàn ông tầm 50 tuổi, bụng phệ, hói đầu đang ngồi ở góc phòng. Vừa thấy tui nó bước vào, Ông hiệu trưởng vội chạy đến, niềm nở kéo ghế:

-Thật hân hạnh khi được gặp 3 vị tiểu thư. Mời 3 vị tiểu thư ng... Ông hiệu trưởng chưa nói dứt lời, Luzy dơ tay ra hiệu cho ông hiệu trưởng im lặng. Lavy nhanh tay tiến lên 1 bước nói:

-Chúng tôi có 2 chuyện muốn nói và 1 câu hỏi. Đầu tiên, Ông cứ xưng hô với chúng tôi như học sinh khác. Thứ 2, ông không được tiết lộ bất cứ thông tin nào khác ngoài những thông tin ở đây. Luzy đưa ra 1 số giấy tờ điền thông tin giả của tui nó đã chuẩn bị từ trước cho ông hiệu trưởng. Lavy:- Ông có làm được hay không?

Ông hiệu trưởng vội gật đầu:- Tất nhiên là được. Nhưng sao lại ...Luzy lại dơ tay ra hiệu.

Demy:-Ông chỉ cần nghe và trả lời là được đừng hỏi nhiều. Giờ là câu hỏi cuối cùng. Chúng tôi học lớp mấy?

Ông hiệu trưởng:-12A1.... Tôi sẽ nhờ GVCN đưa 3 tiểu th. Lavy, Luzy và Demy nheo mắt nhìn ông hiệu trưởng liền đổi cách xưng hô giọng run run:-
À... GVCN sẽ đưa...3..em lên lớp.

-----Tại lớp 12A1-----

Lớp học tổng cộng có 20 học sinh, lớp được chia thành 3 dãy, mỗi dãy có 4 bàn. Cuối dãy có 3 tên đang nằm ngủ. Khi cô giáo bước vào lớp cả 3 vẫn ngủ chẳng thèm để ý chuyện xung quanh. 3 tên đó chính là Kason, Kelvin, Ken. Lớp lúc này rất ồn ào, cô gõ bàn 2 cái "cạch...cạch"

-Các em trật tự. Hôm nay lớp chúng ta có 3 bạn mới từ Anh Quốc chuyển về.

Cả lớp im lặng như tờ nhìn ra ngoài cửa ngóng học sinh mới (trừ 3 tên đó. Vì tụi hấn đã biết trước chuyện tụi nó sẽ học ở đây)

Lavy và Demy vẫn giữ bộ mặt lạnh nhạt vào lớp, còn Luzy miệng luôn mỉm cười trong rất đáng yêu.

-Tôi tên là Phạm An Nhiên.

-Tôi là Nguyễn Thiên Ân

-Hi! Còn tôi là Lê Hoàng Bảo Hân. Rất vui khi gặp mọi người

" Chẳng có gì vui khi gặp 3 cô. Toàn là mạng rắc rối đến thôi" Đây là suy nghĩ chung của Kelvin, Ken và Kason.

Sau khi tụi nó giới thiệu xong cả lớp lại nhốn nháo. Những ánh mắt nhìn tụi nó chằm chằm chứa lẫn sự hâm mộ và ghen tị

-Wow! Xinh quá

-Dễ thương ghê

-Lớp ta lại có thêm 3 mỹ nữ

-Nhiều hotgirl như vậy biết chọn ai bây giờ? (tên này chắc đang đu dây điện nè)

-Xì! Chẳng có gì hay ho.Toàn là xấu xí thích làm chuyện dâm dục.

Cô gái gương mặt khá xinh, là một hotgirl của trường, môi son đỏ chót ngồi cạnh Kelvin gương mặt chảnh chọe nhìn tụi nó. Đối diện là 1 cô gái tóc vàng uốn lọn gương mặt baby không thua kém gì tụi nó, môi son lòe loẹt ngồi cạnh Ken Ngạo nghễ hùa theo:

-Xấu mà cứ ngỡ mình thiên thần, tự tin thái quá.

Lập tức 2 con nhỏ nhanh chóng được ưu ái lọt vào tầm mắt của tụi nó. Luzy miệng cười sâu hơn mang theo 1 chút tà ác, nhìn thẳng 2 con nhỏ đó không chớp mắt. Lâm 2 con nhỏ lạnh sống lưng nhưng vẫn cố tỏ ra kêu gọi không sợ ánh mắt ghê gớm của Luzy.

"Cạch...Cạch" Cô giáo lấy thước gõ nhẹ lên bàn ổn định lớp:

-Các em trật tự. Rồi cô giáo quay về phía Lavy nói:-Em hãy xuống chỗ Khánh Huy ngồi.

Lavy:-Em không muốn ngồi chung với hấn

"Xì ai thèm ngồi chung với cô. Không có cô tui vui còn không kịp " Kason mặt vẫn úp xuống bàn nghe Lavy trả lời cô giáo liền nghĩ thầm. Tuy nghĩ như vậy nhưng trong lòng Kason hiện tại cảm thấy không vui chút nào.

Cô giáo nói khẽ chỉ đủ cho Lavy, Luzy và Demy nghe:-Đây là lệnh của thầy hiệu trưởng. Cô chỉ làm theo.

Nghe xong tụi nó liền chau mày nhìn nhau suy nghĩ:

Lavy:"Lệnh sao? Ông dám hạ lệnh cho mình sao? không đúng? Cho ông 10 lá gan ông cũng không dám....Khoan đã có thể là...."

Luzy:"Sao lại bắt ngồi chung với Khánh Huy? Ông dám ra lệnh như vậy sao?...Chẳng lẽ là...."

Demy:"Ông bụng phệ đó sao lại sắp đặt như vậy? Ông không có khả năng để.....Hay là..... "

Cả 3 đứa nó mắt sáng lên cùng nhìn nhau gật gật đầu vì đã tìm ra được nguyên nhân là chỉ có ba và ông Kason mới sắp đặt như vậy.

Kason chợt không thấy động tĩnh gì nữa trong lòng hơi sinh nghi nhưng cũng mặt kệ đầu vẫn úp xuống bàn không ngóc lên. 1 lát sau, cảm thấy có người

ngồi xuống cạnh mình, Kason mới ngược mặt nhìn "Thì ra là cô ta. Ủa không phải nói không ngồi chung với mình mà. Chẳng lẽ tính giờ trò gì nữa ?"

Lavy cảm nhận được ánh mắt nhìn mình đầy khác thường của Kason liền lên tiếng:

-Nhìn gì mà nhìn. Tôi chẳng muốn ngồi với anh đâu là ba và ông đã sắp xếp.

-Ohhh. Hiểu ra nguyên nhân Kason lại tiếp tục cuối đầu nhắm mắt để đó.

Quay lại với Luzy và Demy. Sau khi Lavy xuống chỗ Kason ngồi, cô giáo quay qua tiếp tục nói:

-Hai em hãy tự chọn chỗ cho mình.

Luzy đảo mắt nhìn quanh lớp học 1 vòng tìm vị trí tốt nhất rồi bước xuống chỗ Ken miệng cười tươi:

-Phiên 2 bạn ngồi chỗ khác nhường chỗ này cho tụi mình được không?

Nghe giọng lãnh lút vang bên tai. Ken nhận ngay ra giọng Luzy (không biết mới lạ, ngày nào cũng cãi nhau mà). Hắn từ tư thế nằm dài trên bàn chuyển sang tư thế ngồi thẳng người, tay khoanh trước ngực nhìn Luzy và Demy. Cảnh Ngọc Linh con nhỏ ngồi cạnh hắn, quắc mắt nhìn Luzy rồi quay qua nhìn nụ với hắn:

-Anh Ken à! Con nhỏ đáng ghét đó đánh thức anh sao? Anh cứ mặt kệ nó. Đừng quan tâm mấy đứa hồ ly như nó, chỉ mệt thêm thôi.Á. Ngọc Linh thét lên đầu đốn, 1 cánh tay của nhỏ bị Luzy kéo ra sau và bị lôi đứng dậy. Đỗ Như Nguyệt ngồi gần Kelvin bật dậy, trừng mắt nắm cánh tay Luzy quát:

-Còn này mày điên hả? Mày làm trò gì vậy? Mày có biết tụi tao là ai không mà giờ trò mặt trí này? Tao nói cho mày biết đừng nghĩ tụi bây có vẻ ngoài thiên thần thì làm phách. Nói cho mà biết, đến đây học thuận chị thì sống, nghịch chị thì chết. Biết chưa đồ nào hổng? Còn khô.... "Chát" Demy dơ tay tát nhỏ 1 cái làm nhỏ phải uớt lại những chữ chưa kịp bật ra. Rồi Demy rút ra 1 tờ khăn giấy lau lau tay:

-Bản chết được. Nói xong Demy lại lườm Như Nguyệt: -Cẩn thận mồm miệng. Đừng vì cái miệng thúi của cô làm ảnh hưởng người khác.

Cô giáo và tất cả học sinh đơ người khi thấy hành động của Luzy và Demy. Vì từ trước đến giờ chẳng ai dám đụng Cảnh Ngọc Linh và Đỗ Như Nguyệt. Gia thế của 2 người này có sức ảnh hưởng lớn trong trường. Ba của Ngọc Linh là hội phó Hội phụ huynh học sinh, chỉ đứng sau ba Kelvin là hội trưởng Hội học sinh. Còn Như Nguyệt là con gái ruột của ông Đỗ Thanh Quang là nhà tài trợ lớn ở trường. Nhưng mọi người đều không biết rằng chủ tịch tập đoàn TM-DL Q tế IMC là người xây trường Royal chính là ba của Lavy (ngoại trừ tụi nó, tụi hắn và ông hiệu trưởng) và Lavy đã làm giả giấy tờ để che dấu điều đó. Sau vài giây ngạc nhiên, Cô giáo lên tiếng ngăn lại để tình hình không tệ hơn:

-Được rồi. Như Nguyệt và Ngọc Linh về chỗ của 2 em đi.

2 nhỏ mắt vẫn dán trên người Luzy và Demy, đồng thanh trả lời:

-Tụi em không đi đâu hết.

Vừa dứt lời, Kelvin và Ken mắt cũng dính trên người tụi nó không quay đầu nói với 2 nhỏ:

Kelvin: -Về chỗ đi

Ken: -Cả cô nữa, đi đi

2 nhỏ nghe Kelvin và Ken nói vậy thôi không nhìn tụi nó nữa, ông à ông ọo với tụi hắn:

Như Nguyệt: -Anh à em không đi đâu.

Ngọc Linh: -Em muốn ngồi với anh. Anh đừng cho 2 con nhỏ đó ngồi.

Kelvin: -Tôi không nói lại lần 2

Ken:- Đi nhanh

2 nhỏ âm ức đứng dậy, liếc Luzy và Demy. 2 nhỏ còn định giẫm lên chân của tụi nó nhưng rất nhanh tụi nó đã tránh được, còn gạt chân làm 2 nhỏ ôm hôn đất mẹ bao la. Như Nguyệt và Ngọc Linh xấu hổ, vội đứng dậy về chỗ mắng thăm: "Tụi bây được lắm. Chờ đó."

Sau khi đuổi 2 con nhặng nhoi nhoi đó, Luzy lấy 1 chân đá nhẹ vào ghế Ken hát mặt nói:

-Nè! Còn không mau ra chỗ khác ngồi. Đừng bắt tôi đụng tay đụng chân nữa chứ.

Ken không nói gì cũng không đi, ánh mắt đầy khiêu khích nhìn Luzy "Tôi không đi đó. Cô làm được gì tôi?"

Lúc này Demy đã an vị cạnh Kelvin chờ Luzy xử lý Ken. Kelvin đưa mắt quan sát Demy. Demy cảm nhận có ánh mắt đang nhìn mình, nó hạ giọng nói nhỏ đủ hắn nghe nhưng vẫn không quay đầu nhìn hắn: -Nhìn đủ rồi đó.

Kelvin không ngạc nhiên khi nó nói như vậy. Ánh mắt hắn vẫn không di chuyển chỗ khác, vẫn đặt trên người nó nhĩ thầm: “Nhìn gần... cô ta có nét gì đó rất giống... đôi mắt sáng lonh lonh ấy, và đôi môi đỏ mọng ấy rất giống người cô bé ngày xưa... Bé con em giờ ở đâu?”

Trở lại với Luzy, nó nhận thấy sự thách thức trong mắt Ken, miệng cười giăng, hơi cúi người về phía hắn, lên tiếng:

-Anh nên biết điều 1 chút. Sức không bằng ông già của anh không đấu lại tôi đâu. Biết chưa?....A.

Vừa nói dứt lời cổ tay nó bị Ken cầm lấy rồi giật nhẹ nhưng cũng đủ làm người nó đổ về phía hắn. Theo phản xạ nó dùng tay chống lên người hắn để người mình không ngã lên thân hắn. Và nó đã thành công nhưng giây phút nó ngẩng đầu nhìn hắn thì mặt nó từ trắng chuyển sang xanh rồi lại đỏ. Mặt hắn và mặt nó rất gần nhau, 2 chóp mũi chỉ cách nhau 2cm và gần như là chạm nhau. Bốn mắt mở to hết cỡ nhìn nhau, “thình thịch thình thịch” Cả 2 đứa nó có thể nghe được tiếng tim đập rất nhanh và cảm nhận được hơi thở của nhau. Ken mắt hơi nheo lại khi nghe tiếng tim nhảy múa nhưng nhanh chóng lấy lại phong độ, nhếch mép cười đều:

-Sao? Sức tôi còn thua một ông già nữa không?

Một lần hơi ầm phà vào mặt nó làm nó bắt động 5 giây. Rồi nó đẩy cánh tay Ken đang nắm tay mình, sau đó thần người ngồi xuống 1 cạnh hắn, cổ trắn giữ tinh thần. Mọi người trong lớp có cả cô giáo ngừng người nhìn hắn với nó, tụi Như Nguyệt và Ngọc Linh tức tái mặt trước hình ảnh thân mật của Ken và Luzy, còn Kason, Kelvin, Lavy, Demy cười mỉm nghĩ thầm trong đầu:

Kelvin: “Lại giờ trò chọc ghẹo”

Kason: “Tên này đúng thật là...tuyệt cú mèo. Hahaha...”

Lavy: “Lúc này nên chụp 1 tấm hình khoảnh khắc nghìn năm có 1 của Luzy làm kỉ niệm”

Demy: “Không biết Luzy có bị sét đánh chưa nhỉ?”

(ý Demy là “tiếng sét ái tình” ấy)

“Reenngg” Chuông nhà trường vang lên báo vào tiết học Cô giáo định thần lại nói:

-Được rồi tạm thời Thiên Ân và Bảo Hân ngồi ở đó. Nói xong, cô giáo bước nhanh ra ngoài.

Lúc này, Ken đang nhìn Luzy nghĩ về hình ảnh lúc này: “ gương mặt của nhỏ ửng hồng trông càng dễ thương hơn nhìn cứ như con cún nhỏ, 2 mắt tròn sáng lấp lánh, chiếc mũi cao và đôi môi đỏ chúm chím rất đáng yêu” môi hắn cong lên nở 1 nụ cười. Chợt hắn cảm thấy tim hắn lại đập nhanh hơn lúc này, cứ như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực: “Tim mình bị gì vậy nhỉ? Ở sân bay sau khi đụng phải nhỏ tim mình cũng đập như vậy, khi này cũng vậy. Lần trước đi khám ông bác sĩ bảo sức khỏe tốt mà. Haizz, lần sau phải kiếm bác sĩ giỏi hơn khám mới được”

(T/g: -Dù có là thần y cũng bó tay bó chân với bệnh tim của anh thôi ạ. Bệnh này chỉ có 1 người trị được thôi.

Ken: -Là ai vậy? em nói anh nghe thường cục kẹo

T/g: em không phải nít lên 3 anh tự tìm yk. Không nói đâu. Ken xụ mặt:.....)

Tiết học trôi qua nhanh chóng “Reenngg” chuông trường lại vang lên báo ra chơi. 2 con nhỏ như Nguyệt và Ngọc Linh còn có thêm 3 đứa nữa là Lan, Ngọc, Quỳnh từ trên bay xuống tươi cười với tụi hắn cất giọng mỉa mai:

-Chúng ta xuống căn tin nhé.

Kelvin, Ken, Kason không nói gì, bước đi một nước. Mấy em vui vẻ đi theo sau, miệng cười tươi như hoa rồi lại lườm tụi nó đắc ý. Tụi nó chẳng thêm quan tâm. Chụm đầu 1 chỗ nhiều chuyện.

1 lúc sau, từ căn tin bước lên, Kelvin, Ken nhăn mặt. Luzy đã chuyển qua chỗ Kelvin ngồi, sách vở của hắn thì nằm trên bàn Ken. Kason lắc đầu cười khổ bước vào chỗ mình: “Tội nghiệp. coi bộ không chỉ 1 mình mình khổ”

Luzy và Demy mặt thản nhiên nhìn Ken và Kelvin. Luzy nhẹ giọng lên tiếng:

-Anh qua kia ngồi với tụi khùng đó đi. Tụi tui sẽ ngồi ở đây.

Ken nghe xong sầm mặt. Ngọc Linh liền nói: -Con kia, ai cho phép mày nói anh Ken bị khùng hả?

Kelvin kêu ngao trả lời: -Tôi không thích.

-Nghe chưa. Anh Kelvin bảo không thích. Mau biến ra chỗ khác ngay đi. Như Nguyệt hất cằm nói.

-Một cái tát chưa đủ? Đừng làm tôi bần tay chứ. Demy nhếch mày hỏi giọng lạnh tanh.

Như Nguyệt hơi run nhưng vẫn lớn tiếng: -Lúc này là tao nhường mày thôi. Bây giờ tụi bây dám đụng đến tao thì c.... “Chát” Như Nguyệt lại bị tát, câu nói cũng chưa nói hết, lần này là Luzy đánh nhỏ. Luzy cười khi dễ nói:

-Mình đụng bạn rồi đó. Bạn làm gì mình?

Như Nguyệt giận tím mặt, giơ tay tát nó nhưng nhanh chóng tay nhỏ bị nó nắm lại và “Chát” 1 cái tát nữa giáng lên mặt nhỏ.

Luzy: -Bạn à, bạn chưa đủ khả năng đánh mình đâu nhé.

Nhỏ vẫn không chịu thua, dùng tay còn lại đánh nó và cũng lại bị nó bắt được. Ngọc Linh đứng bên cạnh nhào tới định đánh Luzy nhưng “cạch”. Lavy ngồi bên cạnh Kason tiện chân đẩy bàn của Luzy đụng trúng Linh làm nhỏ thực lùi vài bước ôm chân la oai oái. Kason tròn tròn mắt trước hành động của Lavy, nghĩ thầm: “Hồi đó cô ta đâu có dữ như vậy, hồi chút là khóc. Không được rồi sau này mình phải cẩn thận mới được.”

Ba con nhỏ đi chung với Như Nguyệt và Ngọc Linh chẳng dám hó hé, run người nhìn tụi nó. Như Nguyệt vội cầu cứu Kelvin:

-Anh à tụi nó đánh em kìa.

-Chuyện của các cô thì các cô tự giải quyết. Kelvin lạnh lùng lên tiếng rồi nhìn Demy và Luzy nói tiếp:

-Còn bây giờ 2 cô muốn ngồi ở đây? Không đi?

Demy: - Chỉ vì chỗ ngồi anh có cần phải làm vậy không?

Luzy buông tay đẩy nhẹ Như Nguyệt, nhìn Kelvin nói:

-Phải đó, nhường nhau 1 chút không phải hay hơn sao .Anh không thể ga lăng 1 chút sao??

Kason nãy giờ im lặng liền cất lời: -Đánh người, đập đồ, đốt nhà mà cũng muốn tụi tui ga lăng sao?

Lavy lườm Kason: -Anh không nói không ai bảo anh câm đâu.

Luzy chu mỏ: - Tại 2 cô bồ của các anh nói chuyện dễ nghe quá nên tụi tui chỉ nựng 1 chút. Còn nhà của anh dễ cháy chứ bộ.

Demy: -Sao có nhiều đó chuyện cứ nhắc đi nhắc lại hoài vậy? Giờ 2 người có nhường chỗ cho Bảo Hân và tôi không? Làm người không nên quá hẹp hòi.

Kelvin và Ken không nói gì nữa về chỗ ngồi. Cả lớp nghe cuộc đối thoại của tụi nó và tụi hán xôn xao bàn tán.

-Đốt nhà sao?

-Vậy họ đã quen biết từ trước.

-Còn đến nhà anh Kason chơi nữa kìa. Ngưỡng mộ.

-À nghe đồn anh Kason đính hôn vậy không lẽ hôn thê là An Nhiên sao?

-Chắc vậy rồi. nếu không sao cô lại bảo An Nhiên ngồi cạnh Kason.

.....

Còn sắc mặt của Như Nguyệt và Ngọc Linh rất khó coi nhìn tụi nó ánh mắt đầy thù hận, phẫn nộ, căm ghét có đủ. Rồi 2 nhỏ bỏ ra ngoài, 3 đứa kia cũng bước theo. Trong trường sắp có 1 trận chiến kịch liệt giữa những hotgirl.

*Sơ đồ chỗ ngồi: 3 bàn cuối lớp theo thứ tự từ cửa chính nhìn vào:

Kason – Lavy Demy – Luzy Ken – Kelvin

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Kết thúc ngày học đầu tiên với những chuỗi rắc rối. 6 đứa tụi nó quay về căn biệt thự đầy sự mệt mỏi. Quảng chiếc cặp sang 1 bên, tựa người trên ghế salon dài, Lavy, Luzy và Demy ngao ngán thờ dài:

Demy: -Cả ngày hôm nay chỉ có thể kết luận 1 chữ CHÁN !!!

Luzy: -Tất cả chúng ta đều đã học qua hết rồi. Không thấy chán mới lạ đó.

Lavy: -Bước vào trường chưa gì đã thấy toàn là háo sắc... kể cả nam lẫn nữ.

-Trừ chúng tôi ra. Kelvin từ xa bước vào phòng khách, bật ra 1 câu với tụi nó rồi hất ngả người trên chiếc ghế salon dài đối diện mắt nhắm lại. Ken và Kason theo sau cũng ngồi xuống cạnh đó.

-Xiii! Lúc nào tôi thấy các anh không ôm eo cô này thì cũng quàng vai cô kia, tay nắm tay cô nọ. Vậy mà không chịu nhận mình háo sắc. Luzy nhếch môi tuôn 1 tràn.

Ken đôi mắt khép hờ gương mặt bình thản nhưng thốt lên 3 câu làm Luzy không bình tĩnh thể được.

-Cô đang ganh tị sao Lê Hoàng Bảo Hân? Có phải cô đang thấy tiếc vì lúc sáng đẩy tôi ra sớm quá ? Tôi không ngại nếu cô muốn làm lại đâu?

Hình lúc sáng lại hiện về.(các bạn xem chap 10. 2) Mặt của Luzy đỏ lên, cả người như có 1 dòng máu nóng chảy qua khi nghe Ken nói. Còn Lavy và Demy ním cười thích thú nghĩ thầm “Kì này Luzy gặp phải đối thủ rồi”. Luzy vội lắc đầu xua tan hình ảnh rợn da gà đó, miệng lắp bắp phản bác:

-Gi...gi chứ? Tên hâm kia. Tui..tui...Ai nói với anh là tui ganh tị.

(Ặc... khoảnh khắc đẹp vậy mà bảo rợn da gà. Haizz! Ở đây muốn mà chẳng được T.T)

Ken mở mắt nhìn Luzy nhếch mày:- Nếu cô không ganh tị vậy tại sao lại đỏ mặt, miệng cà lăm?

-Chỉ tại tui tức quá thôi. Nghĩ đến mặt anh lúc đó tôi chỉ muốn đấm cho vài phát. Hừ! Nó bậm môi, tay cuộn thành quả đấm dơ lên dọa hất rồi dùng dằng bỏ lên phòng.

Kason dơ ngón tay cái về phía thằng bạn cười nói: -Tuyệt! tặng mày 1 like...

“Xẹt!XẹtXẹt” 1 luồng điện chết người từ Lavy phóng về phía Kason, nó nói với tần số thấp nhất:

-Thấy người khác bị chọc tức vui lắm sao?

Kason dơ người vài giây. Sau đó nhanh chóng lấy lại tinh thần trả lời:

- 3 cô suốt ngày quậy phá làm tui tức đến thổ huyết. Vì vậy tui thấy vui cũng là chuyện bình thường.

-Thật sao? Demy đứng dậy, tiến đến gần tụi hấn quan sát từng người. Ken lúc này mắt đã khép lại, hấn cảm nhận có người nhìn mình nhưng mắt vẫn không mở lên. Demy lại lướt đến Kason, hấn nhìn nó khó hiểu hỏi:

-Cô làm trò gì vậy?

Nó không nói gì rồi tiếp tục đảo mắt nhìn Kelvin. Chợt bất giác đôi mắt màu hổ phách của hấn. Demy không ngần ngại nhìn thẳng vào mắt hấn. Nhưng càng nhìn nó lại càng thấy có điều gì đó mà nó đã bỏ quên rất lâu rồi, rất lâu rồi. Trong đầu nó hiện lên 1 hình ảnh: Một cách đồng hoa Lưu Ly, một góc cây cỏ thụ già giữa cánh đồng và một cậu bé...cậu bé.... Nó cố gắng nhớ lại gương mặt cậu bé ấy nhưng nó không thể nhớ ra. Cảm nhận được sự xao động trong đôi mắt băng giá ấy. Kelvin lên tiếng:

-Cô đang tìm điều gì sao?

Giọng nói thảng thờ ấy đã đưa Demy quay lại thực tại. Nó rời mắt khỏi hấn, lấy lại vẻ điềm tĩnh cất giọng lạnh:

-Nhìn 3 người sắc mặt hồng hào. Không có dấu hiệu bị thổ huyết. Kason, vậy là anh nói dối.

Kason khịt mũi: -Cô quan sát cả buổi trời chỉ để biết tôi nói thật hay nói dối sao?

-Phải. Vì nếu anh nói thật anh vẫn giữ được tính mạng nhưng nếu anh nói dối thì.....An Nhiên sẽ lo cho anh lắm đấy. Demy nhấn mạnh câu sau rồi quay lưng bỏ về phòng.

Kason nhìn theo Demy nói:

-Cô ta nói cái quái gì thế. Không hiểu gì cả. 2 người hiểu không. Hấn quay đầu hỏi Kelvin và Ken. Nhưng tụi hấn chỉ nhìn lắc đầu rồi bước lên lầu.

- Không hiểu sao? Vậy tôi sẽ giúp anh hiểu. An Nhiên cười ma mãnh nói với Kason và

“Bụp...Bụp...Bốp...Bốp”

-Thở huyết hả? Ta cho nhà người biết thế nào là thở huyết. Dám cười lên nỗi đau người khác.

Kason bị An Nhiên đánh la toán lên:

-Nè bị khủng sao? Ui...Đau...Tôi sắp thở huyết thật rồi nè.

An Nhiên: -Cho chữa.

Kason kháng cự: -Dậy mà ông bảo cô hiền. Hiền đâu không thấy chỉ thấy Lion* thôi. Nói rồi hấn 3 chân 4 cẳng chạy vọt về phòng khóa trái cửa. An Nhiên vừa bỏ về phòng vừa mắng thăm Kason:

- Chạy nhanh đấy. Sẽ không có lần sau đâu. Lion...Lion... Sáng thì gọi mình bằng vợ giờ thì là Lion...Tên đáng ghét.

*Lion có nghĩa là Sư tử

Bo: - Bi à! Bạn biết ý nghĩa hoa Lulu ly không?

Bi: -Hoa này hả Bo. Cô bé cầm nhánh hoa Lulu ly đang ngồi trên chiếc xích đu. Một cậu nhóc đứng đằng sau đẩy nhẹ chiếc xích đu ấy.

Bo:- Uh. Loài hoa này có tên tiếng Anh là Forget me not. Nghĩa là đừng quên tôi. Sau này nếu như Bi và Bo không còn gặp nhau nữa. Bi hứa sẽ không quên Bo chứ.

Bi: -Vâng. Bi hứa sẽ mãi không quên Bo đâu. Sau này lớn Bo đi đâu Bi cũng sẽ đi theo Bo. Hihihii... .

Nụ cười tỏa nắng của cô bé làm cậu nhóc cũng vui vẻ cười theo

Rồi 1 cơn gió lạnh thổi qua. Bi: -Bo ơi! Pi lạnh quá .

Nhưng không có tiếng đáp. Cô bé quay đầu nhìn, cậu nhóc đã biến mất, biến mất giữa cánh đồng hoa Lulu ly. Cô bé bật khóc gọi Bo:

-Huhuhu....Bo ơi! Bo đâu rồi. Bi lạnh lắm Bo ơi...huhuhu.....Bo ơi!....

Demy chợt tỉnh giấc, vàng trắng đầy mồ hôi, giọt nước mắt vẫn còn đọng lại trên má.

“Mình nằm mơ sao. Sao giấc mơ lại thật đến vậy? Bi và Bo...Bi là mình mà. Vậy Bo là ai? Sao mình vẫn không nhớ mặt cậu bé ấy.”

Demy đưa mắt nhìn chậu hoa lư ly trên bàn. Nó tiến đến chậu hoa:

-Forget me not.

* Hoa Lulu ly tên tiếng Anh “Forget Me Not” còn gọi là cây hoa Thủy Chung.Hoa nở tỏa mùi hương âm áp như mùi trái chín và bánh ngọt hết sức gần gũi thân quen.là một loại hoa luôn luôn gợi nhớ một niềm thương cảm mênh mông, một kỉ niệm sâu xa thâm lắng không quên được.

Zing Blog

Zing Blog

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

“ẦM.....CẠCH”

Mới bước chân vào cửa lớp, 1 cái ghế từ đâu bay đến cộng thêm 5 con điện từ đâu chui ra chắn ngang đường Lavy, Luzu và Demy. Luzu về mặt kêu ngao nhìn 5 con nhò trước mặt nói:

-Ấy da..... Chào mấy người đẹp. Mới sáng sớm mà muốn ăn tát rồi sao?

Demy cất giọng lạnh lùng tiếp lời: -Trước khi bị đánh đề nghị rửa mặt lại đi. Đắp 2 hộp phấn trên mặt sẽ làm bẩn tay người khác đó.

-Con này láo. Chưa biết ai đánh ai đâu.Tụi bây chưa chi đã coi ai chẳng ra gì rồi. Tao khuyên đừng hóng hách quá sớm. Hối hận không kịp đó. Cảnh Ngọc Linh phòng má, trợn mắt nhìn tụi nó quát.

Lavy hừ lạnh, cất giọng nhàn nhạt: - Đừng ở đây múa ruồi nữa. Có chuyện gì cứ nói thẳng, đừng làm mất thì giờ của người khác chứ.

-Được lắm. Tao có ý tốt mà tụi bây không nghe thì đừng có trách.Đỗ Như Nguyệt ánh mắt đánh đá ngao mạn nói.

“Àm” Như Nguyệt vừa dứt lời, Luzy đá chiếc ghế sang 1 bên hất cảm lên tiếng:

- Nè! Tai có bị điếc không vậy. Đã bảo mất thì giờ mà cứ vòng vo hoài. Có gì thì nói mau.

Như Nguyệt không còn vẻ hỗn loạn trước cảnh Luzy động tay động chân như ngày đầu đến lớp. Nó điềm nhiên trả lời:

-Các người có quan hệ gì với anh Kelvin,Kason và Ken?

Lavy mỉm cười thốt từng câu từng chữ 1 cách nhẹ nhàng nhưng có sức sát thương rất mạnh đến 5 người đứng trước mặt và cả toàn trường:

-Các người muốn biết thật sao?...Vậy thì nghe cho kỹ đây. Tôi là vị HÔN THÊ của Khánh Huy tức là Kason.

Rồi tụi nó tươi cười bỏ về chỗ ngồi. Lúc này tụi hấn cũng vừa đến. Thấy cái ghế nằm giữa lối vào, còn mọi người trong lớp thì ngo ngoe ngác ngác riêng tụi nó thì cười vui vẻ. Tụi hấn cũng hiểu được phần nào câu chuyện. Như Nguyệt và Ngọc Linh sau khi bị chấn động mạnh làm não ngưng hoạt động, thấy tụi hấn liền chạy theo hỏi:

Ngọc Linh: -Anh Kason. Tụi em có chuyện muốn hỏi anh?

Kason: -Chuyện gì?

-Anh...anh...anh và An Nhiên....anh có phải là hôn phu của cô ta không? Như Nguyệt ập a ập ứng 1 hồi rồi chỉ tay vào Lavy hỏi.

-Sao? Kason ngạc nhiên hết lớn. Nhìn Lavy: -Cô kể cho mọi người nghe hết rồi ha?

-Hìhìhi. Phải là tôi kể đó. Dù gì chuyện này sớm muộn họ cũng biết cho họ biết sớm 1 chút sẽ tốt chứ sao. Để anh khỏi bay bướm nữa. Lavy cười cợt chớp chớp mắt với Kason kéo hấn về chỗ cất giọng ngọt ngào: -Được rồi chồng à. Anh ngồi xuống đi.

Kason mặt trắng bệch lặp lại từ: -Chồng?

Lavy vẫn nụ cười đó, giọng đó đáp: -Uh. Chồng sau này em sẽ gọi anh bằng chồng. Chồng ơi! Chồng à sao anh vô trễ vậy . Lát nữa chồng chờ vợ về với nha.....

Kason cảm thấy quạ bay đầy đầu. Kì này ngủm là cái chắc.Không còn đường thoát nữa rồi. Tụi Như Nguyệt cũng không khá hơn Kason. Cả 5 đứa tay chân bưng rùng đứng không nổi nhưng cũng không thể tiếp tục nhìn cách tượng trái ngang này. Tụi nó bỏ ra ngoài. Những học sinh khác cũng không nhìn nữa. Ai về việc nấy. Lúc này Lavy mới buồn tha cho Kason. Kelvin và Ken cũng đã vào chỗ ngồi. Ken quay qua nhìn Luzy chau mày hỏi:

-3 người lại tính giờ trò gì nữa?

Luzy cười nhếch mép: -Tụi tui đâu có giờ trò gì. Chỉ là giải đáp thắc mắc cho mọi người mà thôi.

Vậy là buổi học hôm đó không có cô gái nào đứng gần Kason vì sợ chuốt họa vào thân.

-----Tại biệt thự-----

-Hahaha.... Hôm nay thái độ của mọi người trong trường thật thú vị. Luzy cười nói. Demy cũng vui vẻ hưởng ứng: -Nhớ về mặt của mấy nhò đó thật thoải mái.

-Còn nữa. Trông tên Khánh Huy hôm nay rất tội nghiệp. Chẳng em nào theo hết. Hahahaha....

-Hừ! Các cô vui về quá nhĩ? Kason mặt tối sầm sát khí đầy người bước vào phòng khách.

Lavy thấy vậy thôi cười đáp:

-Lần trước anh cũng cười người khác đó.

Kason tức tối cãi lại: -Không phải cũng bị cô cho mẩy phát rồi sao. Nhưng lần này cũng không giống lần trước. Chuyện này có sức ảnh hưởng đến toàn trường.

Lavy cũng chau mày lên cãi: -Dù gì mọi người cũng sẽ biết thôi mà. Đầu cũng vào đấy. Có gì lớn lao đâu.

Ken bộ dạng như cũ, mắt khép hờ tựa người vào ghế nói:

- Chuyện cũng đã xảy ra rồi gác qua 1 bên đi. Giờ tụi tui đói 3 người nấu cơm đi.

- Không nấu. Chúng tôi mệt rồi không muốn nấu gì hết. Luzy rất ghét cái bộ dạng thần nhiên đầy êu ngao của Ken nên thẳng thừng đáp. Ken vẫn không mở mắt nói tiếp:

- Tôi không thích tranh cãi với cô nữa. Nấu cơm đi.

Demy lên tiếng chen vào: - Gọi thức ăn nhanh đi.

- Không phải lần trước các cô nói nhường nhau 1 chút sẽ tốt hơn sao? Đến lúc các cô làm theo lời nói của mình rồi đó. Kelvin lạnh lùng nói.

Kason cũng tiếp lời: - Uh. Vợ đi nấu cơm cho chồng đi. Kason cười thầm trong bụng “hahaha... Đến lúc trả thù rồi”

- Gì vợ sao? Lavy hỏi ngược lại.

- Uh. Vợ Không phải sáng nay xưng hô như vậy sao? Kason hạ giọng nói.

- Được rồi. Nói rồi cả tụi nó bước vào bếp.

Sau bữa cơm Lavy, Luzy và Demy lái xe về biệt thự Hoa Hồng, tụi nó liền thay đồ và trở về là nữ chủ nhân của RG. Cả 3 nhanh chóng lái xe đến bar HR.Giger. Thấy tụi nó, Kun và Jin cuối đầu chào rồi bước theo tụi nó vào phòng trong hợp. Trong phòng đã có mặt đầy đủ các quản lý của các bar thuộc phạm vi của RG. Kun cảm thiệp vàng đưa cho Lavy:

- Chị! Có người gửi cái này đến.

Lavy liếc sơ qua bức thư nói: - Là mật thư.

Sau khi đọc xong bức thư, Lavy lại lên tiếng:

- Tên Lâm Phong muốn thách đấu với BH để giành chiếc ghế của người đứng đầu trong giới.

Luzy trầm ngâm: - Vậy là hắn đã ra tay trước 1 bước... Chúng ta nên đợi cuộc chiến này kết thúc rồi tiếp tục kế hoạch không?

Demy: - Chúng ta mới ổn định bang chưa bao lâu. Nếu giờ chúng ta tham gia sẽ không ổn.

Kun sau vài giây suy nghĩ nghĩ nói: Các chị á Chúng ta tham gia đi. Em nghĩ chúng ta vẫn có khả năng thắng.

Quản lý A: - Đúng vậy. Từ sau các chị về Anh Quốc, tuy bang khogn6 còn hoạt động như trước nữa nhưng tụi em vẫn thường xuyên liên lạc và hợp bang như thường. Chỉ là không công khai.

Và nhiều người khác cũng tiếp lời mong sẽ được tham chiến để giành lại vị trí đứng đầu. Tụi nó nhìn nhau ngẫm nghĩ 1 hồi. Cuối cùng Lavy cũng lên tiếng:

- Mọi người có lòng như vậy thì... Nhân cơ hội này, chúng ta sẽ lấy lại những gì thuộc về ta.

- Tuân lệnh. Mọi người trong phòng đều đồng thanh hô lớn, cùng nhau nâng ly rượu cạn sạch.

Bạn đang đọc truyện *Cấp Đới Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Ở ngoại ô thành phố, trên một khoảng đất trống rộng lớn, hàng chục chiếc xe hơi màu đen bóng loáng đỗ cạnh một ngôi nhà gỗ. Bên trong ngôi nhà có 4 người đàn ông ăn mặc giản dị súng giắt bên hông đang tựa mình trên ghế, ánh mắt chăm chú và lắng nghe mọi tiếng động phát ra dưới sàn gỗ, tư thế lúc nào cũng sẵn sàng rút súng ra bắn. Dưới sàn gỗ là một căn phòng rộng có sức chứa 100 người, ở giữa là một chiếc bàn dài 6m, xung quanh bàn được

đặt 20 cái ghế. Ngồi ở đầu bàn là Kelvin, đứng bên trái là Kason, bên phải là Ken. Ngồi ở bên trái là ban chủ HLB – Lâm Phong, ban chủ Bạch Long Bang (BLB) – Minh Thiện và bên phải là ban chủ Luiz – Hàn Yuki. Xung quanh là thuộc hạ của các bang.

-Không ngờ có nhiều người muốn thách đấu hơn tôi nghĩ. Kelvin đôi mắt hổ phách lướt nhìn Lâm Phong, Minh Thiện và Hàn Yuki.

Lâm Phong cười nhếch mép: - Ban chủ BH đang lo lắng sao? Như vậy sao có tinh thần đón vị khách đặc biệt sắp đến?

Kelvin nhếch mép: - Hừ. Dù là ai đi nữa chúng tôi cũng sẵn sàng đón tiếp.

-Nhưng ai sẽ đến? Hàn Yuki và mọi người nhìn Lâm Phong.

-Hahahahaha. Rồi mọi người sẽ sớm biết. Lâm Phong cười lớn.

Mọi người đang chìm trong suy nghĩ không biết ai sẽ đến. Chợt Kelvin lên tiếng nhìn Lâm Phong hỏi:

-RG?

Lâm Phong chỉ nhúng vai, ngay sau đó, phía trên sàn gỗ phát ra tiếng “cộc...cộc...cộc...cộc...” tiếng guốc đi trên sàn gỗ phát ra vừa mạnh mẽ vừa dứt khoát khiến mọi người bên dưới chăm chú lắng nghe chờ đợi. Một trong 4 tên ngồi chờ ở trên chạy xuống tầng dưới nói nhỏ vào tai Ken. Ken mặt vẫn như băng chỉ gật đầu nhẹ. Tên đó rời đi. Ken lên tiếng:

-Ban chủ RG đến rồi.

Minh Thiện: - Họ thật sự trở về rồi sao?

Hàn Yuki: - Vậy chuyện xảy ra ở quán bar H.R.Giger... RG trở về là thật?

-Nghe chúng tôi trở về mọi người không vui sao? Lavy với chiếc mặt nạ màu đỏ, mở cửa bước vào phòng, đôi môi đỏ mọng lên tiếng.

Đi theo sau là Demy và Luzu cả 2 cũng đeo mặt nạ. Cả 3 xuất hiện thu hút mọi sự chú ý. Đặc biệt 4 anh chàng đẹp trai đang ngồi cũng phải đứng dậy chào hỏi người đẹp.

Hàn Yuki: - Thật vinh hạnh. Đã 2 năm rồi mới gặp lại 3 mỹ nữ RG.

Minh Thiện cười ngọt: - Nếu đã trở lại sao không đến chỗ tôi uống vài li. Cũng lâu rồi không gặp.

Lavy cười mỉa mai nhìn Lâm Phong đáp: -Tôi cũng muốn đến uống vài li với mọi người. Nhưng chưa gì đã có người đến gây rối trước rồi.

-Người đẹp nói như vậy không đúng rồi. Tôi là muốn đến thăm em nhưng tiếc là không gặp được em nên tôi chỉ vui đùa với 2 em phó bang một chút. Lâm Phong rời chỗ bước đến cầm tay Lavy miệng nở nụ cười tà mị nói.

Lavy rút tay và lấy ra một con chip giơ trước mặt Lâm Phong: - Anh đến thăm tôi hay đến để đặt máy nghe lén tôi nói chuyện? Anh tưởng tôi ngốc sao?

Lâm Phong gương mặt không bất ngờ vẫn kêu ngao: - Em đúng là thông minh. Rồi hấn kê sát vào tai Lavy:

-Em sẽ hối hận vì hành động này.

Khi thấy con chip, mọi người đã giải đáp được thắc mắc của mình vì sao Lâm Phong biết RG sẽ đến đây và càng cảm thấy RG đã quay trở lại và lợi hại hơn xưa. Không có ai vạch mặt ban chủ của một nhóm trước mặt nhiều người như vậy kể cả BH hiện là bá chủ bóng đêm cũng còn chưa làm như vậy.

-Tôi mong anh sẽ làm tôi hối hận. Lavy mỉm cười rồi quay lại nhìn Kason, Kelvin và Ken mỉm cười bước đến gần Kelvin:

-Nãy giờ mãi nói chuyện mà quên chào Ban chủ BH. Anh có ngạc nhiên khi thấy tôi ở đây không?

-Tôi chỉ thấy thú vị khi gặp RG. Kelvin đôi mắt ngầu lạnh băng nhưng quynh rũ nhìn Lavy.

-Phải. Thật sự rất thú vị. Tôi vẫn nhớ hình ảnh 2 người đua xe lần trước. Luzu cười tươi nhìn Ken và Kelvin chăm chọc.

-Đúng là thú vị. Demy bổ sung thêm câu. Lâm Ken và Kelvin phải khò khò nén giận, ánh mắt như hai cục lửa hướng về 2 đứa nó. Kason đứng ở bên cạnh cũng khó sở không kém vừa phải nén cười vừa phải làm mặt lạnh nếu không sẽ lại bị Ken và Kelvin cho ăn đấm.

(Kason được Ken kể lại cuộc đua xe lịch sử trong cuộc đời bị bại trận chỉ vì chạy xe vào làn đường đang thi công. Kason đã bị Ken và Kelvin cho 1 trận vì tội cười ra nước mắt khi nghe chuyện đó. Còn những người khác không hiểu tại nó nói gì nên chỉ đứng hóng chuyện.)

Kelvin nhanh chóng trấn tĩnh mời mọi người ngồi xuống và tiếp tục vấn đề chính.

-Mọi người ngồi xuống. Chúng ta vào vấn đề chính đi.

Đợi mọi người ngồi vào chỗ. Kelvin lên tiếng: - Tôi biết mọi người đến đây để làm gì. Tôi nhận lời thách đấu. ...Địa điểm tại Đà Lạt khách sạn Sofitel Palace. Đưa xe và bắn súng. Luật cũ bên thua phải nhường 1/4 địa bàn cho bên thắng, quản lý 18 bar và hộp đêm ở trung tâm thành phố.

Lavy, Lâm Phong, Minh Thiện và Hàn Yuki đều gật đầu cùng lên tiếng: - Ok/ Đồng ý.

-Vậy 3 tháng sau gặp lại. Mọi người có thể đi rồi. Kelvin đứng dậy và rời khỏi đó. Rồi tất cả mọi người cũng rời đi.

Màn đêm bao trùm mọi thứ, bên vách núi chỉ thấy lơ mờ 2 chiếc xe hơi màu đen hòa vào bóng đêm. 2 bóng người ngồi trong một chiếc xe. Bên ngoài có 3 người đàn ông đứng ngoài xe. Trong xe, giọng một người đàn ông trầm vang lên:

-Bị phát hiện rồi sao? Tụi nó thật tinh mắt. . . Cháu cũng không cần lo lắng. Ta đã cho thêm người điều tra về tụi nó. Rồi chúng ta sẽ sớm biết rõ bọn chúng thôi.

-Vâng cháu biết rồi. Người đàn ông còn lại lên tiếng.

*Qualidemy Cảm ơn các bạn ủng hộ.

Vì một vài sự cố nên truyện đã bị gián đoạn 1 thời gian. Mình xin lỗi các bạn.

Mình sẽ cố gắng up nhiều chap. Mong các bạn ủng hộ mình nha JJJ!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14

Sau khi rời khỏi ngôi nhà gỗ, tụi hấn đến bar Kelvin bàn một số công việc với bọn đàn em. Trong phòng Vip của bar, Kelvin, Ken và Kason đang châu mày suy nghĩ:

Kason: - Tụi mày có thấy đáng của 3 người đó nhìn quen không? Rất giống với 3 con nhỏ đó.

Ken: - Tao cũng thấy vậy. Nhưng mà. . .Con gái có đáng chuẩn như vậy cũng không ít, đặc biệt giọng nói càng không giống.

Kelvin: - Họ đã uống thuốc thay đổi giọng nói.

Kason: - Thật sao?

Kelvin: - Uh.

Ken: - Nhưng cũng không thể là An Nhiên, Bảo Hân hay Thiên Ân. Ba con nhỏ đó dù nhìn thế nào cũng không thể là RG. 2 Năm về trước tụi nó chỉ 15 tuổi sao làm thủ lĩnh thiên hạ.

Kelvin: - Ngay sau vụ H.R.Giger tao đã cho người điều tra rồi.

Sáng hôm sau, vì tụi nó và tụi hấn về quá trễ nên hôm nay cả 6 đứa đều thức dậy muộn, tụi nó quyết định ăn sáng ở trường. Đến trường tụi nó đi thẳng vào lớp, còn tụi hấn đã xuống căn tin. Khi vào lớp tụi nó thấy cái lớp rất chi là bất thường. Tụi Ngọc Linh đột nhiên hiền lành không gây chuyện với tụi nó nữa nhưng vẫn bốc mùi gian tà. Ba đứa nó vừa nhìn nhau mặt đầy cảnh giác vừa trao đổi ánh mắt vừa bước từ từ vào lớp.

Luzy: “Tụi nó đang tính giờ trò gì vậy?”

Deny: “Không biết nữa. Sao mấy đứa con gái không vào lớp mà chỉ đứng ở ngoài.”

Lavy: “Cứ như đang tránh né cái gì vậy.”

Ngọc Linh: - Sắp có kịch hay để xem rồi.

Cả đám Ngọc Linh và Như Nguyệt cười gian xảo nhìn tụi tiếng gần đến chỗ ngồi. Tụi nó chỉ còn 3 bước nữa

Như Nguyệt đếm thầm theo bước chân của tụi nó: - 1...2...3...

Nhưng nụ cười trên môi của tụi Ngọc Linh và Như Nguyệt đều bị đông cứng lại khi thấy cảnh tượng không thể tưởng tượng được.

Luzy: - Woa woah! Là chuột sao. Luzy đôi mắt sáng rỡ 2 tay nâng con chuột ở trên ghế mình.

Lavy: - Chỗ của tao cũng có nè. Lavy nhắc 2 con chuột từ học bàn dơ lên. Demy cũng cầm 1 con từ trong học bàn của nó.

Luzy mỉm cười hất vai Demy: - Kì này mày có vật thí nghiệm rồi nha.

Tụi Ngọc Linh không tin vào mắt mình vội chạy vào mặt nhăn nhó la lên:

Ngọc Linh: - Tụi bây không phải là con gái. Tụi bây là quái vật mà.

Như Nguyệt: - Cả chuột mà tụi bây lại dám cầm lên thích thú như vậy. Thật KINH KHỦNG

Luzy ánh mắt như lưỡi dao đâm thẳng vào mắt Ngọc Linh và Như Nguyệt: - Xem cái miệng kìa. Lại muốn được dậy dỗ đây mà.

Tụi Ngọc Linh rung sợ ngậm chặt miệng.

Demy lạnh lùng nhìn tụi nó kiểng các sợi lông tơ trên người tụi nó dựng đứng hết lên.

Lavy vừa bước từng bước đến phía bọn nó vừa nói:

- Tụi tui không phải quái vật. Tụi tui là con gái nhưng không sợ chuột và cũng không mắc bệnh công chúa như mấy người. . .

Lavy tiếng lên 1 bước thì tụi nó lùi 1 bước và “Ạch” Ngọc Linh vấp phải bụi giăng ngồi bịch xuống đất. Lavy mỉm cười nghiêng người nhìn Ngọc Linh gương mặt tái mét nói tiếp:

- Nhưng dù sao cũng cảm ơn bạn đã bắt lũ chuột này cho tụi tui. Vì tụi tui đang rất cần chúng.

Nói rồi Lavy đứng thẳng người và lùi 1 bước. Ngọc Linh thở phào nhẹ nhõm định đứng lên thì Lavy lại nói tiếp:

- Nhưng cũng để bọn chúng tạm biệt chủ trước khi đi chứ.

Ngọc Linh mắt nhắm trừng nhìn con chuột từ tay Lavy nhảy xuống người mình và tiếng thét chói tay đã vang lên: - AAAAAAAAAA

Cả tụi con gái đứng gần Ngọc Linh đều bỏ chạy khỏi lớp còn Ngọc Linh thì ngất xỉu. Tụi con trai và Như Nguyệt đưa Ngọc Linh xuống phòng y tế. Kelvin, Ken và Kason đã đứng trước cửa từ nãy giờ và chứng kiến hết cảnh hỗn loạn ấy. Kason chỉ biết lắc đầu cảm thán:

- 3 con nhỏ đó đúng là không dễ chơi. Cuộc đời tao sau này đầy bất hạnh rồi.

Ken: - Mày đừng bi quan sớm. Tụi tao sẽ nghĩ cách giúp mày hàn ma phục yêu.

Kelvin: - Khi nào sắp xếp việc trong bang xong chúng ta sẽ đùa với mấy em.

Lavy thấy tụi hấn về mặt kêu ngạo, hất mặt nói:

- Sao 3 người còn ở đây? Sao không đi theo xem em yêu của 3 người thế nào rồi?

Nói rồi nó bỏ về chỗ với Demy và Luzy.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15

Kelvin, Ken và Kason không nói gì lạnh lùng bước vào lớp. Cả buổi học hôm đó cũng không thấy bóng dáng Ngọc Linh và Như Nguyệt.

Một tháng đã trôi qua, có những lúc cãi nhau, trêu đùa và đánh nhau nhưng tụi nó cũng ngày càng khăng khít, thân thiết với nhau hơn. Hôm nay là chủ nhật nên tụi nó không phải đi học. Tụi nó đều ngủ đến trưa mới dậy, Lavy và Demy uể oải từ phòng ngủ bước xuống lầu, 2 đứa ngã người trên ghế một cách chán nản.

Lavy: - Haizz! Chán thật. Thà đến trường chọc tức tụi Ngọc Linh còn hơn ở nhà thế này.

Demy: - Nếu không phải ông Khánh Huy muốn mày và Khánh Huy đến ăn tối với ông vào cuối tuần thì cả 3 chúng ta có thể đi picnic rồi.

Lavy: - Uh. Đành chịu vậy.

Demy: - Mà tao thấy nhờ đi ăn tối nên mày và Khánh Huy bây giờ tình cảm rất tốt thì phải.

Lavy trề môi: - Ăn nói linh tinh. Một mình Bảo Hân tao đã mệt rồi giờ lại tới mày.

Demy 2 tay chống lên bàn làm vẽ mặt thích thú chọc ghẹo Lavy:

- Nhưng sự thật là vậy mà phải không? Tao thấy mày với tên đó ít cãi nhau hơn, hòa thuận hơn còn vui vẻ để tên đó chở đi học. Mày thích thằng chả rồi phải không?

Lavy mày chau mặt nhăn phủ nhận: - Mày nói cái gì vậy hả? Ai mà thích cái tên đó. Tại ông kêu hần chở tao đi học. Tao đâu thể không nghe.

Demy: - Uh thì nghe lời ông nhưng mày đi với hần từ không cảm xúc đến vui vẻ hí hờn. Giải thích đi?

Lavy:

-Mày đứng đây chi vậy? Giọng Ken vang lên khi thấy Kason đang thụt thò tò mò ở đầu cầu thang nghe lén Lavy và Demy nói chuyện.

-Tao có làm gì đâu. Kason vẽ mặt gượng gạo cố tỏ bình tĩnh với Ken.

Kelvin từ đâu xuất hiện cười châm chọc: - Mày chỉ nghe lén thôi mà chứ đâu có làm gì. Hahahaha. Rồi bước xuống cầu thang.

Ken bước đến khoát vai Kason: - Nam nhi không nên nghe lén muốn biết gì thì xuống mà hỏi em ấy. Hahahaha. Ken cũng bước theo Kelvin.

Kason liếc mắt nhìn Ken và Kelvin: - Mấy cái thằng này, muốn chết sao? Kason nghĩ thầm trong đầu: “Nếu bị phát hiện thì tiêu đời. Mà đang đến lúc hay nữa chứ. Bọn với bè toàn phá hại.”

Vì Kelvin và Ken lên tiếng nên Kason không nghe được Lavy nói gì. Trong lòng hần vừa tò mò vừa tiếc nuối. nhưng rồi hần cũng bỏ xuống lầu và tỏ ra “Tôi vô tội không biết gì hết”

Kelvin và Ken nghĩ: “Rất tiếc tụi anh biết hết rồi chú em ạ. Kakakakaka”

Nghe thấy tiếng cười sau đó là Kelvin, Ken và Kason từ cầu thang bước xuống. Lavy và Demy đưa mắt nhìn tụi hần.

Demy: - 3 người có gì vui mà vừa đi vừa cười thế.

Kelvin: - Muốn biết thì hỏi vị hôn phu của An Nhiên ấy.

Lavy nhìn Kason thắc mắc hỏi: - Có chuyện gì vui vậy? Anh làm trò gì sao?

Kason: - Tôi có phải diễn viên xiếc đâu mà làm trò.

Demy: - Vậy thì các anh sao lại cười.

Kason: - Chuyện con trai, các chị không cần tò mò.

Lavy: - Uh. Vậy em rót cho chị ly nước đi Kason.

-Hahahaha.

Lavy vừa nói xong, cả bọn lăn ra ôm bụng cười. Còn Kason khòibốc nghi ngút trên đỉnh đầu, tức giận nhìn Lavy:

-Ngày mai cô đi bộ đến trường đi.

Lavy: - Em ăn nói như vậy với chị em sao? Không có em chị đi với Bảo Hân cũng được. Hahahaha.

Demy: - À. Nãy giờ không đề ý? Luzy đâu? Còn ngủ sao?

Lavy bật dậy: - Để tao đi gọi nó cho.

Kelvin: - Cô ấy không có ở trong phòng đâu.

Demy: - Vậy nó ở đâu?

Kelvin: - Tôi không rõ.

Ken: - Nhưng sao mày biết Bảo Hân không có trong phòng.

Kelvin: - Sáng sớm tao nhìn ra cửa sổ thấy có xe đến đón cô ấy rồi.

Kason: - Mày có thấy ai ở trong xe không?

Lavy: - Xe hiệu gì? màu gì?

Kelvin: - Không thấy rõ người trong xe. Đó là chiếc Cadillac XTS xám.

Demy và Lavy tròn mắt nhìn nhau đồng thanh: - Không lẽ... Nó bị bắt.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Nghe 2 đứa nó la lên. Tụi hần tò mò lo lắng.

Ken: - Bị bắt là sao? Người lái xe là ai?

Kelvin: - Có chuyện gì sao?

Nhìn Lavy và Demy căng thẳng khác với cái vẻ thường ngày làm bọn hần lo lắng hơn.

Kason thúc giục: - Hai người mau nói đi.

Lavy: - Đó là anh trai của Bảo Hân.

Tụi hần ngạc nhiên khó hiểu. Ken: - Anh sao?

Demy: - Uh. Anh ấy tên Anh Duy. Còn gọi là anh Nick.

Kason: - Nếu là anh trai thì 2 người đâu cần bồn chồn như vậy. Còn bị bắt nữa là sao?

Lavy: - Chuyện này không thể giải thích cho 3 người hiểu được. 3 người chỉ cần biết nếu anh Nick đã đến đây thì Bảo Hân sẽ không được ở đây nữa.

Kelvin: - Thật khó hiểu.

Ken: - Tại sao lại như vậy?

Demy: - Mọi người chỉ nên biết là vậy.

Lavy nhìn Demy: - Không biết tại sao anh Nick lại về Việt Nam. Anh ấy nên ở Ý mới đúng.

Demy lắc đầu đôi mắt đậm chiều.

Ken: - Tôi sẽ gọi Bảo Hân.

Mọi người cùng im lặng chăm chú nhìn Ken. Riêng Lavy và Demy đã biết trước sẽ không gọi được cho Luzy, nhưng tụi nó vẫn hy vọng nó sẽ bắt máy. Mọi người nhìn Ken cứ bấm gọi liên tục mà lòng đầy lo lắng nhưng không thể hiện ra bên ngoài.

Kelvin: - Không gọi được sao?

Ken lắc đầu: - Khóa máy rồi. Ken lại đưa máy lên bấm gọi lần nữa nhưng Lavy đã lên tiếng:

-Đừng cố gắng nữa, khi ở cạnh anh Nick không được sử dụng phone. Bây giờ chỉ còn cách chờ Bảo Hân về thôi.

Kason: - Vậy nếu muốn liên lạc thì phải làm sao?

Lavy và Demy chỉ lắc đầu không nói. Không phải là tội nó không biết mà vì công việc của anh Nick tội nó không thể tiết lộ, điều đó sẽ ảnh hưởng đến cuộc sống và thậm chí là tính mạng của cả gia đình Luzy.

6 tiếng trôi qua nhưng tội nó vẫn không có tin tức của Luzy, cả 5 đứa đều lo lắng bất an. Kason nhìn đồng hồ rồi nhìn Lavy đang ngồi bên cạnh trầm mặt, hần cũng sốt ruột nhẹ đặt tay lên vai nó: - Luzy đi với anh hai chắc không sao đâu. Mọi chuyện sẽ ổn thôi. Đã 5h hơn rồi chúng ta nên đi thôi. Nếu không ông sẽ lo lắng.

Lavy chỉ gật đầu rồi đứng lên cùng Kason. Kason nhìn mọi người: -Chúng tôi phải đi rồi nếu có tin gì của Luzy thì hãy gọi nhé.

Kelvin gật đầu. Kason và Lavy cùng bước ra xe. Khi Kason và Lavy đi khỏi, Kelvin nhìn Demy ánh mắt mơ hồ, gương mặt lạnh lùng khẽ mệt mỏi. Hần nhìn nó 1 lúc rồi nói: - Thiên Ân, trông cô có vẻ mệt mỏi hãy lên phòng nghỉ ngơi đi. Khi nào Luzy về tôi sẽ gọi.

Demy mặt buồn không nhúc nhích chỉ nhìn chằm chằm vào ly nước trước mặt đáp lời: -Không sao. Tôi ổn.

Kelvin cũng không nói gì thêm rồi bỏ lên phòng. Ken đôi mắt khép hờ lâu lâu lại gọi vào số của Luzy nhưng vẫn không có tín hiệu trả lời.

Ở nhà ông Kason, Lavy dù cố tươi cười để làm ông vui nhưng không thể che đi nỗi buồn đang hiện hữu trên gương mặt. Kason càng cảm thấy lo lắng hơn, lo vì chưa có tin tức của Luzy và lo vì gương mặt ủ rũ của Lavy.

3 tiếng lại trôi qua, Kason và Lavy cũng đã về nhà, bước vào nhà vẫn im lặng như lúc trước khi đi, Demy vẫn ngồi bất động ở đó, Kelvin nghe tiếng xe Kason từ trên lầu bước xuống về mặt vẫn lạnh lùng: -Về rồi sao.

Kason: - Uh

Lavy đến chỗ Demy lay nhẹ: - Vẫn chưa có tin của Bảo Hân?

Demy lắc đầu: - Vẫn chưa.

Kason nhìn quanh rồi hỏi Kelvin: -Ken đâu?

Kelvin: -Lúc này bỏ đi rồi.

Kason: -Đi đâu?

Kelvin: -Không biết.

Rồi 4 đứa lại ngồi chờ.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Tiếng xe Zenvo của Ken dừng trước cổng. Ken từ trên xe bước xuống đi vòng qua mở cửa xe bên ghế phụ. Tội nó từ trong nhà nhìn ra đều vui mừng ngạc nhiên rồi chạy vụt ra. Luzy từ trên xe bước xuống về mặt tươi cười chạy lại ôm chầm lấy Lavy và Demy mừng rỡ. Tội hần đứng bên cạnh nhìn mà cảm thấy vui lạ. Kelvin nhìn Ken hỏi: -Sao mày lại về cùng Bảo Hân vậy?

Ken: -Chuyện là....

2 tiếng trước. Ken nghĩ ngồi chờ đợi tin tức của Luzy không phải là cách hay vì thế hần đã lấy xe đi tìm Luzy. Hần lái xe qua nhiều con đường, ánh mắt lúc nào cũng ngó quanh tìm kiếm bóng dáng Luzy. Nhưng 2 tiếng trôi qua hần vẫn không tìm thấy nó, hần trở về nhà. Trên đường về nhà, hần thấy 1 chiếc Cadillac XTS xám vừa chạy vụt qua mặt và dừng lại, hần liền nhớ đến lời Kelvin nói vì vậy hần cũng dừng lại theo dõi. Cửa xe mở ra và Luzy từ trên xe bước xuống, Ken vui mừng nhưng vẫn lo lắng khi thấy Luzy, hần liền nhảy xuống xe và chạy đến.

Ken: -Bảo Hân.

Luzy quay người lại thì thấy hần. Nó vội gật đầu chào người trong xe rồi chiếc xe lăn bánh chạy đi. Ken chạy đến bên nó vịn chặt đôi vai của nó rồi xoay người nó qua lại sốt ruột hỏi:

-Cô không sao chứ? Sáng giờ cô đi đâu vậy hả?

Luzy: -Anh có cần phải lớn tiếng như vậy không?

Ken: -Tôi lo cho cô mà cô còn nói như vậy hả?

Luzy tròn mắt chớp chớp nhìn ken: -Anh lo cho tôi sao?

Ken ngẩn người: -...Cô..Cô... Tôi...Không ý tôi là mọi người... ai cũng lo cho cô.

Luzy: -Vậy còn anh?

Ken: -...Đừng đứng đây nói lung tung nữa mau về thôi, An Nhiên và Thiên Ân họ trông cô cả ngày hôm nay rồi đó.

Nói rồi Ken bỏ lên xe Luzy cũng không nói gì thêm đi theo sau hắn.

Trên xe. Ken cứ lâu lâu lại nhìn lên Luzy, nó thấy vậy chợt bật cười nhìn Ken hỏi:

-Nè! Anh có gì thì cứ hỏi đừng nhìn tôi kiểu đó.

Ken ấp úng 1 hồi: -Người ngồi trong xe là anh cô?

Luzy: -Uh. Sao anh biết?

Ken: -An Nhiên nói.....Anh ấy đến gặp cô để làm gì?

Luzy: -....

Im lặng 1 lúc, Luzy vẫn không trả lời, hắn hỏi tiếp:

Ken: -Nhưng sao tôi không gọi được cho cô?

Luzy: -Tôi đã tắt máy.

Ken: -An Nhiên nói khi đi với anh cô thì không được nghe điện thoại? Tại sao?

Luzy: -Có những chuyện anh không nên biết.

Ken:...

Ken cũng không nói gì nữa. Cả 2 im lặng cho đến khi về tới nhà.

Cà 6 đưa tụi nó vui vẻ bước vào nhà. Lavy tươi cười nói:

-Tụi tao cứ tưởng như mấy lần trước. Mà sẽ không về nữa chứ.

Luzy cười: -Không đâu.

Deny: -nhưng anh mày không phải đang ở Ý sao? Anh ấy đến Việt Nam làm gì?

Luzy: -Anh có việc nên đến đây. Nhân tiện thăm mình luôn.

Kason: -Nhưng sao cô đi lâu vậy làm tụi tui lo lắng.

Luzy: -Xin lỗi... Nhưng anh lo lắng cho tôi sao? Hay anh lo cho An Nhiên?

Kason liếc liếc mắt nhìn Lavy: -Hỏi vợ vẫn.

Luzy: -Ồ tôi hỏi vợ vẫn mà có người bối rối

Deny: -Còn ai kia đỏ mặt rồi kia.

-Hahahaha

Rồi mọi người cười ồ lên nhìn Lavy đang cố che đi 2 gò má đang ửng hồng.

Lavy: -Hai con nhỏ này nói năng lung tung

Kason: -Cười gì mà cười.

Kelvin: - Có tật giật mình

-Hahahahahaha

Tụi nó lại bắt đầu chọc ghẹo nhau như mọi ngày. Tiếng cười đã xua tan bầu không khí ngột ngạt của ngày hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Một buổi sáng đẹp trời, Kason hôm nay là người thức dậy sớm nhất. Hắn đang thậm thà thậm thụt trước cửa phòng Lavy. Kason: "Bình tĩnh nào. Chỉ là mời đi dự tiệc sinh nhật thôi."

Hắn vừa tự nhủ với bản thân vừa tay dơ lên định gõ cửa nhưng rồi lại bỏ xuống, rồi lại dơ lên rồi bỏ xuống.

Hắn nghĩ thầm "Không biết An Nhiên đã dậy chưa? Mình có đang phá giấc ngủ của cô ấy không?.... Mà giờ này còn ngủ gì nữa sắp đi học rồi."

Kason nghĩ rồi hít 1 hơi thật sâu, hắn mạnh dạn gõ cửa nhưng lại gõ cửa rất nhẹ nên Lavy không nghe thấy tiếng gõ.

Kason đợi 1 hồi vẫn không thấy hồi đáp. Hắn lại lấy can đảm gõ cửa 1 lần nữa. Cửa vẫn không mở. Hắn gõ thêm lần nữa, rồi lần nữa cửa vẫn đóng chặt. Hắn hét lên và gõ cửa liên tục:

- Nè An Nhiên! Cô mở cửa ra. Cô còn ngủ hả. Cô mau dậy đi. Có biết bây giờ là...là...là...

An Nhiên mở cửa bước ra với mái tóc ướt và chiếc khăn trên tay. Nó nheo mắt nhìn Kason:

- Anh làm cái gì mà la hét, gõ cửa um xùm ngoài đây vậy hả?

Kason ngăn người nhìn từng giọt nước từ mái tóc ướt của Lavy đang lăn dài trên cổ trắng nõn nà đầy quyến rũ. Hắn thấy tim mình đập nhanh dữ dội. Lavy khó hiểu nhìn Kason:

- Nè anh bị làm sao vậy?

- Hồn bay mất tiêu rồi chứ còn đâu nữa.

Kelvin từ cửa phòng đi ra cười trêu chọc nhìn Kason. Ken từ sau đi tới vỗ vai Kason 1 cái:

- Nhập hồn

Bị Kelvin và Ken chọc, hắn bình tĩnh lại mặt nhăn nhó:

-Mấy cái thằng quỷ này nói nhảm gì vậy hả.

Ken: - Chứ mày đứng đàn người ở đây làm gì?

Kason: - Đàn người gì chứ. Tao chỉ là...là...

Kelvin: - Là gì?

Kason liếc nhìn Kelvin và Ken rồi lại nhìn Lavy:

-Thì là...là...

Luzy đang núp sau cánh cửa phòng nó. Nó vừa nhìn trộm vừa lắc đầu. Nó quẹt mũi 1 cái rồi đi ra và nói:

- Chỗ người ta rủ rê hẹn hò mấy anh đứng đây sao người ta dám nói.

Luzy nháy mắt với Kason cười:

- Có gì thì nói lẹ đi. Già rồi còn mắc cỡ gì nữa. Hahaha....

Nói rồi nó đẩy Kelvin và Ken đi xuống lầu vừa đi vừa nói:

- Chúng ta xuống ăn sáng thôi. Đừng làm phiền 2 người bọn họ nữa.

Kason mặt đỏ bừng lắp bắp: - Con nhỏ này... ăn nói lung tung... Thật là...

Lavy nhìn 3 người kia đi khuất, nó quay lại nhìn Kason:

- Có gì thì anh nói lẹ đi. Đừng làm nhảm nữa. Còn phải ăn sáng rồi đến trường đó.

Kason: -Uh. Thì là... thì là tui... tui muốn mời cô...đi...

"Cạch" âm thanh đóng cửa cắt ngang câu nói của Kason. Cả 2 hướng mắt về căn phòng phát ra âm thanh. Demy từ cửa phòng bước ra. Thấy 2 đôi mắt đang chăm chăm nhìn mình. Nó cũng lướt mắt nhìn và nó cũng hiểu được chuyện gì đang diễn ra. Nó bình thản bước xuống lầu vừa đi vừa nói:

- 2 người cứ tiếp tục. Tôi không làm phiền.

Kason và Lavy chớp chớp mắt nhìn Demy đi khỏi. Kason nghĩ thầm: "Con nhỏ này tỉnh dễ sợ". Lavy nhìn Kason:

- Nói tiếp đi. Anh muốn mời tôi đi đâu?

Kason: - Tôi... muốn cô cùng tôi...ngày mai đến nhà em gái tôi.

Lavy: - Anh muốn tôi đến nhà em anh? Why?

Kason: - À chỉ là ...thứ sáu tuần này là sinh nhật của nó và tôi muốn.... muốn...

Lavy: - Muốn tôi đến dự sinh nhật em anh phải không?

Kason gật gù: - Uh. Là vậy đó.

Lavy nhếch môi bất mãn: - Chỉ có nhiều đó mà anh nói cả buổi.

Kason cuối đầu không nói.

Lavy nói tiếp: - Cái đó tôi nghe ông nói rồi.

Kason thẹn quá hóa cáu: - Nếu cô biết rồi sao không nói sớm.

Lavy nghiêng mặt: Tôi thích. Nếu tôi nói ra sao thấy được bộ dạng hài hước này của anh.

Kason tức giận: -Cô...cô...

Lavy chu môi chọc quê Kason: - Cô cô tôi tôi cái gì??

Kason khoanh tay ngoảnh mặt chỗ khác: -Hừ...

Lavy trề môi "Đồ nít trâu":

- Vậy chừng nào thì đi?

Kason không quay mặt lại lạnh lùng đáp:

- Sáng mai.

Lavy: -Ok.

Nói rồi nó đóng cửa cái rầm. Kason tức giận " Cô ta còn không thèm xin lỗi mà còn dám tỏ thái độ đó". Hắn đá vào cửa phòng Lavy 1 cái.

- Á...

Vì cú đá quá đà nên hắn vật vờ ôm chân bò xuống lầu.

Nghe tiếng đá chân ngoài cửa, Lavy mỉm cười lắc đầu:- Đồ ngốc.

Sau khi kết thúc buổi học nhàm chán tụi nó trở về nhà. Ngã người trên chiếc ghế êm ái, Luzy mắt nhắm hờ hỏi mọi người:

- Trưa nay chúng ta ăn gì đây?

Kason cũng đang tựa người trên ghế làm biến trả lời: - Gì cũng được.

Rồi hắn chợt nhớ ra điều gì và ngồi bật dậy, hắn nhìn mọi người rồi nói:

- À. Ngày mai tôi và An Nhiên sẽ đi Nha Trang.

Demy ngạc nhiên: - Đi Nha Trang sao? Sao lại đi đến đó?

Luzy cười châm chọc vừa nói vừa hất nhẹ vai Lavy:

- Người ta đi hẹn hò chứ sao.

Demy cũng bắt đầu chọc ghẹo theo Luzy: - Hẹn hò sao? 2 phát triển cũng nhanh thật đấy. Dậy mà người ta hỏi thì cứ chối miết...

- Hẹn hò gì chứ. Kason và Lavy cùng đồng thanh la lên.

Luzy 2 tay bung mặt ồ lên: - Oh, tâm đầu ý hợp chưa kìa.

Rồi cả đám cùng ôm bụng cười. Lavy mắc cỡ mặt đỏ bừng lên. Kason bị chọc quê im lặng quay mặt về chỗ khác.

Lavy nhăn mặt nhìn Luzy và Demy lên tiếng:

- 2 con nhỏ này đừng đùa nữa. Thật ra thứ sáu tuần này là sinh nhật em gái của Khánh Huy. Em ấy sống ở Nha Trang nên ngày mai tụi tao sẽ đến đó.

Kason: - Chuyện chỉ có vậy 2 người làm ơn đừng nói lung tung nữa.

Luzy biểu môi: - Hên xui.

Kason cũng đành bó tay, hắn quay sang nhìn Kelvin và Ken hỏi:

- Em tao có gọi cho tụi bây chưa?

Ken: - Rồi. Tụi tao cũng sẽ đến đó.

Kason: - Vậy ngày mai chúng ta đi chung luôn.

Kelvin/Ken: - OK

Luzy ôm tay tựa vai Demy giả vờ tủi thân: - Ngày mai người ta đi chơi với nhau còn 2 chị em mình bị bỏ ở nhà. Huhuhuhu...

Demy cũng làm mặt buồn, gật gật đầu, đưa tay vỗ vai Luzy.

Kason lắc đầu ngao ngán nhìn Luzy: - Cả 2 người cũng được mời đi nữa.

Luzy làm bộ cao ngạo: - Là anh mời tụi tui đó nha.

Kason gật đầu: - Uh. Bà chị của tôi ơi giờ nấu gì cho tụi tui ăn được chưa? Tụi tui đói rồi.

Luzy tươi cười gật đầu cái rụp kéo Lavy và Demy vào bếp: - Được rồi chúng ta đi thôi.

Ken nhìn theo Luzy mỉm cười: - Cứ như con nít vậy

Kelvin khoát vai Ken nhìn theo hướng tụi nó: - Nít mới lớn mà.

Rồi tụi hắn nhìn nhau phì cười.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

Sau khi dùng bữa tối cả 6 đứa tụi nó tụ tập ở phòng khách tám chuyện. Kason nhìn nhìn Lavy rồi hỏi: - Cô đã chuẩn bị mọi thứ xong hết chưa? Sáng mai chúng ta sẽ xuất phát sớm. Đến chỗ ông nội rồi mới đi.

Lavy gật đầu: -Uh. Tôi đã chuẩn bị xong hết rồi.

Luzy tay cầm ly nước thờ dài làm mọi người chú ý rồi nó uống một ngụm nước:

- Haizz... Chắc chắc... Bây giờ còn quan tâm nhau nữa kìa...

Lavy ánh mắt xẹt lửa nhìn Luzy: - Mày đừng có nói nhảm nữa. Hãy vì 1 thế giới hòa bình. Được chứ?

Luzy chu môi nhìn ly nước của mình: - Được rồi tao không chọc mày nữa.

Kason nhìn Ken và Kelvin nói: - Ngày mai tụi mày và Bảo Hân, Thiên Ân cứ đi thẳng đến đó không cần đợi tụi tao.

Kelvin/ Ken gật đầu: -Ok.

Luzy đảo mắt nhìn mọi người: - Tối nay chúng ta quẩy đi. Chúng ta đến bar chơi nhé.

Lavy và Demy nhanh chóng đồng ý: - Được thôi.

Tụi hân cũng gật đầu: - Không thành vấn đề.

Phòng Luzy

Lavy, Demy và Luzy đang trò chuyện trong phòng Luzy thì điện thoại của Luzy reo lên.

Lavy nhìn Luzy hỏi: - Ai gọi vậy?

Luzy nhìn cái tên đang phát sáng trên màn hình di động đáp:

- Là anh Nick.

Rồi nó bắt máy:

- Em nghe....Ok. lát em sẽ thông báo địa điểm cho anh.

Demy: - Anh Nick nói gì?

Luzy: -Anh ấy nói muốn gặp mình.

Lavy: - Anh còn ở Việt Nam?

Luzy gật đầu.

Lavy nói tiếp: -Có chuyện gì sao? Lần trước mày cũng không nói gì với tụi tao.

Demy: -Phải đó. Mày đừng sợ tụi tao bị lộ lẹ. Có chuyện gì thì cứ nói ra. Tụi tao biết phải phải làm gì mà.

Luzy mỉm cười: -Thật ra thì tao cũng không rõ nữa. Anh Nick nói là người mà anh ấy đang theo dõi đang ẩn nấp ở Việt Nam. Nên anh ấy đến đây điều tra.

Lavy: - Là tên trùm đó sao?

Demy: -Ý mày là cái tên ẩn trốn 4 năm nay sao?

Luzy gật đầu: -Uh. Là tên đó.

Demy: - Vậy lát nữa mày sẽ đi chơi với tụi tao chứ.

Luzy tươi cười khoát tay lên vai của Lavy và Demy:

- Tất nhiên tao vẫn sẽ đi chơi với tụi bây.

Demy: -Vậy còn anh mày?

Luzy: - Thì khi nào anh tao đến tao sẽ đi gặp.

Lavy cười: - Mà chỉ được cái ham chơi.

Luzy cười cười rồi nhìn Lavy chớp chớp mắt làm vẻ tò mò:

- Ê! Tao hỏi thật. Mà thấy tên Khánh Huy thế nào?

Demy phụ họa thêm: - Đạo này tao thấy tên đó quan tâm đến mày lắm.

Lavy môi hơi cong lên, ngượng ngừng đáp:

- Uh. Thì tao thấy hắn cũng được, cũng tốt và đáng yêu nữa.

Luzy cười gian xảo: - Đáng yêu luôn sao? Ghê ta!

Demy cũng cười rồi hỏi tiếp:

- Vậy lúc ở cạnh hắn mày có nghe thấy tiếng tim đập nhanh hơn không?

Trong khi Lavy đang ngẫm nghĩ thì trong đầu Luzy lại hiện lên hình ảnh của Ken và nó. Hình ảnh lần đầu chạm mặt ở sân bay và cả cái lần nó ngã vào người hắn khi giành chỗ ngồi lúc đó nó cũng nghe được tiếng tim đập, còn đập rất nhanh nữa. Nụ cười trên môi nó tắt hẳn. Lúc này Lavy lắc đầu trả lời cho câu hỏi vừa rồi của Demy:

- Tao cũng không để ý nữa.

Luzy bây giờ thật sự tò mò căng thẳng nhìn Demy chậm rãi hỏi:

- Nếu mình ở cạnh ai đó mà nghe thấy tiếng tim đập thì sao?

Demy: - Thì mày thích người ta rồi.

Câu trả lời của Demy làm Luzy đóng băng đôi mắt mở to. Demy cười nói tiếp:

- Sao vậy? Tim mày đập nhanh khi ở cạnh anh nào hả?

Luzy liền lắc đầu lắc tay chối:

- Không. Không có. Tao chỉ muốn biết thôi. Nhưng mà sao mày biết được?

Demy: - Tao đọc trong sách.

Luzy cười cười gật đầu nghĩ thầm: "Trong sách không phải lúc nào cũng đúng. Cầu trời đừng như những gì con đang nghĩ. Làm sao con có thể thích cái tên đáng ghét đó được chứ. Chỉ cần tưởng tượng thôi cũng đã thấy điên rồi. Nếu tim đập mạnh khi thấy hắn ta thì là bị đầu tim hơn là phải thích hắn."

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Bar KelvinLavy, Demy và Luzy đang hòa mình vào âm nhạc nhảy hết mình. Xinh đẹp, sexy và quyến rũ đã làm mọi chàng trai đều vây quanh tụi nó. Tụi hắn thì đang nhâm nhi ly rượu trong tay nhìn tụi nó lắc lư theo điệu nhạc.

Kelvin: -Kason! Mày thích An Nhiên rồi phải không?

Kason nhú mày nhìn 2 thằng bạn: -Sao tự nhiên lại hỏi chuyện này?

Ken khoát vai Kason nói: -Hãy thẳng thắn trả lời thật lòng.

Kason hướng mắt về Lavy rồi chột bặt cười:

- Ở cạnh An Nhiên tao cảm thấy rất vui không còn cảm giác phiền phức hay chán ghét. Cô ấy rất dễ thương.

Rồi hấn nhìn Kelvin và Ken: - Như vậy có thể gọi là thích không?

Kelvin: -Cảm giác thích một ai đó... Tao đã quên rồi.

Ken: -Mày vẫn còn nhớ đến cô bé đó sao?

Kelvin đôi mắt xa xăm nhìn vào ly rượu mọi ký ức ùa về:

- Lúc nhỏ chỉ có mỗi cô bé đó chịu làm bạn với tao. Mọi đứa trẻ đều xa lánh tao. Vì ông mà tao đã không có bạn bè ngoài cô bé đó. Và tao đã thích cô bé ấy. Khi lên 8 tao phải qua Mỹ học. Cô bé khóc rất nhiều và tao đã hứa khi nào trở về Việt Nam tao sẽ đi gặp cô bé đó. Nhưng 4 năm trước khi về Việt Nam thì tao nghe tin cô bé đó theo gia đình di cư ra nước ngoài rồi.

Nghe những lời tâm sự của Kelvin, có một nỗi buồn đột nhiên len lỏi trong lòng Ken. Ánh mắt hấn trở nên cô đơn.

2 năm trước

- Em xin lỗi, em không còn lựa chọn khác. Em phải đi.

Ken không tin vào tai mình. Hấn cảm thấy mọi thứ xung quanh hấn như sụp đổ. Hấn tức giận bước đến giữ chặt tay cô gái đang đứng trước mặt.

Ken: -Tại sao chứ? 6 năm không phải là thời gian ngắn.

Hấn nhìn người con gái đó. Những giọt nước mắt đang lăn dài trên má cô ấy. Rồi hấn ôm lấy cô gái đó và thì thầm vào tai cô ấy:

- Em đừng đi. Đừng đi có được không?

Cô gái: -Em... xin lỗi. Đó không phải chỉ là ước mơ của em mà còn là của mẹ em. Bà ấy đã hy sinh rất nhiều cho em và chỉ ước mơ đó. Em không thể phụ lòng sự mong mỏi của bà ấy.

Ken buông tay mình ra khỏi cô gái. Cô ấy đau buồn 2 tay ôm lấy gương mặt hấn và cố mỉm cười:

- Đừng lo mà. Em sẽ sớm trở về với anh. Chúng ta vẫn có thể liên lạc với nhau mà.

Trở lại hiện tại

Kason nhìn 2 thằng bạn, hấn cũng biết được Kelvin và Ken đang nhớ về những chuyện không vui. Hấn vỗ vai an ủi cả hai.: - Đừng buồn nữa. Hôm nay chúng ta hãy chơi thật vui được chứ. Nào 100% nhé. Nói rồi hấn cầm ly rượu nhìn Kelvin và Ken.

Kelvin và Ken cười gật đầu rồi cả 3 uống cạn ly rượu. Điện thoại Kason vang lên.

Kason: -Alo.... Sao?..... Được rồi tôi sẽ đến đó.

Kelvin: -Chuyện gì vậy?

Kason: - Không có chuyện gì đâu. Thằng Long gọi nói về lô hàng mới chuyển đến. Muốn mình qua xem.

Kelvin: -Là loại rượu chúng ta đặt tháng trước?

Kason: -Uh. Giờ tụi bây ở đây chơi với An Nhiên, Bảo Hân và Thiên Ân. Tao đi rồi về.

Ken lên tiếng: -Không cần đâu mày cứ ở đây lo cho vị hôn thê của mày đi. Tao sẽ xử lý cho.

Kason: - Ok.

Lúc này Lavy, Luzy và Demy từ sân nhảy đi đến bàn tụi hấn tươi cười.

Lavy: -Sao các anh không ra nhảy? Ở đây thì thảm to nhỏ gì vậy?

Luzy: -Đang nói xấu tụi tui sao?

Ken: -Bộ cô làm điều gì xấu hay sao mà sợ tụi tui nói.

Luzy liếc mắt nhìn Ken: -Dù tui làm gì cũng không xấu xa bằng anh.

Ken chau mày: -Tôi làm gì mà cô bảo tôi xấu xa?

Luzy hóng hách nhìn Ken: - Không cần anh làm gì nhưng nhìn mặt anh cũng đủ xấu xa rồi.

Ken: -Cô...

Kason: -Thôi được rồi 2 người này đấu khẩu nhau suốt ngày không chán hả?

Luzy "hừ" 1 tiếng.

Demy nâng ly rượu trên tay nhìn tụi hần và Lavy, Luzy:

-Thôi nào. Cùng cạn ly đi?

Rồi cả 6 đứa tụi nó cùng nhau cạn ly và hô lên:

-Cạn ly.

Nhưng Luzy mắt lờm Ken rồi nói:

- Chúng ta quây tiếp thôi.

Lavy, Demy, Kelvin và Kason lắc đầu phì cười rồi bước ra sàn nhảy. Luzy cũng theo sau đi đến sàn nhảy. Ken bật cười nhìn Luzy đang bước đi và nghĩ thầm: "Đồ bất thường mà. Đợi đi nhóc con. Tôi sẽ cho cô biết sự lợi hại của tôi." Rồi hần lấy xe và rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Bar KelvinSau khi nhảy nhót tụi nó. Cả 5 đứa tụi nó đều đã thấm mệt. Tụi nó ngồi xung quanh 1 chiếc bàn tròn tám chuyện.

Lavy nhìn quanh không thấy Ken đâu, nó khều vai Kason:

- Nhất Bảo đi đâu rồi?

Kason: -Nó có chuyện nên đã đi rồi. Một chút nó sẽ về.

Demy nhìn Kason và Lavy: - Ngày mai khi nào 2 người đi?

Kason quay sang hỏi ý Lavy: -Ngày mai 6 giờ đi được chứ?

Lavy gật đầu: -Ok.

Kason: -Nhớ mai dậy sớm.

Lavy: -Biết rồi.

Kason: -Đừng bắt tôi phải chờ.

Lavy nghiêng răng cười đe dọa: -Tôi nói là tôi biết rồi. Anh mà còn lải nhải tui cho anh bệnh viện thẳng tiến đó.

Kason cười trừ quay mặt nhìn mọi người nói:

-Vậy mai 6 giờ chúng tôi sẽ đi. Còn mọi người muốn xuất phát lúc nào cũng được.

Demy nhìn Luzy và Kelvin nói:

- Sáng mai tui có việc vì vậy chiều chúng ta sẽ đi được không?

Luzy uống 1 ít rượu rồi hỏi Demy:

- Tiệm cafe sao?

Demy gật đầu. Kelvin tò mò hỏi:

- Tiệm cafe là sao?

Demy: - Tui có quản lý 1 tiệm cafe bên Anh. Và tui có một số chuyện cần xử lý.

Luzy bổ sung thêm: - Là 1 tiệm cafe lớn ở trung tâm Luân Đôn.

Kason vẽ mặt ngưỡng mộ nhìn Demy: -Cô tài thật.

Kelvin nhìn sang Luzy và hỏi: -Còn cô? Hay chỉ ăn chơi không?

Luzy nhăn mặt: -Anh xem thường tui quá rồi đó.

Rồi nó đứng dậy hất mặt vỗ ngực nhìn thẳng vào mắt Kelvin và Ken nói: -Tôi nói cho 2 người biết. Tôi Lê Hoàng Bảo Hân này có hăng một thương hiệu thời trang ở Anh đấy.

Kason vỗ tay làm mặt khen ngợi: -Woa! Cô quả là không tầm thường...

Luzy đắc ý cười hả hê. Vừa ngồi xuống ghế thì Kason lại phát ngôn thêm 1 câu làm Luzy máu nóng dồn lên não, 2 tai xì khói.

Kason: - Mà cô còn không bình thường.

Luzy tức giận: - Tui cứ tưởng chỉ có cái tên Nhất Bảo đáng ghét đó là kiếm chuyện với tui thôi. Bây giờ lại có thêm 2 người nữa. Sao? 3 người muốn ức hiếp tui chứ gì?

Kelvin cười giảng hòa: -Thôi được rồi. Tui tui chỉ chọc cô một chút cho vui thôi mà.

Luzy khoanh tay mặt lạnh lùng: -Không mắc cười.

Kason: -Nhưng 2 cô bạn của cô đã cười.

Luzy nhăn nhó liếc nhìn 2 người bạn rồi than vãn lắc lư cái đầu theo kiểu Ấn Độ:

-Ôi thần linh ơi! Trời ngó xuống mà xem! Phán hết rồi.

(T/g: Chị Luzy cũng theo trào lưu đó)

Sau câu nói của Luzy cả 5 đứa tụi nó chỉ biết ôm bụng mà cười. Trong lúc vui vẻ Luzy nhận được tin nhắn. Nó nhìn màn hình điện thoại rồi nụ cười tắt hẳn. Nó đứng lên nhìn mọi người nói:

-Tôi có việc nên phải đi rồi. Mọi người cứ về nhà t. Tôi sẽ về sau.

Kason tò mò nhìn Luzy hỏi:

-Là việc gì vậy?

Luzy: -Là công việc

Kason: -Vậy cũng như không.

Luzy mỉm cười rồi nhìn mọi người vẫy tay chào:

-Tôi đi đây.

Lavy gật đầu nhắc nhở: -Đừng về khuya quá đó.

Luzy cười làm tay Ok và rời đi.

Giờ mất đi 2 người nên tụi nó quyết định về. Khi chuẩn bị lấy xe thì Demy chợt nhớ ra 1 chuyện. Nó nhìn Lavy:

-Chết rồi. Lúc nãy tao đi với Bảo Hân. Nó mang chìa khóa xe luôn rồi.

Lavy nhú mày nhìn Demy: -Sao? Nó quên đưa rồi sao?

Demy gật đầu. Kelvin thấy vậy nói:

- Nếu vậy thì thôi tôi chờ cô về.

Demy hơi chau mày: - Tôi đi chung xe với anh sao? Vậy còn xe của Bảo Hân?

Kason: - Thì gửi xe lại đây. Tôi sẽ kêu nhân viên trông chừng.

Lavy gật gù: - Uhm. Quyết định vậy đi.

Rồi nó ghé vào tai Demy thì thầm:

- Tôi biết ngoài tụi tao và gia đình thì mày không muốn đi chung xe với người khác. Nhưng không còn cách nào khác. Tao không muốn mày đi taxi về 1 mình. Cố chịu 1 chút đi nha.

Demy không nói gì chỉ gật đầu đành lên xe Kelvin. Nó bước tới cửa xe sau nhưng chưa kịp lên xe thì Kelvin trầm giọng lên tiếng:

- Tôi không phải là tài xế của cô.

Demy lạnh lùng nhìn Kelvin qua kính chiếu hậu. Nó đóng cửa xe và đi vòng qua đến chỗ ghế phụ rồi lên xe ngồi cạnh Kelvin. Chiếc xe bắt đầu lăn bánh.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Trên xe Kelvin và Demy đều im lặng. Bầu không khí ngột ngạt bao trùm lấy 2 đứa nó. Được 1 lúc, Kelvin đã lên tiếng xóa tan sự im lặng, hấn tập trung nhìn đường, miệng thì hỏi Demy: - Cô không thích tôi?

Demy gương mặt không cảm xúc cũng không nhìn Kelvin trả lời:

- Tôi không ghét anh.

- Sao cô lại tỏ ra khó chịu khi đi cùng với tôi?

- Đây là lần đầu tiên tôi đi riêng xe với người khác giới.

Kelvin sắc mặt không thay đổi nhìn Demy. Nó hướng mắt nhìn cảnh vật ngoài cửa. Nó biết hấn đang nhìn nó. Nhưng nó không muốn nói thêm gì nữa. Rồi 1 trận im lặng lại kéo đến cho tới khi về nhà.

Bây giờ là 1 giờ kém Từ lúc về nhà đến giờ đã hơn 2 tiếng mà Luzy và Ken chưa về. Kason đang ở phòng Kelvin.

Kason: - Không biết đã xảy ra chuyện gì mà Ken vẫn chưa về.

Kelvin: Lúc nãy tao đã gọi 2 cuộc cho Ken nhưng nó không bắt máy. Tao cũng đã gọi cho Long thì nó nói Ken đã rời đi từ lâu và lô hàng vẫn ổn.

Kason lo lắng: - Vậy thì nó đi đâu? Chúng ta thử gọi cho nó đi.

Và cả 2 cùng gọi cho Ken. Điện thoại Ken đổ chuông và...

Kelvin: - Mày đang ở đâu vậy?.... Việc gì?.... Ok. Gặp mày sau.

Ở phòng Lavy, Lavy và Demy cũng lo lắng cho Luzy không kém. Nhưng tụi nó biết là không thể liên lạc được cho Luzy nên chỉ biết cùng nhau ngồi chờ. Điện thoại Lavy reo lên. Nó và Demy nhìn dòng chữ hiện trên màn hình "Luzy". Cả 2 vui mừng vội vàng bắt máy:

- Mày đang ở đâu vậy?.... Ok. Bye.

2 đứa tụi nó bây giờ đã yên tâm đi ngủ.

Trước cửa bar Kelvin 2 tiếng trước

Ken vừa hoàn thành nhiệm vụ và trở lại bar. Vừa đến hấn liền thấy Luzy đang đứng nói chuyện với người trong xe 1 cách lén lút. Rồi nó bước lên xe và

rời đi. Ken tò mò và đã đi theo Luzy. Trong xe Luzy và anh trai đang nói chuyện với nhau.

Nick: -Anh vẫn đang điều tra hấn. Em không được nhúng tay vào chuyện này sẽ rất nguy hiểm.

Luzy: -Em biết rồi. Mà có dấu hiệu gì để nhận biết được chúng?

Nick: -Trên ngón tay út có một vết chấm nhỏ màu hồng nhạt như 1 nốt ruồi. Rất tinh mắt chúng ta mới có thể nhìn thấy.

Luzy: -Em biết rồi.

Nick: -Anh nói rồi em không được tham gia vụ này có biết chưa?

Luzy chu môi: -Mấy vụ trước cũng vậy Denny thì được còn em thì không?

Nick: -Vì em ấy đã được đào tạo. Nhưng Denny cũng không được tham gia vụ này. Em ngoan ngoãn đi. Nếu không thì em sẽ phải trở về Anh ngay....

Lúc này Nick nhìn lên kính chiếu hậu và phát hiện:

-Chiếc xe đó đi theo chúng ta từ nãy đến giờ.

Luzy nhìn lên kính nó nhủ mày:

-Đó là xe của Nhất Bảo mà.

-Em quen với chủ xe đó sao?

-Đó là bạn em. Tên theo dõi chúng ta làm gì?

-Anh nghĩ anh không thể đưa em về nhà.

-Em biết em phải làm gì. Anh cứ cho em xuống đi. Em sẽ giải quyết tên đó.

-Ok.

Nick thắng xe và dừng lại. Ken cũng dừng theo. Hấn mở cửa xe bước thật nhanh đến chỗ Luzy. Hấn muốn biết người ngồi trong xe là ai. Nhưng chưa kịp nhìn mặt thì xe đã lẩn bánh và lao đi như tên lửa.

Luzy quay người và nhìn Ken:

-Anh theo dõi tôi?

Ken hơi ngạc nhiên. Hấn nghĩ: "Mình đã cố giữ khoảng cách để không tạo sự chú ý nhưng sao cô ta lại biết được."

Luzy như hiểu được Ken đang nghĩ gì nó bình thản nói:

-Anh đừng ngạc nhiên. Anh trai tôi rất tinh mắt. Và công việc anh ấy đang làm thì việc phát hiện có người theo dõi mình không phải là chuyện khó.

-Người trong xe là anh cô sao?

-Phải.

-Nhưng sao hôm nay anh cô đi khác chiếc xe lần trước vậy.

-Đó là chuyện của anh tôi. Giờ nói đi.

Ken làm mặt như không hiểu:

-Nói gì?

-Sao anh lại theo dõi tôi?

-Đó là chuyện của tôi.

Nói rồi Ken bỏ lên xe.

Luzy tức tối nghĩ rằng mắng thảm: - Đồ đáng ghét.

Chương 23

Luzy giật dỗi đi về phía trước. Ken chạy xe tiến đến chỗ Luzy. Hấn bóp kèn hạ tầm kính nhìn Luzy:- Lên xe đi tôi đưa cô về.

Nó đứng nhìn Ken 1 lúc trong bụng nghĩ thầm "Phản ứng lúc này của hấn co thấy hấn thật sự không biết mình đi cùng anh Nick. Vậy sao tên này lại đi theo mình? Mình phải tìm hiểu mới được." Ken thấy nó im lặng nên lên tiếng:

- Cô có định lên xe hay không hả?

Luzy không nói gì mở cửa bước lên xe. Đi đường nó cứ nhìn Ken chằm chằm làm hấn thấy kì quái. Hấn tấp xe vào lề. Luzy thấy vậy ngạc nhiên hỏi:

-Ủa? Sao dừng xe lại vậy?

Hấn quay sang nhìn Luzy với ánh mắt nghi ngờ:

-Nói. Sao này giờ cô cứ nhìn tôi hoài vậy?

Luzy bình thản nói: -Mắt của tôi tôi muốn nhìn đâu thì nhìn.

Hấn nhắm mắt lại hít một hơi rồi quay hấn giữ chặt 2 vai của nó ánh mắt sắc bén thanh âm đầy đe dọa:

- Hãy trả lời câu hỏi của tôi.

Luzy thoáng giật mình. Nó chóng lầy lại tinh thần nghiêm túc đối mặt với hấn:

- Vì tôi thắc mắc tại sao anh lại theo dõi tôi.

- Vì tôi tò mò không biết cô đi đâu...

- Vậy tại sao anh lại tò mò?

Ken chợt khựng lại. Hấn tự hỏi bản thân "Ừ nhỉ? Sao mà lại tò mò cô ta đi đâu"

Luzy thấy hấn không nói gì nó hỏi thúc:

-Lí do là gì? Anh mau trả lời đi?

-Tôi không biết.

-Gì chứ? Sao anh lại không biết. Câu trả lời không thể chấp nhận được. Anh làm mà không biết vì sao mình làm..

-Ừm..

Ken bức bối đẩy Luzy đụng vào cửa xe nép sát vào người nó làm nó đau điên rên lên 1 tiếng. Nó nhìn Ken. Ken nhìn nó. Cả 2 cứ vậy mà nhìn nhau. "Thình thịch. Thình thịch" Cả nghe thấy tiếng tim đập trong lồng ngực mình.

Bị tiếng tim đập đầu óc Ken trở nên trống rỗng. Hấn cứ thử người ra mà nhìn Luzy. Còn nó thì trong đầu lại văng vẳng những câu nói của Demy

"Nếu mình ở cạnh ai đó mà nghe thấy tiếng tim đập thì sao?"

-Thì mà thích người ta rồi.", "Mà thích người ta rồi", "Thích người ta rồi"

Nó cứ lắc đầu rồi lại lắc đầu khi nhớ đến. Lúc này nào Ken cũng hoạt động lại bình thường, hấn hạ giọng nói:

-Tôi tò mò nên mới đi theo cô chuyện chỉ có vậy. Vì thế cô hãy im lặng đừng nói gì.

Rồi xe tiếp tục lăn bánh. Trong lòng nó lúc này, căn bản không nghe được những lời hấn nói. Nó thần người suy nghĩ "Mình không lẽ thích hấn? Không thể được. Chuyện đó không thể xảy ra. Mình cần phải gặp bác sĩ mới được. Mình sẽ đi khám tim." Và nó cố gắng không nghĩ đến điều vô lý đó nữa. Và Ken cũng nghĩ "Mình cần phải đi tái khám tim. Rốt cuộc là nó bị gì vậy?"

Đèn đỏ, Ken dừng xe lại, Luzy im lặng từ nãy đến giờ mắt thì cứ nhìn ra ngoài cửa kính không đoái hoài gì đến Ken. Chợt nó thấy 1 người đàn ông đang đứng hút thuốc ngay cạnh xe nó. Nó nhìn thấy trên ngón út của người đó có 1 nốt ruồi son. Nó nhớ đến những lời của anh Nick "Trên ngón tay út có một vết chấm nhỏ màu hồng nhạt như 1 nốt ruồi. Rất tinh mắt chúng ta mới có thể nhìn thấy." Nó nhìn gã đàn ông ngỡ ngàng bật thành tiếng:

- Là hấn.

Ken ở bên cạnh không hiểu nó nói gì liền quay lại hỏi:

- Sao?

Lúc này đèn xanh đã bật sáng và Ken đạp ga cho xe chạy thì nó nhìn Ken rồi nhìn vào kính chiếu hậu gấp gấp nói:

- Dừng xe lại. Mau dừng xe lại đi. Mau lên. Mau lên

Ken vẫn không hiểu gì vừa tấp xe vô lẽ vừa hỏi nó:

- Gì vậy? Có gì sao?

Nó không nói chỉ tập trung nhìn gã đàn ông lúc nãy qua kính chiếu hậu. Hấn cũng tò mò nhìn theo nó. Người đi đi lại lại rất nhiều hấn thật sự không biết là nó đang nhìn cái gì?

- Rốt cuộc thì cô đang nhìn gì vậy?

- Giờ tôi có việc gấp. Anh cứ về trước.

Nói rồi nó nhanh chóng bỏ xuống xe làm hấn không kịp nói lời nào. Hấn muốn biết chuyện gì xảy ra với nó vì thế 1 lần nữa Hấn lại theo dõi nó.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Luzy cẩn thận núp sau một cái cây cách gã đàn ông kia không xa lặng lẽ quan sát. Gã nghe 1 cú điện thoại rồi vứt điều thuốc bỏ đi. Luzy bám theo gã một cách cẩn thận. Đến chỗ đèn giao thông gã băng qua đường. Luzy đợi gã đi qua rồi theo sau. Nó chỉ mãi chú ý gã đó mà quên nhìn tín hiệu đèn xanh cho người đi bộ giờ đã chuyển sang đỏ. Một chiếc xe đang lao tới chỗ nó. “TING...TING”. Nó hoảng hốt nhìn chiếc xe. Rất nhanh có một bàn tay nắm lấy nó kéo nó vào. Vì lực kéo rất mạnh nên nó đã ngã nhào lên người đó. Nó nhắm chặt mắt rồi từ từ mở ra. Nó ngạc nhiên nhìn người trước mặt. Tiếng tim lại bắt đầu đập nhanh “Thình thịch thình thịch”. Nó ngó người nhìn người đang nằm dưới cho đến khi người đó lên tiếng:

- Cô không sao chứ? Có bị thương ở đâu không?

- Há? Uh. Tôi không sao.

- May quá. Cô không sao thì tốt rồi

Người đó chính là Ken. Hấn thở ra nhẹ nhõm. Rồi lại câu lên:

- Nhưng mà sao cô đi đường không chịu nhìn gì hết vậy? Hai mắt cô để đâu vậy hả? Nếu không có tôi thì sao đây? Cô có biết là cô suýt chết không hả?

Luzy thất thần đứng dậy lăm bắm

- Nếu không có anh thì tui đâu có bị bệnh tim thể này.

Ken cũng lôm côm đứng lên phui phui rồi vỗ vai Luzy:

- Cô đang nói gì vậy?

Luzy quay lại nhìn Ken nghĩ “Mày thích tên này sao? Không thể được. Luzy mày tỉnh táo lại.” rồi hít 1 hơi thật sâu lấy lại tinh thần. Nó lắc đầu:

- Không không có gì.

-Thật không?

-Thật mà... Nhưng sao anh lại ở đây? Anh lại theo dõi tôi nữa sao?

Ken nhúng vai thản nhiên:

-Ai kêu cô có hành động không bình thường làm tôi tò mò.

Luzy mắt chữ O mồm chữ A nhìn Ken.

Ken: -Mà cô đi theo dõi tên đàn ông kia làm gì vậy? Cô quen anh ta sao?

Luzy: -Đúng rồi cái tên đó.

Lúc này nó mới nhớ đến mình đang theo dõi gã đàn ông có nốt ruồi son trên ngón tay út. Nó vội đảo mắt tìm kiếm bóng dáng của gã bên kia đường. Lần này nó cẩn thận nhìn đèn rồi mới qua đường. Nó chạy vòng vòng kiểm tra. Ken thấy vậy cũng vội đi theo nó. Nhưng bây giờ là công khai không lén lút nữa.

Luzy tìm một vòng không thấy gã đó đâu mặt bí xị: -Thôi xong. Mất dấu rồi.

Ken: -Nhưng mà cô theo dõi hán ta để làm gì?

Luzy ngược mặt nhìn hán trả lời cộc lốc rồi quay đầu đi: -Bí mật.

Ken bức bối kéo vai xoay người nó lại. Nó cũng bức bối trong lòng trợn mắt nhìn hán:

-Làm gì vậy?

-Nè. Tôi là người đã cứu cô khỏi chiếc xe đó. Tôi là ân nhân cứu mạng của cô. Cô không trả ân, cũng chẳng cảm ơn lấy một câu. Giờ còn nói chuyện kiểu đó với tôi nữa hả?

-Tôi đâu có kêu anh cứu tôi. Vậy giờ anh muốn tôi làm gì? Nói đi.

-Cô đúng là... Mặc kệ cô.

Nói rồi hán lạnh lùng xoay người bỏ đi. Luzy không để tâm xoay người nhìn hướng khác. Mắt nó chợt sáng lên như bắt được vàng. Cái gã lúc nãy lại xuất hiện. Hán từ trong 1 tiệm tạp hóa bước ra và bắt 1 chiếc taxi rồi rời đi. Nó nhanh chóng chạy đến chỗ Ken Cách đó không xa. Ken vừa mở cửa bước vào xe. Nó cũng nhanh chóng nhảy vào xe làm Ken ngạc nhiên nhưng rất nhanh lấy lại bộ mặt lạnh. Luzy không để ý tới nó vội chỉ tay vào chiếc taxi vừa qua mặt lúc nãy gấp gấp nói:

-Hãy đi theo chiếc Taxi đó. Mau lên đi.

Ken ung dung không thèm nhìn Luzy chỉ liếc nhìn chiếc taxi đó rồi nổ máy:

-Sao tôi phải làm theo lời cô?

Luzy vừa gấp gấp vừa nài nỉ mắt cứ nhìn chiếc taxi đang dừng đèn đỏ ở phía trước khoảng cách khá xa.

-Làm ơn đi. Gã đó rất quan trọng đối với tôi.

Ken vừa nghe ánh mắt sắt bén đầy giận giữ nhìn Luzy. Luzy chợt rung mình cảm giác như xe đang bị đóng băng. Nó căng thẳng nhìn Ken nhưng vẫn không quên việc chính nhẹ nhàng nói:

-Làm ơn giúp tôi đi. Anh muốn gì tôi cùng làm. Việc này rất quan trọng.

-Thật không.

Luzy gật đầu chắc chắn.

-Được thôi vậy cô nói tôi nghe lý do vì sao gã đó Quan Trọng với cô?

Hán nhấn giọng 2 từ “quan trọng” nhìn Luzy hỏi. Nó ấp úng nhưng nhìn thấy chiếc taxi rời đi. Nó vội vàng lên tiếng.

-Đi rồi kia. Anh đuổi theo đi. Vừa đi tôi sẽ vừa nói.

Chương 25

Ken làm theo lời Luzy hấn lên ga và phóng theo chiếc taxi đó. Trên đường đi Luzy nói hết mọi chuyện. Ken cũng rất bất ngờ khi nghe Luzy nói

- Vậy là anh cô là một đặc nhiệm của Mỹ

- Phải.

- Và anh cô đang điều tra một tên trùm buôn bán hàng trắng suốt 4 năm sao?

- Phải.

Luzy lười biếng trả lời và chỉ tập trung nhìn chiếc taxi.

- Thật không ngờ gia thế của cô cũng ghê gớm thật.

- Giờ anh biết vẫn chưa muộn đâu.

- Đó cũng là lý do vì sao không thể liên lạc với cô khi ở cạnh anh.

- Phải. Tên Trùm này rất khôn. Chúng biết đội đặc nhiệm luôn theo dõi chúng. Nên nếu anh tôi sử dụng điện thoại sẽ dễ định vị và bị phát hiện ra. Anh tôi sẽ gặp nguy hiểm

- Vậy hấn đã trốn từ Mỹ sang Ý, Trung Quốc rồi đến Đông nam Á và hiện tại là đang ở Việt Nam?

- Phải.

- Cô nhìn thấy dấu hiệu ở trên ngón tay của gã kia nên cô nghi ngờ hấn liên quan đến tên trùm?

- Phải

- An Nhiên và Thiên Ân biết chuyện này chứ?

- Tụi nó chỉ biết là tên trùm ở Việt Nam và anh Nick thì đang theo dõi hấn. Những chuyện khác không biết.

Rồi nó nhìn Ken với ánh mắt tha thiết:

- Anh không được nói ai nghe những chuyện này đó. Kể cả An Nhiên và Thiên Ân. Đây sẽ là bí mật giữa chúng ta.

Ken suy nghĩ rồi ánh mắt hấn ẩn hiện ý cười nhìn Luzy trả lời:

- Uh. Tôi sẽ giữ bí mật. Nhưng với một điều kiện.

Ken nhìn nó mắt đầy gian tà. Luzy nhú mày:

- Điều kiện gì?

- Sau này tôi nói cô làm gì thì cô phải làm cái đó không được cãi lời.

- Gì chứ? Ở đâu có điều kiện vô lý như vậy.

- Nếu cô không chịu thì sẽ không có cái gì gọi là bí mật.

Hấn cười đều làm nó sôi máu nghiêng răng mà nói:

- Được tôi đồng ý. Nhưng tôi nói trước tôi sẽ không làm những việc trái với pháp luật trái với đạo đức đâu.

- Được. Thỏa thuận.

Ken đưa tay hướng về phía Luzy. Nó hất mặt không thèm để ý ngoảnh mặt nhìn thẳng.

-Nếu cô không muốn hợp tác vậy thì bí mật...

Hắn chưa nói hết câu, nó đã quay lại nắm lấy bàn tay đang thu vào của Ken ánh mắt đầy giận dữ nhưng vẫn cố gắng rặng ra 1 nụ cười nghiêng răng nghiêng lợi nhìn hắn mà nói:

-Hợp tác vui vẻ.

Rồi nó nhanh chóng bỏ tay ra xoay mặt đi. Ken mỉm cười thích thú “Cô ta giận cũng đáng yêu quá nhỉ. Lần này thì đừng mong lên mặt với tôi. ”. Còn nó thì hậm hực “Đồ Nhất Bảo chết tiệt. Đồ đáng ghét, bỉ ổi, vô liêm sỉ. Đồ độc tài. Đợi ta xử lý xong vụ này thì nha người chết với ta. Tức chết mà.”

Cuối cùng chiếc taxi cũng dừng lại. Ken và Luzy cẩn thận quan sát cả 2 đều trở mắt ngạc nhiên cùng một suy nghĩ “Đây không phải là bar H.R.Giger sao?”. Lần này đến Ken cũng muốn tham. Chỉ cần liên quan đến RG thì hắn nhất định phải để mắt đến. Thấy gã đó cứ lớn quon đây về mờ ám ở đó. Ken quay sang khẽ thì thầm với Luzy:

-Cô biết về thế giới ngầm ở Việt Nam chứ?

-Tất nhiên. Trước khi đến Việt Nam chúng tôi đã điều tra về Khánh Huy. Xem anh ta là người thế nào. Vì vậy chúng tôi biết các anh là 1 băng nhóm xã hội đen BH.

-Các cô đã sớm biết mà vẫn không sợ tội tôi sao?

-Tại sao phải sợ? Các anh đâu có cái gan giết tội tôi.

Luzy nói một cách đầy tự tin không thêm nhìn Ken. Ken cười nhếch mép đưa tay nâng cằm của nó xoay về hướng mình:

-Sao cô biết tội tôi không dám giết các cô. Trừ phi các là 3 nữ nhân RG tội tôi còn xem xét lại.

Luzy nghe Ken nói mà cố nén cười trong lòng “Đồ ngốc. Có mắt mà không nhìn thấy núi Thái Sơn. Ta đây chính là mỹ nữ của RG.” Nó chống hông hất mặt đầy kêu ngạo nói:

-Tôi chính là Luzy phó bang RG.

(t/g: Em lấy chị. Chị đeo mặt nạ suốt ngày làm sao anh Ken nhận ra chị. Còn tự tin cho mình là mỹ nữ nữa chứ. Sao không nhận mình là đại mỹ nữ luôn.

Luzy: Phải hak. Mỹ nữ thì tầm thường quá. Em sửa lại đi. Ghi là “Ta đây chính là một nữ nhi tuyệt sắc giai nhân tiên nữ hạ phàm của RG”.

Nói xong Luzy cười thật tươi còn tác giả bụm miệng chạy đi.

Luzy nói với theo: Chị đang nói mà em đi đâu vậy?

t/g: Đi ỏi.

Luzy phòng má tức giận bỏ đi)

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Ken trở mắt nhìn Luzy nghi hoặc:

- - Thật sao?

Luzy chỉ hất mặt mỉm cười. Ken nhìn bộ dạng nó nhếch mép cười:

- -Người tung tung như cô mà làm phó bang RG thì tôi là ông trùm Mafia khét tiếng rồi.

Luzy tức tối oán thầm “Cái tên đáng ghét. Dám nói ta tung tung. Đợi có một ngày ta cho người sáng mắt ra.” gương mặt nổi giận của Luzy làm Ken thấy rất vui hắn nói tiếp.

- - Tôi không ngờ 1 tiểu thư như cô mà cũng biết RG còn biết cả tên phó bang là Luzy nữa. Cô hâm mộ cô ta sao?

Luzy thấy nực cười với câu hỏi của Ken nó trả lời châm chọc:

- - Phải RG rất nổi tiếng vừa xinh đẹp tài giỏi vừa thông minh tốt bụng không giống như BH của các anh suốt ngày chỉ chém chém giết giết làm toàn chuyện xấu.

Ken Ánh mắt sắc bén nhìn Luzy cất giọng lạnh lùng:

- - Tụi tôi như vậy khi nào?

Luzy như biết mình lỡ lời ngậm môi ánh mắt hồi lỗi nhìn Ken bình thường nó sẽ nói lời xin lỗi nhưng sao bây giờ nó lại không mở miệng được “Phải làm sao đây? Tên này giận rồi. Sao mình lại nói như vậy chứ?” rồi nó lặng lẽ quay đầu nhìn ra ngoài cửa xe. Nó hiện gã đàn ông kia đã biến mất. Nó kiểm được ánh mắt lảo liên lên tiếng:

- Tên kia đi đâu mất rồi. Chết tiệt.

Nói rồi nó mở cửa xe định bước ra thì Ken đã đưa tay giữ người nó lại. Nó nhìn hấn ngỡ ngàng “Tên này tính làm gì vậy”. Hấn lấy chiếc áo khoát ở sau xe đưa cho Luzy.

- - Mặc vào.

- - Mặc vào làm gì? Luzy khó hiểu nhìn Ken.

- - Ngụy trang. Mặc vào đi.

Luzy không nói gì nữa lấy áo khoát mặc vào. Ken từ đầu lỏi ra 1 cái nón kết và đội lên. Cả 2 bước xuống xe. Luzy bước đi theo Ken vào một cái hẻm gần bar H.R.Giger. Đây là hẻm cụt. Luzy khẽ kéo tay áo của Ken nhìn về phía trước cách đó không xa nó thì thào:

- - Gã đó kia. Hấn đang nói chuyện với ai vậy?

Ken không trả lời mà tập trung quan sát. Luzy cố nhìn người đang đứng nói chuyện với gã đó “tên đó là ai vậy nhỉ? Có liên quan gì với gã kia? Mà sao nhìn dáng hấn ta có vẻ quen quen. Chết tiệt không thể nhìn rõ mặt được. Nếu biết trước ta sẽ đem theo cái kính mắt nhìn xa Lavy vừa mới phát minh rồi”

Rồi gã đàn ông bất ngờ nhìn về phía tụi nó. Ken nhanh chóng đẩy Luzy tựa vào tường vờ hôn nhau. Đôi môi của 2 người gần như chạm vào nhau. Giữa 2 người như không còn khoảng cách. Luzy ánh mắt hỗn loạn nhìn Ken. Ken giữ chặt 2 tay nó thì thào:

- - Đừng cử động. Làm như vậy sẽ không bị nghi ngờ.

“Thình thịch thình thịch” Tiếng tim đập lại vang lên. Luzy khóc thầm “Lại nữa. Tim mình sao lại như vậy. Ôi mẹ ơi. Con muốn thoát khỏi tên này.” Ken mất không rời đôi môi đỏ mọng của Luzy. Hấn nuốt bọt mà cảm thấy khô cổ họng.

Cuối cùng gã đàn ông cũng rời mắt đi. Luzy vội đẩy Ken ra 2 má nó bắt đầu đỏ ửng và bước ra khỏi hẻm. Ken bước theo nó. Cả 2 rời khỏi con hẻm tìm 1 chỗ thích hợp chờ gã đàn ông đi ra. Dù gì đứng ở đó cũng không nghe ngóng được gì còn dễ bị phát hiện nữa. Sau khi tìm được chỗ thích hợp cả 2 im lặng chờ không ai nói với ai câu nào. Ken thì nhìn Luzy. Luzy thì tránh né ánh mắt của Ken. 1 lúc sau gã đàn ông đi ra. 1 chiếc xe màu đen chạy đến. Gã bước lên xe và rời đi. Luzy và Ken tiếp tục đuổi theo nhưng cả hai vẫn không nói với nhau câu nào.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Bây giờ là 1 giờ sáng. Kelvin từ cầu thang đi xuống. Hấn thấy hai cái bóng đang ngồi lù lù trong phòng khách “Ken và Bảo Hân về rồi sao? Sao họ không bật đèn mà ngồi ở đó?” Hấn nhẹ nhàng bước đến chỗ công tắc để mở đèn. “Bụp” đèn sáng lên làm Lavy và Demy giật mình quay lại nhìn và tụi nó thấy Kelvin đứng ở đó. Kelvin đến chỗ tụi nó.

- 2 người chờ Ken và Bảo Hân sao?

- Phải. Đã hơn 1 giờ rồi mà họ vẫn chưa về? Không biết có xảy ra chuyện gì hay không?

Lavy lo lắng nói.

- 2 cô khát không? Tôi sẽ rót cho 2 cô ly nước.

Lavy và Demy gật đầu: -Cảm ơn

Kelvin đi vào bếp rót nước cho 2 đứa tại nó. Kason từ trên lầu đi xuống. Hắn nhìn thấy Kelvin, Lavy và Demy đang ngồi ở phòng khách.

-Mọi người đều ở đây hết hả?

-Đã liên lạc được với Ken chưa?

Vừa thấy Kason Kelvin lên tiếng hỏi. Kason bước đến chỗ tại nó.

-Điện thoại của Ken không liên lạc được nên tôi đã gọi cho Bảo Hân.

Lavy hỏi vội: -Vậy có liên lạc được không?

-Có. 2 người vẫn đang ở cùng nhau. Mọi chuyện vẫn ổn. Chỉ có điều xe bị hư nên không về được. Bảo mọi người đừng chờ. Sáng mai họ sẽ về.

Nghe Kason nói xong, Mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Demy vỗ vai Lavy: - Bảo Hân và Nhất Bảo không sao rồi. Mây và Khánh Huy nghỉ sớm đi. Mai còn đi sớm nữa.

Lavy gật đầu rồi đứng dậy: -Mây cũng ngủ đi. Thiên Minh và Khánh Huy nữa.

Kason nhìn Kelvin và Demy: -Um. 2 người ngủ ngon

Nói rồi Lavy và Kason đi lên phòng ngủ. Kelvin thấy Demy không có ý định đi ngủ. Hắn hỏi:

-Sao cô không ngủ đi?

-Tôi chưa muốn ngủ.

-Cô đang lo lắng 2 người đó ngủ ở ngoài sẽ xảy ra chuyện gì sao? Ken sẽ không làm gì Bảo Hân đâu cô đừng lo”

-Tôi không có lo về chuyện đó.

Demy cười thầm “Nếu Ken giờ trò với Luzy thì ba mẹ Nhất Bảo đừng mong có cháu nối dõi”. Nó vẫn nhớ có một lần bị 1 tên trong bar giờ trò sở khanh với Luzy. Nó không thương tiếc đập vào chỗ hiểm của hắn ta may là lúc đó có Lavy lôi nó ra kịp chứ không là nó đánh nữa nó còn nói là sẽ cho tên đó triệt giống. Vì thế hắn ta chỉ nhập viện 1 tuần chứ không là mặc rế ở bệnh viện luôn rồi. Nghĩ đến đây nó không kìm được nụ cười đã lan đến miệng.

Kelvin thấy nó tự nhiên ngồi cười một mình liền lắc đầu:

-Cô chưa uống thuốc sao?

-Sao? Demy không hiểu Kelvin nói gì. Nó ngờ ngạc hỏi lại.

-Thuốc ổn định thần kinh đó. Kelvin trả lời 1 cách thần nhiên.

-Anh đang nói tôi khủng sao? Demy giờ đã hiểu ý Kelvin nó lạnh lùng nói.

-Nêu không khủng sao cô lại ngồi cười một mình.

-Tại tôi nghĩ chuyện vui nên cười. Không được sao?

Nói rồi nó đứng dậy bỏ về phòng. Kelvin cũng đứng dậy về phòng.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Sáng hôm sau, “Cốc cốc cốc” Kason nhìn đồng hồ trên tay đã gần 7 giờ vội gõ cửa phòng Lavy:

-An Nhiên cô xong chưa? Chúng ta trễ rồi đấy.

-Tôi biết rồi. Ra ngay. Lavy từ trong phòng nói vọng ra ngoài.

“Cạch” nó mở cửa bước ra. Kason nhăn nhó mặt nhìn nó:

-Mau lên. Ông vừa gọi cho tôi đó.

-Nếu vậy thì mau đi nhanh đi. Còn đứng đó lải nhải. Lavy cau mày vừa đi vừa nói:

-Cô...Vali cô đâu?

-Lúc này tôi nhờ Kelvin mang ra xe rồi.

Demy ở dưới phòng khách và thấy Lavy bước xuống nói hỏi:

-Mày chuẩn bị xong hết chưa?

-Uhm. À mà Bảo Hân và Nhất Bảo vẫn chưa về à?

Demy lắc đầu. Kason gãi cằm nói:

-Mà sao vẫn chưa về nhỉ. Có khi nào 2 người đó có gian tình không nhỉ?

-Á...Cô làm gì vậy hả? Kason ôm cái chân vừa mới bị Lavy đá 1 cú. Hắn tức tối nhìn nó.

Lavy không thèm nhìn hắn đi thẳng ra xe chỉ quăn cho hắn 1 câu:

-Ăn nói linh tinh.

Demy khịt mũi nhìn Kason: -Cho chờ. Rồi nó đi ra xe. Kason bắt mắt đi theo sau.

Sau khi đã an vị trên xe và chào tạm biệt Kelvin và Demy. Kason và Lavy bắt đầu xuất phát.

Trở lại với Ken và Luzy

7 tiếng trước: 23:55

Ken và Luzy đang trên đường đuổi theo 1 gã đàn ông. Điện thoại Ken chợt vang lên:

-Alo...Tao đang đi cùng với Bảo Hân. Giờ tụi tao có chút việc cần giải quyết...Không gì đâu. Tụi tao sẽ trễ. Tụi bây không cần chờ...Ok.

Ken nhìn màn hình điện thoại: Tắt nguồn. Luzy quay lại hỏi Ken:

-Ai vậy?

-Kelvin.

-Thiên Minh sao?

-Uhm. Cô cũng nên gọi cho An Nhiên đi. Tôi nghĩ bọn họ đang lo cho chúng ta

-Um. Nó gật đầu lấy điện thoại ra và gọi cho Lavy.

-À tao đang đi cùng với Nhất Bảo. Tụi tao có chút việc. Mày không cần lo lắng nghĩ sớm đi. Khi nào về rồi nói chuyện sau...Bye.

00:37

Chiếc xe màu đen chở gã đàn ông đi trên 1 con đường xung quanh đều là rừng. Vì để không bị phát hiện. Ken đã lái xe đi lên qua những cái cây mà theo dõi gã đàn ông đó.

-Đây là đâu vậy?

-Đây là đường lên núi.

-Núi sao? Rốt cuộc thì tên đó định đi đâu vậy. Gần 1 tiếng đồng hồ rồi.

Từ xa Ken nhìn thấy có một chiếc xe Cadillac màu đen đã chờ sẵn ở đó. Ken dừng xe lại giữ một khoảng cách khá xa cho an toàn nhưng vẫn có thể quan sát được.

Xe gã đàn ông dừng lại sau chiếc Cadillac. Gã bước xuống xe bước đến cửa xe sau của chiếc Cadillac cuối đầu chào người trong xe. Rồi gã nói cái gì đó với người trong xe. “Bùm”. Tiếng súng phát ra gã đàn ông đó từ từ ngã xuống. Luzy và Ken trở mắt nhìn.

Luzy: -Người trong xe...gã đó đã bị giết chết.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Trong chiếc Cadillac người đàn ông trong xe nhìn vào kính chiếu hậu lấy súng bắn chết gã đàn ông rồi chửi một tiếng.

-Mẹ nó. Bị bám đuôi.

Rồi gã cho ra lệnh cho tên ngồi phía trước

-Xử tụi nó.

-Vâng. Tên ngồi trước lấy điện thoại và gọi.

4 chiếc xe từ đâu chạy ra và tiến đến chỗ tụi nó nã đạn. Chiếc Cadillac rời đi.

Ken và Luzy biết mình bị phát hiện. Hắn quay xe lao xuống đường chạy đi. 4 chiếc xe vẫn đuổi theo ráo riết nã đạn vào xe Ken.

Luzy nhìn về phía sau:

-Kính xe sau cũng là loại thượng hạng nhì.

-Xe này được lắp kính chống đạn.

-Nhưng cũng sẽ không trụ lâu. Luzy bổ sung cho câu nói của ken.

-Anh co mang theo súng không?

-Cô biết sử dụng không?

-Với công việc của anh tôi đang làm thì anh nghĩ tôi có biết bắn súng không?

-Ở sau ghế của tôi có 1 cây súng dự phòng. Cần thận.

Luzy lấy súng và lên đạn. Nó hạ kính xe xuống. Chuẩn bị tư thế an toàn. Nó mở cửa xe ra đặt súng lên cửa nép mình sau cửa quay về phía sau mà bắn trả. Ken cũng khá ngạc nhiên với hành động của nó nhưng cũng không nói gì. Cứ giằng co bắn qua bắn lại nó đã bắn chết 2 người và xì lốp 1 xe làm chiếc xe đó mất tay lái đảo 1 vòng đâm vào chiếc xe phía sau “Bùm” 2 chiếc xe bốc cháy. Còn xe tụi nó bị vỡ đèn xi nhan phía sau. Nó quay sang nhìn Ken:

-Xe tốt đấy.

2 chiếc kia vẫn tiếp tục bắn về phía tụi nó. Nhưng lần này tụi nó chỉ công kích bên chỗ Ken. Tụi nó đã bắn vỡ chiếc kính chiếu hậu phía bên Ken. Luzy trèo qua chỗ Ken ngồi trên đuôi hắn.

-Chịu khó một chút nhé.

Ken không nói gì tập trung lái xe cố gắng né những viên đạn đang bay đến chỗ tụi nó. Luzy mở cánh cửa ra và tiếp tục bắn. 1 chiếc xe lại bị nó hạ gục nhanh chóng đóng cửa lại cùng lúc đó kính xe sau cũng vỡ. Ken một tay vẫn giữ chặt tay lái. Tay còn lại ôm lấy nó cuối người xuống né những viên đạn. Nó tay vẫn cầm khẩu súng:

-Chết tiệt. Chỉ còn một viên.

-Cô dám liều chứ.

-Có chết cùng chết. Luzy hiểu ý Ken đáp lại lời hấn.

Ken lập tức quay xe đi về hướng ngược lại. Chiếc xe kia lập tức đâm vào xe hấn. Ken cố gắng lao đến chiếc xe đó. Và “Đùng đùng” tiếng súng của Luzy và của kẻ ngồi trên xe kia vang lên. Cả 2 xe dừng lại nhưng cũng cách nhau một khoảng khá xa. Kính xe của Ken cũng vỡ ra hấn rất nhanh buông tay lái ôm chặt lấy Luzy 1 lần nữa cuối người. “Bùm” một tiếng nổ vang lên sau lưng tụi nó. Tụi nó vẫn giữ nguyên tư thế không quay đầu lại nhưng tụi nó đều biết chuyện gì đã xảy ra. Khi tụi nó đã an toàn tụi nó thở phào nhẹ nhõm. Bàn tay Ken đang chấn trên đầu nó xoa nhẹ đầu nó thì thào:

-Làm tốt lắm.

Nó cảm nhận hơi ấm từ giọng nói của Ken trên cổ nó. Tiếng tim đập lại vang lên. Nó lại băng loạn vì tiếng tim vội vã Ken ra.

-Ừm... Tiếng Ken đau đớn bật thành tiếng. 1 vài mảnh kính xước trên lưng Ken làm hấn bị thương. Lưng áo của hấn thẫm đỏ. Luzy lo lắng ánh nhìn Ken. Nó cầm bàn tay vừa mới xoa đầu nó. Có vài vết xước và chảy máu. Nó nhìn Ken ánh mắt hối lỗi:

-Xin lỗi. Tôi không biết anh bị thương như vậy. Thật xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 30

Ken mỉm cười: -Không sao. Chúng ta nên rời khỏi đây.

-Xe anh có hộp y tế không? Tôi sẽ sơ cứu vết thương cho anh.

-Không có.

-Anh là xã hội đen ít nhiều gì cũng bị thương nên trong xe phải để sẵn một hộp y tế chứ.

-Nếu cô cứ ngồi đây mà trách móc thì tôi sẽ mất máu mà chết đó.

Luzy thở dài rồi nói:

-Được rồi. anh qua kia ngồi đi tôi sẽ lái.

Ken chỉ gật đầu làm theo lời Luzy.

Ken im lặng 1 lúc rồi nói với Luzy:

-Bây giờ chúng ta không thể về nhà như thế này được. Mọi người sẽ rất lo lắng.

-Vậy chúng ta đi đâu?

-Đến địa chỉ này.....

-Đó là đâu?

-Nhà tôi.

-Anh không sợ người nhà anh lo lắng sao.

-Tôi sống một mình.

Luzy hơi ngỡ ngàng nhìn Ken. Ken lúc này mắt cũng đã nhắm lại. Nó cũng im lặng chỉ tập trung lái xe.

1:10

Điện thoại Luzy vang lên:

-Alo....Khánh Huy...Tụi tôi vẫn ổn. Tối nay có lẽ tụi tôi không về được. Xe bị hư rồi. Sáng mai tụi tôi sẽ về sớm. Mọi người đừng lo lắng...Bye

Nó quay lại nhìn Ken. Lúc này hắn đã ngủ nhưng vì lưng bị thương không tựa được nên hắn gác tay lên thành kính mà ngủ. Luzy chợt nở một nụ cười. Nó lấy chiếc áo khoát đắp lên người hắn. Rồi tập trung lái xe.

1:35

Luzy dừng xe lại. Ken cũng tỉnh dậy. Nó mở cửa đi đến chỗ Ken đỡ hắn. Hắn nhìn Luzy mắt ẩn hiện ý cười. Vào nhà nó đỡ Ken ngồi xuống ghế. Nghe tiếng động 1 ông chủ từ đâu đi ra nhìn thấy Ken la lên lo lắng đến gần Ken:

-Cậu chủ. Cậu bị làm sao vậy?

Ken mỉm cười nhìn ông chủ đó:

-Con không sao. Đã phá giấc ngủ của chú Chu rồi.

-Không sao đâu. Ông Chu nhìn Luzy đang đứng bên cạnh:

-Cậu chủ đây là..

Luzy tươi cười cúi chào ông Chu: -Con là Bảo Hân là bạn của anh Nhất Bảo.

-Tôi là quản gia Chu.

-Dạ con chào chú. Chú cho con hỏi hộp y tế ở đâu?

-Đằng kia. Để tôi đi lấy.

Quản gia Chu nhìn Ken vui vẻ rồi đi mang hộp y tế ra. Ken cũng không để ý quản gia Chu chỉ nhìn vết thương trên tay. Quản gia Chu nhìn Ken và Luzy nói

-Tôi sẽ dìu cậu chủ lên phòng rồi rửa vết thương cho cậu.

Cả 3 bước lên phòng của Ken. Quản gia Chu đưa hộp y tế cho Luzy

-Tôi còn có việc. Cháu giúp tôi chăm sóc cho cậu chủ nhé.

Rồi quản gia Chu rời khỏi phòng mừng thầm “Cuối cùng cậu chủ cũng chịu có bạn gái”

Trong phòng Ken

-Cởi áo ra. Luzy nhìn Ken lên tiếng.

-Sao? Ken ngờ ngạc nhiên nhìn nó hỏi lại.

-Thì anh cởi áo ra tôi mới có thể xử lý vết thương trên lưng anh được.

-Uhm. Ken gạt gù rồi cởi áo ra. Nhưng vì 1 tay bị thương nên cử chỉ rất khó khăn. Luzy ngồi xuống giúp hắn. Nó cởi 2 cái nút áo cuối cùng trên cổ Ken. Rồi nó nhẹ nhàng cởi chiếc áo đó ra. Ken cứ nhìn chăm chăm nó. Nó cũng rất thận trọng nhưng cố làm ra vẻ không có gì. Nó mở hộp y tế rồi bắt đầu rửa vết thương.

-A...a..

-Xin tôi sẽ nhẹ tay.

-Không sao.

Luzy đã rửa vết thương xong: -Xong rồi.

Ken chỉ vào tủ:

-Lấy dùm tôi cái áo.

Luzy bước đến mở tủ lấy 1 cái áo sơ mi rồi đưa cho Ken:

-Mặc áo này sẽ thuận tiện hơn.

-Cô giúp tôi mặc vào đi.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Luzy mắt mở to nhìn Ken bối rối. Ken đưa bàn tay bị thương lên. Nó đành đi qua giúp hấn mặt áo. Mặc xong Luzy vừa đứng dậy thì bị bàn tay không thương của Ken nắm tay kéo ngồi xuống. Nó ngạc nhiên.

-Cô ngủ ở đây đi.

-Ngủ cùng anh sao?

-Tôi bị thương nên không làm gì cô đâu.

Nói rồi nó kéo nó nằm xuống cạnh mình. Tay hấn vẫn nắm chặt tay nó. Nó ngờ người không nhúc nhích mà nằm im cạnh hấn. Nó cũng không hiểu bản thân đang bị làm sao nữa. “Thình thịch” tiếng tim nó lại đập. Nó dùng tay còn lại ôm lấy tim. Nằm 1 lúc nó cảm thấy nếu như thế này nó sẽ chết mất. Nó ngồi dậy vừa rút tay ra khỏi tay Ken thì lại bị nắm lại. Ken vẫn không mở mắt nói với nó.

-Đừng cựa quậy nữa. Nằm xuống ngủ đi.

Nó lại ngoan ngoãn nằm xuống. Nó có thể phản kháng nhưng nó đã không làm. “Haizz. Mày điên rồi. Điên thật rồi Luzy.” Cứ nằm nghĩ lung tung rồi nó ngủ quên lúc nào không biết.

Sáng hôm sau. Vừa mở mắt ra Ken đã thấy 1 gương mặt nó đang nép sát vào người mình ngủ ngon lành. Hấn cảm thấy thích thú cái cảm giác này. Thật dễ chịu. Nhìn Luzy ngủ hấn cảm thấy thật bình yên. Hấn phì cười rồi rời giường. 1 lúc sau Luzy cũng đã tỉnh dậy. Nó lơ mơ nhìn quanh:

-Nhất Bảo.

Nó không thấy hấn đâu vội vàng xuống nhà thì thấy hấn ung dung ngồi vắt chéo chân đọc tờ báo trong tay. Nhìn trang phục và phong thái cứ như hôm qua hấn không có bị thương vậy. Thấy nó hấn vẫn cái mặt như mọi ngày lạnh lùng nói:

-Đến đây ăn sáng rồi về nhà.

Nó nhếch mép “Nhìn cái mặt khó ưa ngày nào của hấn kìa. Thèm đập 1 phát. Làm mình lo lắng cho hấn. Thật phỉ”

Quản gia Chu từ nhà bếp mang bữa sáng lên thấy Luzy ông cười niềm nở:

-Bữa sáng của cậu chủ. Còn đây là của cháu

-Dạ cháu cảm ơn. Làm phiền chú rồi. Luzy lễ phép nhận lấy bữa sáng từ quản gia Chu.

Ăn sáng xong cả 2 trở về nhà.

Quản gia Chu chào tạm biệt Ken và Luzy:

-Thiếu gia đi đường cẩn thận. Lần sau nhớ đến nữa nha cháu.

Luzy mỉm cười gật đầu chào rồi lên xe.

Vừa về tới nhà Luzy đã bay thẳng lên phòng. Nghe có âm thanh lạ Demy và Kelvin mở cửa phòng ra xem. Luzy thì đã vào phòng còn Ken thì đi đằng sau.

-2 người về rồi hả? Kelvin nhìn Ken hỏi. Ken gật đầu.

-Bảo Hân có bị gì không? Demy thấy Luzy lao thẳng về phòng nên lo lắng hỏi Ken

-Không có gì đâu chỉ bị chạm mạch.

Nghe câu nói của Ken thì Demy đã biết mọi vẫn ổn. Ken nhìn Kelvin hỏi:

-Kason và An Nhiên đi rồi sao?

-Um. Dậy tao cũng đi chuẩn bị.

1 lúc sau. Demy vào phòng Luzy:

-Hôm qua mày đi đâu mà cả đêm vậy? Mày và Nhất Bảo không xảy ra chuyện gì chứ.

-Chuyện gì? Giữa tao và tên đó thì xảy ra chuyện gì. Luzy chạy đến khoát vai Demy:

-Mày đừng lo lắng quá. Hôm qua tao gặp anh Nick xong thì tình cờ gặp hấn. Rồi cãi nhau sau đó là xe hư chỉ có vậy.

-Vậy qua mày ngủ chung với hấn?

Nghe Demy hỏi nó hơi giật mình nhớ đến chuyện tối qua. Rồi gật đầu.

-Ngủ ở đâu? Demy hỏi tiếp.

-Nhà hấn.

-2 người đã làm gì chưa? Demy cau mày ánh mắt nghi ngờ nhìn Luzy.

-Làm gì là làm gì. Không làm gì hết.

Nó nghĩ thầm "Không thể để Demy biết mình ngủ chung giường với Nhất Bảo" nghĩ vậy nó nói tiếp.

-Tao ngủ phòng khách hấn ngủ phòng hấn thì làm gì được.

Luzy quay mặt tránh ánh mắt của Demy.

-Hấn để mày ngủ phòng khách sao?

-Không... À ý tao là tao muốn ngủ ngoài phòng khách cho an toàn. Và... Thôi đừng nói nữa đi ăn cơm thôi. Tao đói bụng rồi.

Luzy xoa cái bụng nhánh chóng đi xuống bếp.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32

Trong lúc ăn cơm Kelvin nhìn tay Ken thấy dán băng keo cá nhân. Hấn hỏi:

-Tay mày làm sao vậy?

Mọi người ngừng ăn nhìn tay Ken. Ken nhìn Luzy thấy nó hơi nhăn mặt ánh mắt thâm lương nhẹ lắc đầu nhìn hấn. Hấn cười cười mặt gian tà trả lời Kelvin:

-Đêm qua khi ở cạnh Bảo Hân bị Bảo Hân bấu chặt máu.

Luzy muốn rút cầm nhìn hấn. Kelvin và Demy chớp chớp mắt đầu suy nghĩ có chút đen tối nhìn Luzy. Luzy thẹn quá hóa giận:

-Tôi làm vậy hồi nào. Anh ăn nói cho đàng hoàng.

-Nói sự thật thôi mà. Ken tỏ ra vô tội rồi cuối xuống tiếp tục ăn cơm. Luzy tức nghẹn họng không nói được gì.

Sau khi ăn cơm xong 4 người tụi nó tập trung ở phòng khách.

Ken: -Được rồi chúng ta chuẩn bị đi thôi.

Demy nhìn Ken và Kelvin nói:

-2 người đi trước đi. Tôi và Bảo Hân sẽ đi sau. Công việc của tôi vẫn chưa xong.

Ken vì khi ở quán bar rồi đi sớm nên không biết về công việc Demy đang làm. Hắn nhếch mày hỏi:

- Công việc gì?

- Uhm. Chỉ là vài việc ở bên Anh cần tôi xử lý. Vì vậy 2 người cứ đến đó trước tôi và Bảo Hân sẽ đến sau.

Ken liếc nhìn Luzy. Luzy vô tình chạm mắt với Ken nó vội quay mặt làm ngơ. Nó cảm thấy bất ổn sắp xảy đến " Cái tên đó sao lại nhìn mình như vậy. Hắn ta tính bày trò gì đây? Tốt nhất là nên tránh xa hắn ra" Nghĩ vậy nó liền nói:

-Quyết định vậy nhé./Tôi sẽ đi với Bảo Hân.

Cùng lúc đó Ken cũng lên tiếng. Demy và Kelvin bắt đầu nhìn Ken và Luzy đầy nghi ngờ.

Demy/Kelvin: -Có vấn đề.

Demy và Kelvin nhìn nhau rồi nhìn 2 kẻ tình nghi trước mặt. Luzy nuốt nước miếng 1 cách khó khăn cổ tươi cười mà than thầm "Tiêu rồi. Tiêu rồi. Tiêu thật rồi. Tại cái tên chết tiệt đó.". Nó liếc mắt giận giữ nhìn Ken. Hắn rất ung dung miệng lại cười rất tươi như vừa mới trúng số. Còn nó thì lại như người đang trúng gió. Điều đó càng làm nó tức điên lên.

Kelvin: -2 người hôm qua đã xảy ra chuyện gì?

Demy: -Nói mau. Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Luzy cuối đầu không biết phải nói như thế nào. Ken thì nhúng vai làm bộ dạng như không có gì không biết gì để nói. Im lặng 1 hồi Luzy đứng dậy quyết định nói chuyện với Ken cho ra lẽ rồi tính tiếp.

-Nhất Bảo chúng ta nói chuyện 1 lát.

Ken không nói gì cao ngạo đứng dậy đi lên lầu. Luzy nhìn Ken mắng thầm "đồ hách dịch. Muốn cho cái mặt đó một đám thật mà" Rồi quay lại nở nụ cười với Demy và Kelvin

-2 người ngồi chờ 1 lát.

Rồi nó bước nhanh theo Ken.

Tong phòng Ken

-Nói đi. Anh muốn gì?

-Tôi muốn đi chung với cô.

-Tại sao? Anh không thấy mọi người đang nghĩ quan hệ giữa chúng ta không bình thường hay sao mà còn làm rối lên nữa?

-Quả thật giữa chúng ta không bình thường mà.

Nghe câu trả lời thân thiện của Ken Luzy chỉ có thể thờ dãi đưa tay vuốt mặt trách đời đen đủi.

-Tôi với anh có gì mà không bình thường chứ?

Ken từ từ tiến tới gần nó: -Ngủ chung.

Luzy bất giác lùi dần: -Nhưng tôi với anh đâu có làm gì? Mà chính anh đã kéo tôi nằm xuống mà tôi đâu có muốn.

Luzy này nó đã đụng vách tường. Ken đưa 2 tay chống vào tường đưa mặt lại gần mặt nó:

-Vậy sao cô không phản kháng? Cô hoàn toàn có khả năng mà.

-Tôi...

-Hay cô thích tôi?

Luzy yếu thế không nói được lời nào chỉ mở to mắt nhìn Ken. Rồi nó đẩy Ken ra:

-Anh đừng đánh trống lảng nữa trở lại đề tài đi. Tôi không muốn đi chung với anh.

Ken khoanh tay nhìn Luzy: -Nếu cô đã muốn thì đành vậy. Nhưng mà khi tôi đi chung với Kelvin nếu bị phát hiện mấy vết thương thì tôi không chắc giữ được bí mật cho cô đâu.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Demy: -Vậy giờ 2 người đi với nhau?Kelvin và Demy khó hiểu nhìn Ken tươi cười còn Luzy thì cuối đầu mặt ủ rũ.

Ken nhìn Demy: -Dù gì cô và Bảo Hân cũng không biết chỗ. Nếu để 2 người đi riêng sẽ bị lạc

Luzy nghĩ thầm "Không biết thì hỏi, lên google map search có gì khó. Nói chuyện nghe phát ghét. Làm như tui tui khờ lắm."

Ken nói tiếp: -Vì vậy tôi sẽ đi cùng Bảo Hân. Kelvin mày và Thiên Ân đi cùng nhau. Quyết định vậy đi.

Kelvin và Demy nhìn nhau. Demy có chút khó chịu rồi nhìn Luzy.

Luzy ngán đầu nhìn Demy rồi nói:

-Tao đi soạn đồ.

Rồi nó đi thẳng lên phòng. Ken cũng đi chuẩn bị. Demy và Kelvin đứng dậy đi theo 2 đứa nó. Kelvin đến phòng Ken. Hân dựa vào tường kkhloanh tay nhìn Ken:

-Mày và con nhỏ đó xảy ra chuyện gì vậy hả?

Ken cười cười nhìn Kelvin.

-Tao đang hàng yêu phục ma.

Kelvin bật cười. Ken kéo chiếc Vali đã chuẩn bị sẵn khoát vai Kelvin xuống lầu.

Demy bước vào phòng Luzy.

-Chuyện này là thế nào?

Luzy chỉ im lặng lắc đầu.

-Từ trước tới giờ dù có chuyện gì mày cũng nói tao nghe mà. Sao bây giờ mày không nói gì vậy hả?

-Không có gì đâu. Chỉ là tao với hân có chút chuyện cần giải quyết với nhau nên đi cùng thôi.

-Chuyện gì?

Luzy lại không nói gì.

-Tên đó nắm được điểm yếu gì của mày à.

-Luzy kéo vali lại. Rồi ngồi xuống cạnh Demy cười tươi nắm lấy bàn tay nó nói.

-Chuyện cũng không có gì. Hôm qua tao làm hư xe hân làm hân bị thương. Nên bây giờ tao phải có trách nhiệm 1 chút.

-Thật không? Demy nghi hoặc hỏi.

-Thật. Mày không thấy sáng nay hân đi con Viper SRT10 ACR-X chứ không phải con Zenvo thường ngày sao?

Demy gật gù. Luzy cười rồi đứng dậy kéo vali:

-Được rồi.Chúng ta xuống lầu thôi. Nếu không cái tên hách dịch đó lại căng năn.

Nói rồi cả 2 xuống lầu.

Luzy chào Demy và Kelvin:

-Hẹn gặp lại ở Nha Trang.

Rồi nó ôm lấy Demy mặt lạnh lùng thì thầm tai nó:

-Tao biết mày không thích đi chung với Thiên Minh. Nhưng hết cách rồi.

Ken nhìn Luzy và Demy lên tiếng: -Được rồi. Đi thôi.

Ken và Luzy lên xe. Chiếc xe bắt đầu lăn bánh. Demy và Kelvin đi vào nhà.

Demy nhìn Kelvin: -2 giờ chúng ta sẽ xuất phát.

-Ok.

Rồi cả 2 bỏ về phòng mình.

Trên xe Kason-Lavy. Lavy tay nghịch điện thoại quay sang Kason hỏi: -Ê. Không biết Bảo Hân và Nhất Bảo đã về nhà chưa nhỉ?

- Gọi là biết chứ gì.

-Nhưng tôi đã gọi rồi. Bảo Hân không nhắc máy. Anh gọi cho Nhất Bảo thử.

Kason đeo tai nghe bluetooth nhấn nút gọi cho Ken.

Ken: -Alo.

Kason: -Cuối cùng mày cũng nghe điện thoại rồi hả? Về nhà chưa?

Ken: -Rồi. tao đang trên đường đi Nha Trang.

Luzy ngồi cạnh Ken chỉ vào 1 tiệm thuốc tây bên đường.

-Ghé vào đó đi.

Ken hơi lo lắng nhìn tiệm thuốc rồi nhìn Luzy: -Cô không khỏe sao?

Luzy: -Tôi muốn mua ít thứ.

Ken tấp xe vào. Kason nghe giọng lạ không phải Kelvin tò mò hỏi:

Kason: -Ai đi chung với mày vậy?

Ken: -Bảo Hân.

Kason: -Mày không đi cùng Kelvin sao?

Ken: Không. Kelvin và Thiên Ân đi sau.

Kason cười đều: -Tụi bây đang có âm mưu gì sao?

Ken cười: -Vì Bảo Hân và Thiên Ân không biết đường nên chia nhau đi thôi.

Kason: -Um. Mà tối qua mày và Bảo Hân đã làm gì mà đêm qua không về?

Ken chỉ cười rồi cúp máy.

Kason thấy Ken đã cúp máy mắng vài câu:

-Cái thằng này. Đang nói chuyện mà cúp máy. Bất lịch sự mà. Thật khiến người ta càng tò mò.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Lavy nhìn Kason hỏi:-Sao rồi?

-Họ về rồi giờ đang trên đường đi Nha Trang.

-Bảo Hân và Nhất Bảo đi cùng nhau?

-Uhm

Lavy khoanh tay suy ngẫm:

-Sao lại vậy? Sao lại đi cùng nhau?

-Thì Bảo Hân và Thiên Ân không biết đường nên chia nhau đi.

-Nếu Thiên Ân nói không biết đường thì còn chấp nhận được. Còn Bảo Hân sao lại nói không biết đường. Dù không biết thì nó có thể search. Chuyện này thật lạ.

Rồi nó lại nhìn Kason hỏi:

-Tôi qua 2 người đó xảy ra chuyện gì?

-Tôi có hỏi.

-Nhất Bảo trả lời sao?

-Vừa hỏi xong không trả lời. Cúp máy rồi.

-Chắc chắn có vấn đề.

Kason cười khinh khinh:

-Nói không chừng, 2 người đó sẽ sớm kết hôn... Có khi trước chúng ta nữa.

Lavy nực cười quay sang liếc Kason:

-Không có chuyện đó?... Mà khoảng chúng ta? Kết hôn sao? Tôi nói sẽ kết hôn với anh khi nào?

Kason nhìn Lavy giọng có chút giận:

-Vậy cô ở đây làm gì?

Lavy không để ý Kason hướng mắt nhìn ra cảnh vật bên ngoài điềm nhiên trả lời :

-Để hành hạ anh.

Kason không nói gì nữa tập trung lái xe.

Ken thấy Luzy từ tiệm thuốc đi ra tay xách 1 cái bọc. Nó lên xe đưa cái bọc cho Ken. Ken thắc mắc hỏi:

-Giờ đây?

-Hãy để trong xe sau này khi bị thương có thể sơ cứu vết thương ngay. Như vậy sẽ không bị nhiễm trùng.

Ken cười cất cái bọc. Rồi tiếp tục lên đường.

14:00

Kelvin gõ cửa phòng Demy:

-Thiên Ân? Cô xong chưa?

Demy mở cửa lạnh lùng xách cái balo khá to. Kelvin đưa tay cầm bao của Demy:

-Tôi sẽ mang cho.

Demy không nói gì để Kelvin xách balo rồi ra xe. Kelvin không thích cái gương mặt lạnh lùng của nó "Minh cũng đẹp trai. Con nhà giàu. Lại thông minh tài giỏi. Con gái theo mình như kiến bu đường. Còn cô ta lúc nào cũng mặt lạnh với mình. (t/g: Anh cũng vậy mà nói ai. Kelvin liếc mắt: -Im lặng và viết tiếp đi. t/g: T.T) Được. Minh cũng sẽ giống như Ken Hàng yêu phục ma."

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35

2:00pm

Xe Kason-Lavy

Lavy hạ kính xe đưa tay đón gió gương mặt hưởng thụ nhìn cảnh cảm thán:

-Gió biển thật thích. Tuyệt thật. Khánh Huy đây là biển gì vậy? Chưa tới Nha Trang mà phải không?

Kason thân nhiên trả lời: -Biển Đông.

Lavy giật giật con mắt quay sang đưa tay thành nắm đấm về phía Kason:

-Anh muốn chết hả?

Kason cười làm hòa: -Tất nhiên là không rồi... Cô mệt chưa chúng ta ăn chút gì nhé.

Kason dừng xe ở một quán ăn lớn bên đường. Cả 2 gọi món rồi ngồi chờ. Lavy nhìn Kason rồi hỏi:

-Chúng ta đang ở đâu vậy?

-Thành phố Phan Thiết. Kason uống 1 ngụm cà phê trả lời.

-Biển cũng đẹp thật.

Nó lại hỏi Kason:

-Mà sao em gái anh không ở cùng anh mà lại ở Nha Trang? Nó không thích sao?

-Nó và bạn hợp tác kinh doanh gì đó. Nên không chịu chuyển trường.

-Em anh cũng giỏi nhì. Mới mấy tuổi đầu đã biết kinh doanh rồi chẳng bù cho anh trai.

Kason cười nham nhở dương dương tự đắc:

-Gì chứ không phải tôi vẫn giúp ông quản lý vài nhà hàng đó sao? Với tuổi tôi như vậy là thiên tài đó. Thế gian chỉ có một.

Lavy nhếch môi:

-Xì. Mèo khen mèo dài đuôi. Mà em gái anh kinh doanh gì vậy?

-Đại loại là bán quần áo giấy dép gì đó.

-Em anh làm được bao lâu rồi?

-3 hay 2 năm rồi.

Thức ăn được mang ra. Cả 2 dùng bữa vừa ăn vừa trò chuyện.

-Khánh Huy ba mẹ anh có sống cùng em anh không?

Kason dùng đũa liếc mắt nhìn Lavy:

-Sao nãy giờ giống như cô đang hỏi cung tội phạm quá vậy?

Rồi làm mặt nghiêm ngời thẳng người:

-Tôi là thanh niên nghiêm túc đó nha.

Lavy phì cười:

-Anh mà là thanh niên nghiêm túc thì tôi là mẫu nghi thiên hạ rồi.

Kason lắc đầu 2 tay chéo lại: -Tôi chịu thua cô rồi.

Im lặng 1 hồi hần nói tiếp:

-Em tôi dù đang sống cùng với ba mẹ nhưng cũng không gặp mặt họ nhiều. Ba tôi hay đi công tác xa còn mẹ thì 1 tuần chỉ ở nhà được ngày chủ nhật.

-Anh có hay về nhà không?

-Tết tôi mới về. Chỉ có mấy ngày đó gia đình tôi mới có thể ăn cơm cùng nhau.

Kason mặt thoáng buồn rồi lại tiếp tục ăn.

-Vậy anh có buồn không?

Lavy nhìn Kason đồng cảm. Gia đình nó cũng vậy 1 tháng cùng nhau ăn cơm chỉ có một hai lần. Nó cũng rất buồn. May là có Luzy và Demy bên cạnh nỗi buồn cũng vơi đi nhiều. Nhận thấy sự quan tâm trong câu hỏi của Lavy, Kason vui vẻ trả lời:

-Không. Tôi đâu có một mình. Tôi còn có ông, Kelvin, Ken và giờ... tôi còn có cô nữa.

Kason nhìn Lavy ánh mắt ấm áp mỉm cười.

Lavy cũng cảm nhận được sự ấm áp ấy, nó cũng cười bỏ thêm cho câu nói của Kason:

-Còn có Bảo Hân và Thiên Ân nữa.

Kason gật gù: -Phải còn có 2 cô nàng đó nữa.

Rồi cả 2 vui vẻ tạm ngừng tâm sự tập trung chuyên môn lấp đầy cái bụng đang kêu réo.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36

Xe Ken-LuzyLuzy uể oải vương tay ngáp một cái lắc lắc cái cổ rồi nhàn đồng hồ:

-2 giờ rồi sao? Ngủ cũng được 3 tiếng rồi.

Nó ngoảnh quanh khung cảnh ngoài xe ngáp thêm 1 cái nữa rồi hỏi Ken:

-Minh tới đâu rồi?

Ken nhìn cái mặt lơ ngơ của nó lắc đầu cười:

-Con gái con nứa trước mặt con trai mà vậy đó hả?

Luzy không thèm nhìn Ken mắt vẫn hướng ra ngoài cửa lười biếng trả lời:

-Tên ác quỷ như anh thì có gì mà tôi phải e dè.

Ken lờm Luzy. Nó cũng chả thèm để ý hỏi lại câu hỏi lúc này:

- Nhưng mà mình tới đâu rồi?

-Có nói thì cô cũng không biết.

Câu trả lời của Ken làm Luzy bắt đầu bực quay đầu nhìn hấn:

-Anh tưởng tôi ngốc lắm sao, cái gì cũng không biết? Tôi cũng từng sống ở Việt Nam 2 năm trời. Cũng đi Nha Trang rồi. Chỉ là 2 năm sau trở về chưa kịp nhớ thôi.

-Vậy 2 năm trước cô về Việt Nam làm gì?

-Quý. Luzy bắt mắt trả lời trong lòng thì dương dương tự đắc " Trở về làm bá chủ thiên hạ. Tôi không đi thì không có anh như bây giờ đâu."

Ken phì cười không nói nữa. Hấn tấp xe vào đỗ xăng. Luzy ngoảnh rồi thấy Ken quay lưng bước xuống xe làm nó nhớ đến vết thương của hấn. Nó cũng bước xuống xe đến cạnh hấn. Hấn tay chống lên xe đứng chờ đỗ xăng quay lưng về phía nó. Nó nhìn tằm lưng hấn bất giác đưa tay chạm vào lưng hấn. Ken thoáng giật mình quay lại nhìn nó. Bàn tay nó vẫn giữ nguyên trong không trung và từ từ di chuyển đến bàn tay đang dán băng nắm lấy. Ánh mắt quan tâm nhìn tay hấn rồi nhìn hấn. Hấn khó hiểu nhìn nó. Nó nhẹ nhàng hỏi:

-Vết thương của anh đã đỡ rồi chứ.

Ken mỉm cười nâng bàn tay được nó nắm lên trước mặt nó nói:

-Cô thích tôi rồi.

Luzy nhìn tay mình rồi nhìn mặt Ken nó cũng mỉm cười rồi bóp chặt tay hấn. Hấn đau điếng nhăn mặt mà hét lên:

-A... Sao cô dám làm vậy với tôi hả?

Luzy buông tay Ken ra lờm hấn:

-Vậy thì anh đừng có nói mấy cái câu dở hơi nữa. Tôi thấy anh bị thương giờ phải chạy xe mấy tiếng liền nên mới hỏi thăm anh một chút. Vậy mà anh lại...Thiệt là bực cả mình.

Nói rồi nó bỏ lên xe. Ken đứng ngẩn tò te nhìn nó "Mình chỉ đùa thôi mà. Sao cô ta phản ứng dữ vậy" Đỗ xăng xong. Ken lên xe thấy nó mặt lạnh không thèm nhìn hấn. Hấn không biết nên nói gì với nó nên cứ im lặng đang định khởi động xe thì Luzy tay cái bịch mua ở tiệm thuốc trước đó nhìn Ken lạnh nhạt nói:

-Đưa tay ra. Vết thương bị rỉ máu rồi kìa.

Ken hơi ngạc nhiên nhìn tay mình rồi cười như một đứa con nít được cho kẹo ngoan ngoan đưa tay cho nó băng lại. Ken nhìn bàn tay đang được băng lại rồi nhìn Luzy:

-Xin lỗi. Cảm ơn.

-Xong rồi. Luzy làm bộ không quan tâm buông tay Ken ra nhưng trong lòng thì cũng đã nguôi giận không làm mặt lạnh nữa. Ken thấy nó gương mặt đã trở lại bình thường. Hấn vui vẻ tiếp tục lái xe.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

6:40pmXe Kelvin-Demy

Mặt trời cũng đã đi ngủ. Một màn đêm bao trùm 2 bên đường lác đác một hai ngôi nhà còn lại là những cánh đồng mênh mông. Trên đường cũng không có lấy một cây đèn chỉ có đèn xe của Kelvin. Một khung cảnh toàn màu đen thu vào đôi mắt vô hồn của Demy.

-Khi nào chúng ta sẽ đến nơi? Demy nhìn Kelvin hỏi.

Kelvin đưa tay nhìn đồng hồ rồi nhìn nó trả lời:

-Nếu đi không ngừng nghỉ thì tầm 3 giờ sáng sẽ đến nơi.

-Nhưng đây là đâu vậy? Sao hoang sơ quá?

-Thôn quê.

Nghe câu trả lời ứa gan của Kelvin Demy liếc hắt 1 cái rồi cả hai lại im lặng không nói gì. Một lúc sau, xe Kelvin có dấu hiệu tắc máy. Hấn tấp xe vào lề. Cả hai bước xuống xe. Demy nhìn Kelvin mở đầu xe hỏi:

-Xe bị làm sao vậy?

-Chắc chết máy. Kelvin vừa trả lời vừa đưa 1 cây đèn pin cho Demy:

-Giúp tôi.

Demy không nói gì nhận cây đèn pin từ tay Kelvin rồi soi cho hắt sửa xe. Demy hơi cau mày thấy Kelvin loay hoay 1 lúc mà vẫn không sửa được. Nó cũng bắt đầu hơi sốt ruột.

-Có sửa được không?

Kelvin thở ra. Đẩy nắp xe lại. Nhìn Demy lắc đầu:

-Xe hư rồi. Phải gọi người giúp thôi.

Rồi cả 2 lại lên xe ngồi chờ. Kelvin lấy điện thoại và gọi. Demy lấy balo lôi ra 2 bịch bánh snack. Nó

đưa cho Kelvin một bịch nói:

-Nãy giờ chắc anh cũng đói rồi. Ăn đồ cái này trong khi ngồi chờ.

Kelvin nhận lấy bịch bánh và xé nó ra:

-Tôi không nghĩ cô sẽ đem theo những thứ này.

Demy vừa ăn một miếng bánh vừa nói.

-Là chuẩn bị cho Bảo Hân. Tôi cứ tưởng sẽ đi chung với Bảo Hân.

Nói tới đây Demy nhớ lại những lời Luzy nói khi sáng mà khó hiểu "Tên Nhất Bảo đã làm gì mà khiến Luzy làm hỏng xe hắt rồi còn làm hắt bị thương nữa?". Nghĩ vậy Demy quay sang hỏi Kelvin:

-Anh có hỏi Nhất Bảo chuyện tôi qua không?

-Chuyện Nhất Bảo và Bảo Hân ở cùng nhau đêm qua sao?

Demy gật đầu chờ nghe Kelvin nói tiếp.

-Có. Nhưng không nói gì. Kelvin trả lời một đằng trong đầu nghĩ một nẻo "Có. Hàng ma phục yêu. Nếu trả lời cô là Ken nói vậy thì tính mạng Ken gặp nguy kịch rồi"

-Bảo Hân cũng không nói rõ ràng. Rốt cuộc là hai người đó đang giấu điều gì chứ?

-Khi đến lúc họ cũng sẽ tự nói thôi. Nghĩ nhiều làm gì.

Kelvin không quan tâm chuyện Ken nữa tiếp tục ăn bánh. Demy cũng không nói về chuyện Luzy nữa tiếp tục ăn bánh.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Ngồi chờ 1 lúc "ọt...ọt ~" Kelvin nhú mồm nhìn Demy hỏi: -Tiếng gì vậy?

Demy lấy tay che cái bụng đang kêu làm mặt khó nhìn Kelvin lắc lắc cái đầu:

-Tôi không nghe thấy tiếng gì hết.

"ọt ~" Kelvin nhìn xuống cái bụng đang được che chắn của Demy:

-Cô đói?

-Không có

Demy xấu hổ quay mặt đi. Kelvin phì cười đưa tay xoa đầu nó. Nó mặt lạnh gạt tay ra:

-Anh làm gì vậy?

-Nếu đói thì cứ nói. Tôi cũng đói. Tôi sẽ đi kiếm gì đó ăn.

-Nhưng quanh đây toàn là cánh đồng. Kiếm đâu ra đồ ăn.

-Chuyện đó để tôi lo. Cô cứ ngồi yên trong xe đợi tôi.

Nói rồi Kelvin bước xuống xe và rời đi. Demy từ trong xe nhìn theo bóng lưng xa dần của Kelvin.

5 phút trôi qua, Demy bắt đầu buồn chán ngồi trong xe lồi điện thoại ra nghe nhạc.

20 phút trôi qua, Demy nhìn điện thoại "Pin yếu". Nó tắt nhạc. Xuống xe đi loang quanh hóng gió chờ Kelvin quay lại. Từ xa nó nghe thấy tiếng bước chân. Nó nghĩ là Kelvin nhưng khi tiếng bước chân lại gần hơn thì cô thấy 6 cái bóng người dần dần hiện ra là 6 người đàn ông. Gương mặt nó thoáng chút thất vọng. Nó không để ý quay mặt đi. 6 tên đó thấy nó liền đi tới đứng vây xung quanh nó. 1 tên vỗ vai nó:

-Em xinh đẹp sao đứng đây 1 mình vậy? Đi với tụi anh. Tụi anh sẽ không để em cô đơn đâu.

Rồi 6 thằng phá lên cười đều. Demy mặt lạnh hít một hơi không nói tiếng nào ra tay đánh mấy tên đó. Cùng lúc đó Kelvin cũng đã quay trở lại. Hắn định chạy đến giúp nó. Nhưng không ngờ nó đã ra tay đánh mà còn đánh rất cừ. Từng tên từng tên một nằm xuống la liệt. Sau khi không còn tên nào đứng dậy nổi. Kelvin nhìn nó mỉm cười vỗ tay khen ngợi:

Demy ánh mắt lạnh lùng nghe có tiếng vỗ tay quay lưng lại nhìn về phía Kelvin. Nó nhúng vai bước đến chỗ hắn thì 1 tên nằm gần nó lấy ra 1 con dao gượng đứng dậy đánh lên sau lưng nó. Kelvin thấy vậy vội chạy đến nhưng tên đó nhanh chóng đã bị Demy quay lại đá con dao trong tay hắn rồi đập cho hắn 2 cú liên tiếp vào bụng và mặt làm hắn ngã xuống bất tỉnh. Những tên khác sợ hãi cố đứng dậy lách đến gần tên bất tỉnh rồi bỏ chạy.

Kelvin thích thú nhìn nó "Cô ta cũng được đấy nhì. Rất thú vị." Hắn cười:

-Đánh hay lắm. Kelvin đưa cái bịch cầm trong tay cho nó.

-Đây là phần thưởng của cô.

Demy nhú mồm nhìn cái bịch rồi bật cười nhận lấy. Cả 2 vui vẻ lên xe ngồi.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39

Trong xe, Demy nhìn 2 quả trứng gà và 2 gói mì sống trong cái bịch Kelvin đưa hỏi hần:

-Anh tìm mấy cái này ở đâu vậy?

Kelvin kể cho nó nghe toàn bộ quá trình để có được mấy cái trứng này.

****Kelvin mon theo con đường nhìn xung quanh xem có ngôi nhà nào còn sáng đèn hay không. (Vi ở nông thôn người ta ngủ rất sớm lúc này cũng đã gần 8 giờ tối) Hần đi mãi thì thấy 1 ngôi nhà nhỏ vẫn còn sáng đèn. Hần mạo mụi bước vào nhà vì nhà ở nông thôn không có chuông và ngôi nhà đó cửa không đóng. Hần ngo quanh nhà tìm bóng người:**

-Có ai ở nhà không?

Vẫn không có câu trả lời. Hần gọi 1 lần nữa:

-Cho hỏi có ai ở đây không?

"Cạch" Cửa phòng mở ra, một chàng trai nước da ngăm tóc chẻ 2 mái vẫn còn ước. Người quần khăn tắm (quần khăn che như con gái vậy :->) ánh mắt chớp chớp liên hồi nhìn Kelvin như hồ đồi. Hần ông ẹo đi tới chỗ Kelvin cười tươi như bông e thẹn vắn vẹo người hỏi:

-Anh đẹp zai. Anh kiếm em có việc zì zậy?

Kelvin mặt hơi nhăn cảm giác nhợn nhợn cổ họng, hần cố gắng kiềm chế nói:

-Tôi và một người bạn đang trên đường đi Nha Trang nhưng tới đây thì xe bị hư. Tôi chờ người đến giúp. Cả buổi tôi và bạn tôi vẫn chưa ăn gì.

-Tôi nghiệp anh quá đi hà. Hần làm mặt buồn nắm lấy tay Kelvin sờ sờ. Kelvin rút tay ra gượng nói tiếp.

- Xung quanh đây toàn là ruộng không có tiệm tạp hóa nên tôi mạo mụi muốn nhờ anh - Tên đó vừa nghe được từ anh mắt xéch lên nhìn Kelvin. Kelvin nhanh chóng nói lại:

-À nhờ.. em giúp. Không biết nhà..em có bánh hay là cái gì đó có thể ăn được không?

Kelvin vật vờ mới nói được từ "em". Tên bóng làm mặt ngây thơ vô số tội đưa tay vuốt vai mình như cố khêu gọi trước mặt Kelvin: -Em thì...

Tên đó chưa kịp nói xong, Kelvin đưa bàn tay lên ra hiệu ngừng rồi chạy ra ngoài nôn thốc nôn tháo. mắng thằn: "Đồ biến thái. Đã xấu còn đóng vai ác. Đã đói giờ còn thê thảm hơn". Tên đó khó hiểu gọi với theo:

-Anh ơi. Anh đi đâu vậy em chưa nói xong mà. Sao tự nhiên bỏ đi vậy.

Hần mặt tiếc hùi hụi định đóng cửa thì thấy Kelvin quay trở lại. Mặt hần mừng như vừa bắt được cục vàng lỏi Kelvin vào nhà làm giọng trách móc:

-Anh đi đâu vậy hả? Người ta đang nói chuyện mà bỏ đi hà. Để em nấu mì cho anh ăn nha.

-Không. Tôi còn đi với bạn nữa. Nên có cái gì đó ăn được mà có thể mang đi.

-Anh gọi bạn anh đến đây ăn cùng. Chắc bạn anh cũng đẹp trai giống anh nhi. Tên đó e thẹn che mặt tường tượng.

Kelvin than thầm muốn mau chóng thoát khỏi đây:

-Bạn tôi không thích đến nhà người khác. Hay là bán cho tôi 2 gói mì sống cũng được.

-Sao ăn như vậy được. Em có luộc 2 cái trứng gà để em cho anh nha.

-Vậy 2 gói mì 2 quả trứng.

-Thôi được rồi. Tên đó ông ẹo rồi đi vào bếp lấy ra cái bịch đựng mì và trứng. Kelvin đưa 100 ngàn cho tên đó rồi lấy cái bịch chạy đi với tốc độ cực nhanh bỏ lại cho tên đó 2 từ:

-Cảm ơn.

Tên đó không kịp phản ứng đứng ngẩn ngơ nhìn ra cửa rồi nhìn tờ 100 ngàn hít hít ôm ôm.

(t/g: Tôi nghiệp. Chi là bóng thôi mà. Hơi xấu thôi mà. Có cần đối xử như vậy không anh Kelvin.

Kelvin mặt lạnh: Im lặng. Viết tiếp đi.

t/g: Hứ :<)

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40

Demy vừa bỏ miếng trứng cuối cùng vào miệng thì "phụt"

-Hahahahah.....

Nó phun miếng trứng cười không ngớt khi nghe xong sự tích 2 gói mì và 2 quả trứng. Kelvin cau mày khó chịu:

-Bản hết sức. Con gái ăn uống vậy đó hả?

Kelvin lấy miếng trứng trên tay mình bỏ vào cái bịch dọn sạch sẽ. Còn Demy vẫn vô tư cười. Kelvin cau:

-Có gì mắc cười chứ. Biết vậy tôi không nên kể cô nghe.

Demy không trả lời mà ôm bụng cười đến nỗi đầu đụng phải kính xe. Nó ngừng cười đưa tay xoa xoa cái đầu. Kelvin thấy vậy xoay cái đầu của nó nhìn qua nhìn lại. Nó nhìn mặt Kelvin rồi lại cười. Kelvin tức tối lấy chai thuốc trong ngăn xe vừa xoa cho nó vừa mắng :

-Cô thiệt là.... có thôi cười không hả? Đầu u 1 cục rồi mà vẫn cười được sao?

-Hahaha...Tôi không...Kiềm được...Thấy mặt anh...Tôi lại...Hahahaha.

Demy cố kiềm cười vai rung rung nói. Kelvin mặt đen như mực nổi ép nó sát vào thành xe. Môi hấn tiến đến gần môi nó. Làm nó im bật mắt mở to nhìn hấn. Hấn nhếch môi nhìn nó rồi di chuyển môi đến sát tai nó thì thầm:

-Tôi đường đường là đại thiếu gia của một gia đình danh giá nhưng vì cô mà tôi phải mất mặt vì cô. Cô có nghĩ nên trả tôi cả vốn lẫn lời không?

Demy căng thẳng khi hơi ấm của Kelvin cứ phả vào tai nó.Nó cố sức đẩy hấn ra nhưng không được. Rồi hấn hôn nhẹ lên tai nó rồi thả nó ra ngồi ngay ngắn vào chỗ nhìn nó cười đều. Nó như người mất hồn sau khi Kelvin hôn tai nó. Nó như ngừng thở và tiếng tim nó đập càng ngày càng nhanh và càng lớn như muốn vỡ tung lồng ngực "Thình thịch thình thịch". Hai má thì đỏ ửng. Kelvin mỉm cười "Tôi thích biểu hiện của cô rồi đây".

Demy cố lấy lại bình tĩnh. Nó quay lại nhìn Kelvin mặt hăm hực rồi xuống xe ra ghế sau ngồi. Kelvin thắc mắc hành động của nó hỏi:

-Cô làm gì vậy?

-Tôi nghĩ anh đã lấy đủ vốn lẫn lời rồi. Giờ để tôi yên. Anh ở đó. Tôi ở đây. Nếu anh dám xâm phạm, tôi sẽ đánh chết anh.

Kelvin nhúng vai không nói gì ngồi yên một chỗ. Hấn lấy điện thoại ra nghịch đến khi hết pin hấn mới nhìn đồng hồ 23:45. Hấn quay lại nhìn Demy thì thấy nó tựa vào ghế và ngủ thiếp đi. Hấn lấy cái áo khoác đi xuống chỗ nó đắp lên người nó. Hấn ngắm nhìn gương mặt nhỏ nhắn của nó rồi đưa tay vén mấy sợi tóc không ngoan ngoãn phủ trên gò má trắng nõn của nó.

-Tôi đã xâm phạm rồi. Em có đánh chết tôi không?

Hấn cười rồi nhẹ nhàng để đầu nó tựa vào vai mình và hấn cũng chợp mắt.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41

8:30pm

Kason và Lavy cuối cùng cũng đến nơi. Xe cả 2 dừng trước căn biệt thự lung linh ánh vàng cạnh bờ biển. Lavy quan sát căn biệt thự:

-Nhà anh đẹp đấy. Gần biển thật tuyệt.

Kason chỉ cười rồi mở cốp xe lấy đồ. Khánh Vy, em gái Kason vô cùng dễ thương vô cùng trẻ con. Thấy xe anh hai, Khánh Vy lon ton tươi cười chạy đến:

-Anh hai chị dâu. 2 người đến rồi.

Lavy nghe 2 từ "chị dâu" nó ho khan một tiếng liếc nhìn Kason. Hắn nhúng vai nhìn nó.

Lavy cười rồi chào hỏi Khánh Vy:

-Em là em gái của Khánh Huy?

Khánh Vy gật đầu cười: -Dạ. Em là Khánh Vy ở nhà mọi người thường gọi em là Micky. Người con gái xinh đẹp nhất gia tộc họ Lư.

Kason quá quen với cái miệng giỏi thiệu này của Micky. Hắn không thèm để ý kéo 2 cái vali vừa đi vào nhà vừa nói:

-Đừng có tự tăng bốc mình quá. Ngôi nhà này không chịu được quả boom kinh điển của em đâu.

Micky biểu mỗi liếc anh hai rồi nói với Lavy:

-Chị dâu. Chị đừng nghe anh em nói. Anh ấy đang ganh tị với sắc đẹp của em đó. Đừng là ích kỷ mà.

Lavy chỉ lắc đầu cười cười rồi cùng Micky vào nhà.

Quản gia Kim là quản gia của gia đình Kason. Ông ấy dẫn Lavy lên lầu. Trên lầu có 6 căn phòng. Quản gia Kim chỉ từng phòng 1 cho Lavy biết:

-Đây là phòng của lão gia. Đối diện là phòng của ông bà chủ. Đây là của cậu chủ Kason. Kia là cô chủ Mickey. Cuối là phòng sách. Còn phòng này là của tiểu thư.

Ông quản gia mở cửa căn phòng cạnh phòng Kason. Lavy nhìn quanh căn phòng. Quản gia mang vali vào cho nó:

-Của tiểu thư. Giờ tiểu thư thu dọn hành lý rồi xuống ăn tối.

Lavy cười gật đầu: -Dạ vâng.

Quản gia Kim rời khỏi và đóng cửa phòng cho Lavy.

Sau khi ăn tối xong cả 3 ra phòng khách trò chuyện.

Lavy: -Ba mẹ anh khi nào về?

Kason: -Thứ 5 ba tôi sẽ đến chỗ mẹ tôi rồi cả 2 cùng về.

Micky: -Cái gì mà ba mẹ anh ba tôi mẹ tôi. 2 người sắp kết hôn rồi thì ba mẹ là chung.

Kason cốc đầu Micky: -Có thôi nói nhảm không hả?

Micky ôm đầu liếc Kason rồi nhìn Lavy than:

-Chị dâu chị xem anh hai kia ăn hiếp em hoài. Em có nói gì sai đâu.

Lavy hơi nhăn mặt rồi cười:

-Micky em đừng gọi chị là chị dâu.

-Sao vậy. Chị không phải muốn hủy hôn với anh em chứ?

-Không. Không phải. Chỉ là chị nghe không quen. Em cứ gọi chị là An Nhiên. Chị cảm thấy thoải mái hơn.

-À. Ra là vậy. Chị à chị đừng hủy hôn với anh em nha. Nếu không anh em sẽ trở thành ông chú ế không em thèm rước ấy.

Lavy cười khanh khách sau câu nói của Micky. Còn Kason mặt đen xì nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Micky:

-Anh sẽ dán cái miệng em lại. Xem em còn ăn nói linh tinh được nữa không.

Rồi 2 anh em đuổi bắt nhau chạy vòng vòng như 2 đứa trẻ làm Lavy cười đau cả ruột.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

Sau khi đùa giỡn cả 2 đều thấm mệt. Micky nhìn Kason hỏi:

-Anh hai khi nào thì anh Kelvin mới đến vậy? Em nhớ anh ấy quá.

-Chắc sáng mai mới đến.

Lavy sực nhớ 1 chuyện muốn hỏi Kason lúc này mà quên mất:

-Khánh Huy. Ở đây chỉ có 5 phòng. Khi họ đến sẽ ở đâu?

-Cái đó không cần lo lắng. Kelvin và Ken đều có riêng 1 ngôi biệt thự ở Nha Trang. Bảo Hân và Thiên Ân có thể ở chung với 2 người đó.

-Anh nghĩ Bảo Hân và Thiên Ân chịu sao?

Kason nhúng vai làm vẻ không biết: -Nếu không Kelvin sẽ sắp xếp cho họ ở khách sạn.

Micky cũng nhanh miệng nói:

-Chị An Nhiên chị có lẽ ở nước ngoài nên không biết. Gia đình anh Kelvin yêu dấu của em thì sở hữu khu resort Mía nổi tiếng và mấy cái khách sạn nữa. Anh ấy sẽ sắp xếp chỗ ở cho bạn chị.

Lavy: -Nếu vậy tôi dọn đến ở chung với họ được không?

Kason/Micky: -Không được

Lavy ngây ngốc nhìn 2 anh em.

Micky: -Nếu ông và ba mẹ biết chị ra ngoài mượn khách sạn ở sẽ trách em và anh hai.

Lavy: -Chị sẽ giải thích với người lớn. Sẽ không trách phạt em và anh hai.

Kason: -Ông sẽ nghe theo cô sao. Không chừng ông nghĩ tôi với cô lại gây nhau. Cô muốn tôi với cô kết hôn sớm sao?

Lavy suy ngẫm "Lời Khánh Huy nói cũng có lý. Giờ mà kết hôn thì chán chết. Mình vẫn chưa chơi đủ". Cuối cùng Lavy cũng đã nghĩ thông suốt. Nó đồng ý ở lại đây.

Kason nhìn Lavy: -Hôm nay đi đường cả ngày rồi. Cô cũng mệt rồi nghỉ sớm đi.

Lavy gật đầu chào Micky rồi lên phòng.

Micky ánh mắt gian xảo nhìn Kason:

-Em nghe nói trước đây anh phản đối cuộc hôn nhân này lắm mà. Cũng không thích chị An Nhiên. Còn bây giờ thì...sao lại...

Kason cốc nhẹ đầu Micky:

-Đi ngủ đi cô nương. Nhiều chuyện.

Rồi Kason bỏ về phòng để Micky ôm đầu trẻ mồ mồ một mình.

2:00am

"Cốc cốc" Kelvin và Demy nghe tiếng gõ cửa xe, 2 đứa cựa mình tỉnh giấc. Demy đưa mắt nhìn quanh nó cảm thấy lạ lạ đầu của nó rất êm. Nó ngược mặt thì thấy Kelvin đang cúi đầu nhìn nó. Nó vội đẩy Kelvin xích ra xa.

-Anh làm gì tôi vậy? Tôi đã bảo anh mà xuống đây tôi sẽ cho anh chết.

-Trước khi giết tôi chết em cũng nên trả ơn tôi vì tôi đã cho em mượn vai ngủ.

Nó bất giác nâng cái áo khoát Kelvin đắp cho nó che người lại lờm hẩn. Rồi nó phát hiện có gì đó không đúng. Nó nhìn xuống cái áo nghi vấn "Áo này đâu phải của mình?". Kelvin nhìn biểu hiện qua ánh mắt của nó liền nói:

-Là của tôi.

Demy nghe vậy quăn cái áo lại cho Kelvin:

-Lần này tôi tha cho anh. Rồi nó xuống xe. Kelvin cười nhếch mép rồi cũng xuống xe. Lúc này Long và 2 đứa đàn em đã đưa xe đến cho hẩn. 2 đứa đàn em giúp Demy lấy đồ còn Long đưa chìa khóa xe cho Kelvin

-Anh xe của anh. Lúc nãy anh Ken có gọi cho em. Vì vậy em đã báo lại tình hình cho anh Ken biết rồi.

-Được rồi. Cái xe này cậu xử lí đi.

-Vâng.

Rồi Kelvin và Demy leo lên con Chevrolet Corvette đỏ tiếp tục chuyển đi.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43

23:50amXe Ken và Luzy dừng trước tòa biệt thự màu trắng ngụy nga ở trung tâm thành phố biển Nha Trang. Luzy vui mừng nhảy xuống xe tươi cười nhìn căn biệt thự không tự chủ hét lên:

-An Nhiên tao đến rồi!

Ken nhìn nó mà không nhận được cười. Chưa biết tình hình ra sao mà đã nhào nhào tới rồi. Thấy Ken đứng cười 1 mình nó sinh nghi hỏi hẩn:

-Anh tới giờ rồi hả? Lúc nãy sao không dừng lại uống thuốc đi để phát bệnh đứng cười như thằng khùng vậy. Chắc chắc. Tội nghiệp chưa!

Ken không hề giận hay nổi nóng ngược lại còn cười rất tươi vừa lấy hành lý vừa nhìn nó đáp:

-Tội nghiệp chưa! Có người khùng mà không biết mình khùng còn nói người khác khùng. Hahaha.

Luzy mặt cau có: -Ý anh là gì?

Ken nhướn mắt về cánh cửa căn biệt thự. Luzy nhìn theo hướng mắt của hẩn. 1 ông quản gia cùng với 2 người hầu gái 2 người bảo vệ từ cánh cửa bước ra chạy đến chỗ Ken cúi đầu cung kính:

-Cậu chủ.

Luzy mồm chữ A mắt chữ O kinh hô:

-Cậu chủ sao? Vậy đây là nhà anh không phải nhà Khánh Huy?

Người quản gia nhanh miệng:

- Đây là nhà của cậu chủ Ken.

Luzy cuối đầu dậm dậm chân bắt đầu cảm thấy tự nhục "Ôi mẹ ơi! Đây là nhà hẩn vậy mà lúc nãy mình lại gọi Lavy. Sao tự nhiên mình ngu ra vậy. Hèn

gì lúc này hẳn cứ cười hoài. Xấu hổ chết được". Ken cười rồi nắm tay nó lôi vào nhà.

Luzy: -Sao anh lại đưa tôi đến đây? Chúng ta nên đến nhà Khánh Huy mới phải.

Ken: -Bây giờ đã khuya lắm rồi. Họ cũng đã nghỉ ngơi. Chúng ta không nên làm phiền họ. Cô cũng mệt rồi. Nghỉ ngơi sớm đi. Mai tôi sẽ đưa cô qua đó.

Luzy: -Uhm. Cũng được. Nhưng mà... tôi sẽ phải ngủ chung với anh nữa sao?

Ken tiến sát đến chỗ Luzy: -Nếu cô muốn.

Luzy nhanh chân xích ra xa Ken:

-Không. Tôi không muốn. Tốt nhất anh hãy chuẩn bị cho tôi 1 phòng thượng hạng. Đừng có mà giở trò với tôi. Lần trước vì anh bị thương tôi mới tha cho anh. Nếu không... Tôi sẽ cho anh Tuyệt Tử Tuyệt Tôn.

Ken vẻ mặt cương quyết cao ngạo của nó không nói gì cho người dẫn nó đến căn phòng đã được chuẩn bị sẵn.

Ken nhìn theo bóng lưng nó " Tuyệt Tử Tuyệt Tôn. Tôi sẽ xem cô làm thế nào. Còn hôm nay tôi tha cho cô."

Cửa phòng đóng lại. Chỉ còn Luzy. Nó ngồi bệch xuống đất thở phào nhẹ nhõm "Cứ thế này thì mình chết sớm mất"

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44

7:00am

Lavy còn đang ngủ ngáp ngán ngáp dài với tay lấy cái điện thoại đang reo ồm ồm mắt vẫn nhắm trả lời:

-Alo...-Giờ con còn ngủ sao? Ba mẹ tới sân bay Cam Ranh rồi.

-Sao? Ba mẹ về Việt Nam? Sao không nói sớm cho con biết. Lavy bật dậy.

-Bây giờ không phải ta đã nói với con rồi sao. Ba mẹ sẽ chờ 2 đứa.

Lavy vội vội vàng vàng làm VSCN rồi bay sang phòng Kason. Nó gõ cửa 2 cái cho có lệ rồi xông thẳng vào không đợi Kason lên tiếng.

-AAaaaaa

Nó nhìn thấy Kason vội quay mặt đi hét thật lớn. Kason bị nó làm cho giật mình.

Lavy: -Anh là đồ biến thái. Sao không chịu mặc quần áo mà quần cái khăn tắm đi qua đi lại trong phòng vậy hả? Đồ bất lịch sự.

Kason: -Tức cười. Đây là phòng tôi. Tôi muốn làm gì thì làm chứ. Còn cô con gái gì mà cứ ào ào xông vô phòng người khác vậy hả?

Lavy cắn môi: -Nhưng tôi có gõ cửa rồi mới đi vào chứ bộ. Tại anh không nghe thấy còn đồ thừa cho tôi.

Kason: -không phải tôi không nghe thấy. Mà không kịp trả lời thì cô đã nhào vô rồi. Cô mới là bất lịch sự.

Lavy tức giận quên mất Kason vẫn chưa mặc quần áo. Quay sang định mắng Kason thì thấy ngực trần vạm vỡ thân hình quyến rũ của Kason nó im bật, hai má đỏ rần. Kason cười đều nhìn biểu hiện của nó:

-Tôi đẹp quá phải không? Có phải không kiềm lòng được. Đến đây tôi cho em thử.

-Anh im ngay đi. Tôi chỉ muốn đánh 1 cái thật mạnh vào mặt anh. Mau mặc quần áo vào rồi nói chuyện.

Lavy nghiêng răng nghiêng lợi nói xong chạy thật nhanh ra khỏi phòng. 1 lúc sau Kason mở cửa ra:

-Cô tìm tôi có chuyện gì?

-Ba mẹ tôi đã đến Việt Nam

-Tôi biết.

-Anh biết? Sao anh biết?

-Sáng sớm hôm nay ba mẹ tôi có gọi. Họ nói đang ở cùng với ba mẹ cô.

-Sao anh không nói tôi sớm.

-Tôi định mặc quần áo xong rồi nói cho cô biết nhưng cô đã...

Lavy không nói gì quay lưng bỏ đi. Kason vui vẻ đi theo sau. Cả cùng ra sân bay đón phụ huynh.

7:00am

-Tôi nơi rồi.

Kelvin lấy Demy đang yên giấc bên cạnh. Demy từ từ mở mắt, chớp chớp vài cái trở mình che tay ngáp. Nó bước xuống xe ngó quanh. Trước mặt nó là ngôi biệt thự sang trọng nằm trong thành phố.

-Đây là đâu? Nhà Khánh Huy?

-Nhà tôi.

-Sao lại là nhà anh? Chúng ta đến nhà Khánh Huy mà.

-Tôi và cô thay đồ ăn sáng rồi tôi sẽ chở cô qua đó.

-Ồ cạnh anh càng lâu tôi càng không yên tâm.

Demy lườm Kelvin rồi quay lại xe lấy balo. Kelvin cười nhếch mép nhìn nó "Vậy thì tôi bắt cô ở cạnh tôi dài dài"

Những người hầu trong căn biệt thự bước ra cúi đầu chào Kelvin và Demy rồi mang hành lý của họ vào nhà.

Kelvin và Ken đều biết sinh nhật Khánh Vy gia đình Khánh Huy sẽ về đông đủ. Như vậy Kelvin, Ken, Luzy và Demy sẽ không tiện ở cùng. Vì thế, Kelvin đã sắp xếp ở cùng với Demy còn ken sẽ ở cùng với Luzy. Cả 2 đều có chung mục đích dùng "Mỹ Nam Kế" để "Hàng Ma Phục Yêu". Riêng Lavy thì sắp trở thành người trong gia đình Kason nên việc ở đó là tất nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45

Biệt thự KasonPhụ huynh của Lavy và Kason gọi 2 đứa nó đến nói chuyện.

Ba Kason: - 2 bữa nữa là sinh nhật Khánh Vy. Dòng họ chúng ta đã về đông đủ. Sẵn có ba mẹ An Nhiên ở đây. Chúng ta đã bàn với nhau rồi.

Kason: -Bản gì ba?

Ba Lavy: -Tôi mai chúng ta sẽ tiến hành tổ chức lễ đính hôn cho con và Lavy.

Lavy/Kason ngạc nhiên: -Dạ?

Cả 2 tròn mắt nhìn nhau kinh hô: - Đính hôn?

Mẹ Kason tươi cười nói: -Ông con tôi nay sẽ đến. Ông còn muốn cho 2 con kết hôn ngay luôn ấy chứ. Nhưng mà tụi con vẫn còn đang đi học nên ông mới hoãn lại đó.

Kason: -Nhưng không phải là cuối tháng sau sao?

Lavy: -Ngày mai thì gấp quá. Con vẫn chưa chuẩn bị gì hết.

Mẹ Lavy từ tốn bảo: -2 con yên tâm. Chúng ta sẽ chuẩn bị hết. Các con chỉ cần làm theo lời của chúng ta thôi.

Lavy/Kason cau mày: Ba mẹ à!

Ba Lavy: -Cứ quyết vậy đi không nói nữa. An Nhiên còn đừng nghĩ cùng Bảo Hân và Thiên Ân bày trò. Vô ích thôi.

Ba Kason nhìn Kason: -Con cũng vậy. Lần này con không thoát được đâu.

Rồi quay sang nhìn ba mẹ Lavy: -Anh chị thông gia đi đường cũng mệt rồi. Chúng tôi đã chuẩn bị 1 phòng cho anh chị nghỉ ngơi.

Ba Lavy: -Làm phiền mọi người rồi.

Ba Kason: -Không có gì. Chỉ làm chút chuyện thôi mà. Anh chị đi theo tôi. Tôi đưa anh chị về phòng

Mẹ Kason nhìn Lavy và Kason cười: -Chúng ta quên nói với 2 con. Ta đã chuyển đồ của An Nhiên qua phòng Khánh Huy rồi. 2 con sẽ ở chung 1 phòng.

Kason kinh ngạc: -Mẹ à 1 nam 1 nữ cùng phòng như vậy là không được.

Mẹ Kason:- Dù gì thì 2 đứa cũng lấy nhau. Chúng ta không ngại để 2 đứa cùng phòng đâu.

Lavy bần thần nhìn mẹ Kason rồi đi "Bác không ngại nhưng con ngại. Cái gì vậy nè. Hôm nay không hợp phong thủy sao hả trời. Cùng 1 lúc mà sét đánh rớt 2 tai tôi luôn vậy nè."

Lavy buồn bực nhìn Kason: -Anh mau nghĩ cách gì đi chứ.

Kason cũng đang rối rắm: -Thì tôi đang nghĩ cách nè. "Dù mình có 1 chút quan tâm An Nhiên hơn trước. Nhưng việc này là không được như vậy quá gấp rút."

Kason và Lavy người nhăn nhó người méo mặt vì vấn đề nan giải này. Cả 2 gọi cứu viện.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Gọi Cứu Viện

Lavy và Kason chia nhau gọi cứu viện. Lavy dặn dò Kason:

-Anh đừng nói cho họ biết chúng ta bị bắt sống cùng phòng.

-Tại sao? Mắc cỡ sao?

-Đừng có nói lung tung.

Kason nhún vai: -Hên xui

Rồi hắn gọi điện cho Kelvin và Ken. Lavy lờm hắn rồi gọi cho Luzy và Deny

9:00am

Luzy vẫn còn trong giấc hồng. Nó quơ tay lấy cái điện thoại đang reo inh ỏi, mắt nhắm mắt mở nghe điện thoại:

-Alo? An Nhiên mày gọi tao có chi không?

-Chết tao rồi. Chuyện lớn rồi. Nguy cấp lắm....

-Từ từ... Mày đừng gấp. Nói tao nghe đầu đuôi câu chuyện? Luzy ngồi dậy tỉnh táo hẳn.

-Chuyện là... Ừa mà mày đang ở đâu? Đáng ra mày phải đến chỗ tao rồi chứ.

-Tao đang ở nhà Ken. Luzy bắt mắt trả lời

-Nhà Ken?

-Chuyện này nói sau đi. Mày kể chuyện của mày đi.

-Ngày mai... Người lớn sẽ tổ chức lễ đính hôn cho tao và Khánh Huy.

-Ngày mai sao? Sao vội vậy? Mày và Khánh Huy làm lỗi gì nữa vậy? Sao lại như thế? Luzy Kinh hô trả lời

-Tao có biết gì đâu. Mọi chuyện vẫn ổn mà. Tự nhiên lại thành ra vậy.

-Mày nói cho Demy biết chưa?

-Chưa. Tao định gọi nói mày xong rồi gọi cho nó.

-Ok. mày gọi nói với nó. Tao chuẩn bị đến chỗ mày liền.

-Đừng, ba mẹ đều ở đây. Chúng ta gặp ở ngoài đi.

-Ok. Liên lạc sau.

Luzy nhanh chóng làm VSCN nó chạy vội qua phòng Ken. Nó đưa tay gõ cửa: "Cốc Cốc"

-Tôi vào được không?

Không nghe thấy tiếng trả lời, Luzy nhẹ nhàng đẩy cửa vào. Nó thấy Ken đang chập vọt ngồi trên giường sức thuốc những vết thương ở trên lưng. Sự hồi lỗi hiện lên trong mắt nó. Nó nhẹ nhàng tiến đến bên cạnh hắn. Cảm giác có người sau lưng. Ken quay đầu lại, đúng lúc nó cũng cuối đầu nhìn xuống. Mắt chạm mắt mũi chạm mũi. Cả 2 bất động nhìn nhau. Sau đó Luzy xoay mặt đi nhìn vào vết thương của hắn.

-Sao anh không nhờ người giúp. Tự bôi thuốc lệch hết rồi.

-Vậy cô giúp tôi đi. Ken kéo Luzy ngồi xuống cạnh hắn.

Luzy cố rút tay ra khỏi tay Ken nhưng bắt lực nó cau mày:

-Quản giá, người hầu của anh đâu?

-Tôi không muốn họ thấy. Họ sẽ nói lại với ba mẹ tôi.

-Anh không buông tay tôi ra sao tôi giúp anh được.

Ken mỉm cười bỏ tay nó ra. ngoan ngoãn ngồi yên cho nó bôi thuốc.

-Anh biết chuyện An Nhiên và Khánh Huy sẽ đính hôn vào ngày mai chưa? Luzy tay vừa bôi thuốc vừa nói

-Rồi. Kason cũng vừa mới gọi.

-Vậy bây giờ phải làm sao?

-Không biết. Lát nữa chúng ta gặp nhau rồi tính tiếp.

8:55am

Demy và Kelvin đang ăn sáng thì điện thoại Kelvin reo lên. Hắn buông đĩa nhạc máy trả lời:

-Có chuyện gì vậy Kason?

-Người lớn sắp xếp mai tao và An Nhiên sẽ làm lễ đính hôn.

-Sao gấp vậy?

-Không biết. Bây giờ làm sao đây? An Nhiên cũng lo lắng.

-Được rồi, mày thông báo cho Ken. Chúng ta gặp nhau ở chỗ cũ.

Kelvin cúp máy. Hắn nhìn Demy nói:

-Kason vừa mới gọi. Nói ngày mai sẽ cùng An Nhiên đính hôn.

Demy ngạc nhiên tròn mắt: -Sao? Ngày mai họ đính hôn?

-Do người lớn sắp xếp. Giờ chúng ta sẽ gặp họ.

-Ok. Nhưng sao An Nhiên lại không nói gì với tôi vậy?

Điện thoại của Demy cũng đổ chuông. Demy vội bắt máy:

-Chuyện mày và Khánh Huy đính hôn vào ngày mai là sao?

-Mày biết rồi sao? Giờ chúng ta gặp nhau rồi tính đi.

-Ok.

Kason và Lavy, Ken và Luzy, Kelvin và Demy cả 3 chiếc xe cùng xuất phát đến House Cafe.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Tính Kế

House Coffe6 đưa tụi nó mặt nghiêm trọng nhìn nhau:

Lavy: -Giờ tính sao đây?

Kelvin: -Tôi có ý này.

Lavy: -Ý gì?

Kelvin: -Chúng ta sẽ cho người gây rối khi hôn lễ chuẩn bị bắt đầu.

Lavy: Được đó. Mọi người sẽ phải hoãn hôn lễ lại.

Kason: -Không được. Khi đó sẽ có rất nhiều police, bảo vệ canh chừng ở ngoài biệt thự.

Luzy: -Hay mày giả vờ bị bệnh rồi hoãn buổi đính hôn lại.

Kason: -Cách này không được. Bác tôi là bác sĩ rất giỏi. Giả bệnh cũng sẽ bị phát hiện.

Lavy: -Vậy thì làm bệnh thật.

Mọi người nghi hoặc nhìn Lavy.

Lavy: -Ngâm người dưới nước thật lâu.

Demy: -Không được.

Kason: -Tôi cũng không đồng ý.

Lavy: -Vậy thì phải làm sao?

Demy: -Tao có 1 loại thuốc. Khi uống vào nhiệt độ trong cơ thể lúc tăng lúc hạ không ổn định gây ra choáng. Nhưng chỉ có hiệu dụng trong 5 phút.

Luzy: -5 phút? Thời gian ít quá. Có đủ để hoãn hôn lễ lại không?

Lavy: -Nếu uống nhiều thì có kéo dài thời gian không?

Demy: -Không. Uống quá liều sẽ có tác dụng phụ. Có thể nhập viện luôn đấy.

Nghe Demy nói, Kelvin, Ken và Kason ánh mắt khó hiểu nhìn Demy vì tụi hần biết loại thuốc đó không hề có trên thị trường mà 1 người nào đó tạo ra. Và người đó là 1 trong 3 người tài giỏi nhất thế giới về chế tạo độc dược. Đó là Kelvin, phó bang RG và 1 người nữa tụi hần chưa biết.

Ken: Sao cô có viên thuốc đó?

Demy biết bọn hần chắc đang nghi ngờ:

-1 người bạn ở Anh đã bán cho tôi viên thuốc này. Nó chỉ có 1 là hàng hiếm.

Micky từ đầu chuôi ra ôm cổ Kelvin:

-Anh iu!

Kelvin gỡ tay nó ra: -Em theo dõi tụi anh này giờ để làm gì?

Micky cười: -Anh biết hết rồi hả?

Kason: -Có ai theo dõi người khác mà đi gần như em không? Em mà làm điệp viên là bị bắn chết từ lúc đầu rồi.

Micky cau mày trề môi không thèm để ý đến lời Kason. Nó kéo cái ghế ngồi xuống cạnh Kelvin nói:

-Mấy anh chị đừng tính kế nữa vô ích thôi.

Luzy nhìn Micky: -Em là Khánh Vỹ?

Micky: -Dạ. 2 Chị là bạn của chị dâu em phải không.

Luzy cười nhìn Lavy khi nghe 2 từ "chị dâu":

-Uh. Chị là bạn chị dâu em tên Bảo Hân. Còn đây là Thiên Ân.

Demy: -Uh. Chị cũng là bạn chị dâu em.

Rồi Demy và Luzy liếc nhìn Lavy thấy khói đang bốc trên đỉnh đầu nó. Cả 2 nén cười. Lavy lườm 2 đứa tụi nó rồi quay sang nói với Micky:

-Chị nói rồi. Em đừng gọi chị như vậy.

-Tại sao không dù gì chị cũng làm chị dâu em. Mà em thấy chị và anh em tình cảm rất tốt, 2 người cũng rất đẹp đôi. Tại sao lại muốn hoãn lễ đính hôn lại?

Lavy và Kason nhìn nhau rồi cả 2 quay mặt đi cùng 1 suy nghĩ "Dù tình cảm có tốt hơn lúc trước. Nhưng đâu biết đối phương thế nào? Nếu lỡ sau khi đính hôn phát hiện ra cả 2 không hợp nhau hoặc 1 trong 2 yêu người khác thì phải làm sao? Đối mặt với nhau và gia đình như thế nào?"

Ken: Micky nói đúng. Giờ có tính kế gì cũng vô ích. 1 khi người lớn đã muốn có căn cứ cũng không được.

Luzy: -Cứ đồng ý đi. Chỉ là đính hôn thôi.

Demy: -Sau này có chuyện gì thì tính tiếp.

Kelvin: -2 người từ từ mà suy nghĩ.

Rồi Kelvin, Ken Luzy, Demy và Micky ra về.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Hay Cô Ghét Tôi?

Ra khỏi quán Micky nắm tay Kelvin: -Anh à chúng ta lâu rồi mới gặp nhau. Hay chúng đi xem phim ăn com với nhau nha.

Kelvin bỏ tay Micky ra Ngồi chiếc Taxi rồi mở cửa đẩy Micky lên xe:

-Em về nhà đi. Anh còn có việc.

Nói rồi không đợi Micky lên tiếng, hắn đóng cửa cho xe chạy. Rồi cùng Ken đi lấy xe.

Luzy nhìn Demy: -Hôm qua mấy giờ mày đến? Nghe nói xe bị hư hả?

Demy: -Uhm. Tối lúc 7h sáng nay. Tối qua mày ở cùng Nhất Bảo hả. Tao thấy mày với hắn đi chung. Lại không cùng đường với Lavy.

Luzy: -Uhm...Thì hôm qua đến khuya quá sợ làm phiền người nhà Khánh Huy nên ở nhờ nhà hắn.

Demy: -Tao cũng vậy. Giờ chúng ta lấy hành lí rồi tìm khách sạn gần chỗ Lavy ở. Chứ tình hình này chúng ta không thể ở nhà Khánh Huy rồi.

Luzy: -Ok.

Ken và Kelvin cũng đã lấy xe ra. Luzy và Demy lên xe.

Biệt thự Ken

Vừa về tới nhà nó chạy ngay lên phòng thu dọn hành lí. Ken thấy nó lôi cái vali từ cầu thang xuống.

Ken: -Cô tính đi đâu sao? Đến nhà Khánh Huy?

Luzy: -Anh nghĩ tôi không biết phải trái sao? Lúc này qua nhà Khánh Huy không phải là bất lịch sự sao?

Ken: -Vậy cô đi đâu?

Luzy cuối cùng cũng lôi được cái vali xuống: -Đi tìm hotel ở cùng Thiên Ân. Chứ không lẽ ở đây với anh sao?

Ken bước đến chỗ nó ép nó vào thành cầu thang:

-Có chỗ ở free mà cô còn muốn ra ngoài ở là sao?

-Tôi không muốn làm phiền anh.

-Hay cô ghét tôi?

-Tôi chỉ muốn ở cùng Thiên Ân.

Nó đẩy Ken ra rồi kéo vali đi. Ken nắm lấy tay nó.

-Vậy vết thương của tôi ai sẽ giúp tôi chăm sóc chúng.

-Anh có thể đến tìm tôi. Tôi sẽ giúp anh.

Rồi nó gỡ tay Ken và kéo vali đi. Ken liền gọi cho Kelvin:

-Mày đến chưa?

-Rồi. Thiên Ân muốn ra khách sạn ở với Bảo Hân.

-Uhm. Bảo Hân vừa mới đi. Resort của mày còn chỗ không?

-Còn. Tao sẽ sắp xếp cho họ.

-Tao sẽ đưa Bảo Hân qua chỗ mày.

Rồi Ken cúp máy lấy xe đuổi theo Luzy:

-Tôi sẽ đưa cô đến resort của Kelvin.

-Cảm ơn.

Biệt thự Kelvin

Kelvin nhìn Demy mang balo muốn rời đi. Hắn chặn nó lại hỏi:

-Cô muốn đi đâu?

-Tôi và Bảo Hân sẽ vào Khách sạn ở.

Điện thoại của Kelvin vang lên là Ken:

-Đợi đã.

Kelvin nói với Demy. Rồi hắn nghe điện thoại. Sau đó hắn cúp máy nhìn Demy:

-Tôi có 1 khu resort. Tôi sẽ chuẩn bị phòng cho cô và Bảo Hân. 2 người hãy ở đó. Ken sẽ đưa Bảo Hân đến.

-Cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Lễ Đính Hôn.

Hôm nay là lễ đính hôn của Lavy và Kason. Luzy, Demy và Kelvin, Ken đều đến chỗ 2 đứa nó để phụ giúp. Mọi người ai cũng bận rộn. 7:00pm

Mọi người ai cũng đến đông đủ. Buổi lễ được tổ chức trên bãi biển. Mọi thứ được trang hoàng lung linh tráng lệ cộng thêm cảnh biển đêm dưới bầu trời lấp lánh ánh sao tạo thành 1 bức tranh lãng mạn. Ông Khánh Huy bước lên khán đài tay cầm micro:

- Cảm ơn vì mọi người đã đến đây chung vui cùng chúng tôi. Hôm nay là lễ đính hôn của cháu trai tôi là Luru Hoàng Khánh Huy và cháu gái Phạm An Nhiên.

Mọi người vỗ tay hoan hô. Lavy xuất hiện với chiếc váy đỏ hở vai đầy sexy khoát tay Kason với bộ vét lịch lãm bước đến chỗ ông. Cả 2 tiến hành trao lễ vật đính ước. Kason mở chiếc hộp lấy sợi dây chuyền với mặt trái tim được thiết kế tinh xảo do chính hắn chọn. Hắn đeo sợi dây chuyền cho Lavy. Lúc này gương mặt của cả 2 rất gần nhau. Gần đến mức Lavy có thể cảm nhận hơi thở của Kason. Tiếng tim đang đập mạnh trong lồng ngực làm mặt Lavy đỏ ửng. Kason cũng đã đeo xong thấy nó cứ thờ người lơ đãng ra nhìn mình. Hắn nhíu mày hỏi nó:

-Sao vậy? Không khỏe sao?

Lavy chợt tỉnh lúc đầu rồi lấy chiếc nhẫn trong hộp được chạm khắc độc đáo do chính nó lựa chọn cho Kason. Mọi người vui vẻ hô to: Hôn đi! Hôn đi!

Lavy hoang mang trước tiếng hò reo của mọi người. Nó vừa định quay sang nhìn Kason thì Kason đã nâng cằm ôm lấy nó mà hôn nó. 1 nụ hôn chớp nhoáng. Kason ánh mắt âm áp nhìn nó. Mọi thứ diễn ra quá nhanh nó không tiêu hóa kịp chỉ biết ngẩn người nhìn Kason. Mọi người ở dưới vỗ tay nhiệt liệt. Người lớn cũng rất hài lòng. Nghi thức được diễn ra hoàn hảo.

Kason và Lavy tay trong tay đến chào từng người. Được 1 lúc. Lavy cảm thấy hơi mỏi chân nên nhường công việc còn lại cho Kason còn nó đến chỗ Luzy và Demy than vãn:

-Mỏi chân muốn chết.

Luzy cười chọc ghẹo: -Hôn luôn. Được đấy.

Demy: -Chúc mừng.

Luzy và Demy nâng ly rượu mời Lavy. Nó ngưng nghịu đón lấy ly rượu uống 1 hơi hết sạch.

Luzy nháy mắt với tụi nó nhìn về chỗ Kelvin và Ken. Lavy nhú mồm:

-Mấy con nhỏ đó sao lại ở đây?

Demy: -Chắc vị hôn thê của mày mời rồi.

Luzy: -Hạng tép rêu như tụi nó mà cũng ở đây sao? Thấy trai là bám như keo con voi vậy!

Demy: -Ý mày là keo dán sắt đó hả?

Luzy gật đầu. Kason từ đâu lù lù xuất hiện.

-Gia đình của Cảnh Ngọc Linh và Đỗ Như Nguyệt tôi không cần nói thì các cô cũng biết. Vì vậy họ xuất hiện ở đây là chuyện thường.

Lavy lườm Kason. Luzy và Demy phì cười cùng ly chúc mừng. Kason sau khi uống xong ly rượu nhìn Lavy:

-Ông nói muốn giới thiệu cho chúng ta 1 người bạn của ông.

Lavy đi theo Kason đến chỗ ông. Ken và Kelvin cũng tiến đến chỗ Luzy và Demy:

Ken: -Uống với chúng tôi 1 ly chứ.

Luzy và Demy tươi cười uống cùng ly với tụi hần.

Luzy hất mắt về Ngọc Linh và Như Nguyệt đang bước đến:

-Bạn gái 2 người tìm kìa.

Nói rồi nó và Demy bỏ đi.

T/g có vài lời muốn nói. Chương này tác giả đặc biệt viết tặng cho 1 người. "CHÚC MÀY SINH NHẬT VUI VẺ VÀ MÃI HẠNH PHÚC S2"

T/g cũng cảm ơn các bạn đọc giả đã luôn theo dõi và ủng hộ truyện. ^_^

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Thủ Phạm Kìa.

Ngọc Linh và Như Nguyệt kêu ngạo nhìn tụi nó bỏ đi.

Ngọc Linh: -Xem bộ dạng chảnh chọe của 2 con đó kìa. Chỉ là dựa hơi con An Nhiên lấy được anh Kason mà đòi lên mặt.

Như Nguyệt: -Phải dạy cho tụi nó 1 bài học mới được.

Lavy mệt mỏi đến cạnh hồ bơi trong sân biệt thự Kason. Chân nó đi này giờ cũng bị tê cứng. Nó ngồi nghỉ cạnh hồ bơi. Rất may là ở đây không có ai làm phiền nó. Ngọc Linh và Như Nguyệt thấy nó lẻ loi 1 mình xoa xoa đấm cái chân. Ngọc Linh cười nhếch mép:

-Cơ hội đến rồi.

Tụi nó lượn lờ đến chỗ nó:

Ngọc Linh: -Xem ai kìa. Sao ngồi 1 mình vậy?

Như Nguyệt: -Chắc cô hả hê lắm khi có vị hôn phu là anh Kason nhỉ.

-Chó ở đâu mà đi lạc lại sủa nhì.

Lavy không thèm để ý tụi nó. Lavy vừa đứng dậy vừa nói rồi bỏ đi. Ngọc Linh nhục quá hóa giận bước ngang qua nó rồi vờ ngã vào nó

-Aaaaa.... "Tùm"

Lavy chân vướng vào thành hồ mà ngã xuống nước. Lavy cố bơi lên nhưng chân nó rất đau không cử động được.

Kason và Luzy, Demy, Kelvin, Ken đang đi tìm Lavy nghe tiếng hét liền chạy đến bên hồ. Mọi người cũng chạy đến. Luzy và Demy thấy Lavy đang chìm xuống nước. Tụi nó định nhảy xuống thì bị Ken và Kelvin cản lại. "Tùm" Kason đã nhảy xuống cứu Lavy. Hắn đưa nó lên bờ. Ấn ngực cho nước ra ngoài. Hắn thấy nó vẫn chưa tỉnh cuối cùng hắn hô hấp nhân tạo cho Lavy.

Lavy ho vài cái rồi cũng mở mắt. Kason lo lắng nhìn nó thở phào:

-Không sao chứ?

Lavy nhúc nhích cái chân muốn ngồi dậy nhưng cả người nhức mỗi chân đau không thể tả. Kason thấy nó nhăn nhó khó chịu liền bế nó về phòng.

Luzy lo lắng nhìn theo. Demy khều tay Luzy hướng mắt về 2 người đang cười đắc ý bên kia hồ bơi.

-Thủ phạm kia.

Luzy tức giận: -Phải trả thù.

Phòng Kason.

Mọi người lo lắng nhìn Lavy nằm trên giường.

Kason hỏi người bác làm bác sĩ đang khám cho Lavy:

-Bác à? Cô ấy sao rồi?

-Mọi chuyện đã ổn. Chỉ là chân bị bong gân nhẹ nghỉ ngơi vài ngày rồi sẽ khỏe lại.

Ông Khánh Huy: -May quá. Không có gì thì tốt rồi. Được rồi tất cả mau ra ngoài để cho con bé được nghỉ ngơi. Kason con phải chăm sóc tốt cho cháu dâu tương lai đó.

Kason gật đầu rồi mọi người cùng đi ra ngoài. Riêng Luzy, Demy, Kelvin và Ken vẫn còn ở lại.

Lavy nhìn Kason: -Tôi không sao. Lúc này anh cũng bị ước. Mau lau khô người đi. Nếu không sẽ bị cảm. Ở đây có Bảo Hân và mọi người rồi.

Kason: -Vậy thì cô nghỉ ngơi đi. Tôi sẽ quay lại ngay.

Kason nhìn tụi nó rồi lấy đồ rồi đi.

Luzy: -Mày nghỉ ngơi đi. Mau khỏe lại. Mai còn có màn kịch hay để xem.

Demy: -Tụi tao biết ai làm mày ra nông nỗi này rồi.

Ken: -2 cô tính làm gì?

Luzy: -Mai sẽ biết.

Demy: -Sao anh không hỏi thủ phạm là ai mà lại hỏi tụi tui sẽ làm gì?

Kelvin: -Vì tụi tui biết các cô đang nói đến ai.

Ken: -Ngoài tụi tui và 2 người đó ra thì ở đây còn ai dám đụng đến các cô.

Lavy: -Mai là sinh nhật Micky. Dù làm gì thì cũng đừng làm mất mặt chủ nhà.

Demy cười nhìn Lavy: - Yên tâm đi.

Luzy nháy mắt: - Tụi tao biết nên làm gì mà.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Tôi Sẽ Trị Bệnh Cứng Đầu Của Cô

5:00pm "Cốc cốc.... Cốc cốc...."

Luzy vừa chọn quần áo vừa lăm bầm chữ:

-Mấy tên đó ăn không ngồi rồi gõ cửa hoài.

Demy đang tắm nói vọng ra:

-Mày ra mở cửa cho 2 thằng chả đi. Còn ngồi đó nữa.

-Kệ đi. Gõ 1 hồi rồi cũng ngưng. Ăn no không việc gì làm đến hoài.

"Cốc cốc..."

Demy bực bội nói:

-Mở cửa đi tao nhức đầu quá.

Luzy tức tối bỏ chiếc váy xuống dùng chân ra mở cửa. Nó rửa:

-Dai lì. Người ta đã không muốn mở rồi mà gõ hoài.

Nó vừa mở cửa ra thấy 1 tên phục vụ ôm tay thối thối nhìn Luzy đầy oán trách. Luzy tặc lưỡi ánh mắt thông cảm "Nếu tôi biết là 2 tên này nhờ anh bạn gõ cửa thì tôi đã mở cửa sớm hơn"

Kelvin đẩy cửa vào: -Đừng có đo độ bướng bỉnh tui tôi.

Luzy cười nham nhữ: -Tôi biết mấy anh lì như trâu rồi khỏi khoe.

Kelvin mặt lạnh không thèm để tâm câu nói của Luzy. Ken đứng trước cửa nhăn nhó lườm nó. Luzy thấy cái mặt như bị bón của Ken rất hài lòng:

-Nghe không lọt tai có thể về. Không ti..(tiễn)

Nó chưa nói hết câu bị Ken lôi đi. Kelvin mặt thờ ơ như không có gì rồi đóng cửa tay cầm cuốn tạp chí nhàn nhã ngồi xuống ghế. 1 mùi hương lan tỏa. Demy xuất hiện trước mặt hân hỷ chiếc váy đen ngắn hở lưng trần đầy quyến rũ. Nó lạnh lùng liếc hắt 1 cái rồi bước đến bàn trang điểm lau khô mái tóc còn ướt. Kelvin bị nó cuốn hút hắt không tự chủ tiến đến bên nó đưa tay định sờ tóc nó thì nó lấy con dao thái từ trong tủ đặt trên bàn. Kelvin bật cười rồi ngồi xuống giường cạnh Demy. Nó vừa lau khô tóc vừa nói:

-Anh là muốn giúp Ken bắt cóc Bảo Hân?

-Mượn. Không bắt cóc.

-Lí do?

-Anh em nhờ tôi giúp.

-Anh giúp xong rồi thì về đi.

-Tôi còn chưa làm xong việc sao có thể về.

Demy dùng tay nhìn hắt nhếch mày hỏi:

-Việc gì?

-Đưa cô đi dự tiệc.

Deny tiếp tục makeup

-Tôi có thể tự đi.

-Tôi sẵn lòng bế cô lên xe.

Deny lườm Kelvin rồi cười nhếch mép:

-Tôi sẽ đi với anh nhưng với 1 điều kiện.

-Nói đi.

-Tôi muốn anh kể lại cho tôi nghe về tên bóng lẩn trước anh gặp.

Kelvin mặt lạnh đậm thân nhiệt hạ xuống âm độ nhìn Deny làm nó hơi rùng mình. Hắn gằn từng chữ:

-Đừng có nhắc chuyện đó với tôi nữa.

Deny nhúng vai cũng gằn từng chữ:

-Anh cũng đừng có kiểm chuyện với tôi nữa.

Kelvin nắm lấy tay nó tiến sát tới nó miệng kề tai nó làm nó giật mình nhớ lại cảnh hắn hôn tai nó khi ngồi trong xe. Mặt nó chưa đánh má hồng mà đã đỏ ửng. Kelvin nhàn nhạt nói:

-5:00pm

"Cốc cốc.... Cốc cốc...."

Luzy vừa chọn quần áo vừa lăm bầm chửi:

-Mấy tên đó ăn không ngồi rồi gõ cửa hoài.

Deny đang tắm nói vọng ra:

-Mày ra mở cửa cho 2 thằng chả đi. Còn ngồi đó nữa.

-Kệ đi. Gõ 1 hồi rồi cũng ngưng. Ăn no không việc gì làm đến hoài.

"Cốc cốc..."

Deny bực bội nói:

-Mở cửa đi tao nhức đầu quá.

Luzy tức tối bỏ chiếc váy xuống dùng chân ra mở cửa. Nó rửa:

-Dai lì. Người ta đã không muốn mở rồi mà gõ hoài.

Nó vừa mở cửa ra thấy 1 tên phục vụ ôm tay thối thối nhìn Luzy đầy oán trách. Luzy tặc lưỡi ánh mắt thông cảm "Nếu tôi biết là 2 tên này nhờ anh bạn gõ cửa thì tôi đã mở cửa sớm hơn"

Kelvin đẩy cửa vào: -Đừng có đo độ bướng với tụi tôi.

Luzy cười nham nhỡ: -Tôi biết mấy anh lì như trâu rồi khỏi khoe.

Kelvin mặt lạnh không thèm để tâm câu nói của Luzy. Ken đứng trước cửa nhăn nhó lườm nó. Luzy thấy cái mặt như bị bón của Ken rất hài lòng:

-Nghe không lọt tai có thể về. Không ti..(tiễn)

Nó chưa nói hết câu bị Ken lôi đi. Kelvin mặt thờ ơ như không có gì rồi đóng cửa tay cầm cuốn tạp chí nhàn nhã ngồi xuống ghế. 1 mùi hương lan tỏa. Deny xuất hiện trước mặt hắn với chiếc váy đen ngắn hở lưng trần đầy quyến rũ. Nó lạnh lùng liếc hắn 1 cái rồi bước đến bàn trang điểm lau khô mái tóc còn ướt. Kelvin bị nó cuốn hút hắn không tự chủ tiến đến bên nó đưa tay định sờ tóc nó thì nó lấy con dao thái từ trong tủ đặt trên bàn. Kelvin bật cười rồi ngồi xuống giường cạnh Deny. Nó vừa lau khô tóc vừa nói:

-Anh là muốn giúp Ken bắt cóc Bảo Hân?

-Mượn. Không bắt cóc.

-Lí do?

-Anh em nhờ tôi giúp.

-Anh giúp xong rồi thì về đi.

-Tôi còn chưa làm xong việc sao có thể về.

Denny dùng tay nhìn hấn nhếch mày hỏi:

-Việc gì?

-Đưa cô đi dự tiệc.

Denny tiếp tục makeup

-Tôi có thể tự đi.

-Tôi sẵn lòng bế cô lên xe.

Denny lườm Kelvin rồi cười nhếch mép:

-Tôi sẽ đi với anh nhưng với 1 điều kiện.

-Nói đi.

-Tôi muốn anh kể lại cho tôi nghe về tên bóng lẩn trước anh gặp.

Kelvin mặt lãnh đạm thân nhiệt hạ xuống âm độ nhìn Denny làm nó hơi rùng mình. Hấn gằn từng chữ:

-Đừng có nhắc chuyện đó với tôi nữa.

Denny nhúng vai cũng gằn từng chữ:

-Anh cũng đừng có kiểm chuyện với tôi nữa.

Kelvin nắm lấy tay nó tiến sát tới nó miệng kề tai nó làm nó giật mình nhớ lại cảnh hấn hôn tai nó khi ngồi trong xe. Mặt nó chưa đánh má hồng mà đã đỏ ửng. Kelvin nhàn nhạt nói:

-Tôi sẽ trị bệnh cúm đầu của cô.

"Chụt" Hấn lại hôn tai nó. Nó giẫm vào chân hấn rồi đẩy hấn ra không nói gì. Hấn cười sung sướng. Cuối cùng nó cũng ngoan ngoãn để hấn đưa đi dự tiệc.

5:00pm

"Cốc cốc.... Cốc cốc...."

Luzy vừa chọn quần áo vừa lăm bầm chửi:

-Mấy tên đó ăn không ngồi rồi gõ cửa hoài.

Denny đang tắm nói vọng ra:

-Mày ra mở cửa cho 2 thằng chả đi. Còn ngồi đó nữa.

-Kệ đi. Gõ 1 hồi rồi cũng ngưng. Ăn no không việc gì làm đến hoài.

"Cốc cốc..."

Denny bực bội nói:

-Mở cửa đi tao nhức đầu quá.

Luzy tức tối bỏ chiếc váy xuống dùng chân ra mở cửa. Nó rửa:

-Dai lì. Người ta đã không muốn mở rồi mà gõ hoài.

Nó vừa mở cửa ra thấy 1 tên phục vụ ôm tay thối thối nhìn Luzy đầy oán trách. Luzy tặc lưỡi ánh mắt thông cảm "Nếu tôi biết là 2 tên này nhờ anh bạn gõ cửa thì tôi đã mở cửa sớm hơn"

Kelvin đẩy cửa vào: -Đừng có đo độ buồn với tôi.

Luzy cười nham nhữ: -Tôi biết mấy anh lỉ như trâu rồi khỏi khoe.

Kelvin mặt lạnh không thèm để tâm câu nói của Luzy. Ken đứng trước cửa nhăn nhó lườm nó. Luzy thấy cái mặt như bị bón của Ken rất hài lòng:

-Nghe không lọt tai có thể về. Không ti..(tiễn)

Nó chưa nói hết câu bị Ken lôi đi. Kelvin mặt thờ ơ như không có gì rồi đóng cửa tay cầm cuốn tạp chí nhàn nhã ngồi xuống ghế. 1 mùi hương lan tỏa. Demy xuất hiện trước mặt hắn với chiếc váy đen ngắn hở lưng trần đầy quyến rũ. Nó lạnh lùng liếc hắn 1 cái rồi bước đến bàn trang điểm lau khô mái tóc còn ướt. Kelvin bị nó cuốn hút hắn không tự chủ tiến đến bên nó đưa tay định sờ tóc nó thì nó lấy con dao thái từ trong tủ đặt trên bàn. Kelvin bật cười rồi ngồi xuống giường cạnh Demy. Nó vừa lau khô tóc vừa nói:

-Anh là muốn giúp Ken bắt cóc Bảo Hân?

-Mượn. Không bắt cóc.

-Lí do?

-Anh em nhờ tôi giúp.

-Anh giúp xong rồi thì về đi.

-Tôi còn chưa làm xong việc sao có thể về.

Demy dừng tay nhìn hắn nhếch mày hỏi:

-Việc gì?

-Đưa cô đi dự tiệc.

Demy tiếp tục makeup

-Tôi có thể tự đi.

-Tôi sẵn lòng bế cô lên xe.

Demy lườm Kelvin rồi cười nhếch mép:

-Tôi sẽ đi với anh nhưng với 1 điều kiện.

-Nói đi.

-Tôi muốn anh kể lại cho tôi nghe về tên bóng lẩn trước anh gặp.

Kelvin mặt lãnh đạm thân nhiệt hạ xuống âm độ nhìn Demy làm nó hơi rùng mình. Hắn gằn từng chữ:

-Đừng có nhắc chuyện đó với tôi nữa.

Demy nhúng vai cũng gằn từng chữ:

-Anh cũng đừng có kiếm chuyện với tôi nữa.

Kelvin nắm lấy tay nó tiến sát tới nó miệng kề tai nó làm nó giật mình nhớ lại cảnh hắn hôn tai nó khi ngồi trong xe. Mặt nó chưa đánh má hồng mà đã đỏ ửng. Kelvin nhàn nhạt nói:

-Tôi sẽ trị bệnh cứng đầu của cô.

"Chục" Hắn lại hôn tai nó. Nó giẫm vào chân hắn rồi đẩy hắn ra không nói gì. Hắn cười sung sướng. Cuối cùng nó cũng ngoan ngoãn để hắn đưa đi dự tiệc.

Chương 52: Nếu Tôi Muốn Tán Tình Cô? Cô Chịu Không?

-Anh lòi tôi đi đâu vậy?Ken nắm tay Luzy kéo vào 1 căn phòng. Hắn đóng cửa phòng lại. Mặt gian xảo tay vừa cởi áo vừa tiến lại gần Luzy làm nó bất giác lùi bước mặt căng thẳng.

-Anh.. anh... anh mà chạm vào người tôi là tôi cho anh tuyệt tử tuyệt tôn đó.

Ken không trả lời quần chiếc áo sang 1 bên. "Cạch" Luzy chặn đưng vào chân giường. Nó hét đường lui liền giơ tay thành nắm đấm đánh thẳng vào mặt Ken. Ken nhanh tay chụp lại.

-Cô lại muốn gây thương tích cho tôi sao?

-Ai bảo anh có ý đồ không lành mạnh với tôi.

Ken đẩy tay Luzy ra. Hắn ngồi xuống ghế mở hộp thuốc trên bàn nói:

-Cô nói cô sẽ giúp tôi bôi thuốc. Giờ thì làm đi.

-Anh đang nhờ vả hay ra lệnh cho tôi vậy hả?

-Cả 2.

Luzy bất mãn lắc đầu tiến đến chỗ Ken giúp hắn bôi thuốc.

-Cô có thất vọng không?

-Thất vọng chuyện gì?

Luzy vừa bôi thuốc vừa trả lời

-Vì tôi không có ý đồ không lành mạnh với cô như cô nghĩ..... AAAAaaaaa

Luzy dùng tay ấn mạnh vào vết thương của Ken làm hắn la oai oái. Hắn bực bội nhìn Luzy:

-Cô làm gì vậy hả?

Luzy nghiêng răng nghiêng lợi trợn mắt nói:

-Có. Tôi rất thất vọng vì không có cơ hội đánh anh chết.

Rồi nó kéo mạnh bàn tay bị thương của Ken tiếp tục bôi thuốc. Ken nhoen miệng cười. Nắm chặt tay nó. Nó nhiu mày:

-Anh làm gì vậy?

-Nếu tôi muốn tán tình cô? Cô chịu không?

Luzy ngạc nhiên đứng hình mắt mở to nhìn Ken. Ken từ từ cúi người muốn hôn nó. "Bẹp". Nó đưa tay vỗ nhẹ vào miệng Ken:

-Anh tới giờ uống thuốc rồi đó.

Nói rồi nó nhảy ra khỏi chỗ Ken. Mở cửa ra khỏi phòng trước khi đi nó còn để lại 1 câu:

-Tôi đẹp chứ đâu có khủng.

Ken đưa tay sờ môi bất giác mỉm cười.

Luzy về đến phòng không thấy Demy đâu nó liền gọi cho Demy.

-Mày đang ở đâu vậy?

-Tao đang đến chỗ An Nhiên.

-Mày đi cùng Thiên Minh sao? Luzy nghe Demy trả lời là An Nhiên mà không phải Lavy nó nghi ngờ.

-Tao bị ép buộc. Demy vừa nói vừa liếc Kelvin

-Bị ép buộc? Luzy ngạc nhiên

-Chuyện này nói sau. Còn mày và Nhất Bảo đi đâu vậy?

-Không có gì đâu. Tao đi chuẩn bị rồi đến chỗ Lavy.

-Um

1 lúc sau.

Luzy vừa ra khỏi phòng thì thấy Ken đang đứng chờ nó. Hôm nay nó mặc chiếc váy ngắn màu xanh ngọc bích trễ vai ôm sát body chuẩn không cần chỉnh. Trông nó rất quyến rũ khiến Ken không thể rời mắt. Luzy không thèm chú ý đến Ken. Nó bỏ đi 1 mạch. Ken đi theo nó ra khỏi Resort. Hắn kéo tay nó lại.

-Anh làm gì vậy?

-Xe ở bên này.

Luzy bị Ken lôi vào xe. Nó bực dọc

-Nè... Anh...

Ken cuối người ghé sát vào nó và thắt dây an toàn cho nó làm nó hơi lúng túng nói không trọn câu. Ken nháy mắt với nó rồi ngồi vào chỗ khởi động xe và vút đi. Luzy mặt méo mó bực dọc đành ngồi yên mặc Ken muốn làm gì thì làm.

Bạn đang đọc truyện *Cập Đồi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Anh Có Thảm Mỹ Cũng Chẳng Đẹp Hơn Xấu Tự Nhiên Đâu.

-An Nhiên à. Xong chưa?...Cô ổn không? Có cần tôi giúp không?Kason ở trước phòng Lavy đứng ngồi không yên lo lắng cho nó. Micky từ đâu xuất hiện.

-Anh... Micky ánh mắt dò xét đi 1 vòng quanh Kason.

-Sao? Kason thắc mắc "Con nhóc này muốn gì đây?"

-Anh đang có ý đồ xấu với chị An Nhiên phải không?

-Nói linh tinh gì vậy? Ý đồ xấu là sao?

Micky mắt chớp chớp tay sờ sờ cầm trêu chọc Kason:

-Chị An nhiên đang thay đồ mà anh đòi vào giúp là muốn giúp cái gì?

Lời Micky nói làm hắn thoáng giật mình bối rối.

-Hahaha.... Micky vui sướng che miệng cười nhìn về mặt khôi hài ông anh của mình. Nó gác tay lên vai Kason:

-Áy za. Dù gì cũng sẽ trở thành chồng của người ta còn bày đặt ngượng nghịu. Khoái muốn chết còn làm bộ.

Kason bị cô em chăm chọc thẹn quá hóa giận đẩy tay Micky ra:

-Đừng có ăn nói hàm hồ nhảm nhí. Hôm nay là sinh nhật em. Mau đi chuẩn bị đi.

-Là sinh nhật em anh mà anh không chúc nó thì thôi còn la mắng nó nữa

Lavy mở cửa phòng thì thấy Kason lớn tiếng với Micky nên nó bình vực. Micky có chỗ dựa nó liền núp ra sau lưng Lavy tỏ ra vô tội:

-Chị An Nhiên. Em đâu có làm gì đâu mà anh hai tự nhiên mắng em hà.

Kason nheo mắt lườm Micky vừa nói vừa kéo nó ra khỏi Lavy:

-Không có lửa sao có khói. Em chỉ biết nói nhảm nói cùi. Bữa nào anh sẽ thay ba mẹ hành đạo. Không xử đẹp em thì anh không phải mỹ nam Kason.

-Ờ..ờ.. Lavy đưa tay vuốt cổ:

-Anh là Kason đại bác nổ thì có. Mỹ nam? Anh có thẩm mỹ cũng chẳng đẹp hơn xấu tự nhiên đâu.

-Cò...

-Thưa Cậu chủ. Cô chủ. Tiểu thư An Nhiên. Thiếu gia Kelvin và Tiểu thư Thiên Ân đã đến rồi ạ.

kason đang tính phân bác thì quản gia Kim xuất hiện. Nghe tên Kelvin, Micky lập tức đánh bài chuẩn thảo bỏ tay Kason ra khỏi tay mình nó lao ngay đến chỗ Kelvin. Kason khịt mũi:

-Nghe thấy Kelvin là hết biết anh em trời trăng mây đất.

Kason lắc đầu nhìn Lavy nó cũng có ý định rời đi hần liền nắm lấy cánh tay nó. Lavy nhú mày:

-Gì vậy?

Lúc này vì Micky nên Kason vẫn chưa ngắm kỹ Lavy. Hần lướt nhìn nó 1 hồi mày chau môi méo:

-Hôm nay cô định mặc bộ này sao?

-Thì sao? Đẹp mà. Lavy ngoảnh nhìn bộ váy trên người mình thản nhiên nói.

Chẳng là hôm nay nó mặc 1 cái váy trắng ngắn xẻ ngực để lộ đôi vai trần và tấm lưng trắng không tì vết của nó làm Kason thấy hơi khó chịu.

-Đẹp gì mà đẹp. Hờ hang. Thiếu vải tùm lùm. Thay bộ khác đi.

-Gì chứ? Tôi không thay. Bộ này là quà đính hôn của Bảo Hân tự thiết kế tặng cho tôi.

Nói rồi Lavy bỏ đi 1 đằng. Mặc cho Kason mặt nhăn nhó lăm bầm 1 mình.

-Sao? Cô ta sao lại thiết kế mấy bộ đồ này chứ. Thật là người có đầu óc điên rồ. Vậy mà cũng làm nhà thiết kế sao?

Trên xe:

-Axx xì...Axx xì....Axxxxx xì

Luzy đưa tay quẹt mũi. Mặt đầy khó chịu.

Ken quan tâm hỏi nó: -Cô không sao chứ?

Luzy xua tay lắc đầu: -Không sao.

Ken: -Nếu thấy khó chịu thì cứ nói với tôi.

Luzy gạt đầu: -Tôi không sao. Anh yên tâm. Tập trung lái xe đi.

Ngoài miệng là vậy nhưng trong lòng nó thì.. "Đứa nào gan to tày trời dám nói xấu mỹ nhân ta đây. Nếu để ta biết được ta sẽ bẻ cổ lật tay lấy cộng lông gà ngoáy mũi cho nhà người hất xì đến chết luôn. Kakakakaka".

Chương 54: Sinh Nhật Micky

Ánh đèn phụt tắt. Micky với chiếc váy hồng xếp ly được chít eo bằng nơ trắng trông rất xinh xắn đứng giữa phòng chấp tay cầu nguyện trong ánh nến lung linh được thắp sáng trên chiếc bánh sinh nhật 3 tầng trước mặt. "Phùùù" Nó thổi nến tiếng đàn piano từ góc phòng vang lên sau đó là tiếng trống, guitar, violon vang lên thu hút mọi ánh nhìn. Nhìn không chỉ vì tiếng nhạc hay mà còn nhìn vì nhan sắc của người chơi nhạc. Lavy trong chiếc váy trắng sexy và Luzy với chiếc váy xanh ngọc bích quý phái cả hai cùng lướt những ngón tay thon dài trên từng phím đàn đầy quyến rũ. Demy đen sang trọng ánh mắt thẳng thắn nhẹ nhàng kéo từng sợi dây đàn tạo nên tiếng nhạc du dương êm dịu. Kelvin và Ken trong bộ vest đen lạnh lùng gảy đàn đầy phong độ làm bao nàng điêu đứng. (Lavy/Luzy/Demy hét: trừ 3 chị ra. T/g ôm ngực: làm giết mình. Em biết rồi). Kason áo vest xám lịch lãm bước đến chỗ Micky cuối người đưa tay có ý muốn mời nó nhảy 1 bản: -Sinh nhật vui vẻ. Em gái.

Micky liếc nhìn Kelvin rồi vui vẻ nắm lấy tay hắn và nhảy nói:

-Anh à nhảy hết bản này em nhảy với anh Kelvin nhé.

Kason nhăn mặt vừa nhảy vừa than trách:

-Sao mẹ lại có thể sinh cho tôi 1 cô em thế này nhì. Nhảy với anh nó mà nó chỉ toàn nghĩ đến bạn anh nó không!

-Anh đừng có "Gato" mà. Em là đang tạo cơ hội cho anh đó. Nếu em khiếu vũ với anh Kelvin vậy anh sẽ có thể khiếu vũ với chị An Nhiên rồi. Đúng ý anh quá rồi còn gì.

-Thôi đi cô nương chẳng qua là tạo cơ hội cho em còn anh chỉ là thuận tiện. Còn ở đó làm bộ nghĩ cho anh. Anh đây biết anh không có cái phúc đấy.

Micky bị Kason nói trúng tim đen chỉ biết nhe răng cười hi hi.

Ngọc Linh và Như Nguyệt đứng cách đó không xa ánh mắt giận dữ khinh thường nhìn Lavy, Luzy và Demy. Cả 2 bức bối bỏ ra ngoài.

Như Nguyệt: -Mấy con nhỏ đó chỉ giỏi làm màu. Còn con An Nhiên đó nữa. Chuyện hôm qua nó vẫn chưa chừa mà.

Ngọc Linh: -Hôm qua đáng lý phải làm nó què luôn. Cho nó khỏi chảnh. Nhìn là phát ghét.

Như Nguyệt cười nửa miệng mắt gian tà: -Tao có cách này vui lắm.

-Cách gì?

Như Nguyệt lấy lọ bột nhỏ trong tay ra. Ngọc Linh tò mò hỏi:

-Cái gì vậy?

-Đây là lọ bột dị ứng. Khi dính phải bột này sẽ nổi những mẩn đỏ giống như bị dị ứng vậy. Và có công dụng trong 3 tiếng với điều kiện là không được chạm vào những vết mẩn đỏ đó Nếu không sẽ để lại sẹo.

-Có 3 tiếng. Ít vậy? Tao muốn tụi nó xấu xí cả đời.

-Tao vẫn chưa nói hết. Vết mẩn này còn gây ngứa. Mà nghĩ tụi nó có thể không chạm vào vết mẩn trong 3 tiếng không?

-Hahaha... Mà thật tuyệt. Mà sao mày mua được lọ bột này vậy?

-Tao mua nó từ người của Hắc Long Bang gì đó. 10 triệu 1 lọ.

-Kì này xem mấy cung còn chảnh được bao lâu.

Chương 55: Lễ Loì

Ánh đèn sáng lên, bản nhạc kết thúc trong tiếng vỗ tay không ngớt của mọi người. Micky kéo Kason đến chỗ Lavy, cầm tay nó đặt vào lòng bàn tay Kason cười tinh nghịch:- Anh em có lời muốn nói với chị.

Nói rồi nó để lại 1 dấu chấm hỏi to đùng cho Lavy và chạy đến chỗ Kelvin:

- Anh có thể nhảy chung với em không? Như một món quà.

- Tất nhiên rồi.

Kelvin nở nụ cười ấm áp nhận lời. Nụ cười ấy là niềm hạnh phúc đối với Micky nhưng nó lại vô tình động lại một chút buồn trong đôi mắt Demy. Micky ra hiệu cho ban nhạc. Tiếng nhạc lại vang lên, mọi người bắt đầu khiêu vũ.

Kason nhìn Lavy tỏ ra lịch thiệp hơi cúi người đưa tay ra có ý mời nó nhảy cùng. Lavy ánh mắt vui vẻ ngượng mặt có chút kiêu kỳ nhận lời. Luzy định cùng Demy tìm một góc nào đó tâm sự. Nhưng nó bị Ken lôi lại. Hắn đưa tay về phía nó.

- Chúng ta...

- Không.

Biết Ken muốn gì nó liền thẳng thừng từ chối 1 cách nhanh chóng không cần suy nghĩ. Nó quay lưng. Ken nhàn nhạt nói:

- Bây giờ kể chuyện đêm hôm đó có thích hợp không nhỉ?

- Không thích hợp.

Luzy vội lên tiếng. Nó cắn răng quay lại mắt trừng trừng nắm lấy bàn tay Ken rồi cười nhắc nhở: - Chúng ta cùng nhảy đi!

Trong lòng mắng thầm "Tên chết tiệt này. Sẽ có một ngày ta cho ngươi 1 trận, dùng kim khâu miệng ngươi lại. Cho ngươi biết thế nào là lễ độ"

Trước tình hình ai cũng có đôi có cặp, nó đành ra ngoài hóng gió một mình. Nhưng nó không lẻ loi như nó nghĩ. Chỉ vừa được yên tĩnh 1 chút thì từ xa Ngọc Linh và Như Nguyệt gương mặt hớn hở từ đâu xuất hiện đi đến cạnh nó.

Ngọc Linh: - Bạn của cô đâu hết rồi hả? Sao để cô một mình thế này chứ?

Demy: - Chuyện hôm qua còn chưa tính sổ với 2 người. Vậy mà còn dám vác cái mặt đến đây? Tôi tò mò không biết 2 cô tốn bao nhiêu son phấn mới có gương mặt DÀY như vậy?

Như Nguyệt cười khinh bỉ: - Chúng tôi dù có mặt dày cỡ nào cũng không bằng các cô. Nếu các cô sớm biết thân biết phận không tự tưởng đến những thứ không thuộc về mình thì đã không có chuyện gì xảy ra.

Ngọc Linh nghe ngoa: - Có khi còn được chúng tôi thương tình nhận làm em út mà đối xử tốt với các cô.

- 2 cô bớt Ảo tưởng sức mạnh đi.

Demy lạnh nhạt nói rồi bỏ đi. Ngọc Linh nắm tay Demy khẽ sát mặt nó: -Tôi thấy cô cũng được. Hay bây giờ cô quay đầu là bờ đi. Chúng tôi sẽ không làm gì cô nữa.

Demy đưa ngón tay trở áp má Ngọc Linh đẩy ra rồi hất tay làm Ngọc Linh hơi chao đảo:

- Cô nghĩ với mấy cái trò trẻ con như hôm qua thì có thể làm gì được tôi sao?

Ngọc Linh giận dữ:- Cô thật là không biết điều. Chúng tôi là đang cho cô cơ hội. Chỉ cần cô quý xuống xin lỗi chúng tôi thì tôi sẽ bỏ qua cho cô.

Demy vẫn giọng lạnh lùng nhẹ nhàng đáp: - Cho tôi cơ hội sao? Đúng là thiếu suy nghĩ. Nói không chừng 1 chút nữa 2 cô mới là người phải quý gối kêu tôi là chị mà xin tha.

Như Nguyệt: - Để tôi xem 1 chút nữa là tại tôi phải quý hay là bây giờ cô sẽ diễn trò hề mua vui cho tại tôi!

Vừa dứt câu. Như Nguyệt hất ly rượu trong tay về phía Demy. Nó nhanh chóng né sang 1 bên.

Demy khinh thường liếc Như Nguyệt: - Trò mèo.

Như Nguyệt cười nửa miệng: - Né hay lắm. Nhưng lần này xem cô né thế nào.

Lần này Cảnh Ngọc Linh cũng hất ly rượu trong tay. Demy cũng nhanh nhẩu tránh né nhưng nó không ngờ cùng lúc nó né người thì Như Nguyệt hất mạnh lọ bột về phía nó mà vui thắm trong bụng.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Anh Có Thể... Ngủ Ở Đây

Khi thấy tụi nó bước vào Demy chau mày mặt hơi đỏ vừa ngại ngùng vừa giận nghĩ đến hành động hiện tại của mình liền quay mặt vào tường không nói. Tiếng bước chân đang đến gần nó được nhắc nhở giật mình quay lại nhìn thấy khoe môi giật giật của Kelvin nó lập tức xụ mặt ánh sát khí tía về Kelvin ám chỉ: "Đừng có cười nếu không sẽ chết rất khó coi". Dù hiểu hay không hiểu ánh mắt nó thì hắn vẫn ung dung bế nó về nhà hắn 1 cách nhanh chóng. 4 đứa còn lại Lavy, Luzu, Kason và Ken đều biết là Kelvin đã tìm ra được thuốc giải nên cứ mặc nhiên để Kelvin đưa Demy đi.

Ken nhìn Luzu:

- Chúng ta cũng phải đi thôi. Tôi đưa cô về.

Luzu mặt buồn hất một hơi thật sâu gạt đầu.

Kason: -Vậy 2 người về cẩn thận.

Lavy: -Bye. Mai gặp.

Ken và Luzu chào tạm biệt rồi đi ra xe. Vừa vào trong xe Luzu liền nói:

- Anh đưa tôi đến chỗ Thiên Minh nha.

-Nếu có tin gì họ sẽ gọi. Hôm nay cũng mệt rồi cô nên nghỉ ngơi.

Luzu lắc đầu: -Tôi muốn đi bây giờ.

Ken: -Mai tôi sẽ đưa cô đi.

Luzu cau có: - Không thích. Tôi muốn đến đó ngay bây giờ.

Ken im lặng không nói nổi máy đập ga phóng đi. Nó nghĩ rằng Ken đã đồng ý đưa mình đến chỗ Demy. Nên hài lòng im lặng ngồi yên.

Kason sợ Phòng có dính bột từ người Demy không cẩn thận sẽ lây cho Lavy nên sai người quét dọn thay ga nệm chăn gối sạch. Vì thế cả 2 lại ra phòng khách ngồi chờ.

Kason: -Lúc này không thấy cô nói sẽ xử lý Như Nguyệt và Ngọc Linh như thế nào? Cô sẽ làm gì với họ?

Lavy giọng nói lạnh đến mức có thể đóng băng mọi thứ xung quanh:

-Tôi sẽ cho 2 người đó biết cái giá phải trả vì hành động ngu xuẩn mà hai người đó đã làm với Thiên Ân và tôi "Đất" như thế nào.

Kason biết lửa giận trong lòng Lavy còn đang dâng cao nghĩ ngút nên hắn cũng không hỏi gì thêm.

Sau 1 thời gian chờ đợi mệt mỏi Lavy và Kason cuối cùng cũng được vào phòng nghỉ ngơi. Vì lần trước Lavy bị thương ở chân nó ngủ trên giường còn hắn ngủ ở ghế sofa nên chẳng đề ý đến việc cả 2 ở chung phòng. Còn lần này thì cả 2 ý thức được. Sự ngại ngùng tràn ngập khắp phòng. Cả 2 im lặng không nói 1 câu nào. 1 lúc sau Lavy leo lên chính giữa giường vỗ tay xuống giường lên tiếng:

- Tôi vẫn sẽ ngủ ở đây...

Nó nhướn mắt về phía ghế sofa nói tiếp:

- Anh ra kia ngủ đi.

Kason nghĩ thầm chất nó vẫn còn buồn và giận nên nhường giường cho nó ngủ. Hắn chỉ uhm rồi ngoan ngoãn ôm gối ngủ trên ghế sofa.

Căn phòng chỉ còn lại ánh sáng mờ mờ của đèn ngủ, trên chiếc giường ấm áp Lavy cứ lăn qua lăn lại trên giường trần trọc không ngủ: "Sao tên này hôm nay không nói năng gì? Cứ thế để mình ngủ trên giường! Hay còn nghĩ mình bị thương ở chân nên mới nhường... Nhưng lỡ hán thật sự tốt muốn nhường giường cho mình thì sao? Ngủ trên ghế chắc lạnh lắm. Nói gì thì nói hán cũng là thiên kim thiếu gia lại bắt hán chịu khổ mình cũng có chút không đành lòng". Đột nhiên dòng suy nghĩ của nó bị một bóng đen cắt ngang. Là Kason hán nhẹ nhàng nhanh nhẹn xuyên màn đêm mờ mờ trèo lên giường và nằm xuống cạnh nó làm nó ngạc nhiên bật dậy:

- Sao anh lại...

Nó không kịp nói hết câu liền bị Kason che miệng kéo nằm xuống cạnh hán. Hán khẽ thì thầm:

- Mẹ tôi đến.

Nó nghe thế liền ngoan ngoãn nằm im. Từng tiếng bước chân nhẹ nhàng truyền đến tai nó và hán làm cả hai nhắm tịt mắt cho đến khi chắc chắn tiếng bước chân rời khỏi phòng. Nó bật dậy nhìn ra ngoài cửa thấy yên tâm không có ai liền quay lại hỏi hán:

- Mẹ anh vào đây làm gì?

- Chắc là xem tôi và cô đã ngủ hay còn thức.

Hán ưỡn oải ngồi dậy rời khỏi giường. Nó bất chợt nắm tay hán. Hán giật mình nhìn nó ngạc nhiên không hiểu?

- Nếu anh lạnh... anh có thể... ngủ ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Làm Soái Ca Của Em

Kason hơi nhú mồm liếc nhìn những ngón tay đang bám trên cổ tay hán. Hán nghĩ thầm: "Sao đột nhiên lại muốn ngủ cùng mình. Hôm qua bị té hồ có đập đầu vào đâu không vậy? Hay cô ta muốn giở trò gì với mình? Cô ta chắc còn giận chuyện Thiên Ân nên muốn lấy mình làm chỗ xả giận nè trời? Không...Không được.... Không thể vậy được! Mẹ ơi con không muốn chết đâu!" Thấy hán không trả lời mà cứ to mắt nhìn mình, mặt hán từ trắng chuyển sang xanh rồi sang tím nó chớp chớp mắt hỏi:

- Anh sao vậy? Không khoẻ chỗ nào hả? Sao mặt tái nhợt người run rẩy vậy?

" Vì an toàn cho bản thân tốt nhất ra ghế ngủ" Hán nghĩ vậy liền lác đầu từ chối.

- Tôi sẽ ngủ ở ngoài kia . Cô cứ ngủ ở đây đi. Ngủ ngon.

Hán tính rút tay ra khỏi tay nó nhưng lại bị nó nắm chặt hơn.

- Không. Anh cứ ngủ ở đây cũng được. Anh cứ ngủ ở đó hoài sẽ bị cảm lạnh. Anh cũng đang không được khoẻ mà.

Nói rồi nó kéo hán lại gần từ từ đưa tay đến chỗ hán ôm lấy cổ hán cất giọng mật ngọt:

- Khánh Huy à! Đêm nay chúng ta ngủ cùng nhau nhé. Được không?

Hán cũng vui vẻ cười theo: - Chúng ta có hơi vội vàng không?

- Chúng ta cũng đã đính hôn sớm muộn cũng sẽ kết hôn. Không vội vàng đâu.

Hán đưa tay nựng cằm nó:

- Em hư quá hà.

Nó cười: -Em yêu anh.

- Anh cũng yêu em

Rồi hán từ từ ghé môi hán sát môi nó và....

- Anh bị làm sao vậy?

Hắn mở mắt ra thấy nó có chút hoảng mang nhìn hắn. Cái môi đang chú của hắn cũng trở lại như cũ " Thì ra này giờ mình tự tưởng tượng. Sao mình có thể có ý nghĩ điên rồ như vậy."

Sự thật là Lavy đưa tay lên sờ trán Kason xem hắn có bị cảm hay không.

- Nhiệt độ bình thường mà. Sao mặt anh lại đỏ vậy? Có cần gọi bác sĩ hay không?

Trọng khi Lavy hoàn toàn lo lắng cho Kason thì hắn rất tỉnh hỏi:

- Cô có thích tôi không?

Lavy sững sờ: -Anh đang nói gì vậy hả?

Hắn vẫn tỉnh hỏi tiếp: -Nếu cô không thích tôi sao lại muốn ngủ cùng cô?

Lavy thẹn thùng. Vì câu hỏi của Kason đầu hơi cuối:

-Tôi sợ anh bị lạnh nên..

- Cô là đang lo cho tôi sao? Cô thích tôi rồi có đúng không?

Như bị nói trúng tim đen nó thẹn quá liền ngẩn cao đầu làm vẻ kêu ngạo:

-Gì chứ! Tôi... tôi không có thích anh.

" Phản ứng như vậy là có tật giật mình. Cô ta thích mình rồi. Hahaha.." Nghĩ vậy Kason nhếch mép ngồi xuống cạnh nó chân vắt chéo hai tay chống xuống giường tạo dáng lãng tử hất cằm nói:

-Cô đừng chối nữa. Nếu cô không thích tôi sao lại lo cho tôi còn đồng ý ngủ cùng một chỗ với tôi?

Hắn chột nghiêng người áp sát vào tai Lavy tiếp tục nói giọng đầy quyến rũ:

-Em cứ nói thật lòng tôi không ngại làm soái ca của em đâu!

Nó hất mặt nhìn thẳng vào mắt hắn nghiêng chặt răng nói:

-Anh biến ra kia ngay lập tức.

-Sao? Cô vừa mới nói muốn tôi ngủ cùng mà!

Hắn nhếch mày vuốt tóc nó nói tiếp:

-Bây giờ em muốn lật lọng hả?

Nó không đáp lại chỉ dùng hết sức đẩy hắn ngã lăn xuống sàn, ném gối vào người hắn con tặc hắn 1 cú sút vào mông làm hắn nhăn mặt rên rĩ:

-Ôi cái mông của tôi! Cô có cần phải ra tay mạnh như vậy không hả?

Nó ngồi trên giường khoanh tay ánh mắt hờ hững nhìn hắn:

-Tôi phải làm như vậy anh mới chịu bỏ đi cái tính ấu trĩ.

-Ấu trĩ sao? Kason vật vã đứng dậy trợn mắt nhìn nó - Tôi làm như vậy là có lý do không phải là kẻ ấu trĩ. Tôi muốn chọc cô tức điên lên để không phải ngủ với cô. Giờ tôi thành công rồi cô ngủ một mình đi. LION! Nói rồi hắn bỏ đi.

-Anh làm bầm cái gì đó hả? Thật tức chết mà. Nó như một ngọn lửa đang cháy phừng phụt trên giường. Tay túm lấy 1 cái gối vừa ấm vừa mướt:

-Anh nghĩ anh là ai chứ? "Bụp bụp bụp" Thật uổng công tôi lo lắng cho anh mà! KHÔNG PHẢI NGỦ CÙNG TÔI SAO? "Bụp bụp bụp bụp....." Nếu không muốn ngủ cùng tôi thì cứ nói thẳng. Tôi đây cũng không thèm ngủ cùng anh đâu.

"Bịch" cái gối bị nó quăng đi 1 cách không thương tiếc. Nó nén cơn giận và cố vui mình vào giấc ngủ.

(T/g: "Bụp" là tiếng gối bị đánh. Tội nghiệp cái gối nó có tội tình chi? Nó liên quan gì đến cuộc tình anh chị mà bị hành hạ thế xác như vậy T.T !

Lavy giờ tay nắm đầm mặt ngủ hiên: Em có muốn giống cái gối đó không hả? Mau viết lẹ đi. Nói nhịu.

T/g: Em biết rồi ~_~!)

Chương 58: Bột Độc

Bột bay khắp nơi thành một màu trắng xóa. Demy dù cố gắng thật nhanh thoát ra bụi bột nhưng không kịp. Thấy mớ bột lấm tẩm trên người nó Như Nguyệt và Ngọc Linh vui vẻ cười đắc ý.

"ÀO". Nụ cười trên môi 2 nhỏ đông cứng ánh mắt hoảng loạn một mùi hôi thối bốc lên. Cả 2 như chết đứng ước nhẹp trong mớ nước trộn vs mấy cái trứng thối nhìn Kelvin mặt đen mày chau dùng chiếc áo vest của hắn khoát trên người Demy mặt đang khó chịu nhăn nhó 2 tay bấu chặt vào váy áo chịu đựng cảm giác ngứa ngáy đang lan tỏa khắp người. Lavy lấy khăn tay từ Kason phủi mớ bột trên người Demy. Sau khi phủ xong lớp bột Kelvin nhanh chóng đưa Demy về phòng Lavy tìm cách xử lý tác dụng của bột. (Vì Demy và Kelvin là 2 trong 3 người đứng đầu chế tạo chất độc nên chỉ cần ngửi mùi thì sẽ biết đó là bột độc).

Luzy để bình nước vừa trúc hết lên người Cảnh Ngọc Linh và Đỗ Như Nguyệt xuống trước mặt 2 nhỏ. Nó và Lavy mặt lạnh như băng giọng nói có thể giết chết người.

Luzy: -Chuyện hôm qua chưa kịp tính sổ với 2 người. Mà giờ 2 người còn dám hạ thủ với Thiên Ân. Lần này tụi tôi không để yên cho 2 người đâu.

Lavy: -Chờ gánh lấy hậu quả của các người đi.

Nói rồi tụi nó bỏ đi sau đây sát khí. 2 nhỏ giờ chỉ biết nhìn Ken và Kason trần trối.

Như Nguyệt: -Không phải như 2 anh nghĩ đâu! Tại con nhỏ Thiên Ân gây chuyện với tụi em trước.

-Phải đó. Tụi em không hề có ý làm hại Thiên Ân. Còn nữa họ vu khống tụi em. Tụi em không hề làm An Nhiên bị ngã vào hồ nước. Hôm qua là ngày quan trọng của anh Kason tụi em nào dám làm gì! Ngọc Linh vừa khóc vừa nắm ống tay áo của Ken nức nở.

Ken hất tay nhỏ ra:

- Thật không biết xấu hổ chuyện cô làm tụi tôi biết hết. Cô còn dám qua mặt tụi tôi sao?

Nói rồi hắn hừ lạnh bỏ đi. Kason lắc đầu cũng rời đi bỏ lại 1 câu cho 2 nhỏ:

-Hôm qua tôi chỉ định cho các cô biến khỏi thành phố này nhưng mà... lần này các cô.... Hừ...

--- Tại phòng Lavy ---

Demy tắm thật sạch mớ bột còn thừa trên người nhưng nó vẫn khó chịu cổ kìm nên bấu vào đầu đó để không chạm vào mấy chỗ ngứa. Lavy và Luzy lửa giận đang phát tiết trong lòng ánh mắt vừa lo vừa tức nhìn Demy lâu lâu lại co vo giật giật người vì ngứa. Kelvin đã về nhà của hắn để điều chế thuốc giải. Ken cho người dọn dẹp mớ hỗn độn lúc này và kêu xe đưa Cảnh Ngọc Linh và Đỗ Như Nguyệt về để giữ im lặng không cho ai biết làm ảnh hưởng đến bữa tiệc. Còn Kason vẫn tiếp tục làm 1 người anh tốt hoàn thiện buổi sinh nhật cho Micky dù trong lòng không yên lo lắng cho tụi nó.

Ken định vào phòng xem Demy thế nào rồi thì thấy Lavy và Luzy từ cửa phòng đi ra. Hắn hỏi:

-Thế nào rồi?

-Demy muốn ở 1 mình. Luzy mở miệng đáp.

Rồi cả 3 đi vào phòng khách ngồi phịch xuống ghế. Lúc này Kason đến gần và ngồi xuống.

Ken: -Bây giờ 2 người muốn xử lý họ thế nào?

Kason: -Đuổi học bọn họ? Hay đuổi họ ra khỏi thành phố?

Luzy 2 tay nắm chặt thành nắm đấm:

-Đuổi họ đi khỏi thành phố là quá dễ dàng cho họ. Vì sự ngu dốt của họ mà cả gia đình họ sẽ phải trả giá.

Lavy mặt lạnh không nói trong đầu đều có tính toán.

Khi tiệc vừa tàn. Lúc này Kelvin cũng quay trở lại. Hắn cùng tụi nó đang chờ ở phòng khách đến chỗ Demy.

Mở cửa phòng ra, tụi nó liền thấy Demy đang cuộn mình trong chăn nhoi nhoi lẩn qua lẩn lại để giảm phần nào cơn ngứa như 1 đứa trẻ đang đùa nghịch không giống như bộ mặt lạnh lùng nghiêm túc hằng ngày của nó.

-Ngứa quá đi! Thật là khó chịu!.....

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Ở Cùng Tôi Cô Sẽ Chết Hay Sao Há?

Vừa về đến biệt thự, Kelvin bế Demy trong tấm chăn nhanh chân tiến đến toilet trong phòng hắt rồi đặt nó vào bồn tắm đầy bọt trắng đã được chuẩn bị sẵn:- Ngâm người 25 phút cô sẽ không còn cảm thấy ngứa nữa.

- Ôi cái mùi thật khó ngửi! Nó cảm thán 1 câu rồi thờ ơ gật đầu:- Tôi biết rồi. Anh có thể ra ngoài.

-Tốt. Tôi đi một chút sẽ quay lại ngay. Nói rồi hắt xoay lưng bước đi.

-Không cần anh phải báo cáo với tôi.. Cái mùi này... khó chịu quá đi mất.

Nó nhìn quanh phòng tắm 1 lúc rồi đứng dậy tiến đến khóa trái cửa, nó trút hết đồ trên người xuống tay vớ lấy tấm khăn bông được để gần đó. Rồi nó lại bước vào bồn tắm phủ khăn bông lên mặt chỉ chừa lại cái miệng nhỏ nhắn và nằm thư giãn:

-Như vậy thật dễ chịu. Cái mùi đó cũng không còn nồng nữa.

Thoải mái không được bao lâu nó lại bắt đầu suy tư: "Loại bột này tuy mức độ gây hại không cao nhưng làm ra nó không phải đơn giản. Vừa dính bột liền thẩm thấu vào da không thể rửa sạch. Nếu không có thuốc giải thì không bao lâu da sẽ bị lão hóa rất nhanh. Vì vậy người làm ra loại bột này chỉ có thể là một trong hai người.... Nhìn phản ứng chắc không phải ban chủ BH Thiên Minh rồi vậy thì chính là người còn lại... Mình phải điều tra hắt là ai..."

*Sau khi về thành phố, khi họp bí mật RG, Demy đã đem suy nghĩ này nói cho Lavy và Luzy nghe. Cả 3 bắt đầu điều tra tung tích về người bí ẩn này

Trên xe Viper SRT10 ACR-X

Luzy ngó quanh 2 bên đường:

-Tôi có cảm giác hình như đây là đường về nhà anh. Phải không?

-Uh. Trí nhớ cô cũng tốt nhỉ! Ken thân nhiên trả lời còn khuyến mãi cho nó 1 lời khen.

-Sao? Tôi nói anh là đưa tôi đến chỗ Thiên Ân. Anh lại đưa tôi đến nhà anh làm gì?

Nó hét toán trở mặt nhìn hắt vẫn ung dung lái xe.

-Bây giờ Kelvin đang giúp Thiên Ân trị bệnh chúng ta không nên làm phiền hai người họ.

-Anh ta là bác sĩ chắc? Gì mà không làm phiền? Tôi muốn biết tình hình Thiên Ân. Mau đưa tôi đến đó.

-Khi nào Thiên Ân khỏi tự khắc sẽ liên lạc với cô.

-Tôi không thích. Anh có chở tôi đến đó hay không hả?....

-Ở cùng tôi cô sẽ chết hay sao hả? Cô cứ hét toán lên vậy? Hắt chau mày đầu đầu nói.

-Nếu anh không đưa tôi đến đó thì dừng xe. Tôi sẽ tự đi.

Nó không thèm để tai đến lời hắt chỉ một mực đòi đến chỗ Demy. Chợt điện thoại Ken reo lên.

-Tao nghe nè. Vừa trả lời điện thoại vừa liếc nhìn Luzy đang hậm hực nhìn mình.

Đầu dây bên kia:-Mày có đang đi chung với Bảo Hân không?

Ken:-Uh. Có chuyện gì?

Kelvin: -Tao đang đến chỗ resort lấy đồ cho Thiên Ân.

Ken: -Ok. Tụi tao sẽ đến đó.

Hắn đã cúp máy nhưng mắt nó vẫn xẹt điện về phía hắn.

-Tôi sẽ đưa cô về resort. Kelvin đang đến đó.

-Là Kelvin gọi cho anh?

-Uh.

Nghe vậy nó liền yên phận ngồi trong xe trong lòng cầu mong Demy sẽ không sao.

Trước phòng của Luzy và Demy

Luzy và Ken vừa đến thì chỉ thấy mỗi Kelvin đang đứng tựa người vào cửa phòng. Nó chạy đến vừa hỏi vừa mở cửa phòng nhìn quanh:

-Thiên Ân đâu? Sao có mỗi anh? Cô ấy vào phòng rồi sao?

-Không. Cô ấy đang tắm với thuốc ở nhà của tôi. Kelvin trầm giọng trả lời

-Tắm sao?... Luzy thoáng ngạc nhiên nhưng sau đó liền gật gù hỏi tiếp:

-À ừ. Vậy nó đã tốt hơn chưa?

-Tắm xong sẽ khỏi. Cô hãy dọn đồ của Thiên Ân. Tôi sẽ đưa cho cô ấy.

-Ok. Nó nhanh chóng vào phòng đóng gói quần áo.

Ken nãy giờ im lặng nhìn Kelvin hỏi

- Nếu Thiên Ân ngày mai khỏi bệnh thì chúng ta cũng nên quay lại thành phố rồi.

Kelvin gật đầu:

-Um. Mày thông báo cho Kason đi. Sáng mai xuất phát.

- Ok.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Đừng Có Ngủ Quên

Luzy kéo vali cùng 2 cái balô ra khỏi phòng. Nó đưa thẻ phòng cho Ken:

-Anh trả phòng giúp tôi. Chỉ phí khi về tính sau. Cảm ơn nhiều.

Nói rồi nó để Ken nhứu mày không vui cầm thẻ phòng một mình rồi xoay qua chỗ Kelvin nói:

- Chúng ta đi thôi. Thiên Ân đang đợi.

Kelvin nghiêng đầu nhìn nó:

- Cô không cùng đi với Ken sao?

- Anh ta không muốn đưa tôi đến chỗ Thiên Ân. Tôi sẽ không đi với anh ta đâu.

Nó vừa nói vừa lườm Ken. Vừa quay đầu muốn nhờ Kelvin đưa mình đến chỗ Demy. Bên tai liền vang lên tiếng của Ken:

- Tôi sẽ đưa cô đến chỗ của Thiên Ân.
- Không cần đâu tôi sẽ đi cùng với Thiên Minh.
- Cô thật không cần, muốn đi cùng Kelvin?

Luzy cảm thấy bất ổn trong câu hỏi của Ken nó không dám trả lời hần mắt nhìn Kelvin cầu cứu mong hần mang mình đi theo đến chỗ Demy. Hiểu được cái nhìn của Luzy, Kelvin gật đầu nói với Ken:

- Tao và Bảo Hân sẽ đi trước. Mấy trả phòng rồi theo sau. Thiên Ân đang đợi.

Mất thoáng buồn Ken chỉ ừm một tiếng rồi rời đi. Luzy thở ra nhẹ nhõm theo Kelvin lên xe.

Đến biệt thự của Kelvin, Ken đuổi theo rất nhanh cũng đến cùng lúc. Luzy và Ken ngồi ở phòng khách chờ. Kelvin mang hành lý của Demy lên phòng. Kelvin gõ nhẹ cửa phòng tắm:

- Cô có thể ra ngoài rồi. Đồ của cô tôi để ngoài này.

Hần đứng chờ nhưng không thấy Demy hồi đáp. Hạn lại gõ cửa lần nữa lần này có lực hơn:

- Thiên Ân? Cô có nghe thấy tôi nói không?

Hần vẫn không nghe thấy tiếng đáp lại vừa rút chìa khóa đút vào tay nắm cửa thì nghe thấy tiếng bên trong:

- Không được mở cửa.

Demy vì đợi lâu quá nên đã ngủ quên lúc nào không hay. Nó chỉ vừa giật mình tỉnh giấc sau cái gõ cửa thứ hai của Kelvin. Nó vẫn còn đang định thần lại chưa kịp trả lời Kelvin thì nghe tiếng "Cạch" mở khóa từ cửa truyền vào tai. Nó liền vội nói:

Kelvin miệng khê nhếch buông tay nắm cửa nói:

- Tôi đã đem quần áo đến cho cô. Thay đồ xong thì xuống lầu... ĐỪNG CÓ NGỦ QUÊN đó.

Kelvin nhấn mạnh câu cuối rồi bỏ đi. Demy xấu hổ nằng thâm trong miệng:

- Ngủ cái cậu em của anh.

Demy nhanh chóng thay đồ xuống lầu. Nó cũng k còn ngửa ngáy nữa. Nó thâm nhận xét trong lòng "Tên này không phải hữu danh vô thực chỉ trong thời gian ngắn có thể điều chế giải được. Nếu có thể cùng hần nghiên cứu có thể sẽ chế tạo được nhiều thứ hay ho. Nhưng đáng tiếc lại là kẻ thù"

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Cởi Áo Ra

Luzy vừa nhìn thấy Demy nó vội vàng chạy đến hỏi thăm:

- Mày sao rồi? Còn khó chịu nữa không?
- Uhm. Tao không sao rồi. Làm mọi người phải lo lắng. Demy vừa trả lời vừa áy náy nhìn Luzy, Ken và Kelvin.

Ken gật gù: -Không sao thì tốt rồi.

Luzy lúc này ánh mắt từ từ ngập tràn lửa hận, tay xiết thành nắm đấm nói:

- Hai con nhỏ chết tiệt hết lần này đến lần khác bày trò hãm hại mình. Tụi nó chưa thấy quan tài chưa đổ lệ. Tao nhất quyết không bỏ qua cho tụi nó đâu. Nói xong Luzy còn nhìn Ken và Kelvin nhấn mạnh một câu:

- Mấy người không được xen vào chuyện này. Cũng đừng phá hỏng chuyện tốt của tụi tui.

- Tại sao cô nghĩ tui tui lại phá hỏng chuyện tốt của các cô. 2 người đó phạm sai lầm lớn như vậy nên dấy bão từ tế. Ken lạnh lùng đáp.

- Tui chỉ sợ các anh thương hoa tiếc ngọc. Dù sao họ cũng là bạn gái của các anh mà. Demy giọng giễu cợt nhàn nhạt nói.

Kelvin lạnh giọng nói: - Họ không phải là bạn gái của tui tui nên các cô cứ tùy ý. Những người ngu ngốc như vậy chúng tôi không quan tâm.

Ken tiếp lời: - Trước giờ toàn là họ tự đi theo tui tôi cũng tự nhận là bạn gái, vì chẳng ảnh hưởng gì đến tui tui nên tui tui không nói gì. Các cô đừng hiểu lầm. Nếu các cô không ra tay thì tui tui cũng ra tay vì dám đụng đến người của tui tui. Ken còn hảo tâm đề nghị thêm: - Vì thế nếu cần giúp đỡ cứ nói tui tui.

Luzy biểu môi: - Ai là người của các anh? Nhưng dù sao cũng cảm ơn ý tốt. Các anh chỉ cần ngồi xem kịch vui là được rồi.

Kelvin dặn dò quần gia chuẩn bị phòng rồi quay lại nói:

- Hôm nay cũng mệt rồi. Thiên Ân và Bảo Hân cứ ở lại đây. Sáng mai Kason và An Nhiên đến chúng ta cùng xuất phát trở về thành phố.

Nói rồi hắn quay sang vỗ vai nói với Ken: - Máy về đi. Mai qua sớm.

Ken gật đầu đồng ý. Rồi nhìn Demy và Luzy: - Mai gặp.

Ngoảnh đầu có chút buồn vừa bước vài bước Ken nghe giọng Luzy vang lên:

- Nhất Bảo, tôi có chuyện muốn nói với anh. Để tôi tiễn anh đi. Rồi quay sang nhìn Demy và Kelvin nói:

- Máy và Thiên Minh về phòng trước đi. Tao vào sau.

Luzy bước nhanh sóng vai đi cùng Ken ra xe. Ken nghi ngờ nhìn Luzy nhưng miệng lại mỉm cười rồi đi cùng, còn Demy và Kelvin thấy có mùi mờ ám nhưng cũng cứ thế về phòng.

Ra đến xe, Ken không nhịn được mà hỏi:

- Sao cô lại muốn tiễn tôi đi? Không phải lúc này còn giận tôi đó sao?

- Anh không thích tôi tiễn anh à? Nếu vậy thì tôi đi vào. Luzy nói xong liền quay mặt muốn trở vô. Ken cau mày vội nói:

- Tôi không có ý đó. Sao cô dễ hờn vậy?

- Tôi không hờn ai cả. Nếu anh không có ý đó thì lên xe đi. Luzy nhàn nhạt nói vừa nói vừa mở cửa xe sau ra dấu bảo Ken vào xe.

Ken không hiểu nó đang muốn làm gì trong lòng thì thầm nghi vấn mà vẫn cứ đi lên xe ngồi theo ý của Luzy "Cô ta lại tính làm gì? Sao lại bảo mình ngồi vào ghế sau?" . Sau đó Luzy cũng vào xe và đóng cửa lại nói rất ngắn gọn:

- Cởi áo ra.

- Hửm? Ken mỉm cười ánh mắt hiện lên tia thú vị "Tiểu yêu này là muốn giờ trò gì đây? Nhưng mình cứ làm theo vậy." Ken nghĩ là làm tay từ từ cởi từng nút áo của mình ra.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Em Thích Tôi Rồi Phải Không?

Luzy cầm lấy chiếc áo Ken vừa cởi ra đặt sang một bên mắt nhìn Ken. Đôi mắt chói sáng như viên ngọc trong đêm tối xoáy thẳng vào tim khiến tim hắn đập liên hoàn trong lồng ngực.

Trong chốc lát Ken không ý thức đưa tay vuốt nhẹ gương mặt của Luzy từ vầng trán đến cằm rồi giữ lấy gương mặt nó môi từ từ ghé sát vào môi nó và... "Bếp" Ken chưa kịp hôn Luzy thì bị nó vỗ vào mặt làm hắn đơ người.

Lúc đặt chiếc áo Ken sang một bên chưa kịp lên tiếng đã thấy Ken nhìn mình chằm chằm. Mắt chạm mắt Luzy có chút khó thở thần thờ khi thấy bàn tay không an phận của Ken trên gương mặt mình rồi còn muốn hôn mình nữa nên nó cố giữ lại một chút lý trí đưa tay vỗ nhẹ vào má Ken:

- Nè! Tỉnh mộng đi. Anh đang tưởng bỏ gì vậy? Thấy Ken không phản ứng chằm chằm nhìn mình Luzy thuận tay đẩy Ken ra cười giễu cợt nói tiếp:

- Sao? Anh không kiểm được trước nhan sắc xinh đẹp của tôi sao? Anh nghĩ tôi bảo anh vào xe để anh hôn tôi sao? Anh đang nằm mơ khi chưa đi ngủ hả? Tôi dễ giải đến thế hả?

Ken chẳng thèm để tâm lời nói châm chọc của Luzy vẫn thản nhiên nâng cằm nó lại một lần nữa nhìn thẳng vào mắt nó nhếch mép nói:

- Hừ... Em kêu tôi lên xe còn bảo tôi cởi áo rồi nhìn tôi kiểu đó. Người có nhan sắc mỹ nam như tôi cũng sẽ nghĩ rằng em là đang muốn quyến rũ tôi.

- Tôi nào có rãnh rỗi đi quyến rũ anh làm gì. Luzy hất tay Ken ra xoay mặt đi tránh ánh mắt của hắn.

- Vậy em nói đi em là muốn làm gì? Ken ngồi ngay lại mắt vẫn không rời Luzy hỏi.

Luzy liền cầm lấy túi thuốc trong xe hắn giờ lên trả lời:

-Tôi là muốn giúp anh thoa thuốc vết thương. Anh về rồi lại tự làm sẽ rất khó khăn nên tôi muốn giúp anh trước khi về. Anh nghĩ nhiều quá rồi đó.

Ken tủm tỉm cười: -Tôi nghĩ nhiều hay không thì chưa biết. Thấy em quan tâm lo lắng tôi thế này... Em thích tôi rồi phải không?

Luzy 2 má đã ửng hồng trong lòng một phen nháo loạn nhưng mặt cô tỏ ra bình tĩnh:

- Thích cái con khi. Em gì mà em. Tôi là cảm thấy áy náy vì tôi mà anh bị thương. Đừng có mà nói nhảm. Anh còn không xoay người lại thì tự về bôi thuốc đi.

- Được rồi. Ken trong lòng có chút vui sướng ngoan ngoãn xoay người lại: - Nè thoa đi.

Sau khi thoa thuốc xong Luzy đưa áo cho Ken: - Mặc vào đi

- Còn tay nữa sẵn rồi bôi thuốc giùm đi. Ken đưa bàn tay bị thương về phía Luzy. Nó cũng không từ chối nắm lấy tay hắn mà bôi thuốc.

-Xong rồi. Anh đi về cẩn thận. Tôi mệt rồi vào trong đây. Nói rồi Luzy cứ thế xuống xe đi thẳng vào nhà khiến Ken chẳng kịp nói gì. Hắn xuống xe muốn giữ nó lại nhưng rồi chỉ trầm mặt nhìn Luzy rồi đi cho đến khi không còn thấy bóng dáng nó nữa mới không đành lòng mà về nhà.

Thật ra trong lòng Luzy vẫn còn bấn loạn nó sợ mình thật sự thích Ken, sợ cứ ở cạnh Ken thế này sẽ không thể kiểm soát trái tim và lý trí mình được nữa nên mau chóng chuẩn bị Ken thoát khỏi nỗi sợ nhưng buồn thay nó không những không thoát khỏi mà còn bị Ken ám ảnh đến sáng mới chợp mắt được.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Mất Ngủ

Sáng hôm sau vừa bước xuống lầu Demy đã thấy Kelvin ngồi chễm chệ dùng bữa sáng. Nó ngoảnh quanh một chút liền hỏi:

- Bảo Hân vẫn chưa dậy hả?

Kelvin gật đầu nhìn nó trả lời:

- Uhm hình như là vậy. Cô vào phòng xem thử rồi gọi Bảo Hân ăn sáng luôn. Chút nữa Ken, Kason và An Nhiên đến sẽ xuất phát ngay.

- Tôi biết rồi. Demy gật đầu rồi đi đến phòng của Luzy đánh thức nó dậy.

Mất ngủ cả đêm chỉ mới chợp mắt được một chút lại bị gọi dậy. Nó không khỏi khó chịu nhăn mặt. Thăm quầng trên mắt cũng xuất hiện. Demy nhìn nó không khỏi lo lắng:

- Mày sao vậy? Đêm qua không ngủ được à? Trông mày mệt mỏi hân. Nếu không khoẻ tao bảo Thiên Minh đưa mày đi bệnh viện.

- Không tao ổn. Tại hôm qua không biết sao nằm hoài mà không ngủ được. Chắc tại mấy ngày này có nhiều chuyện xảy ra quá. Luzy vừa trả lời tay vừa xoa xoa thái dương.

- Uh. Vậy mày cứ ngủ thêm một chút nữa đi.

- Không sao đâu. Chút lên xe tao ngủ bù. Nói xong Luzy uể oải đánh răng rửa mặt rồi cùng xuống ăn sáng với Demy.

- Cô không khoẻ hả? Kelvin nhìn sắc mặt rất kém của Luzy quan tâm hỏi.

- Không chỉ mất ngủ một chút. Luzy lắc đầu đáp.

- Uhm. Hai người ăn sáng đi. Tôi đã cho người chuẩn bị.

- Cảm ơn. Luzy và Demy đồng thanh nói.

Một lúc sau, tụi nó đều tập hợp đầy đủ ở nhà Kelvin và chuẩn bị lên đường. Demy còn đang tính đi cùng xe với Luzy nhưng chưa kịp nói ra ý định đã nghe Ken lên tiếng:

- Chúng ta đi sao thì cứ về như vậy.

Luzy đang che tay ngáp dài một cái vừa nghe Ken phát ngôn xong mắt tròn lên con buồn ngủ cũng quắc sang một bên chu môi nói:

- Tôi lại phải đi cùng anh nữa sao?

- Cô không muốn đi cùng tôi cũng được tùy cô. Nhưng mà...

Ken bình thân trả lời sau đó tay bâng quơ đặt lên miệng rồi nháy mắt với Luzy một cái cười nhếch mép. Mọi hành động của Ken đối với Luzy đều bị bốn đứa còn lại thu vào mắt. Trong bụng cũng hiện lên một nghi vấn to đùng "Hai đứa này đang làm trò gì vậy? Chắc chắn có vấn đề".

Còn Luzy thì quá hiểu hành động đó của Ken "Hắn lại lòi bí mặt ra mà uy hiếp mình đây mà". Luzy 2 tay nắm chặt thành nắm đấm răng nghiến chặt bụng đầy phẫn nộ. Nó thở hắt ra một cách khinh thường liếc mắt nhìn Ken rồi tay xách hành lý đi thẳng đến xe Ken mà ngồi vào.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Trong Chuyện Tình Này Tôi Đâu Có Lỗi

Luzy cứ thế mà lên xe Ken. Một phần vì nó đang giận hờn một phần không biết phải làm sao đối mặt với Lavy và Demy thế nào về nhà tụi nó cũng sẽ truy tới cùng biết phải làm sao đây. Nó thầm thở dài một cái.

Demy nhìn tình hình như vậy cũng tự ngầm hiểu số phận mình hôm nay lại phải đi với cái tên kia, lòng ngán ngẩm lắc đầu. Kason cũng muốn để ý nữa vô nhẹ vai Lavy:

- Chúng ta đi thôi nào.

Lavy không trả lời nhìn Demy khó xử lòng muốn đi cùng nó vì biết tính nó nhưng vì vừa mới đính hôn với Kason không thể không đi cùng hắn nếu để ông biết có khi cười luôn trong năm nay thì chết. Biết Lavy đang nghĩ gì Demy gật gật đầu:

- Đi thôi. Rồi Demy đi đến xe Kelvin ngồi vào.

Sau khi tất cả đã sẵn sàng tụi nó bắt đầu xuất phát về thành phố.

Trên xe vừa đi Ken vừa liếc nhìn Luzy đôi mắt lơ đãng, mặt không chút sức sống, mắt thâm quầng thấy rõ:

- Hôm qua ngủ không ngon sao?

Luzy chẳng thèm đáp thờ ơ ngáp 1 cái rồi nhắm mắt ngủ. Ngủ một mạch năm tiếng liền Luzy vì đói mà thức giấc, nó lắc lắc cái cổ xoay xoay cái eo tại chỗ nói:

- Tôi đói.

Vừa thấy Luzy ngủ dậy, 5 tiếng trước còn uest oải chỉ ngủ 1 giấc mặt đã hồng hào trở lại mà câu đầu tiên thức dậy lại than đói Ken bắt giác mỉm cười:

- Sắp đến nhà hàng rồi. Một chút nữa sẽ đc ăn.

Luzy gật đầu rồi quay sang nhìn cảnh vật bên ngoài. Ken thấy vậy cũng không muốn nói gì thêm lẳng lặng nhìn nó.

Trên xe Kason và Lavy:

- Này. Rốt cuộc đêm đó Bảo Hân và Nhất Bảo đã xảy ra chuyện gì? Anh có biết không. Lavy nhìn Kason hỏi

Kason lắc đầu nhúng vai:

- Cô không biết sao tôi biết đc. Hai người đó đâu có đi tâm sự với tôi. Ba người các cô là chị em tốt, không phải các cô đều biết bí mật của nhau sao?

Vậy ba người các anh không phải anh em tốt sao? Sao Nhất Bảo không nói gì với anh? Hừ!

-Không phải không nói mà chưa nói thôi.

-Vậy khi nào mới nói?

-Khi nào nói làm sao tôi biết được.

-Hừm! Đến khi anh biết thì ai cũng biết hết rồi. Lavy biểu môi ngoảnh mặt giận dỗi.

Kason nhăn nhó mặt một lúc sau chợt như phát hiện được điều gì lại lên tiếng:

-Mà chuyện của Ken với Bảo Hân sao tôi với cô lại phải cãi nhau? Sao cô lại giận tôi? Rõ ràng trong chuyện tình này tôi đâu có lỗi?

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65

Kason thấy Lavy mặt không vui liền mè nheo:

-Thôi cô đừng giận tôi nữa. Đường về nhà còn dài còn đi cùng nhau dài dài cô mà cứ giận như vậy hoài tôi buồn lắm.

-Hừ! Anh mà cũng biết buồn sao? Lavy biểu môi lườm Kason một cái.

- Sao lại không?

Nói rồi Kason đưa tay nắm lấy tay Lavy. Lavy muốn rút tay về nhưng lại bị tay gấn nắm chặt. Kason nói típ:

-Vị hôn thê của tôi không vui sao tôi vui cho được. Thôi đừng giận nữa nhá. Kason nhìn nó chân thành nháy mắt một cái.

Lavy hơi mất tự nhiên mặt có chút ửng hồng một nụ cười thoáng trên môi tay cũng không muốn rút ra nữa cứ để mặc Kason nắm lấy cổ tử vờ kiêu ngạo ngoảnh mặt đi. Mọi biểu hiện của nó Kason đều nhìn thấy miệng cười tủm tỉm nắm bắt cơ hội làm hoà:

-Tôi kể chuyện cười cho cô nghe nhé. Thấy nó không nói gì Kason bắt đầu kể lại những câu chuyện khi bé của hân và Lavy và cả hai đều ôn lại chuyện xưa cười rất vui vẻ.

-Cô còn nhớ cái lúc tôi với cô chơi trốn tìm với chị giúp việc nhà tôi khi bé không?

-Nhớ. Lúc đó tôi với anh với trốn vào thùng xe tải của một chú làm ở nhà anh sau đó thì cứ thế bị chờ đi.

-Đúng vậy. Lúc đó cô đã khóc rất nhiều tôi phải cố lắm mới dỗ được cô nín khóc sau đó 2 đứa lại lên được ra ngoài. Cô còn nhớ tụi mình đã đến đâu không?

-Uhm.. Hình như là ruộng lúa.

-Phải và tôi đã bị trượt. Chân ngã xuống ruộng. Sau đó cố cứ thúc thích khóc suốt cho đến khi tôi bò lên thì cô lại bật cười ha ha.

-Đúng rồi. Tôi nhớ rồi... haha ... Lúc đó cả người anh đen thui dính bùn đầu thì như gạo dừa..... hahaha... Tôi còn tưởng anh là cây nấm thật.....hahaha.... Anh còn bốc mùi thối nữa. Lavy ôm bụng cười.

- Phải nên từ đó cô gọi tôi là đầu nấm luôn. Thấy nó vui vẻ Kason cũng cười theo.

Xe Kelvin, vì không muốn nói nhiều với Kelvin nên vừa lên xe nó liền mắt nhắm nghiền. Kelvin cũng im lặng lái xe nghĩ thầm "Chắc cô ta mệt lắm dù sao cũng mới bị người ta hại độc nên nghỉ ngơi nhiều một chút"

Được một lúc Demy chẳng thể ngủ thêm. Kelvin thấy nó đã tỉnh đưa cho nó một chai nước

-Cảm ơn. Demy nhận lấy chai nước từ tay Kelvin.

- Các cô đã nghĩ trả thù 2 người kia thế nào chưa?

- Chưa biết nữa. Khi nào về nhà chúng tôi sẽ bàn về vấn đề này. Demy thờ ơ trả lời.

- Gia đình Kason đã nói chuyện này với gia đình của Như Nguyệt và Ngọc Linh. 2 người đó sẽ sớm tìm chúng ta xin lỗi.

- Đầu phải cứ xin lỗi là sẽ được tha thứ tôi chắc là họ vẫn chưa biết lỗi của mình lớn thế nào đâu! Vì vậy tôi sẽ cho họ biết THẬT RÕ. Demy nhấn mạnh 2 từ cuối giọng nói đầy lạnh lẽo.

Kelvin trong đầu cũng có tính toán suy nghĩ riêng của mình. Trong xe một trận trầm mặc kéo đến.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66

Đến nhà hàng dừng chân. Cả 6 đứa tụi nó đều tranh thủ lấp cái bụng đói. Luzy thì cứ giả ngu giả ngơ tránh ánh mắt dò xét rét lạnh của Lavy và Demy suốt buổi ăn trong lòng không ngừng mắng chửi Ken: "Tên khốn chết tiệt đồ đáng ghét ác ma sao chối... hừ dám làm ta ăn không ngon ngồi không yên bị dòm ngó thế này mà vẫn miệng toét ần như thể chưa từng được ăn... hừ còn dám nhìn mình cười... thật nham nhở mà... đợi đó chị đây sẽ trả thù". Tụi nó nhanh chóng kết thúc bữa trưa và tiếp tục lên đường.

Trên xe Kason:

- Khi sáng tôi quên nói với cô. Chuyện của Như Nguyệt và Ngọc Linh. Kason vừa nói vừa để ý sắc mặt của Lavy thấy Lavy không lên tiếng hẳn nói tiếp:

- Ông tôi sẽ nói chuyện với gia đình hai người họ và có lẽ dự án tới sẽ không hợp tác với họ nữa.

Lúc này Lavy liền lên tiếng đầy lạnh nhạt:

- Hai con đó thật ngu ngốc. Nhưng Dù người lớn có tuyệt giao với gia đình họ hay không tôi cũng đã quyết sẽ dạy dỗ 2 con đó cách dùng não.

Nhìn Lavy không vui Kason cũng lo lắng không vui theo nắm chặt lấy tay nó:

- Dù cô làm gì tôi cũng sẽ ủng hộ cô nhưng đừng làm hại với bản thân là được

Bàn tay ấm áp nắm lấy tay Lavy trong lòng nó bất ngờ tràn ngập một vị ngọt khó tả tim cũng thích thú hương vị ngọt ngào ấy mà nhảy nhót. Nó chẳng thấy giận dữ buồn bực nữa miệng khẽ nở nụ cười.

Trên xe Kelvin, Demy vẫn nghi ngờ chuyện của Luzy nên không kiềm được đã hỏi Kelvin:

- Nhất Bảo có nói với anh chuyện giữa Bảo Hân và anh ta không?

- Không. Khi cần họ sẽ nói thôi. Đừng lo lắng quá.

Kelvin đưa tay xoa đầu Demy có chút trêu ghẹo. Demy không phòng bị bất chợt bị bàn tay to lớn đặt trên đầu tim nó có chút lồi nhịp nó vội hất tay Kelvin ra, tăng hắng một cái lạnh giọng:

- Không phải đầu chùa đừng có động tay động chân.

Kelvin cười nhếch mép thu bàn tay lại một lúc sau nói tiếp:

- Mà tôi thấy như vậy cũng tốt. Đã lâu Ken không có hứng thú với cô gái nào như vậy.

- Ý anh là sao? Demy tò mò hỏi

- Thật ra Ken đã từng có bạn gái. Cô ấy và Ken được coi là thanh mai trúc mã nhưng 2 năm trước vì ước mơ của bản thân và gia đình cô ấy quyết định du học lúc đầu bảo là giữ liên lạc... Hừ vừa sang Pháp một tháng sau đã chẳng còn tin tức gì.

Nói đến đây Kelvin không giấu được sự chán ghét mà giọng nói lạnh đi vài phần nói tiếp:

- Dù Ken đã tìm mọi cách dò hỏi nhưng vô ích. Nó còn có cả ý định sẽ sang Pháp tìm nhưng tôi và Kason đã ngăn lại. Cô thử nghĩ đi người mình yêu

nhất đột nhiên biệt tâm biệt tích còn muốn mình phải chờ đợi 6 năm trời tình yêu như thế có nên tiếp tục nữa hay không? Vì vậy tôi mong Ken có thể quên đi và tìm hạnh phúc mới.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Lý Do Đính Hôn

Trong lời nói của Kelvin Deny cảm nhận được một nỗi buồn khác trong nỗi buồn thay cho Ken nhưng nó không biết là gì cũng không thể hỏi đến. Nó chỉ dành tiếp lời Kelvin:

- Vậy ý anh là Bảo Hân sẽ giúp Ken quên cô gái đó?

Kelvin gật đầu: - Ừm. Tôi mong là vậy.

- Nếu như Bảo Hân và Ken có thể đến với nhau thật thì tôi cũng mong họ hạnh phúc. Nhưng... nếu một ngày nào đó cô gái đó quay về và cùng Ken... như vậy thì không phải tội cho Bảo Hân quá sao?

- Chuyện này... tôi không biết trước được. Nhưng hiện tại Ken thật sự có cảm tình với Bảo Hân. Kelvin không thể cho Deny một lời chắc chắn về tương lai của Ken và Bảo Hân nên chuyện gì đến cứ đến vậy.

Sau chuyến đi dài, tụi nó trở lại trường tiếp tục học. Nhưng không còn thấy Như Nguyệt và Ngọc Linh nữa. Giờ ra chơi

Lavy: - Thầy hiệu trưởng báo là 2 con đó đã chuyển trường.

Luzy cười khinh: - Chuẩn cũng nhanh thật.

Deny phụ họa thêm: - Có chuẩn đi đâu thì nợ cũng phải trả.

Lavy: - Tao đã cho người điều tra. Khi xác định được mục tiêu kế hoạch sẽ bắt đầu.

Kason hôm nay không đi cùng Kelvin và Ken im lặng ngồi cạnh Lavy hóng chuyện:

- Rốt cuộc kế hoạch của 3 người là gì vậy? Kể cho tôi biết đi.

- Không kể. Mà sao hôm nay lại ngoan ngoãn không đi chơi mà ở đây vậy? Luzy trề môi chọc ghẹo Kason.

- Cô còn hỏi. Kason chán nản mắt liếc xéo Lavy than: - Không phải nhờ cô bạn hiền lành của cô hờ một tí là đụng tay đụng chân hay sao.

Lavy không vui trợn mắt tay dơ nắm đấm đến trước mặt Kason: - Tại anh chứ tại ai. Anh còn liếc ai nữa. Anh có cặp cô này kè cô kia thì cũng đừng khoe cho mọi người biết chứ.

Kason giữ cái tay đang nắm lại trước mặt mình gượng cười gật gật cái đầu:

- Uh..uh. Tại tôi. Nhưng mà tôi đâu có khoe với ai mà cũng không phải tôi cặp kè. Tự họ bám lấy tôi mà.

Kason còn cười mỉm nháy mắt nhìn Lavy: - Tôi đẹp trai quá mà.

- Anh còn nói nữa. Không biết đây họ ra à.

Lavy châu mày nghiêng răng. Kason vội vuốt gịan Lavy. Đôi tay đang giữ lấy tay Lavy đang muốn đánh mình để lên bàn nhẹ nhàng thành khẩn nói:

-Được rồi. Tôi sai. Tôi sai. Cô đừng như vậy nữa có thể gây chết người đấy.

Chuyện là hôm họ vừa về nhà thì Lavy nhận được cuộc gọi từ Micky nói rằng lý do Lavy và Kason đính hôn sớm hơn dự định vì Kason bị ông nội mình bắt gắp đi với nhiều cô gái nên ông đã bắt 2 người họ đính hôn sớm. Hôm đó Lavy đã cho Kason một trận nên bây giờ mới ngoan ngoãn ngồi đây. Luzy và Deny nhìn cặp đôi hài hước này phì cười nhớ lại chuyện hôm đó.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Trường Có Ma

Hôm nay trời trong xanh, ánh nắng chan hoà lườn qua khe cửa sổ soi sáng 6 gương mặt đang ngáy ngủ ở cuối lớp.

- Tụi bây biết tin gì chưa?
- Tin gì vậy?
- Cái nhà kho sau trường mình có ma đó.
- Thật hả?
- Uh. Tao còn nghe kể cái kho đó từng có người tự tử. Ban đêm còn nghe tiếng khóc nữa.
- Tao cũng vừa nghe con nhỏ lớp bên nói. Người chết là một cô gái do thất tình mà chết. Đêm đến thường đi lang thang gần nhà kho nữa.
- Huhuhu... ghê quá.
- Hèn gì nhà kho đó không có ai đến. Nhìn âm u thấy ghê.
- Có người đã thấy cô gái đó mất chân máu mặc áo trắng không có chân nữa.
- Aaaaa đáng sợ quá.

"Rầm"

- Nè mấy người có thôi đi không. La ó cái gì! Không thấy có người đang ngủ hả?

Luzy vì bị làm ồn mà tỉnh giấc bực bội đập bàn nhìn đám người tùm năm tùm bảy đang nhiều chuyện.

- Còn tụi tôi vì cái đập bàn của cô mà tỉnh đó biết không hả? Kason lâu bầu ngốc đầu nhìn Luzy một cách chán nản.
- Gì chứ. Luzy liếc mắt nhìn Kason rồi nhìn Lavy nhếch mép cười. Lavy cũng nhếch mép cười quay sang nhìn Kason nhẹ nhàng hỏi:
- Đang đói bụng hả?

Kason cảm thấy không ổn nhưng cũng thật thà trả lời:

- Cũng hơi đói. Mà sao cô lại hỏi vậy?
- Tại tôi thấy anh hình như đang thèm ăn cái này thì phải?

Lavy vừa nói vừa giơ nắm đấm đến trước mặt Kason làm hắn sợ mất mở to mắt mày tỉnh táo hăng sau cơn buồn ngủ mà không cần rửa mặt vội vàng lắc tay lắc đầu:

- Không không đói. Rồi quay sang Luzy rặng một nụ cười:
- Tôi chỉ là đùa thôi. Là tự tôi làm ồn tự tôi tỉnh giấc.
- Luzy vui vẻ gật đầu: - Uh. Tự biết lỗi vậy là ngoan. Rất tốt.

Sau câu nói của Luzy cả đám phá lên cười chỉ mỗi Kason là mặt méo xẹo không vui nổi.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Chúng Ta Chuẩn Bị Bắt Ma Thôi

Hôm nay tụi nó cũng đi học như thường lệ, vừa vào lớp tụi nó đã nhận được thư đính đầy máu: "Tối nay 11h30 hẹn tụi bây ở nhà kho. Tụi bây không đến chúng tao tụi bây sợ tao." Kèm theo là mặt đầu lâu. Demy ngửi mùi máu mặt lạnh băng:

- Là huyết gà.

Lavy cười mép:- Xem ra mình phải dậy dỗ lũ đó thật tốt rồi.

Luzy vui vẻ mỉm cười một nụ cười khiến người đối diện phải nổi cả da gà.

- Chúng ta chuẩn bị bắt ma thôi.

Lazy và Demy gật đầu đồng ý, ánh mắt trở lên nguy hiểm sâu không lường được.

Kason, Kelvin và Ken cũng thấy lá thư và nghe tụi nó nói chuyện, bọn hấn cũng lên sẵn một kế hoạch trong đầu.

Đêm đến, Luzy lái con BWM của Lavy đến trường đứng hẹn theo lá thư. Tụi nó không vội xuống xe im lặng quan sát. Mãn đêm tĩnh mịch xung quanh bao trùm ngôi trường lâu lâu lại tiếng gió thổi đập vào những cánh cửa lớp học, khung cảnh và âm thanh mang đến cảm giác âm u đáng sợ. Lavy ngồi ghế sau cất tiếng:

- Mọi thứ chuẩn bị xong hết chưa?

- Tao đã sắp xếp mọi thứ ổn thỏa. Demy lạnh nhạt nói

- Không ngoài dự đoán. Lần này dù có van xin cũng không tha. Lavy nói tiếp.

- Nhưng mà... hai đứa bây có thấy tụi hấn hôm nay rất lạ. Rất ngoan ngoãn, không hề gây chuyện, nhiều lời hay chính xác hơn là tao cảm thấy 3 người đó có âm mưu..

-HUHUHUuuuu... Luzy vẫn chưa nói hết lời thì có một tiếng khóc than vang lên làm nó im bật lắng nghe.

Sau khi tiếng khóc dứt, tụi nó xuống xe, tiếng gió se lạnh thổi bên tai tụi nó nhưng chẳng làm tụi nó sợ, gương mặt cũng lạnh theo gió. Sau đó là có tiếng thờ dài trong đêm, nơi phát ra tiếng thờ dài ở trong căn nhà kho cũ được che phủ bởi nhiều tầng lá cây, dưới đất mọc đầy cỏ dại. Tụi nó nhìn nhau gật đầu ra hiệu rồi tiếng thẳng đến nhà kho.

Tụi nó nhìn xung quanh rồi tản ra, Luzy đến góc trái nhà kho, Demy đến góc phải nhà kho. Lavy đứng trước nhà kho, xem xét xung quanh. Lavy vừa xoay lưng về phía nhà kho, nhà kho kêu âm một tiếng. Nghe âm thanh, Lavy vội quay lại lên tiếng:

- Thiên Ân? Bảo Hấn?

Không một câu đáp lời, cánh cửa kho từ từ mở ra, dưới ánh sáng của trăng dù chỉ là trăng khuyết nhưng vẫn có thể thấy một lớp bụi mờ mờ bầy một cách hỗn loạn trong không khí. Không cần thận những hạt bụi làm Lavy ho nhẹ vài cái. Lavy quơ quơ tay xua bụi. Nhìn vào bên trong chỉ là một màn đen, chậm rãi bước vào nhà kho.

Vù một bóng trắng bay ngang qua trước mắt Lavy rất nhanh làm nó thoáng giật mình lùi về sau 1 bước. Lại một bóng trắng lướt qua sau lưng nó. Lúc này nó đưa tay nắm ngay vạt áo con ma giật mạnh. Cất giọng lạnh băng:

-Đỗ Như Nguyệt, Cảnh Ngọc Linh ra đây cho tôi. Tôi biết là hai cô.

Đỗ Ngọc Linh và Cảnh Như Nguyệt từ một góc trong nhà kho bước ra, bóng đèn tròn duy nhất trong nhà kho cũng sáng lên, ánh sáng óng ánh vàng hắt lên ba gương mặt nếu không phải nói là sắc sảo, xinh đẹp như 3 tiên nữ. Lavy nét đẹp thanh khiết nhưng đầy quý phái, Đỗ Như Nguyệt theo phong cách makeup phương tây, dù phấn son hơi đậm nhưng vẫn không làm mất đi vẻ kiêu kiêu, quyến rũ, Còn Cảnh Ngọc Linh phong cách hotgirl Hàn Quốc đậm nét nếu không nói chắc ai cũng sẽ nghĩ rằng cô ta là một idol của nhóm nhạc nào đó. Như Nguyệt lên tiếng:

- Sao mày có thể đoán ra là tụi tao làm?

-Mày không sợ ma sao? Ngọc Linh hỏi tiếp khi thấy Lavy chỉ hừ lạnh cười nhếch mép, mắt đầy khinh bỉ.

Lúc này Lavy mới lên tiếng:

- Từ lúc tin đồn nhà kho này có ma tụi tôi đã điều tra ra hai người. Có lý nào biết người sống giả ma mà vẫn sợ?

- Vậy sao?

Như Nguyệt thờ ơ hỏi một câu tay liền vỗ 3 cái. Từ bên hông nhà kho, Luzy và Demy đều gục đầu, tóc xõa dài che đi gương mặt, đồ mặt trên người cũng lấm lem bùn đất, hai bên có hai người nữ là những người thường hay đi theo Như Nguyệt và Ngọc Linh trên trường, kéo lê đứng trước kho.

Bạn đang đọc truyện *Cập Đới Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 70: Hai Người..hai Người..chưa Chết Sao?

Nhưng thay vì nét mặt lo lắng, sợ hãi mà Như Nguyệt và Ngọc Linh tưởng tượng trong lòng chờ giây phút Lavy cuối đầu quỳ xin lỗi và hứa rời xa Kason, Ken và Kelvin, đôi lại chỉ là gương mặt thờ ơ, tỉnh lặng không hề gợn sóng như thể Luzy và Demy không liên quan đến mình. Như Nguyệt lòng run nhẹ, nổi bất an chợt trào lên quay đầu thì thâm vào tai Ngọc Linh:

- Không đúng. Thái độ của nó không như chúng ta tính toán. Hay tại nó không thân như chúng ta nghĩ?

Ngọc Linh nghe vậy liền lớn tiếng cười khinh Lavy:

-Bạn bè tốt là thế này đây! Mày cũng chỉ là kẻ hai mặt. Thấy bạn mình như vậy mà vẫn trông như không thấy gì. Nếu để anh Kason biết được vị hôn thê của mình là người không có trái tim sẽ thế nào?

- Kẻ hai mặt? Không có trái tim? Hai cô nên xem lại họ còn sống hay không rồi nói tiếp. Lavy nhấn mạnh câu nói của Ngọc Linh tay chỉ vào Luzy và Demy đứng sau lưng với thanh âm đáng sợ khiến Như Nguyệt và Ngọc Linh run rẩy nhìn nhau đồng thanh:

- Không còn sống?

Rồi Như Nguyệt và Ngọc Linh bán tín bán nghi chân như cột thêm bao cát bước đi nặng nhọc đến cạnh Luzy và Demy. Một bên Như Nguyệt nâng gương mặt đang cuối của Demy, bên còn lại Ngọc Linh nâng gương mặt của Luzy, cả hai đều giặc mình quỵ xuống đất, hét toáng. Những xô gãi khur khur giữ Luzy và Demy cũng hoảng loạn buông tay chạy đến Lavy quỳ gối khóc lóc ì ỏi:

-Chúng tôi không biết gì hết. Chúng tôi không hề giết họ.

Nói rồi quay đầu giờ tay chỉ tay về phía Như Nguyệt và Ngọc Linh nói tiếp:

-Là họ. Họ bảo tại tôi đào hai cái hố bên cạnh nhà kho cho các cô sảy chân mà lọt vào. Chúng tôi không biết gì hết. Hãy tha cho chúng tôi.

-Hai cô có gì muốn nói nữa không?

Lavy khoanh tay giọng điệu vẫn thờ ơ như cũ như thể đã biết trước được mọi chuyện.

Ngọc Linh mặt tím tái không thốt nổi thành lời còn Như Nguyệt ánh mắt biến hóa liên tục từ run sợ cho đến mất hồn rồi lại run sợ sau đó là mắt lóe sáng và giờ giờ thì lạnh lùng từ từ đứng lên thẳng thẳng đối mặt với Lavy:

-Cô có báo cảnh sát cũng chẳng làm gì được tôi.

Rồi nhìn sang những người đang quỳ dưới đất quất lớn:

-Nếu muốn đi tù thì tại bây cứ hé môi. Còn không đứng dậy.

Một đám từ từ đứng lên nhưng vẫn run rẩy lo sợ không giống như Như Nguyệt.

-Sao mà các cô có thể đi tù khi đây chỉ là hình nộm?

Luzy và Demy từ trên nóc nhà kho lộn một vòng nhảy xuống từ dưới đất cầm hình nộm mà tại Như Nguyệt và Ngọc Linh tưởng là xác chết lên. Mấy đứa con giả mặt mờ to hét cỡ miệng lắp bắp vừa sợ vừa giật mình vừa hoảng không biết chuyện gì đang xảy ra

- Hai người..hai người..chưa chết sao? Vậy... vậy cái xác máu me đó là.. là ..?

Demy lạnh lùng trả lời trước khi tại nó hỏi tròn câu?

- Là hình nộm đã được chuẩn bị sẵn chờ mấy người kéo lên thôi. Thế nào? Ngạc nhiên lắm phải không?

Ngọc Linh vẫn không tin vào mắt:

-Sao có thể? Kế hoạch của tại tao sao tại bây có thể nhìn ra được?

Luzy cười một cách đáng sợ thuật lại mọi chuyện cho Như Nguyệt rõ:

- Đơn giản là từ lúc đầu chuyện trường này có ma đã được tại này điều tra và biết 2 cô muốn giờ trò và

không khó để thăm dò trước các cô muốn làm gì, sau khi biết 2 cô cho người đào hố nên tụi tôi đã chuẩn bị sẵn 2 hình nộm này rồi chỉ ngồi chờ thư của 2 cô thôi. Rồi sau đó là đến đúng hẹn gần cảnh trảo hình nộm rồi sắp bày theo kế hoạch của 2 cô. Sau đó là trèo lên...

Như Nguyệt nghe rõ từng câu từng chữ của Luzy, thở hắt ra một cái ngắt ngang lời của Luzy:

- Phải là tụi tao giờ trò đó. Tụi mày làm gì tao? Tụi mày là cái thá gì mà lôi kéo anh Kason, Ken và Kelvin. Đã vậy còn lôi kéo gia đình họ. Hại gia đình tụi tao mất vốn làm ăn. Đã vậy tụi mày còn bắt cả gia đình tụi tao cúi đầu xin lỗi tụi mày? Tụi MÀY là cái quái gì chứ.

Mất NHư Nguyệt đỏ ngầu đây nổi uất hận càng nói đến những lời sau càng mất bình tĩnh, giọng nói càng trở nên khó nghe và chói tai. Luzy không kịp được tiến đến quát:

- CÂM NGAY CHO TÔI.

Như Nguyệt bị quát giật mình ngậm bật miệng kìm nén những câu chửi sắp bật ra. Luzy hít một hơi lạnh lùng nói:

- Cô có từng nghĩ cô đã làm gì chúng tôi không? Có cần nhắc tôi nhắc lại những điều ngu xuẩn mà cô làm hay không?

Luzy đẩy nhẹ Như Nguyệt cũng đủ cho Như nguyệt ngã xồng xoài trên đất. Ngọc Linh và những người khác chỉ im lặng người cứng đờ chẳng dám đỡ Như Nguyệt.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Giả Ma Hù Lại Ma

Lavy nãy giờ im lặng cũng bắt đầu lên tiếng:

- Những chuyện hai cô làm, không cần đến người lớn tụi tôi cũng có thể khiến gia đình hai cô sụp đổ. Nhưng vì ba cô đã ra mặt cầu xin chúng tôi chân thành như vậy. Cho nên tôi đã chấp nhận chỉ để hai cô nghỉ học ở trường này. Còn bây giờ thì dù cả gia đình cô có quỳ xuống cầu xin tôi cũng sẽ không nể tình nữa.

- Trong đây đã ghi âm toàn bộ lại mọi chuyện xảy ra từ nãy đến giờ.

Demy giờ cao cây bút máy có đóm đèn neon xanh lá đang nhấp nháy ở giữa thân bút. Đưa tay nhấn đầu bút một tiếng cạch nhỏ làm ánh đèn neon tắt. Rồi Demy dứt cây viết vào túi quần.

- Tôi cho 2 cô một lời khuyên chân thành. Nếu bây giờ tranh thủ về nhà chắc vẫn còn kịp nghĩ cách cứu ba của 2 người.

Đỗ Như nguyệt và Cảnh Ngọc Linh hoảng hốt khi nghe Luzy nói liền hỏi vồn:

- Tụi mày đã làm gì ba tao?

- Ba tôi làm sao? Mấy người nói đi?

- Sao không về hỏi ba cô đã làm gì?

Lavy vừa dứt lời, Ngọc Linh chẳng màng đến người khác vội vã rời đi trong lòng đầy hỗn loạn. Như Nguyệt mặt mày đứng dậy bước đi loạn choạng cũng mau chóng rời đi. Bốn người còn lại không biết chuyện gì đang xảy ra chỉ biết trong lòng rất sợ hãi run rẩy không biết làm thế nào cho đến khi Lavy lên tiếng:

- Còn bốn người muốn tự động thôi học hay đợi thư đuổi học?

- Chúng tôi sai rồi. Chúng tôi biết lỗi rồi. Xin tha cho chúng tôi...

Bốn cô gái luôn cuốn khúc lốc van xin nhưng bị Luzy lên tiếng khước từ:

- Từ nay về sau tôi không muốn thấy mặt các cô nữa. Cút đi.

Biết không thể xin tha thứ từ tụi nó, bốn cô gái thút thít rời đi.

Demy nãy giờ không lên tiếng, lúc này mọi người rời đi hết, Demy mới tiến đến cửa kho, tay vội lấy con chip màu đen ẩn mình trong màng đêm nếu không quan sát kỹ sẽ không phát hiện ra. Demy đưa con chip cho Lavy, Lavy quan sát một lúc rồi đưa lại gần môi hết lớn:

-AAaaaaaa....

Từ xa, trong một góc trường, ba người con trai đang ngồi xỏm đeo tai nghe bị giật mình mặt nhăn nhó quần tai nghe một cách thô bạo, tay không ngừng xoa xoa lỗ tai. Ba người đó chính là Kason, Ken và Kelvin. Bọn hấn nhìn nhau rồi nhìn mấy cái đầu lâu cùng một mớ dây nhợ, túi máu giả rồi lắc đầu. Kason lên tiếng đầu tiên:

-Xem ra mấy cái này không có tác dụng với họ rồi. Giả ma hù lại ma. Thật không biết ba người đó có phải là con gái không nữa.

Ken tiếp lời:

-Tao đang thắc mắc chuyện gì xảy ra với ba của Như Nguyệt và Ngọc Linh?

Kelvin mắt nhắm nghiền, khẽ thở dài nói:

-Cái này... chắc ngày mai sẽ biết thôi. Nhưng mà ba người đó có điều gì đó không bình thường.

Kason cũng bắt đầu nghĩ ngợi:

-Tao cũng thấy vậy.

Còn Ken không đáp chỉ lảng lạng nhớ đến bí mật của Luzy và hấn trong thời gian qua.

Tụi nó cũng rời khỏi nhà kho và lên xe chuẩn bị về, Luzy chợt thấy bóng con Ferrari của Kason lướt vụt qua theo sau đó là Viper của Ken. Luzy nhếch mép cười không vội rồi đi xoay đầu nói với Lavy và Demy:

-Ba tên đó theo dõi tụi mình.

-Ra ngoài quan sát một vòng xem thế nào?

Lavy vừa dứt lời mở cửa tiến đến gần các lớp học. Demy và Luzy cũng bước theo sau. Sau một vòng dạo quanh tụi nó dừng lại trước cái thùng giấy khá to cạnh thùng rác. Nếu chỉ là thùng giấy bình thường thì chẳng thể gây chú ý với tụi nó nhưng từ kích thước đến những lọn tóc xõa trên mặt thùng và một vài vết đỏ loang lổ nơi góc thùng làm tụi nó nghi hoặc. Luzy cúi người mở nắp thùng giấy, bên trong là đầu lâu hình nộm, vải trắng và vài túi máu đang rò rỉ thấm ướt cả thùng. Đưa tay lật vài món đồ thì thấy có 3 tai nghe bluetooth có vết trầy xước nhẹ do lúc này vì tiếng hét của Lavy mà quần xuống đất không thương tiếc. Luzy cầm một cái tai nghe đứng dậy đưa cho Lavy và Demy xem đắc ý cười một cái:

-Vậy là rõ con chip lúc này là của ai rồi.

-Theo tao quan sát, những đồ vật trong thùng này chắc chắn là muốn hù ma tụi mình. Nhưng sao lại không hành động gì mà liền vứt đi?

Demy tay khoanh trước ngực nhìn những đồ vật bên trong thùng giấy quan sát hồi.Luzy khoát tay lên vai Demy nghĩ nghĩ rồi nói:

-Chắc là nghe được đoạn đối thoại của tụi mình với tụi Như Nguyệt nên cho rằng mình không sợ ma, vì thế có dọa cũng vô dụng. Cho nên mới vứt mấy thứ này đi.

Lavy nghe vậy môi cong lên cười mỉm:

-Mang cái thùng này về cho chủ của nó.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Tặng Quà Bất Ngờ

Ngày hôm sau, báo chí truyền thông đều đưa tin Đỗ Thanh Quang và Cảnh Quốc Minh bị cục cảnh sát giam giữ, Đỗ gia và Cảnh gia trong một đêm trở nên trắng tay.

Trên đường đi học, như thường lệ Kason đưa Lavy đến trường. Trong xe, Kason lâu lâu liếc nhìn Lavy vừa ngẫm nghĩ trong đầu, một lúc sau, Kason tăng hắng một cái rồi hỏi:

-Cô đã nghe chuyện của Đỗ gia và Cảnh gia chưa?

Nghe câu hỏi của Kason, Lavy cười thâm trong bụng "Biết mà còn vờ hỏi. Sao không hỏi thẳng tôi đã làm gì?" nhưng ngoài mặt lại thờ ơ trả lời:

-Biết.

-Uhm. Vậy cô có biết nguyên nhân là vì sao không?

Kason son lại tiếp tục hỏi. Lavy trả lời một cách thân thiện:

-Là tôi làm

Rồi Lavy quay phắc lại nhìn Kason nở nụ cười ma mị:

-Không phải tối qua anh đã biết hết rồi sao? Hôm nay lại còn cố tình dò hỏi như không biết chuyện gì?

Kason thoáng ngạc nhiên, trong lòng có chút bối rối nhưng vẫn cố tỏ ra vô tội:

-Tôi không biết cô đang nói gì? Tôi thật sự không biết chuyện cô có liên quan đến Đỗ gia hay Cảnh gia gì hết.

-Thật không?

Lavy gặng hỏi lại:

Kason không dám nhìn Lavy, mắt một mực hướng về phía trước gật đầu. Lavy phì cười một cái ngồi ngay ngắn hỏi Kason:

-Vậy anh có muốn biết lý do Đỗ Quang Thanh và Cảnh Quốc Minh bị bắt giữ không?

Lúc này Kason mới quay lại nhìn Lavy:

-Lý do là gì?

-Gián dối trong kinh doanh. Thật ra người của ba tôi đã cho điều tra về việc này trước đó. Là một tập đoàn lớn sao có thể để mấy người này qua mặt dễ dàng như vậy.

-Vậy sao ngay lúc đó không tố họ?

-Nếu làm như vậy thì những khoản ăn vụng của họ ai sẽ trả lại cho mình? Anh cũng là người kinh doanh chắc không phải không biết quy tắc quan trọng trong kinh doanh. Có vay thì phải có trả mà còn phải trả lãi nữa.

Lavy chậm rãi nói, ánh mắt sâu không thể đo lường được. Kason gật gù hỏi:

-Vậy bây giờ có lẽ đã lấy đủ vốn lẫn lời?

Một nụ cười nhẹ lướt trên môi Lavy, nó gật đầu trả lời:

-Cái này phải cảm ơn Đỗ Như Nguyệt và Cảnh Ngọc Linh rồi.

Bên ngoài cửa sổ, nắng chiều đã nhuộm vàng cả một vùng trời, một vài con gió nhẹ nhàng lướt qua cũng đủ làm những chiếc lá úa trên cây run rẩy mà bay theo gió. Hôm nay Kelvin, Kason và Ken không có ở nhà, Lavy, Demy và Luzzy lôi cái thùng giấy từ trường vào tối hôm qua. Tụi nó lấy ra 3 hộp quà rỗng, rồi mỗi hộp bỏ 1 cái đầu lâu đã thấm một ít máu và cả tai nghe mà tụi hấn vứt trong thùng giấy, rồi đóng lại thật tử tế và đẹp mắt. Sau đó mỗi đứa mang hộp quà đặt lên bàn học của tụi hấn. Tặng quà bất ngờ.

Trong phòng Kason, Lavy đặt hộp quà trên bàn, đảo mắt một vòng nhìn căn phòng, trong phòng bày biện đơn giản, gọn gàng và ngăn nắp, chẳng khác mấy với căn phòng ở Nhà TRang. Lavy nhẹ nhàng lướt đến tủ kính tròn, bên trong là cả một bộ sưu tập zippos được trưng bày bắt mắt, Ở ngăn giữa là những mô hình du thuyền và ngăn cuối có hai cuốn album một cái trông hơi cũ còn một cái thì còn mới. Tò mò, Lavy ngồi quỳ trên sàn, lôi cuốn album cũ từ trong tủ ra xem, tay nhẹ nhàng lật từng tấm hình trong album:

-Là hình của tên đầu nầm lúc nhỏ đây mà.

Lavy vô thức cười khúc khích nhìn thân ảnh nhỏ bé của Kason trong hình, rồi lại lẩm bầm một mình:

-Lúc nhỏ đáng yêu ghê!...Có mình nữa nè. Mình cũng xinh phéch nhỉ, chỉ mỗi tội hơi đen.

Xem xong nó lại với tay lấy cuốn album mới xem luôn.

-Ồ ra là hình hôm đính hôn và sinh nhật Khánh Vy.

Chợt tay nó khựng lại, mặt đỏ bừng bừng, mắt chăm chú nhìn vào tấm hình trước mặt. Đó là ảnh chụp lúc Kason hôn Lavy, dù nụ hôn hôm đó chỉ là chạm nhẹ và rất nhanh chóng nhưng vẫn không nhanh bằng mấy ảnh, nên đã lưu ngay được khoảnh khắc ngọt ngào nhất trong lễ đính hôn, rồi lướt nhìn

tám ảnh bên cạnh, là ảnh Lavy và Kason khiêu vũ trong ngày sinh nhật của Khánh vy. Những hình ảnh khi ở Nha Trang như một cuộn phim tua chậm trong đầu Lavy, nó bắt giác đưa tay đặt trước lòng ngực, tim đập liên hồi dồn dập vô cơ khiến nó cũng muốn nổ tung theo nhịp tim. Đặt cuốn album vào chỗ cũ, tay vừa xoa xoa trước lòng ngực, vừa tự hỏi bản thân "Tìm mình làm sao vậy? Loại cảm giác này là gì?" và cứ thế nó bỏ về phòng, chìm đắm trong suy nghĩ, tìm kiếm câu trả lời cho bản thân.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Bo Nhớ Bi

Luzy rón rén đẩy cửa vào phòng Ken, ánh mắt tỉ mỉ lướt nhìn căn phòng thăm đánh giá trong bụng, phòng được bày biện nhìn có vẻ đơn giản hơn so với ngôi biệt thự của Ken, hầu như chỉ toàn là vật dụng cần thiết hằng ngày, Luzy tặc lưỡi "Chắc là vì hần chỉ sống tạm ở đây đến khi học xong", đồ vật trong phòng không phải xám bạc thì là đen. Nhìn tới nhìn lui vẫn không thấy gì đặc biệt, nó đặt hộp quà trên bàn, vô thức mắt liếc nhìn vào sắp tài liệu trên bàn. Lướt qua dòng chữ ghi trên đó, trong giây lát Luzy đứng hình rồi như sợ mình nhìn nhầm, nó dụi mắt, rồi lại dụi mắt một lần nữa, mỗi lần như thế mắt nó càng mở to hơn. Thất thần, bàng hoàng là cảm giác của Luzy lúc này, một nỗi lo lắng như ngọn lửa đang nhen nhóm trong lòng. Luzy về phòng, bước đến cạnh giường ngồi bó gối gục mặt.

Trong phòng Kelvin, đồ dùng xung quanh toàn là màu tối xen kẽ hài hòa với màu tường trắng một cách tinh tế. Demy lặng người, nhìn tấm ảnh được lồng khung một cách cẩn thận trên bàn, câu chuyện đã từng thấy trong giấc mơ lại tái hiện lên trong đầu một cách rõ ràng. Bỏ hộp quà qua một bên, Demy đưa tay cầm lấy khung ảnh, trong ảnh là một bé trai có đôi mắt màu hổ phách trông rất giống Kelvin, tay nắm tay một bé gái cao xấp xỉ mình đang cầm cành hoa lưu ly, cả hai cười rất tươi, bé gái đó chính là Bi, nói cách khác đó chính là Demy. Ngón tay thon dài của Demy vuốt nhẹ gương mặt của bé trai trong hình hơi cuối đầu nhìn dòng chữ nhỏ phía trên "Bo nhớ Bi". Người như có dòng điện chạy qua, không kiềm được mà run vài cái, giọng nói khi có khi không của Demy vang lên:

-Đây là Bo sao? Vậy giấc mơ là có thật sao? Tấm ảnh này rốt cuộc là thế nào? Có liên quan gì đến Thiên Minh?

Demy bỏ khung ảnh xuống, hai tay ôm đầu, cô ép bản thân phải nhớ ra điều gì đó, nhưng chỉ càng khiến đầu nó thêm đau, đau đến mức muốn nổ tung ra. Demy chẳng còn sức lực mà ngã ngồi trên sàn, thờ dốc. Vài giọt mồ hôi lấm tấm trên trán lấm một vài sợi tóc bết lại với nhau, nét mặt đầy mệt mỏi. Đến khi định thần lại, Demy gắng gượng đứng dậy mang bức ảnh về phòng.

Trở về, Kelvin, Ken và Kason thấy không khí hôm nay yên tĩnh hẳn, trong lòng một cảm giác cồn cào nổi lên khó tả. Liếc mắt nhìn nhau thăm hỏi "Sao không khí hôm nay quái lạ đến thế?". Rồi cả ba từ tốn bước lên lầu, bất giác nhìn ba cánh cửa im lặng khép chặt không khỏi nghi hoặc, tại hần nhìn nhau lắc đầu khó hiểu sau đó phòng ai nấy về.

Vừa mở cửa phòng, đập thẳng vào mắt Kelvin, Ken và Kason là một hộp quà nằm ngay ngắn trên bàn. Cả ba người đều có chút ngạc nhiên liền quay đầu nhìn về phía cánh cửa như có thể nhìn xuyên qua thấy người con gái bên trong căn phòng đối diện. Trong giây lát, niềm vui trào từ khóe môi lan đến cả mang tai, đưa tay mở nắp hộp ra. Trong nháy mắt, nụ cười đông cứng trên môi của Kelvin, Ken và Kason. Ánh mắt thoáng giật mình, sùng sốt nhưng ngay tức khắc liền lấy lại vẻ điềm tĩnh thường có, tại hần tự hỏi thăm trong bụng: "Sao những thứ này lại ở đây?". Trong phút chốc cả ba người quay đầu lại nhìn về phía cánh cửa một lần nữa và câu trả lời được bật ra khỏi miệng của tại hần hầu như là cùng một lúc:

-Vậy là ba người đó đã phát hiện ra chuyện đêm hôm qua.

Riêng Kason, như có một tiếng chuông đánh Keng một tiếng trong đầu, hần liền nhớ ra chuyện Lavy nói khi sáng, lắc đầu khổ não, mang hộp quà bước vội ra ngoài. Vừa mở cửa đã thấy Kelvin và Ken cũng mang hộp hộp khác đang đứng nhìn nhau. Ba người nhìn nhau trầm mặc suy nghĩ một hồi, cuối cùng quyết định gõ cửa phòng Demy, Lavy và Luzy. Tại hần gõ cửa cùng một lúc, nhưng lại chẳng thấy phản hồi, rồi lại cùng nhau gõ cửa lần nữa. Lúc này hai cánh cửa từ từ mở ra, là Demy và Luzy, sắc mặt cả hai không tốt cho lắm, đôi mắt của Luzy hơi ung ung đỏ, còn Demy trong mắt hiện rõ sự mệt mỏi. Nhưng cánh cửa phòng của Lavy vẫn không nhúc nhích. Kason thấy vậy đưa tay định gõ cửa một lần nữa, lúc này Demy lên tiếng liền cắt ngang hành động của Kason:

-An Nhiên ra ngoài rồi.

Nói rồi Demy đảo mắt nhìn Kelvin:

-Anh vào phòng tôi, tôi có chuyện muốn hỏi.

Demy chẳng chờ mọi người lên tiếng cũng như không cho Kelvin cơ hội từ chối đã quay người bỏ vào phòng. Ánh mắt Kelvin thấp thoáng tia kinh ngạc, đây là lần đầu Demy chủ động nói chuyện với hần. Đôi mắt màu hổ phách liếc nhìn Kason và Ken rồi chuyển hướng lên bóng dáng bé nhỏ của Demy sải chân theo nó vào trong. Cửa phòng Demy chưa kịp đóng lại, Luzy kéo tay Ken một cách nhanh chóng vào phòng rồi "Cạch". Kason ngỡ ngàng đứng ở giữa nhìn hai căn phòng bên cạnh đóng cửa cùng một lúc, hần cau mày ngó qua ngó lại rồi tự hỏi:

- Cái quái gì đang diễn ra vậy?

Sau đó thở mạnh một hơi nhìn cánh cửa trước mặt, như nghĩ đến điều gì đó, Kason đưa tay vào túi quần lấy điện thoại ra và bấm gọi cho một dãy số hẳn đã thuộc nằm lòng. Một hồi chuông reo trong điện thoại nhưng bên kia không có người bắt máy. Gọi lại lần nữa, vẫn không thấy có người trả lời. Kason nhanh chóng, bước vội ra xe, lòng có chút lo lắng trộn lẫn một chút bức bối "An Nhiên, sao cô ta không chịu bắt máy, cô ta đang ở đâu chứ?".

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Cậu Làm Bạn Với Mình Nha?

Kể khi từ phòng Kelvin trở về, Demy ngần ngại ngồi trên giường nhìn tấm ảnh, rồi chợt nhớ đến điều gì đó nó lấy điện thoại gọi vào một dãy số có mã nước ngoài. Người đầu dây bên kia bắt máy, giọng nhẹ nhàng nhưng không giấu nổi niềm vui cất lời:

-Con gái ngoan. Lại nhớ mẹ rồi à?

Người bắt máy chính là mẹ của Demy. Nhưng một phút sau vẫn không thấy Demy nói gì, bà không khỏi lo lắng hỏi lại lần nữa:

-Con gái con làm sao vậy? Sao con không trả lời mẹ? Đã xảy ra chuyện gì hả con?

Lúc này Demy mới chậm rãi hỏi lại mẹ:

-Mẹ, có phải con đã bị mất trí nhớ không?

Mẹ Demy im lặng một hồi rồi mới trả lời:

-Uhm

Trong lòng kinh động khi nghe câu trả lời của mẹ. Nó hít sâu một cái rồi lại chậm rãi hỏi tiếp:

-Sao mẹ không nói cho con biết? Và mẹ có biết là con đã quên đi điều gì không?

Đợi một lúc, Demy không thấy mẹ trả lời, nó lại hỏi:

-Mẹ có thể cho con biết, Bo là ai vậy mẹ?

-Con... Con nhớ lại được gì sao?

-Không con vẫn chưa nhớ lại, chỉ là cái tên này cứ lẩn quẩn trong tâm trí con. Con nghĩ mẹ biết.

Một tiếng thở dài từ đầu dây bên kia truyền đến, mẹ Demy từ tốn kể lại mọi việc cho nó biết:

-Bo là người bạn rất thân của con khi còn ở Việt Nam. Năm con 8 tuổi thì Bo đi du học. Con đã rất buồn, ngày nào cũng nhớ đến cậu bé đó và thậm chí con còn khóc nữa. Sau đó, con bị tai nạn giao thông, ba mẹ đã đưa con sang Mỹ để điều trị và từ đó con bị mất trí nhớ. Không còn nhớ gì về Bo nữa.

Cuộc điện thoại kết thúc, Demy đầu óc trống rỗng vô thức nhìn tấm ảnh rồi lâu lâu lại nhìn chậu hoa lưu ly trong phòng. Nó cứ ngồi như vậy cho đến khi tiếng gõ cửa vang lên mang nó về hiện tại. Nó lê bước mở cửa, là Lavy. Vừa thấy Demy, Lavy liền lên tiếng:

-Tao ra ngoài một lát. Nếu bữa tối tao không về, mày và mọi người không cần đợi tao.

Demy cũng chẳng nghĩ ngợi nhiều chỉ "uhm" một tiếng. Rồi Lavy cứ thế rời đi. Nó lại đóng cửa phòng, mệt mỏi nhìn người trên giường, mắt chăm chăm nhìn trần nhà. Một lúc sau, khi sắp vui mình vào giấc ngủ, Demy lại bị đánh thức bởi tiếng gõ cửa, nó đuổi người một cái rồi từ tốn ngồi dậy nhưng không vội xuống giường, cho đến tiếng gõ cửa vang lên lần thứ hai, nó hít một hơi cho tỉnh táo rồi ra mở cửa. Nhìn Kelvin trước mặt, đôi mắt đen láy của Demy có chút dao động nhẹ nhưng nó nhanh chóng chuyển tầm mắt sang Kason và Ken, che giấu sự dao động đó. Nhưng Demy không kìm được, vẫn muốn hỏi chuyện với Kelvin, nó nhanh chóng nói cho Kason biết Lavy không có nhà rồi bảo Kelvin vào phòng. Đôi mắt màu hổ phách lướt nhẹ qua căn phòng cho đến khi chậu hoa lưu ly lọt vào tầm nhìn của Kelvin, hần sưng người, chuyện năm ấy lại hiện lên trước mắt hắn.

Bo là cháu trai của duy nhất của Triệu gia nên Bo luôn bị ông quản thúc rất nghiêm ngặt. Khi lên 6 tuổi, theo lý thì Bo phải học lớp một nhưng cậu bé rất thông minh và đã vượt qua bài sát hạch lên thẳng lớp 2. Khi lên 7 tuổi, Bo lại nhảy lớp, học lớp 4. Suốt ngày cậu bé chỉ biết có học và học nên cũng chẳng có lấy một người bạn. Bo đã rất buồn, ngồi trong lớp nhìn ngắm bạn bè xung quanh chạy nhảy, cậu rất thích, và cũng vài lần xin tham gia cùng

nhưng chẳng ai chịu chơi với cậu. Mấy người bạn cùng tuổi không thích cậu cho rằng cậu giàu có nên mới được lên học lớp cao, còn những người bạn cùng lớp thì chê cậu mới tí tuổi, cũng không muốn chơi cùng. Mỗi lần đi học về, Bo điều lui thui một mình trốn ở gốc cây nào đó mà khóc. Cho đến một ngày, một cô bé với mái tóc dài, mặc váy trắng đứng trước mặt Bo, đôi mắt đen láy to tròn như ngôi sao lấp lánh chói sáng soi đường trong đêm, cô bé đưa tay lau nước mắt cho cậu rồi ân cần ngồi xuống đối diện cậu, nhẹ nhàng hỏi:

-Sao bạn lại ngồi khóc ở đây vậy? Có ai ăn hiếp cậu hả?

Bo không nói gì chỉ nhìn chăm chăm vào cô bé, cô bé đưa tay vuốt tóc cậu vỗ về:

-Bạn là con trai, mà là con trai thì không được khóc. Bạn phải mạnh mẽ như ba mình á. Bạn đừng khóc nữa nha.

Bo vẫn chỉ nhìn mà không nói gì nhưng cậu đã ngừng khóc. Cô bé thấy vậy mỉm cười một cái rồi nói tiếp:

-Có một lần mình đã bị mất một con búp bê, mình rất thích con búp bê đó và mình đã khóc rất nhiều. Sau đó ba mình đã nói với mình rằng "Khi khóc, chúng ta sẽ trở nên xấu xí. Vì vậy còn không được khóc mà hãy tìm cách quên đi chuyện buồn đó, và tìm kiếm niềm vui mới cho bản thân." Bạn biết sau đó mình đã làm gì không?

Cô bé nhìn Bo hỏi tình nghịch. Bo chỉ lắc đầu. Sau đó, cô bé nắm tay Bo, cổ kéo Bo đứng dậy tươi cười nói:

-Mình sẽ nói cho cậu biết. Đi theo mình đi.

Cô bé dẫn Bo đến một cái cây cổ thụ to, tầng tầng lớp lớp lá um ùm tạo thành bóng mát giữa cái nắng chiều vàng óng ánh hòa quyện vào màu tím của một rừng hoa lưu ly phía sau, dưới gốc cây là một cái xích đu màu trắng ngần. Tiếng gió rít qua kẽ lá xào xạc như đang vui mừng chào đón hai người bạn nhỏ. Cô bé kéo Bo ngồi xuống xích đu, gương mặt rục rờ chạy ra sau lưng Bo, dùng chút sức lực nhỏ bé của bản thân nhẹ nhàng đẩy cái đu. Được vài cái, nó lại chững cái xích đu lại, rồi trèo lên ngồi gần Bo, nhìn Bo cười nói:

-Cái này là ba mình và mình cùng làm á. Khi mình sắp khóc mình sẽ ra đây ngồi. Mà mình không khóc, mình hay ra đây ngồi. Khi đó ba mình sẽ đẩy mình như lúc này mình làm cho cậu á.

Bo nhìn cô bé chăm chăm, rất lâu sau cậu hít một hơi như lấy hết can đảm, cậu hỏi:

-Bạn tên gì?

-Hay quá cậu nói chuyện được. Mình còn tưởng cậu bị câm. Mình tên Bi. Còn cậu tên Bo phải không? Mình có nghe mẹ nói về cậu. Cậu học rất giỏi. Mới 7 tuổi mà đã học lớp 4. Mình rất muốn làm bạn với cậu. Cậu làm bạn với mình nha?

Bi thao thao một hồi làm Bo ngỡ ngàng cho đến khi nghe thấy câu "Mình rất muốn làm bạn với cậu. Cậu làm bạn với mình nha?", Bo ngạc nhiên có chút sợ vì trước giờ chẳng ai muốn làm bạn với cậu, cậu sợ cô bé chỉ nói đùa mình. Bo cảm thấy tự ti, e dè chẳng dám trả lời. Cho đến khi Bi nũng nịu nhìn cậu nằng nệ:

-Bo ơi, Bo làm bạn với mình đi mà. Mình thật sự muốn làm bạn với Bo lắm.

Bo mũi lòng, không thể cưỡng lại sự đáng yêu của Bi, dù sao cũng có người muốn kết bạn với cậu nên cậu rất mừng, vui vẻ đồng ý. Và từ đó về sau Bo và Bi trở thành bạn tri kỉ của nhau.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Anh Nhớ Em Lắm

Trông thấy Kelvin đứng bất động, đôi mắt màu hổ phách đượm buồn, mờ ảo nhìn xa xăm hướng về phía chậu hoa lưu ly trong phòng. Tay chìa tấm hình đến trước mặt Kelvin, gương mặt vô cảm nhìn hẩn, Demy hỏi:

-Sao anh lại có tấm hình này?

Bất giác được hỏi Kelvin thu hồi ánh nhìn từ chậu hoa lưu ly chuyển hướng đến tấm ảnh trước mặt. Đôi mắt giật giật ngạc nhiên trong giây lát rồi đôi mày rậm chau lại, lúc này vì mãi chú tâm đến món quà, Kelvin không nhận ra tấm hình trên bàn mình lại chạy đến chỗ này "tấm hình này sao lại ở trong tay Thiên Ân?". Vừa nghĩ vừa đưa tay lấy lại tấm hình, quay người nhìn Demy. gương mặt tỏa ra sát khí, ánh mắt như con dao sắc nhọn có thể lấy mạng đối phương bất cứ lúc nào, Kelvin cất giọng lạnh lùng:

-Ai cho phép cô tự tiện đụng vào đồ của tôi?

Cảm nhận được khí lạnh tỏa ra từ Kelvin đang bao trùm lấy mình, Demy không hề run rẩy, vẫn bình tĩnh mà nhắc lại câu hỏi lúc nãy:

- Tôi hỏi anh, sao anh lại có tấm hình này?

- Cô hỏi để làm gì?

Khẩu khí của Kelvin vẫn không tăng độ. Không trả lời ngay, Demy đang suy nghĩ về điều gì đó và lẳng lặng ngồi xuống giường, rồi khẽ thở dài, đôi mắt mông lung đờ đẫn buồn nói:

- Đứa bé gái trong hình chính là tôi. Vì vậy tôi muốn biết sao anh lại có hình của tôi.

"Đừng" câu nói của Demy như tiếng sét đánh ngang tai, Kelvin trong lòng chấn động cả kinh đến nỗi đôi tay run rẩy buông lỏng làm rơi cả hình xuống đất, may mắn khung hình làm từ chất liệu tốt nên không bị hư hao sức nề gì. Kelvin cứ thế mà đứng sững người mắt mở to hết mức có thể nhìn Demy trên trần "Sao? cô ta nói cô ta là Bi sao?", người mà hắn tìm kiếm bao lâu nay bây giờ đang xuất hiện trước mắt hắn một cách hắn không ngờ tới.

Demy thoáng ngạc nhiên, đây là lần đầu Demy thấy Kelvin phản ứng như vậy. Trước giờ nếu không phải là gương mặt lạnh lùng, sắc đá, dửng dưng thì sẽ là gang thép, xảo nguyệt bình tĩnh vô cùng. Nào có thái độ lạ lùng như thế này. Demy nghi hoặc trong lòng chắc chắn Kelvin biết gì đó trong đoạn ký ức đã mất của mình. Cuối người nhặt tấm ảnh lên và để trên bàn thật ngay ngắn, Demy điềm nhiên xoay đầu lại nhìn Kelvin và hỏi:

- Bây giờ thì anh có thể nói cho tôi biết được chưa? Anh biết gì đến cậu bé trong hình và tôi khi nhỏ?

Như vẫn chưa tin những gì diễn ra trước mắt mình, Kelvin vươn tay giữ chặt vai Demy yêu cầu nó xác nhận lại một lần nữa:

- Cô thật sự là Bi sao? Cô thật sự là đứa bé trong hình sao?

Trước đôi mắt màu hổ phách của Kelvin, vẻ mặt bình tĩnh vừa rồi của hắn đã biến đâu mất, đổi lại là sự dò xét, thâm sâu khó lường. Demy chất nịch gật đầu một cái:

- Phải, là tôi.

Cảm xúc như vỡ òa, hình tượng lạnh lùng, đáng sợ mà Kelvin bày ra trước mặt mọi người mấy năm qua đều tan biến ngay tức khắc. Hắn ôm chặt lấy Demy, một cái ôm dịu dàng, tràn đầy yêu thương chưa từng thấy qua trên người hắn. Vuốt nhẹ mái tóc ngắn của Demy, thì thầm bên tai cô:

- Cuối cùng anh cũng tìm được em rồi... Bi của anh, Anh nhớ em lắm.

Demy hoảng hốt trước cái ôm bất ngờ của Kelvin, nó còn đang muốn đẩy Kelvin ra nhưng lại cảm thấy bàn tay ấm áp của hắn nhẹ nhàng sờ soạn trên đầu, ngón tay thon dài của Kelvin đan vào tóc Demy cùng lời nói thì thầm bên tai nó làm nó không kịp thích ứng mà tim nhảy loạn vài nhịp, mặt nóng ran ửng hồng như hòn than đang cháy. Demy cố trấn tĩnh lòng, đợi đến khi có thể trở lại bình thường, lúc này mới đẩy Kelvin ra và nói vẫn với cái giọng lạnh lùng:

- Anh có thể giải thích hành động vừa rồi của anh không? Cái gì mà Bi của anh?

Kelvin mỉm cười, đưa tay xoa đầu nó:

- Lần cuối chúng ta gặp nhau anh và em chỉ mới 8 tuổi, bây giờ chúng ta 17 tuổi, anh cao lớn hơn nhiều và cũng đẹp trai hơn nhiều, em không nhận ra cũng phải. Anh là Bo nè.

Demy không mấy ngạc nhiên, nó đã nghĩ đến Kelvin là Bo trước đó vì Kelvin và cậu bé thật sự có nét rất giống nhau nhất là đôi mắt màu hổ phách ấy. Vấn đề ở đây là nó bị mất ký ức nên không thể nào vui vẻ nhận lại người quen như Kelvin, Demy vẫn một kiểu lạnh lùng trước sau như một. Thấy Demy không có phản ứng gì, vẻ mặt vẫn vô cảm, Kelvin không khỏi mất vui cau mày nghi hoặc nhìn Demy. Như cảm nhận được ánh mắt Kelvin muốn nói gì, Demy lên tiếng giải thích:

- Tôi bị mất trí nhớ và đoạn trí nhớ ấy chính là anh.

Thanh âm nhẹ nhàng của Demy không biết làm thế nào mà bay vào tai Kelvin lại như tiếng búa gõ, cứ thế mà gõ vào đầu Kelvin, Kelvin như chết đứng đôi mắt thất thần nhìn Demy. Sao ông trời lại đối xử bất công với hắn như vậy? Mới vừa cho hắn gặp lại người con gái mà hắn mong chờ suốt thời gian qua, thế mà chỉ một phút sau lại khiến hắn sụp đổ. Demy mất đi trí nhớ chẳng khác gì nói quên Kelvin, chẳng khác gì nó không biết đến sự tồn tại của hắn. Phải khó khăn lắm hắn mới có thể lên tiếng:

- Tại sao...em lại... bị mất đi trí nhớ?

Demy nhận ra sự suy sụp trong đôi mắt hắn, tim nó cơ hồ lại quặn đau, thở dài rồi thuật lại những lời mẹ nó đã nói cho nó biết:

- Tôi nghe mẹ kể, năm tôi 8 tuổi, cũng là năm anh đi du học. Sau đó thì tôi bị tai nạn giao thông phải sang Mỹ điều trị và mất đi trí nhớ từ lúc ấy.

Ngập ngừng một chút, nó nói tiếp:

- Anh có thể kể cho tôi biết giữa tôi và anh, khi nhỏ như thế nào được không?

Nghe từng lời Demy nói như lưỡi dao đang cứa vào tim Kelvin, nó nhứt nhối đến khó thở, sự đau đớn hiện cả trên đôi mắt hắn. Hắn không ngờ mọi chuyện lại xảy đến với nó như vậy, chắc lúc đó nó đau đớn lắm, mà hắn lại không thể ở cạnh nó. Kelvin nắm đôi tay bé nhỏ của Demy kéo nhẹ cô vào lòng mà vỗ về, hắn cất giọng dịu dàng:

- Kể từ bây giờ, anh sẽ luôn bên em, sẽ giúp em nhớ lại những khoảnh khắc tươi đẹp mà chúng ta đã từng có.

Demy lại rơi vào vòng ngực rắn rỏi của Kelvin một lần nữa, tìm lại nhồn nháo thêm lần nữa, nhưng lần này nó lại nghe được tiếng tim hắn đập, đập một cách mãnh liệt. Bị tiếng tim của Kelvin cuốn hút nên nó chẳng thèm chống cự cái ôm của hắn, mặc cho hắn vuốt ve. Nghe từng lời, từng chữ hắn nói, từng hành động của hắn, một tia ấm áp hạnh phúc đang len lỏi trong tim nó.

Cuộc vui nào cũng đến lúc phải tàn, một năm sau đó Bo đi du học ở Úc. Dù không muốn, nhưng Bo không thể không nghe lời ông. Ngày Bo đi, Bi đã khóc rất nhiều. Bo hứa sau khi học xong sẽ quay tìm Bi.

Sau khi Bo đi, Bi ngày nào cũng đến vườn hoa lưu ly, ngày nào cũng ngồi trên cái xích đu trắng đó. Đối với Bi, đây là nơi nó quên đi nỗi buồn vậy mà giờ đây, nơi này lại là nơi khiến nó buồn nhất, đau lòng nhất. Một tháng sau, Bi bị tai nạn giao thông và phải sang Mỹ chữa trị, đồng thời quên đi kí ức giữa nó và Bo.

Giữ đúng lời hứa, sau khi học xong, Bo đã quay về Việt Nam tìm Bi, nhưng Bi đã không còn ở đây. Hỏi thăm thì mới biết Bi đã ra nước ngoài sống. Bo quyết định ở lại đây đợi một ngày Bi quay về.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Anh Thích Em. Em...hãy Làm Người Yêu Của Anh

Từ lúc bỏ về phòng, Luzy luôn nghĩ về những chuyện xảy ra khi ở cùng với Ken. Khi hắn theo dõi nó, rồi cứu nó khỏi chiếc xe đang lao đến, rồi lại vì nó mà bị thương, và còn những lúc cãi nhau vì những chuyện vặt vãnh, mọi thứ như một đoạn băng được tua đi tua lại nhiều lần trong đầu nó. Đôi bàn tay bé nhỏ của Luzy xiết chặt, hốc mắt cay xèo, vài giọt lệ âm thầm tuôn lặng lẽ lăn dài trên má, gục mặt trên đầu gối tự trách bản thân rồi ngủ quên lúc nào cũng không biết.

Tiếng gõ cửa làm Luzy thức giấc, vì ngồi ngủ nên đôi chân có chút tê khiến nó không thể đứng dậy ngay. Có duỗi chân ra rồi gượng đứng lên tiến đến cánh cửa, lúc này lại nghe tiếng gõ cửa một lần nữa, Luzy đưa tay mở cửa, là Ken, nó vừa định nói gì đó nhưng liếc mắt sang bên cạnh thì thấy có cả Kason, Kelvin và Demy vừa lú đầu ra, nên lại thôi. Cửa phòng mở ra, Ken nhìn Luzy nhú nhú đôi mày đen rậm. Mắt Luzy sưng đỏ, mặt mũi phờ phạc, mái tóc đen dài có chút rối, Ken tự hỏi "Cô ta hôm nay sao vậy? Khóc sao?". Vừa muốn hỏi nhưng lại nghe tiếng Demy lên tiếng rồi còn bảo Kelvin vào phòng, Ken thoáng ngạc nhiên chưa hiểu rõ chuyện gì lại bị đôi tay nhỏ nhắn của Luzy kéo vào phòng. Luzy đang chăm chú xem chuyện gì đang diễn ra, nhưng chưa kịp tiêu hóa điều gì thì Kelvin đã vào phòng Demy, nghĩ đến mình cũng có chuyện muốn nói với người trước mặt nên cứ thế mà thuận tay lôi Ken vào phòng. Trong phòng, Ken nhìn Luzy một cách khó hiểu, lo lắng hỏi:

- Hôm nay cô làm sao vậy? Không khỏe chỗ nào sao?

Đôi mắt Luzy bỗng dưng run run như muốn khóc, chớp mũi lại cay cay, giọng nói lại có hơi hướng giận dỗi nhìn Ken nói:

- Anh còn hỏi tôi không khỏe. Anh mới là người không khỏe đó. Nói đi, anh bị bệnh tim phải không?

Lúc trong phòng Ken, sắp tài liệu mà Luzy nhìn thấy là sổ khám bệnh, mà còn là bệnh tim. Đọc dòng chữ "Họ và tên bệnh nhân: Hoàng Nhất Bảo" tìm Luzy như ngừng đập vài giây, nó như người mất hồn, không tin những gì mình nhìn thấy "Người như anh ta sao có thể bị tim cơ chứ? Anh ta trông khỏe mạnh như vậy sao lại bị tim cơ chứ? Mà tại sao bệnh gì không bệnh mà cứ phải là tim?". Luzy biết những căn bệnh liên quan đến tim thì khó mà chữa trị khỏi, chẳng dễ dàng gì mà sống được. Luzy không ngừng tự trách bản thân "Tại sao mình không nhận ra anh ta bị bệnh sớm hơn? Như vậy tối hôm ấy, mình sẽ không để anh ta đi theo mình, để rồi vì mình mà bị thương". Luzy cứ thế mà dẫn vật bản thân nhớ đến cảnh máu me đầy người của Ken, nước mắt không ngừng tuôn trào. Đưa tay lau đi nước mắt của Luzy, lúc này Ken cũng hiểu vì sao nó lại như vậy? Nhìn Luzy thúc thích, Ken ân cần nâng gương mặt nhỏ bé của nó hỏi:

- Em đã nhìn thấy sổ khám bệnh trên bàn của tôi?

Luzy ánh mắt long lanh còn ngấn lệ gật đầu. Ken lại hỏi tiếp:

- Vậy em khóc...là vì tôi? Em...lo lắng cho tôi?

Nghe Ken hỏi như vậy, Luzy bất giác cúi đầu, ngại ngần đỏ mặt gặm gặm môi. Ken phì cười hài lòng với biểu hiện của nó, hắn kéo nó ôm vào lòng, xoa đầu nó, chọc ghẹo:

- Vậy mà còn không chịu thừa nhận là thích tôi.

Luzy chẳng từ chối cái ôm của Ken, cũng chẳng phản bác lại câu nói của Ken như thường ngày, chỉ lo lắng hỏi lại hắn:

- Anh bị bệnh khi nào? Bệnh của anh có khó trị lắm không? Tôi thấy bác sĩ để tìm anh hay đập nhanh còn gây ra khó thở nữa. Rốt cuộc là anh bị bệnh gì?

Lúc xem hồ sơ bệnh án của Ken, Luzy chỉ thấy dễ chuẩn đoán là như vậy nhưng lại không dễ kết quả là Ken bị gì. Nhưng chỉ cần đọc như vậy, Luzy liền nghĩ bệnh của Ken không nhẹ. Ken nghe Luzy hỏi một tràng, khỏe môi không kiềm được mà cong lên. Ken hít một hơi, giả vờ lạnh lùng rồi cuối đầu nhìn nó mà chọc:

- Tôi phát hiện mình bị bệnh là lần đầu gặp em ở sân bay. Tôi đã đến bác sĩ để kiểm tra và sau một thời gian theo dõi, tôi đã biết nguyên nhân gây nên căn bệnh này... Chính là em.

Luzy ngạc nhiên, đồng tử giãn ra, mắt nó mở to hết cỡ. Cái gì? Là nó làm Ken bị bệnh sao? Nó không hiểu nhứ mày hỏi Ken:

- Tôi đã làm gì mà khiến anh bị bệnh?

- Em đã làm gì thì tôi không biết. Tôi chỉ biết là mỗi lần nhìn thấy em, tim tôi đập rất rất nhanh.

Ken chậm chậm nhả ra từng chữ bên tai Luzy. gương mặt Luzy từ từ mà ửng đỏ theo câu nói của Ken. NÓ cũng nhớ ra mỗi lần mình gặp Ken và đặc biệt những lúc gần hắn như thế này mình lại nghe thấy tiếng tim đập rất nhanh, nhanh đến mức như bóp chết nó. Chợt nghĩ đến điều gì đó, nó nhìn Ken gấp gáp nói:

- Tôi biết rồi. Tôi cũng từng tưởng mình bị bệnh giống anh nhưng sau đó nghe Thiên Ân nói nếu mình ở cạnh ai đó mà nghe tiếng tim đập nhanh, chứng tỏ mình thích người đó. Vậy chứng tỏ là anh không phải bị bệnh tim đâu mà là anh thích tôi đó. Vậy đâu phải chỉ mình tôi thích anh, anh cũng thích tôi nữa. Có phải không?

Khi Luzy dứt lời, Ken nhìn Luzy vài giây, sau đó hắn cười, cười khoe cả hàm răng trắng toát của hắn:

- Vậy là...em đã thích tôi...trước đó rồi?

Luzy biết mình lỡ lời liền cup mắt cuối đầu, hai bàn tay không tự chủ mà nắm nắm lấy nhau. Nó vẫn cảm thấy mình không nên lưu lại đây nữa, nếu không lại nói lung tung thêm. Nghĩ rồi Luzy vội vã xoay người rời khỏi phòng, nhưng vừa chạm đến tay nắm cửa, nó liền bị bàn tay mạnh mẽ của Ken chặn lại, rồi đẩy người nó dựa vào tường và nhốt nó trong phạm vi của mình. Bốn mắt nhìn nhau như ngọn lửa bập bùng cháy bùng có thể thiêu rụi mọi thứ xung quanh. Tim của cả hai bắt đầu đập loạn xạ. Trong không gian yên ắng đến nỗi có thể nghe được cả tiếng hít thở của hai người. Không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, cuối cùng Ken cũng lên tiếng, giọng nói ấm áp đầy chân thành rót vào tai Luzy:

- Anh thích em. Em...hãy làm người yêu của anh.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77

Đôi mắt xanh mở to, Luzy bất ngờ trước lời tỏ tình của Ken, tim đập chân run. Đang bối rối không biết phải làm thế nào, Luzy lại thấy cánh môi Ken đang tìm đến môi nó, khẽ nuốt một ngụm nước bọt, nó nhắm chặt mắt, dùng sức đẩy Ken ra, hét toáng:

- Tôi sẽ suy nghĩ thêm.

Nói rồi Luzy nhanh chóng chuồn ra ngoài. Bị một lực đẩy mình ra, Ken giật mình, người bất động nhìn Luzy cho đến khi nó rời khỏi phòng. Sau vài giây, Ken phì cười rồi cũng ra khỏi phòng.

Trên cái giường màu đỏ thẫm, Lavy nằm dài, ánh mắt mơ hồ trần trần nhìn trần nhà, trong đầu hiện lên rất nhiều câu hỏi, rất nhiều hình ảnh của nó và Kason. Lavy không biết cuộc hôn nhân sắp đặt này là đúng hay sai và sẽ đi đến đâu. Nằm suy nghĩ được một lúc, Lavy quyết định ra ngoài đi dạo cho khuây khỏa.

Vừa đóng cửa phòng mình lại, Luzy cứ thế lao ngay vào phòng Demy vì nó sợ nếu trốn xuống phòng khách hay nhà bếp thế nào thì Ken cũng sẽ đi xuống rồi lại chạm mặt nhau. Cửa phòng vừa mở, Luzy ngạc nhiên đến sững sờ nhìn hai người trước mặt "Thật không thể tin được! Cái gì đây? Nam ôm

nữ thẹn đấy sao?" Một cảnh phim tình cảm đang hiện ra trước mắt Luzy và càng ngạc nhiên hơn nữa đó là hai diễn viên chính của bộ phim này chính là Demy và Kelvin. Vừa thấy gương mặt mồm chữ A mắt chữ O của Luzy cả hai không khỏi giật mình tự động tách nhau ra. Demy ngượng ngịu lúng túng, Kelvin mau chóng lấy lại bình tĩnh nhìn Luzy cười mỉm một cái, cả hai đều không nói câu nào.

Luzy nhú đôi mày liễu thanh mảnh nhìn hai người, ánh mắt đầy mờ ám rồi cười điều một cái, tay khoanh trước ngực, nói:

-Khai ra mau, hai người ôm ôm ấp ấp như vậy từ bao giờ:

-Mới tức thì/-Lâu rồi.

Demy và Kelvin đồng thanh đáp. Demy nhìn mặt nhìn Kelvin trong khi đó Kelvin lại âm áp nhìn Demy một cách rất vui vẻ. Luzy thấy thế không khỏi cười khi. Nhưng ngay sau đó, một cánh tay choàng quanh cổ Luzy, kéo Luzy áp sát vào người làm Luzy kinh ngạc đóng băng tại chỗ. Ngắn đầu nhìn, là Ken. Ken không cần nhìn cũng thừa biết người Luzy đã đông cứng, trong lòng thích thú với biểu hiện của Luzy, Ken vui vẻ nói với Kelvin và Demy:

-Xem ra hôm nay, chúng ta có rất nhiều chuyện để nói.

Demy nhanh chóng lấy lại vẻ bình tĩnh, nhanh miệng nói:

- Đợi đông đủ rồi hẳn nói.

Demy bước tới nhanh chóng giúp Luzy rời khỏi vòng tay của Ken. Bước vội ra ngoài mặc nụ cười sung sướng của Kelvin và Ken.

Bỏ lại mớ hỗn độn, Luzy và Demy phóng xe tìm Lavy.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Hoàn Hảo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.